

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทย
โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

INTERIOR ARCHITECTURAL DESIGN FOR PROTOTYPES OF
THAI MASSAGE CENTERS BY PEOPLE WITH VISUAL IMPAIRMENTS
IN SHOPHOUSES

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 129142
รับ, เดือน, ปี 27 ม.ย. 2556

ซี อาร์
๑๒๕๓๗๘๐๙
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2556

KMITL-2013-AR-M-003-021

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**INTERIOR ARCHITECTURAL DESIGN FOR PROTOTYPES OF
THAI MASSAGE CENTERS BY PEOPLE WITH VISUAL IMPAIRMENTS
IN SHOPHOUSES**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ARCHITECTURE PROGRAM IN INTERIOR ARCHITECTURE
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2013
KMITL-2013-AR-M-003-021**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2013

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอด
ในอาคารพาณิชย์
INTERIOR ARCHITECTURAL DESIGN FOR PROTOTYPES OF THAI MASSAGE
CENTERS BY PEOPLE WITH VISUAL IMPAIRMENTS IN SHOPHOUSES

นักศึกษา นายวรวิทย์ สอนศิริ
รหัสประจำตัว 51062408
ปริญญา สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา สถาปัตยกรรมภายใน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ ภูมิอินทร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม -

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ ภูมิอินทร์	เบญจมาศ ภูมิอินทร์
รองศาสตราจารย์น้ำอ้อย สายหู	น้ำอ้อย สายหู
รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สู่ไสมาน	ประสิทธิ์ สู่ไสมาน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัชญา บัวศรี	วิรัชญา บัวศรี
อาจารย์ ดร.ฤทธิรงค์ จุฑาพลดีกร	ฤทธิรงค์ จุฑาพลดีกร

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 21 พฤษภาคม 2556 เวลา 10.00 น.

สถานที่สอบ กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์เบญจมาศ ภูมิอินทร์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
นักศึกษา	นาย วรวุฒิ สอนศิริ
รหัสนักศึกษา	51062408
ปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
พ.ศ.	2556
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผศ.ดร.เบญจมาศ กุฎอินทร์

บทคัดย่อ

ปัจจุบันนี้ธุรกิจการนวดแผนไทยเป็นที่นิยมอย่างมาก มีการเปิดให้บริการทั้งสถานที่ขนาดใหญ่และขนาดเล็กตามแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งชุมชน อาชีพนวดแผนไทยเป็นอาชีพที่คนตาบอดสามารถทำได้ดี เพราะปกติแล้วคนตาบอดมีประสาทสัมผัสทั้งการฟังและการสัมผัส สถานที่ที่เปิดให้บริการนวดแผนไทยส่วนใหญ่มุ่งเน้นประโยชน์ใช้สอยสำหรับหมอนวดคนสายตาบอด ซึ่งเป็นอุปสรรคสำหรับคนตาบอดในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ ในสภาพแวดล้อมนั้นได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดที่เหมาะสมสำหรับคนตาบอดในการประกอบอาชีพ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษากิจกรรมและพฤติกรรมในศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอด
2. ศึกษาปัญหาและความต้องการสภาพแวดล้อมภายในศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในรูปแบบของอาคารพาณิชย์
3. ออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสังเกต สัมภาษณ์ และสัมภาษณ์ โดยมีกรณีตัวอย่างได้แก่ ศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิ และร้านนวดเอกชนที่เปิดให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอดจำนวน 11 แห่ง และร้านนวดแผนไทยของเอกชนที่เปิดให้บริการนวดโดยคนสายตาบอด จำนวน 6 แห่ง กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือหมอนวดตาบอดที่ทำงานอยู่ในอาคารของศูนย์ส่งเสริมอาชีพหรือมูลนิธิ บุคลากรคนสายตาบอดที่ประจำส่วนนวดแผนไทย เจ้าของร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดซึ่งเป็นคนสายตาบอด เจ้าของร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดซึ่งเป็นคนตาบอด บุคลากรร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาบอด ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายในสำหรับคนตาบอด และผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอด เครื่องมือในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย แบบสำรวจและสังเกต แบบสัมภาษณ์ และหุ่นจำลอง เก็บข้อมูลโดยวิธีการสำรวจ สังเกต และสัมภาษณ์ ข้อมูลถูกนำมาวิเคราะห์เนื้อหาและจัดเรียงประเด็นตามลำดับความสำคัญ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กลุ่มหมอนวดตาบอดที่เปิดให้บริการนวดแผนไทยมีลักษณะความพิการตาบอดสนิทและสายตาลีเอียง ลักษณะกิจกรรมการนวดของหมอนวดตาบอดมีความแตกต่างจากเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมอนวดสายตาศึกษา กลุ่มหมอนวดตาบอดต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อช่วยเหลือให้สามารถประกอบกิจกรรมให้บริการนวดได้สะดวก โดยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกในศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ที่เชื่อมต่อหมอนวดตาบอด ด้านการจัดพื้นที่ ได้แก่ บริเวณด้านหน้าก่อนประตูทางเข้าจัดพื้นที่สวนหย่อมมีเสียงน้ำพุหรือน้ำตก มีพื้นผิวต่างสัมผัสเตือน ในจุดที่ต่างระดับ ประตูบานเปิดเป็นประตูเลื่อน ใช้ผนังตกแต่งกันส่วนพื้นที่เคาน์เตอร์ติดต่อกับส่วนพื้นที่วางเตียงนวด มีห้องเปลี่ยนชุดและห้องสุขาแยกกัน จัดพื้นที่บริเวณนั่งพักหมอนวด ด้านรูปแบบเครื่องเรือน ได้แก่ เป็นเคาน์เตอร์สูงสำหรับติดต่อดังมีพื้นที่สำหรับวางคอมพิวเตอร์เตียงนวดมีขนาดกว้าง 0.90 เมตร ยาว 2.00 เมตร สูง 0.50 เมตร มีระยะห่างจากผนังโดยรอบ 0.60 เมตร ด้านวัสดุตกแต่ง ได้แก่ พื้นปูด้วยไม้ปาร์เก้ ผนังตกแต่งใช้วัสดุธรรมชาติเพื่อลดเสียงสะท้อน ฝ้าเพดานสูงทาด้วยสีโทนอบอุ่น ใช้ม่านกันระหว่างเตียง การให้แสงสว่างภายในช่องนวดที่มาจากแสงจากหลอดไฟ ไม่ใช้วัสดุที่สะท้อนแสง

ต้นแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดถูกออกแบบโดยจำลองแบบในอาคารพาณิชย์ ซึ่งมีขนาดเล็กที่สุดที่เหมาะสมในการให้บริการนวดแผนไทย พร้อมทั้งออกแบบให้มีพื้นที่ในการทำกิจกรรมและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับคนตาบอดนำไปปรับใช้กับศูนย์นวดแผนไทยของตนเอง

Thesis Title	Interior Architectural Design for Prototypes of Thai Massage Centers by People with Visual Impairments in Shophouses
Student	Mr. Worawut Sonsiri
Student ID.	51062408
Degree	Master of Architecture
Program	Interior Architecture
Year	2013
Thesis Advisor	Assistant Professor Benjamas Kutintara, Ph.D.

ABSTRACT

Recently, Thai massage becomes significantly popular and there are many massage services in various places such as tourism attractions and local communities. This kind of massage suits capabilities of blind people as they have strong sense of listening and touch. Typically, Thai massage services are for therapists who have normal eyesight, thus indirectly excluding blind people to do any activity in such areas with convenience and safety. Therefore, study of Interior architectural design of Thai massage center for blinds are essential. The objectives of this study were as follows; 1. to study activities and behaviors of blind therapists in Thai massage centers; 2. to understand problems and needs on shophouses to be used as a Thai massage center for blinds; 3. to design interior architecture of a Thai massage center for blinds

This qualitative research was collected data by using observations, surveys, and interviews. Case studies included 11 career centers or foundations, and private massage shops operated by blind therapists, and 6 private massage shops operated by normal therapists. Respondents included blind therapists of career centers or foundations, therapist of Thai massage shops, owners of Thai massage shops operated by blinds, interior architecture specialists for blinds, and blind specialists who have knowledge about massage by blinds. Tools used for data collection were survey and observation form, an interview form, and models. Data were analyzed by using content analysis and sorted based on significances. Research findings shown that, blind therapists providing Thai massage services suffer from complete blindness and partial blindness. Their massage styles were different from general therapists so they required facilities to support their massage activities. There were many supporting facilities in Thai massage centers in shophouses; for instance, space arrangement included garden in front of an entrance that created sound of a fountain or a waterfall, tactile textures for unlevelled surfaces, sliding door, separated

a reception area and a massage area, a separated dressing room and a restroom, and a living area for therapists; furniture included a high counter with space for a computer, massage beds with 0.90-m. width, 2.00-m.length, and 0.50-m. height with 0.60-m against the wall. Decoration materials included parquet floor, natural-made walls to minimize echo,a high ceiling with a warm color, curtains between beds, and hidden lighting sources without reflecting materials.

A prototype of Thai massage center for blinds was designed to fit a small shophouses with activity area, and suitable assistive technologies for blind people to apply in their massage centers.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความเมตตาจากอาจารย์ที่ปรึกษา
ผศ.ดร. เบลญมาศ กุฎอินทร์ ผู้ที่มีความตั้งใจให้ความรู้ ประสบการณ์ และโอกาสที่สำคัญแก่
ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาสถาปัตยกรรมภายในทุกท่าน ที่ทุ่มเทถ่ายทอดความรู้และ
ความเข้าใจอันเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณอาจารย์ ชรรณ จตุนาม ที่ช่วยเหลืออนุเคราะห์ข้อมูล รวมถึงขอบคุณเจ้าหน้าที่
ทุกท่านจากมูลนิธิรัตนดาบอด และหมอนวดคนตาบอดทุกท่านที่แนะนำให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำชี้แนะและแนวทางปรับปรุงเพื่อให้
วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ที่สุด

สุดท้ายนี้สำหรับคุณประโยชน์และคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
ข้าพเจ้า

ขอมอบให้บิดา มารดา ตลอดจนครูบาอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้ามาจน
ตลอด
จนถึงทุกวันนี้

วรวิภา สอนศิริ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	XIII
สารบัญภาพ.....	XIV
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ทฤษฎีหรือแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตงานวิจัย.....	4
1.5 ข้อยกเว้นในการวิจัย.....	4
1.6 ขั้นตอนของการวิจัย.....	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.8 นิยามศัพท์.....	5
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	7
2.1 ความหมายและลักษณะทั่วไปของคนตาบอด.....	7
2.1.1 การเคลื่อนไหวและการรับรู้ของคนตาบอด.....	9
2.1.2 สภาพแวดล้อมกับคนตาบอด.....	10
2.2 การออกแบบสภาพแวดล้อมภายในสำหรับคนตาบอด.....	12
2.2.1 การจัดวางผังเฟอร์นิเจอร์.....	13
2.2.2 ผิวพื้นและวัสดุปูพื้น.....	13
2.2.3 ผนัง ฝ้าเพดานและประตู.....	14
2.2.4 การตกแต่งเฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ควบคุมสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ.....	15
2.2.5 แสงสว่าง.....	16
2.2.6 การใช้สีตัดกัน.....	16
2.3 ความหมายและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนวดแผนไทย.....	17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3.1 วิธีการนวดแผนไทย	18
2.3.2 มาตรฐานงานบริการด้านการนวดไทย.....	33
2.3.3 ขั้นตอนการให้บริการนวดไทย	35
2.3.4 อุปกรณ์หลักที่ใช้สำหรับบริการนวดไทย	36
2.4 เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนตาบอด	39
2.4.1 ความหมายของเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก.....	39
2.4.2 ระดับความซับซ้อนของเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ที่แบ่งตามระดับความซับซ้อนของการใช้งาน.....	40
2.4.3 การเลือกเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนตาบอด	42
2.5 อาคารพาณิชย์.....	44
2.5.1 ลักษณะและความหมายของอาคารพาณิชย์	45
2.6 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
2.6.1 ทฤษฎี HATT Model.....	47
2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในสำหรับคนตาบอด	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
3.1 วิธีการวิจัย	50
3.2 ประชากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูล	52
3.2.1 กรณีตัวอย่างศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิ และร้านนวดเอกชนให้บริการนวด แผนไทยโดยคนตาบอด	52
3.2.2 กรณีตัวอย่างร้านนวดแผนไทยของเอกชน โดยคนสายตาทบ.....	53
3.2.3 กลุ่มหมอนวดตาบอดที่ทำงานอยู่ในอาคารของศูนย์ส่งเสริมอาชีพหรือ มูลนิธิและร้านนวดเอกชนที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด.....	53
3.2.4 กลุ่มบุคลากรคนสายตาทบที่ประจำส่วนนวดแผนไทยและทำงาน อยู่ในอาคารของศูนย์ส่งเสริมอาชีพหรือมูลนิธิ	54
3.2.5 กลุ่มเจ้าของร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เจ้าของร้าน เป็นคนสายตาทบ.....	54
3.2.6 กลุ่มเจ้าของร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เจ้าของร้านเป็นคนตาบอด	54
3.2.7 กลุ่มบุคลากรร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาทบ.....	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2.8 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายในสำหรับคนตาบอด.....	54
3.2.9 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอด.....	54
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
3.3.1 แบบสังเกตสภาพแวดล้อมภายในของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิ ร้านนวดแผนไทย และแบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หรือเจ้าของร้าน.....	55
3.3.2 แบบสังเกตกิจกรรมการให้บริการนวดของหมอนวดตาบอดและ หมอนวดสายตาสปกติ.....	55
3.3.3 แบบสัมภาษณ์หมอนวดตาบอด.....	56
3.3.4 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอด.....	56
3.3.5 หุ่นจำลองศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์.....	56
3.3.6 แบบสัมภาษณ์ประกอบหุ่นจำลองศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดใน อาคารพาณิชย์.....	57
3.4 วิธีการเก็บข้อมูล.....	59
3.4.1 ศึกษาข้อมูลสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด.....	59
3.4.2 ศึกษาข้อมูลสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนสายตาสปกติ ที่อยู่ในอาคารพาณิชย์.....	60
3.4.3 สังเกตสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยกรณีตัวอย่างและสังเกตกิจกรรม.....	60
3.4.4 สัมภาษณ์กลุ่มคนตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทยที่ศูนย์ฝึกอาชีพ หรือมูลนิธิ และ ร้านนวดเอกชนให้บริการนวดแผนไทย โดยคนตาบอด.....	69
3.4.5 สัมภาษณ์กลุ่มบุคลากรที่ทำงานในศูนย์หรือมูลนิธินวดแผนไทย โดยคนตาบอด.....	69
3.4.6 สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดเจ้าของเป็น คนสายตาสปกติ.....	69
3.4.7 สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอดเจ้าของเป็น คนตาบอด.....	69
3.4.8 สัมภาษณ์บุคลากรร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาสปกติ.....	70

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4.9 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอดเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบด้านการออกแบบ ศูนย์นวดแผนไทยของคนตาบอด.....	70
3.4.10 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายในเพื่อตรวจสอบ เครื่องมือและประเมินรูปแบบการออกแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์.....	70
3.4.11 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอด โดยใช้หุ่นจำลองศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดใน อาคารพาณิชย์ประกอบการสัมภาษณ์.....	71
3.5 ประเด็นที่ศึกษา.....	71
3.5.1 มนุษย์หรือคนตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย.....	72
3.5.2 กิจกรรม.....	72
3.5.3 เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก.....	72
3.5.4 บริบท.....	74
3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจและสังเกต.....	74
3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มบุคคลากรที่เกี่ยวข้องกับ การให้บริการนวดแผนไทยภายในศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิ หรือ ร้านนวดแผนไทย.....	74
3.6.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มหมอนวดตาบอดที่ให้บริการ นวดแผนไทยในศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิ หรือร้านนวดแผนไทย.....	74
3.6.4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอด ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด.....	75
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	76
4.1 กิจกรรมภายในศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด และร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาศกตวิสัยตัวอย่าง.....	76
4.1.1 ขั้นตอนทำการนวดแผนไทย.....	79
4.1.2 ปัญหาและอุปสรรคต่อกิจกรรมการนวดของคนตาบอด.....	84

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2 ลักษณะของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด	
และร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาทบอดกรณิดตัวอย่าง.....	85
4.2.1 กรณิดตัวอย่างที่ 1 ศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด	85
4.2.2 กรณิดตัวอย่างที่ 2 ศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด.....	89
4.2.3 กรณิดตัวอย่างที่ 3 ศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอดสามพราน.....	94
4.2.4 กรณิดตัวอย่างที่ 4 มูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด	99
4.2.5 กรณิดตัวอย่างที่ 5 มูลนิธิคอลฟีลด์เพื่อคนตาบอด	104
4.2.6 กรณิดตัวอย่างที่ 6 ศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริมอาชีพคนตาบอด.	107
4.2.7 กรณิดตัวอย่างที่ 7 ร้านนวดสุขภาพนวดแผนไทย	110
4.2.8 กรณิดตัวอย่างที่ 8 ร้านเรือนชีวิตนวดแผนไทย	113
4.2.9 กรณิดตัวอย่างที่ 9 ร้านตาทิพย์แผนไทย	115
4.2.10 กรณิดตัวอย่างที่ 10 สมาคมส่งเสริมการนวดแผนไทยคนตาบอด	116
4.2.11 กรณิดตัวอย่างที่ 11 ร้านนวดแผนไทยกรมยุทธบริการทหาร	117
4.2.12 กรณิดตัวอย่างที่ 12 ศูนย์สุขภาพเขตนวัน.....	119
4.2.13 กรณิดตัวอย่างที่ 13 ร้านบ้านคุณพระ	125
4.2.14 กรณิดตัวอย่างที่ 14 ร้านจิตจันทร์นวดแผนไทย	129
4.2.15 กรณิดตัวอย่างที่ 15 ร้านเลอทิญา.....	132
4.2.16 กรณิดตัวอย่างที่ 16 ร้านพิมเสนท์.....	134
4.2.17 กรณิดตัวอย่างที่ 17 ร้านแซ่ท รีแลกซ์.....	136
4.1.18 ลักษณะภาพรวมของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิ สมาคมและร้านนวด แผนไทยกรณิดตัวอย่าง.....	138
4.3 ความคิดเห็นของกลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนวดแผนไทยต่อ แนวทางที่เหมาะสมและสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์.....	152
4.4 ผลการสัมภาษณ์ของกลุ่มหมอนวดตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย	154
4.4.1 เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกที่หมอนวดตาบอดต้องการ	154
4.5 ผลการสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดเกี่ยวกับลักษณะศูนย์หรือ ร้านนวดแผนไทยที่เหมาะสมกับหมอนวดตาบอด.....	164

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.5.1 ผลการออกแบบผังเฟอร์นิเจอร์และหุ่นจำลองศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์	175
4.6 ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการออกแบบขั้นต้นของศูนย์นวดแผนไทย.....	177
4.6.1 เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกที่คนตาบอดต้องการ	177
4.7 ผลการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดใน อาคารพาณิชย์.....	194
บทที่ 5 อภิปรายผลการวิจัย	205
5.1 สรุปผลการวิจัย	205
5.1.1 กิจกรรมภายในศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด และร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาศากติ	206
5.1.2 ปัญหาและอุปสรรคต่อกิจกรรมการนวดของคนตาบอด	207
5.1.3 ลักษณะของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด และร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาศากติกรณีตัวอย่าง.....	209
5.1.4 เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกที่คนตาบอดต้องการ	213
5.1.5 ผลการออกแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์.....	215
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	220
5.2.1 ลักษณะการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน	220
5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย	223
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลไปใช้	223
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	224
บรรณานุกรม.....	226
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	230
ภาคผนวก ข	233
ภาคผนวก ค	234
ภาคผนวก ง.....	236
ภาคผนวก จ.....	238

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก จ	240
ภาคผนวก ช.....	254
ประวัติผู้เขียน	270

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้าที่
ตารางที่ 2.1 ระดับของความพิการทางการมองเห็น.....	8
ตารางที่ 3.1 ลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	50
ตารางที่ 3.2 ผลการทดสอบเครื่องมือและการนำไปพัฒนาหุ่นจำลอง.....	58
ตารางที่ 3.3 ประเด็นด้านมนุษย์หรือคนตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย.....	72
ตารางที่ 3.4 ประเด็นด้านกิจกรรมภายในศูนย์ มูลนิธิ หรือร้านนวดแผนไทย.....	72
ตารางที่ 3.5 ประเด็นด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก.....	73
ตารางที่ 3.6 ประเด็นด้านบริบท.....	74
ตารางที่ 4.1 แสดงพื้นที่ใช้สอยของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอด.....	139
ตารางที่ 4.2 แสดงพื้นที่ใช้สอยของร้านนวดแผนไทย โดยคนสายตาสั้น.....	140
ตารางที่ 4.3 ผลสัมฤทธิ์กลุ่มหมอนวดตาบอด.....	162
ตารางที่ 4.4 ผลสัมฤทธิ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอด.....	171
ตารางที่ 4.5 ผลสัมฤทธิ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประเมินแบบจำลองทั้ง 3 รูปแบบ.....	189
ตารางที่ 4.6 สรุปความต้องการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล.....	193
ตารางที่ 5.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	205
ตารางที่ 5.2 สรุปข้อดีและปัญหาที่พบจากศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอดและ ร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาสั้น.....	209
ตารางที่ 5.3 สรุปความต้องการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล.....	214
ตารางที่ 5.4 สรุปผลการวิจัยโดยใช้ HATT Model.....	222

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้าที่
1.1 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ.....	1
1.2 รูปจำลองแนวความคิด HATT Model.....	3
2.1 ที่สังเกตถาวร (Landmarks).....	10
2.2 ที่สังเกตชั่วคราว (Clues).....	11
2.3 ทิศทาง (Direction).....	11
2.4 การเปลี่ยนผิววัสดุช่องทางแยก.....	14
2.5 การติดแถบสีที่ผนังและประตูกระจก.....	15
2.6 การใช้สีตัดกันที่บัวเชิงผนัง.....	17
2.7 ทำบิบบิ้นคอ.....	18
2.8 ทำคกท้ายทอย.....	18
2.9 ทำคกदनคอ.....	18
2.10 ทำคกลงदनคอและบำ.....	19
2.11 ทำคคคอ.....	19
2.12 ทำบิบบิ้นไหล่และคอ.....	19
2.13 ทำสับदनคอ.....	20
2.14 ทำบิคคอ.....	20
2.15 ทำบิบบิ้นและชกคอ.....	20
2.16 ทำลูนเท้ำ.....	21
2.17 ทำคกลงเท้ำ.....	21
2.18 ทำลูนและคกลงเท้ำ.....	21
2.19 ทำคกลงช้อเท้ำ.....	21
2.20 ทำบิคเท้ำ.....	21
2.21 ทำคดงเท้ำ.....	21
2.22 ทำคดงน้วเท้ำ.....	22
2.23 ทำคदन้วเท้ำ.....	22
2.24 ทำคदन้วเท้ำ.....	22
2.25 ทำสับขาส่วนล่าง.....	23
2.26 ทำสับขาส่วนบน.....	23
2.27 ทำคกลงขาส่วนล่าง.....	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้าที่
2.28 ทำคิ้วหัวเข่า.....	24
2.29 ทำคิ้วต้นขา.....	24
2.30 ทำบิวด้านขาภายใน.....	24
2.31 ทำบิวด้านขาภายนอก.....	24
2.32 ทำคิ้วข้อเท้า.....	24
2.33 ทำคิ้วขา.....	24
2.34 ทำลูปข้างลำตัว.....	25
2.35 ทำลูปแนวกระดูกสันหลัง.....	25
2.36 ทำลูปกล้ามเนื้อหลัง.....	25
2.37 ทำคิ้วกล้ามเนื้อหลัง.....	26
2.38 ทำคิ้วแนวกระดูกสันหลัง.....	26
2.39 ทำแยกกล้ามเนื้อหลัง.....	26
2.40 ทำบิวดกล้ามเนื้อปีก.....	27
2.41 ทำลูปเอว.....	27
2.42 ทำบิวดเอว.....	27
2.43 ทำตัดสะโพก.....	28
2.44 ทำสับหลังแนวกระดูกสันหลัง.....	28
2.45 ทำสับหลังแนวขวางกระดูกสันหลัง.....	28
2.46 ทำปรับมือที่หลัง.....	28
2.47 ทำขี้ดและคิ้วหลัง.....	28
2.48 ทำสับแขน.....	29
2.49 ทำคิ้วแขน.....	29
2.50 ทำบีบแขน.....	29
2.51 ทำบีบยกแขนส่วนล่าง.....	30
2.52 ทำบีบยกแขนส่วนบน.....	30
2.53 ทำบิวดแขน.....	30
2.54 ทำคิ้วแขนส่วนบน.....	31
2.55 ทำคิ้วแขนส่วนล่าง.....	31
2.56 ทำลูปแขน.....	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้าที่
2.57 ทำลูปและคลึงนิ้วมือ	31
2.58 ทำลูปและคลึงค้ำหลังมือ	31
2.59 ทำคลึงข้อมือ	31
2.60 ทำคลึงฝ่ามือ	32
2.61 ทำกคฝ่ามือ	32
2.62 ทำกคมือ	32
2.63 ทำกคข้อมือ	33
2.64 ทำคัดแขน	33
2.65 ทำกครักเร็ว	33
2.66 ทำคิงแขน	33
2.67 เติงนวดตัวที่ทำจากไม้สน	37
2.68 เติงนวดที่ทำจากโครงเหล็ก	37
2.69 เติงนวดฝ่าเท้าที่ทำจากไม้ยางพารา	37
2.70 เติงนวดฝ่าเท้าสไตล์โซฟา	37
2.71 ค้ำจับดินสอขนาดพิเศษ	41
2.72 กระดานและดินสอเขียนเบรลล์	41
2.73 เครื่องแสดงผลของคอมพิวเตอร์เป็นอักษรเบรลล์	42
2.74 การติดตั้งป้ายในทางสัญจรสำหรับคนตาบอด	44
2.75 แสดงลักษณะอาคารพาณิชย์	45
2.76 แสดงลักษณะอาคารพาณิชย์	46
2.77 แสดงระยะขนาดของทางเดิน	46
2.78 รูปจำลองแนวความคิด HATT Model	47
3.1 ภาพรวมทั้งหมดของหุ่นจำลอง	57
3.2 การสังเกตภายในศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด	56
3.3 การสังเกตภายในศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด	61
3.4 การสังเกตภายในศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอดสามพราน	62
3.5 การสังเกตภายในมูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด	62
3.6 การสังเกตภายในมูลนิธิคอตฟิลด์เพื่อคนตาบอด	63
3.7 การสังเกตภายในศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริมอาชีพคนตาบอด	63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้าที่
3.8 การสังเกตภายในร้านนวดสุขภาพนวดแผนไทย.....	64
3.9 การสังเกตภายในร้านเรือนชีวจิตนวดแผนไทย.....	64
3.10 การสังเกตภายในร้านคาพิพย์แผนไทย.....	65
3.11 การสังเกตภายในสมาคมส่งเสริมการนวดแผนไทยคนตาบอด.....	65
3.12 การสังเกตภายในร้านนวดแผนไทยกรมยุทธบริการทหาร.....	65
3.13 การสังเกตภายในศูนย์สุขภาพเขตนวัน (แจ้งวัฒนะ).....	66
3.14 การสังเกตภายในร้านบ้านคุณพระ.....	66
3.15 การสังเกตภายในร้านจิตจันทรนวดแผนไทย.....	67
3.16 การสังเกตภายในร้านเลอทิญา.....	67
3.17 การสังเกตภายในร้านพิมเสนท์.....	68
3.18 การสังเกตภายในร้านแซ่ทรีแลกซ์.....	68
3.19 การสัมภาษณ์หมอนวดตาบอดที่ศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิ และ ร้านนวดเอกชน.....	69
3.20 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอด.....	70
3.21 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายในเพื่อตรวจสอบเครื่องมือและ ประเมินรูปแบบการออกแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์.....	71
3.22 การสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอด.....	71
4.1 พฤติกรรมของลูกค้าและหมอนวดตาบอดภายในศูนย์บริการนวดแผนไทย.....	77
4.2 พฤติกรรมของลูกค้าที่มาใช้บริการนวดแผนไทย.....	78
4.3 พฤติกรรมของหมอนวดที่ให้บริการนวดแผนไทย.....	78
4.4 ท่าขาท่อนล่างด้านใน.....	79
4.5 ท่าศอกนวดสันหน้าแข้ง.....	80
4.6 ท่าผีเสื้อนวดขาท่อนบน.....	80
4.7 ท่าตั้งเข่านวดหน้าขาท่อนบน.....	80
4.8 ท่าพับขาไก่.....	81
4.9 ท่าตะแคง 2 มือนวดกล้ามเนื้อสะโพก.....	81
4.10 ท่าศอกกึ่งกล้ามเนื้อแผ่นหลัง.....	82
4.11 ท่าศอกกึ่งกล้ามเนื้อแผ่นหลัง.....	82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้าที่
4.12 ทำนวดคดถึงขมับ	82
4.13 ทำขายันคันทขาตั้ง	83
4.14 ทำนวดคดถึงขมับ	83
4.15 ทำนวดคดต้นคอ.....	84
4.16 ปัญหาจากระยะห่างระหว่างเตียงนวด	84
4.17 ปัญหาจากช่องทางเดินหลักและช่องทางเดินระหว่างเตียง	84
4.18 ปัญหาการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างหมอนวดกับลูกค้า	85
4.19 แสดงการเข้าใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด	85
4.20 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด	86
4.21 ลักษณะอาคารนวดศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด	86
4.22 ส่วนแกลนเตอร์ติดต่อ	87
4.23 ส่วนพักคอย บริการเครื่องคั้ม	87
4.24 ส่วนบริการภายในศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด	87
4.25 รูปแบบเตียงนวดและตู้เก็บของ	88
4.26 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน	89
4.27 แสดงการเข้าใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด	89
4.28 ผังเฟอร์นิเจอร์ส่วนให้บริการนวดแผนไทย	90
4.29 อาคารส่วนติดต่อใช้บริการนวด	91
4.30 อาคารนวดตัว.....	91
4.31 ตู้ล็อกเกอร์และห้องเปลี่ยนชุด	92
4.32 ส่วนบริเวณอาคารนวด.....	93
4.33 ห้องสุขา	93
4.34 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน	94
4.35 แสดงการเข้าใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอด สามพราน	94
4.36 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอด สามพราน	95
4.37 ส่วนติดต่อและส่วนพักคอย	95
4.38 ลักษณะพื้นที่ภายในอาคารนวดติดพัดลม	96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้าที่
4.39 รูปแบบเตียงนอนและระยะห่างระหว่างเตียงนอน	97
4.40 ลักษณะพื้นที่อาคารนวดติดแอร์.....	97
4.41 ลักษณะเตียงนอนและระยะห่างระหว่างเตียง	98
4.42 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน	99
4.43 แสดงการเข้าใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยมูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด	100
4.44 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยมูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด	100
4.45 ด้านอาคารมูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด	101
4.46 ลักษณะพื้นที่ใช้สอยภายใน.....	102
4.47 ห้องนวดเตียงรวมและเตียงเดี่ยว.....	103
4.48 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน	104
4.49 แสดงการเข้าใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยมูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด.....	105
4.50 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยมูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด	105
4.51 ด้านหน้าอาคารมูลนิธิคอลฟิลด์.....	106
4.52 ส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อสอบถาม.....	106
4.53 ลักษณะการจัดพื้นที่วางเตียงนอน.....	106
4.54 แสดงการเข้าใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพ ส่งเสริมอาชีพคนตาบอด	107
4.55 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพ ส่งเสริมอาชีพคนตาบอด	108
4.56 ลักษณะอาคารและประตูทางเข้า	108
4.57 เคาน์เตอร์ติดต่อ.....	109
4.58 ส่วนพักคอย.....	109
4.59 ผังวางเตียงนอนด้านขวาอาคาร	109
4.60 ผังวางเตียงนอนด้านซ้ายอาคาร.....	109
4.61 แสดงการเข้าใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านนวดสุขสบายนวดแผนไทย.....	110
4.62 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านนวดสุขสบายนวดแผนไทย	111
4.63 อาคารร้านนวดสุขสบาย.....	111
4.64 อาคารร้านนวดสุขสบาย.....	111
4.65 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านนวด	112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้าที่
4.66 ลักษณะการจัดพื้นที่วางเตียงนอน.....	113
4.67 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านเรือนชีวิตนวดแผนไทย	114
4.68 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านเรือนชีวิต	114
4.69 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านดาทิพย์แผนไทย	115
4.70 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านดาทิพย์แผนไทย.....	116
4.71 ด้านหน้าอาคารนวด	117
4.72 เตียงสำหรับนวด	117
4.73 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านนวดแผนไทยกรมยุทธบริการ..	117
4.74 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านนวดแผนไทยกรมยุทธบริการ	118
4.75 แสดงการเข้าใช้พื้นที่สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์สุขภาพเขตนวัน	119
4.76 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์สุขภาพเขตนวัน	120
4.77 ลักษณะอาคารและประตูทางเข้า	120
4.78 ส่วนเคาน์เตอร์ติดคอสบถาม.....	121
4.79 ส่วนพักคอยสำหรับลูกค้า.....	121
4.80 บริเวณบริการล้างเท้า.....	122
4.81 ส่วนบริการนวดเท้า.....	122
4.82 ส่วนวางตู้ล็อกเกอร์	122
4.83 ตู้ล็อกเกอร์.....	122
4.84 ภายในห้องเปลี่ยนชุด	123
4.85 กระจกและชั้นวางของ	123
4.86 พื้นที่ส่วนนวดแผนไทย.....	123
4.87 พาร์ติชันกั้นล็อกเตียงนวด.....	123
4.88 ลักษณะการวางเตียงนวดและขนาดเตียง	123
4.89 ส่วนห้องสุขา.....	124
4.90 ไม้ปาร์เก้ปูพื้น	125
4.91 ฝ้าทำหลิบบ่อนหลอดไฟ	125
4.92 การประดับตกแต่งโถงทางเข้า.....	125
4.93 พาร์ติชันตกแต่งกั้นผนัง	125
4.94 แสดงการเข้าใช้พื้นที่สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านบ้านคุณพระ.....	126

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้าที่
4.95 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านบ้านคุณพระ.....	126
4.96 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านนวดบ้านคุณพระ	127
4.97 ลักษณะการจัดวางเตียงนวดและรูปแบบเตียงนวด.....	128
4.98 แสดงการเข้าใช้พื้นที่สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านจิตจันทร์นวดแผนไทย....	129
4.99 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านจิตจันทร์นวดแผนไทย	129
4.100 มุมจัดสวนหน้าร้าน	130
4.101 ประตูทางเข้า	130
4.102 เคาน์เตอร์ติดต่อ.....	130
4.103 ทางเดินและพื้นที่พักคอย	130
4.104 พื้นยกระดับวางฟูกสำหรับนวด	131
4.105 ฟูกสำหรับนวดตัว.....	131
4.106 ห้องนวดรวม	131
4.107 ฟูกสำหรับนวด.....	131
4.108 มุมพักรอกิวนวด.....	131
4.109 ต้นไม้ปลอมบังตากันพื้นที่.....	131
4.110 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านเลอทิญา.....	132
4.111 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านนวดเลอทิญา	133
4.112 แสดงการเข้าใช้พื้นที่สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านพิมเสนท์	134
4.113 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านพิมเสนท์.....	134
4.114 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านพิมเสนท์	135
4.115 พื้นที่วางเตียงนวด	136
4.116 พื้นยกระดับวางฟูก	136
4.117 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านแซ่ท รีแลกซ์.....	137
4.118 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านแซ่ท รีแลกซ์	137
4.119 ลักษณะประตูทางเข้ากรณีตัวอย่าง	142
4.120 ลักษณะการจัดสวนบริเวณทางเข้า	142
4.121 ลักษณะจุดวางรองเท้า	143
4.122 ลักษณะเคาน์เตอร์บริการ.....	143
4.123 ลักษณะพื้นที่พักคอย.....	144

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้าที่
4.124 ลักษณะพื้นที่บริการล้างเท้า	145
4.125 ลักษณะห้องเปลี่ยนชุดและตู้เก็บอุปกรณ์การนวด.....	146
4.126 ลักษณะห้องสุขา	147
4.127 ลักษณะเตียงนวดกรณิตัวอย่างทีนวด โดยคนตาบอด.....	148
4.128 ลักษณะเตียงนวดกรณิตัวอย่างทีนวด โดยคนสายตาศกติ	148
4.129 ลักษณะการใช้ผ้าม่านกั้นระหว่างเตียงนวด.....	149
4.130 วัสดุปูพื้นภายใน.....	150
4.131 ลักษณะผนังกั้นห้อง	150
4.132 ลักษณะแสงสว่างภายใน	151
4.133 การจัดผังเฟอร์นิเจอร์รูปแบบที่ 1	175
4.134 การจัดผังเฟอร์นิเจอร์รูปแบบที่ 2.....	176
4.135 การจัดผังเฟอร์นิเจอร์รูปแบบที่ 3	177
4.136 ลักษณะภายนอกของศูนย์นวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์.....	195
4.137 แบบผังศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์.....	195
4.138 แบบรูปด้าน A ศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์	196
4.139 แบบรูปด้าน B ศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์	196
4.140 ลักษณะพื้นที่ด้านหน้าศูนย์นวดแผนไทย.....	197
4.141 Warning สำหรับพื้นผิวต่างสัมผัสช่วงพื้นที่ต่างระดับ	197
4.142 พื้นที่จัดสวนน้ำเป็น Warning ธรรมชาติ.....	198
4.143 พื้นที่ส่วนเคาน์เตอร์บริการ	199
4.144 พื้นที่ส่วนพักคอยค้ำแหน่งวางขนานทางเดิน	199
4.145 จุดบริการหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร	200
4.146 จุดบริการเครื่องดื่ม	200
4.147 ห้องเปลี่ยนชุด/เสื้อผ้า.....	201
4.148 ลักษณะตู้วางอุปกรณ์และชุดสำหรับเปลี่ยน.....	201
4.149 ลักษณะของห้องสุขา.....	202
4.150 พื้นที่บริการล้างเท้า	202
4.151 ลักษณะพื้นที่วางเตียงนวด	203
4.152 ลักษณะเตียงนวด.....	204

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

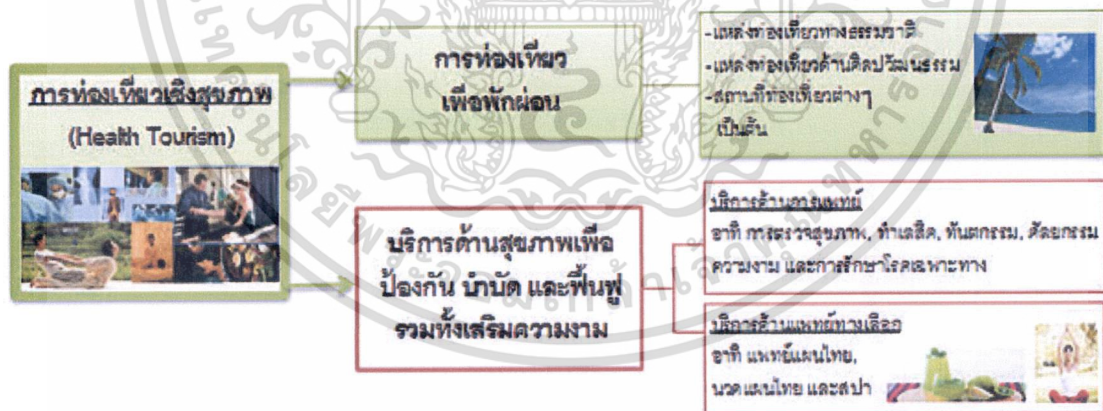
ภาพที่	หน้าที่
5.1 พฤติกรรมของลูกค้าที่มาใช้บริการนวดแผนไทย.....	207
5.2 พฤติกรรมของหมอนวดที่ให้บริการนวดแผนไทย.....	207
5.3 พื้นที่ระยะเว้นช่องห่างระหว่างเตียง.....	208
5.4 การจัดวางเตียงนวดที่มีจำนวนมาก.....	208
5.5 อุปสรรคในการจัดพื้นที่ที่ใช้ร่วมกันระหว่างลูกค้ากับหมอนวดตาบอด.....	208
5.6 แบบผังศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์.....	216
5.7 แบบรูปด้าน A ศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์.....	216
5.8 แบบรูปด้าน B ศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์.....	217
5.9 พื้นที่ส่วนหน้าศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอด.....	217
5.10 พื้นที่ส่วนบริการทั่วไป.....	218
5.11 พื้นที่ส่วนเปลี่ยนชุดและตู้วางอุปกรณ์.....	218
5.12 พื้นที่ส่วนห้องสุขา.....	219
5.13 พื้นที่ส่วนบริการล้างเท้า.....	219
5.14 พื้นที่ส่วนเตียงนวด.....	220

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาของงานวิจัย

จากยุทธศาสตร์แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 มุ่งเน้นการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานต่อเนื่องครบวงจร สร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจของนักท่องเที่ยวและตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเป็นการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนและพ่วงกิจกรรมด้านสุขภาพไว้ด้วย (ภาพที่ 1.1) กิจกรรมด้านสุขภาพดังกล่าวนี้มีให้เลือกทั้ง บริการด้านการแพทย์ ตามโรงพยาบาล และสถานพยาบาลต่างๆ และบริการด้านแพทย์ทางเลือก ตามโรงพยาบาล สถานพยาบาล และสถานบริการต่างๆ อาทิการแพทย์แผนไทย การนวดแผนไทย และสปา โดยประเมินมูลค่าตลาดท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในปี 2555 ของไทยมีมูลค่าไม่ต่ำกว่า 140,000 ล้านบาท เป็นการใช้บริการใน โรงพยาบาลเอกชนเป็นมูลค่าประมาณ 70,000 ล้านบาท การใช้จ่ายด้านท่องเที่ยว คิดเป็นมูลค่าประมาณ 50,000 ล้านบาท และใช้จ่ายบริการนวดแผนไทยและสปาคิดเป็นมูลค่าประมาณ 20,000 ล้านบาท (ศูนย์วิจัยกสิกร ไทย. 2555)

ภาพที่ 1.1 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (ศูนย์วิจัยกสิกร ไทย. 2555. ธุรกิจท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โอกาสของไทยในการรุกตลาดอาเซียน. [online] : Available :<http://www.ksmecare.com/Article/82/28465/ธุรกิจท่องเที่ยวเชิงสุขภาพโอกาสของไทยในการรุกตลาดอาเซียน>)

ผลจากแผนการพัฒนารท่องเที่ยวทำให้การนวดแผนไทยได้รับความนิยมจากคนไทยและชาวต่างชาติ และมีจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจนวดแผนไทยขยายตัวมากขึ้นเรื่อยๆ จะเห็นได้ว่าอาชีพการนวดแผนไทย เป็นอาชีพที่คืออาชีพหนึ่ง ที่ผู้พิการทางสายตาสามารถทำได้ดี เพราะปกติแล้วคนตาบอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะประสาทสัมผัสดี ทั้งการฟังและการสัมผัส ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีผู้พิการทางสายตาที่ขึ้นทะเบียนไว้จำนวน 146,977 คน (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2555) ในจำนวนนี้ยึดอาชีพเป็นหมอนวดประมาณ 3,000 คน ทั้งที่เปิดกิจการเป็นของตนเองและพนักงานลูกจ้างสถานประกอบการของรัฐและเอกชน (สถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา. 2550) การให้ความช่วยเหลือในการประกอบอาชีพของคนตาบอดถือเป็นกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนตาบอด การศึกษาฝึกฝนด้านอาชีพ และจัดหางานในสถานที่ที่เหมาะสม สนับสนุนให้หมอนวดตาบอด ได้มีสิทธิ์ และ โอกาสในการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเช่นเดียวกับหมอนวดสายตาปกติ เป็นการส่งเสริมการค้าเสรีชีวิตอิสระของคนตาบอด ที่เน้นการพึ่งพาตนเองเป็นส่วนใหญ่ (สถาบันส่งเสริมสุขภาพคนพิการ. 2552)

ปัจจุบันมีผู้ประกอบการธุรกิจนวดแผนไทยเพิ่มขึ้น จากสถิติของปี พ.ศ. 2551 คือ 169 ราย เพิ่มขึ้นเป็น 418 ราย ในปี พ.ศ. 2556 (สำนักงานส่งเสริมธุรกิจบริการสุขภาพ. 2556) นอกจากผู้ประกอบการรายใหม่แล้ว ทางภาครัฐได้นำมาขยายผลเป็น โครงการฝึกอาชีพและให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด อย่างแพร่หลาย มีศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการของรัฐและเอกชน แต่พบว่าปัญหาที่สำคัญสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยนั้น ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดสภาพแวดล้อมสถานบริการนวดแผนไทยที่ต้อง ได้มาตรฐานงานบริการด้านการนวดไทย กระทรวงสาธารณสุข (สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก. 2553) จึงเป็นที่น่าสนใจว่าการสร้างสภาพแวดล้อมภายในสถานบริการนวดแผนไทยคือ ส่วนสำคัญที่สามารถทำให้คนตาบอด สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ รวมถึงผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อดำรงชีวิตประจำวันหรือประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2555)

ดังนั้นแนวความคิดในการออกแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ ผู้วิจัยเห็นความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนตาบอด ให้ได้รับประโยชน์จากการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่ช่วยให้เกิดความเสมอภาค และเอื้อ โอกาสที่เท่าเทียมกับคนที่มิร่างกายปกติทั่วไป โดยให้บริการจัดเตรียมลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้สามารถทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย อีกทั้งการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 เรื่อง สร้างสภาพแวดล้อม พัฒนาเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสารที่คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ สรุปโดยย่อส่วนที่สอดคล้องคือ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเกี่ยวกับการสร้างและปรับสภาพแวดล้อมโดยอาศัยหลักการออกแบบที่เป็นสากล และเป็นธรรมชาติเพื่อการเข้าถึงประโยชน์ได้ของคนพิการ (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2555)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

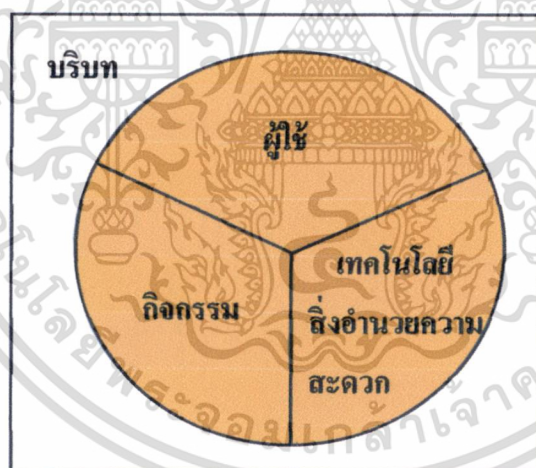
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา แนวทางในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบ ศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอด ในรูปแบบของอาคารพาณิชย์ โดยมีวัตถุประสงค์คือ

- 1.2.1 เพื่อศึกษากิจกรรมและพฤติกรรมในศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอด
- 1.2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการสภาพแวดล้อมภายในศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในรูปแบบของอาคารพาณิชย์
- 1.2.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

1.3 ทฤษฎีหรือแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ทฤษฎีที่ผู้วิจัยใช้เป็นกรอบแนวคิด คือ HAAT Model (The Human Activity Assistive Technology Model) (ภาพที่ 1.2) ซึ่งกรอบแนวคิดนี้เป็นการศึกษาความสามารถของคนในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยมีประเด็นหลักที่ทำการศึกษา 4 เรื่องประกอบกัน ได้แก่ ผู้ใช้ กิจกรรม เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และบริบท (Cook and Hussey. 2002)

ภาพที่ 1.2 รูปจำลองแนวความคิด HATT Model (Cook, A and Hussey, S. 2002. *Assistive Technologies Principles and Practice 2nd Edition*. Missouri: Mosby.)

จากกรอบแนวความคิดดังกล่าวมีประเด็นที่ศึกษา 4 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นด้านมนุษย์ ประเด็นด้านกิจกรรม ประเด็นด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และประเด็นด้านบริบท โดยในแต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.3.1 มนุษย์

ศึกษาข้อมูลทั่วไปของคนตาบอด ที่ให้บริการนวดแผนไทย ข้อจำกัดทางด้านร่างกาย

ปัญหาและอุปสรรคในการทำกิจกรรมในศูนย์บริการนวดแผนไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.2 กิจกรรม

ศึกษาลักษณะกิจกรรม พฤติกรรมในการกระทำกิจกรรมต่างๆ ความต้องการพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ และรูปแบบการจัดพื้นที่ในการทำกิจกรรมของคนตาบอด

1.3.3 เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก

ศึกษาเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกที่คนตาบอดต้องการ ในการเพิ่มขีดความสามารถการให้บริการนวดแผนไทย ได้แบบพึ่งพิงตัวเองได้มากที่สุด

1.3.4 บริบท

ศึกษาสถานที่ตั้ง การเข้าถึง ความเหมาะสมของลักษณะพื้นที่ภายใน ขนาดของพื้นที่ทำเลที่ตั้ง ลักษณะบรรยากาศภายในที่ต้องการของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอด

การศึกษาประเด็นทั้ง 4 มีความสัมพันธ์กันตามกรอบทฤษฎี HATT Model คือ เมื่อคนตาบอดทำกิจกรรมให้บริการนวดในสถานบริการนวด สภาพร่างกายที่มีข้อจำกัดและความสามารถที่จะทำกิจกรรมนั้นให้เสร็จได้ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกจึงมีบทบาทในการอำนวยความสะดวกให้คนตาบอดสามารถทำกิจกรรมนั้นให้เสร็จได้ ขณะที่การทำกิจกรรมและการใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกต้องคำนึงถึงบริบทด้วยว่าจะส่งผลกระทบต่อผู้อื่นหรือไม่ และศูนย์นวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์มีสภาพแวดล้อมข้อจำกัดอย่างไร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ศึกษาเฉพาะกลุ่มคนตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย

1.4.2 กิจกรรมที่ใช้ศึกษาในงานวิจัยนี้ เน้นกิจกรรมการให้บริการนวดแผนไทยเท่านั้น

1.4.3 กำหนดการศึกษาข้อมูลมุ่งเน้นการจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทย

1.4.4 การเสนอแนะการออกแบบมุ่งเน้นที่ลักษณะสถาปัตยกรรมภายในศูนย์นวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ขนาด 1 คูหา

1.5 ข้อจำกัดในการวิจัย

1.5.1 เนื่องจากสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยกรณีตัวอย่างมีขนาดแตกต่างกัน แต่ละที่มีลักษณะการจัดพื้นที่ ที่เน้นประโยชน์ทางด้านธุรกิจมากกว่ามาตรฐานสถานบริการนวดที่ควรเป็น จึงทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถนำผลข้อมูลบางส่วนมาวิเคราะห์ได้

1.5.2 จากช่วงเวลาที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนตาบอดสนิท ไม่มีกลุ่มคนสายตาเลือนราง จึงไม่ทราบถึงอุปสรรคและความต้องการที่แตกต่างหรือไม่ ทั้งนี้เนื่องด้วยภายใต้เวลาที่จำกัดจึงไม่ได้ศึกษา ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้ง 2 กลุ่ม แยกให้ละเอียดยิ่งขึ้น

1.6 ขั้นตอนของการวิจัย

การวิจัยนี้มีขั้นตอนการดำเนินการ 11 ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอดโดยค้นคว้าผ่านเอกสาร หนังสือ และเว็บไซต์
2. ศึกษาข้อมูลสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนสายตาศาปทิตที่มีขนาด และสถานที่ตั้งใกล้เคียงกับงานวิจัย โดยค้นคว้าผ่านเอกสาร หนังสือ เว็บไซต์ และเข้าถึงได้ง่าย
3. สังเกตสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยกรณีตัวอย่างและสังเกตกิจกรรม
4. สัมภาษณ์กลุ่มคนตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย
5. สัมภาษณ์กลุ่มบุคลากรที่ทำงานในศูนย์หรือมูลนิธินวดแผนไทยโดยคนตาบอด
6. สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอด เจ้าของเป็นคนสายตาศาปทิต
7. สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอด เจ้าของเป็นคนตาบอด
8. สัมภาษณ์บุคลากรร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาศาปทิต
9. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด
10. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบเครื่องมือประเมินหุ่นจำลองที่ออกแบบไว้และ ความคิดเห็นต่อการออกแบบ และปรับให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะ
11. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวข้องกับหมอนวดตาบอดหรือร้านนวด โดยคนตาบอด โดยใช้หุ่นจำลองประกอบการสัมภาษณ์

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

- 1.7.1 ทราบกิจกรรมและพฤติกรรมในศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอด
- 1.7.2 ทราบปัญหาและความต้องการสภาพแวดล้อมภายในศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในรูปแบบของอาคารพาณิชย์
- 1.7.3 ได้เสนอแนะแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

1.8 นิยามศัพท์

งานวิจัยนี้ใช้ความหมายของคำต่อไปนี้ดังนี้

- 1.8.1 คนตาบอด หมายถึง คนที่สูญเสียการเห็นมากจนต้องใช้สื่อสัมผัส หรือใช้วิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การฟังเสียง หากตรวจวัดความชัดของสายตาดำข้างดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6 ส่วน 60 หรือ 20 ส่วน 200 (20/200) ลงมาถึงบอดสนิท หรือมีลานสายตาแคบกว่า 20 องศา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552)

1.8.2 การนวดไทย หมายถึง วิธีการกด การคลึง การบีบ การจับ การตัด การดึง หรือวิธีอื่น ตามศิลปะการนวดไทย เพื่อใช้บำบัดรักษา การป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ และการฟื้นฟูสภาพ (สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก. 2553)

1.8.3 อาคารพาณิชย์ หมายถึง อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการพาณิชย์กรรม หรือบริการธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังการผลิตเทียบได้น้อยกว่า 5 แรงม้า และให้หมายความรวมถึงอาคารอื่นใดที่ก่อสร้างห่างจากถนนหรือทางสาธารณะไม่เกิน 20 เมตร ซึ่งอาจใช้เป็นอาคารเพื่อประโยชน์ในการพาณิชย์กรรมได้ (กระทรวงมหาดไทย. 2543)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรม และแนวคิดที่เกี่ยวข้องตามกรอบแนวคิด HATT Model ที่มีปัจจัยหลัก 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านมนุษย์ ปัจจัยด้านกิจกรรม เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และบริบท ดังนั้นผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1. ความหมายและลักษณะทั่วไปของคนตาบอด 2. การออกแบบสภาพแวดล้อมภายในสำหรับคนตาบอด 3. ความหมายและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนวดแผนไทย 4. เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนตาบอด 5. อาคารพาณิชย์ 6. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายและลักษณะทั่วไปของคนตาบอด

โดยปกติแล้ว คนทั่วไปมักเข้าใจว่าคนตาบอดนั้นคือ คนที่ไม่สามารถรับรู้ด้วยการมองเห็น หรือมองไม่เห็นเลย แต่ที่จริงแล้วคนตาบอดส่วนใหญ่สามารถรับรู้ด้วยการมองเห็น โดยมองเห็นจากแสงหรือภาพที่เลือนราง หรือมีมุมมองในการเห็นภาพที่ผิดเพี้ยนไป และมีส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่สามารถมองเห็นอะไรเลย ความหมายหรือคำจำกัดความของคนตาบอดจึงสามารถแยกออกตามระดับการมองเห็น แตกต่างกันไป (พรพรรณ ชินณพงษ์, 2550)

ความหมายของผู้ที่มีความผิดปกติเกี่ยวกับการมองเห็น (ตาบอด) กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ได้อธิบายความหมายของคนตาบอดดังนี้ (กรมการแพทย์, 2535)

คนตาบอด ความหมายโดยทั่วไป คือ ผู้ที่มองไม่เห็นหรือเห็นอยู่บ้าง แต่ไม่สามารถทำงานเกี่ยวข้องกับการใช้สายตาได้ดีเท่าคนปกติ

ด้านการศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีสายตาพิการ ไม่สามารถเรียนหนังสือโดยใช้สายตาได้ ต้องใช้ประสาทสัมผัสทางหู มือ ผิวหนัง การฟังเสียง รวมทั้งการเขียนอ่านหนังสือด้วยวิธีพิเศษแทน

ด้านกฎหมาย หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถมองเห็นต่ำกว่า 20/200 หรือผู้ที่มีลานสายตาแคบกว่า 20 องศา (คนปกติมีลานสายตา 180 องศา)

ด้านการแพทย์ หมายถึง แบ่งตาพิการออกเป็น 2 พวก โดยถือข้างที่กว่าซึ่งได้รับการแก้ไขด้วยแว่นตาเป็นหลัก กล่าวคือ การมองเห็นน้อยกว่า 6/18 แต่ไม่ต่ำกว่า 3/60 หรือลานสายตาอยู่ระหว่าง 10-30 องศา ถือว่า “ตาพิการ” ถ้าน้อยกว่านี้ถือว่า “ตาบอด”

ด้านอาชีพ หมายถึง ผู้ที่มีสายตาพิการจนไม่สามารถประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งที่คนปกติทั่วไปทำได้ เช่น ขับรถ อาชีพเกี่ยวข้องกับการใช้สี เป็นต้น

นอกจากนี้สมาคมจักษุแพทย์แห่งประเทศไทย ได้ให้คำนิยามสายตาศีรษะและตาบอดไว้ดังต่อไปนี้ (ศูนย์สิทธิมนุษยชนเพื่อการพัฒนาสุขภาพทางการแพทย์แห่งชาติ. 2542)

สายตาศีรษะ หมายความว่า การมีสายตาสายข้างที่ดีที่สุดเมื่อใช้แว่นตาธรรมดาโดยไม่สวมเครื่องช่วยสายตาศีรษะ (Visual Aids) แล้วเห็นอย่างน้อย 6/18 ลงไปจนถึง 3/60 หรือมีลานสายตาโดยเฉลี่ยแคบกว่า 30 องศา ลงไปจนถึง 10 องศา

ตาบอด หมายความว่า การมีสายตาสายข้างที่ดีที่สุด เมื่อใช้แว่นตาธรรมดาแล้วเห็นน้อยกว่า 3/60 ลงมาจนบอดสนิท หรือมีลานสายตาเฉลี่ยแคบกว่า 10 องศา ซึ่งยังแบ่งออกได้เป็น 3 ชั้นดังนี้

ตาบอดชั้นที่หนึ่งหรือตาเริ่มบอด หมายความว่า การมีสายตาสายข้างที่ดีที่สุดเมื่อใช้แว่นตาธรรมดาแล้วเห็นน้อยกว่า 3/60 ลงไปจนถึง 1/60 หรือมีลานสายตาโดยเฉลี่ยแคบกว่า 10 องศา ลงไปจนถึง 5 องศา

ตาบอดชั้นที่สองหรือตาบอดเกือบสนิท หมายความว่า การมีสายตาสายข้างที่ดีที่สุด เมื่อใช้แว่นตาธรรมดาแล้วเห็นน้อยกว่า 1/60 ลงไปจนถึงมองเห็นเพียงแสงสว่างหรือมีลานสายตา โดยเฉลี่ยแคบกว่า 5 องศา ลงไปจนถึง 0 องศา

ตาบอดชั้นที่สามหรือตาบอดสนิท หมายความว่า มองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่าง

ตารางที่ 2.1 ระดับของความพิการทางการมองเห็น

ระดับที่	พิจารณาที่สายตา	ลักษณะความพิการ	พิจารณาที่ลานสายตา
1.	6/18 ลงไปถึง 6/60	สายตาเอียงหรือ	แคบกว่า 30 องศาจนถึง
2.	น้อยกว่า 6/60 ลง ไปถึง 3/60	สายตาศีรษะ	10 องศา
3.	น้อยกว่า 3/60 ลง ไปถึง 1/60	ตาบอดชั้นหนึ่ง	แคบกว่า 10 องศาจนถึง
4.	น้อยกว่า 1/60 ลง ไปถึงเห็นเพียงแสงสว่าง	ตาบอดชั้นสอง	5 องศา
5.	มองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่าง	ตาบอดชั้นสาม	แคบกว่า 5 องศา ลงไป

อนึ่งผู้ป่วยที่มองเห็นภาพซ้อนจากตาเหล่ ไม่ถือว่าเป็นความพิการทางการมองเห็นเพราะเมื่อปิดตาข้างนั้นแล้ว การมองเห็นภาพของตาอีกข้างหนึ่งเป็นปกติ เสมือนว่ามีตาบอด 1 ข้าง ตาปกติ 1 ข้าง

2.1.1 การเคลื่อนไหวและการรับรู้ของคนตาบอด

ปัญหาหนึ่งที่มีมักเกิดขึ้นกับคนตาบอดในเรื่อง โอกาสในการเข้าถึงสังคมคือ ปัญหาเกี่ยวกับ ความคุ้นเคยสภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหวที่เป็นอุปสรรคทางการมองเห็น จึงมีวิชาที่สอนและ ฝึกคนตาบอดให้เคลื่อนไหวหรือเดินทางอย่างอิสระและปลอดภัยด้วยตนเอง วิชา “ความคุ้นเคยกับ สภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหว” หรือ Orientation and Mobility (O&M) ความคุ้นเคยกับ สภาพแวดล้อม (Orientation) คือความสามารถที่จะรู้ว่าตนเองอยู่ที่ใดในสิ่งแวดล้อมนั้นๆ และการ เคลื่อนไหว (Mobility) คือความสามารถที่จะเคลื่อนไหวจากสถานที่แห่งหนึ่ง ไปสถานที่ต่างๆ ใน สิ่งแวดล้อมได้ (พรพรรณ ชินฉพงษ์. 2550)

ความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม (Orientation) การเรียนรู้วิธีใช้ไม้เท้าอย่างถูกต้อง ช่วยให้คุณ ตาบอดเคลื่อนย้ายและเดินได้อย่างปลอดภัย แต่ได้ช่วยให้เขาทราบว่าขณะนั้นเขาอยู่ที่ไหนและกำลัง จะไปแห่งใด ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เขาจะต้องพัฒนาทักษะทางด้านความคุ้นเคยสภาพแวดล้อม เพราะเป็นทักษะที่จะช่วยให้เขาทราบว่าเขาอยู่ ณ จุดใด มีความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ รอบตัวเขา ขณะนั้นอย่างไร เมื่อคนปกติต้องการทราบว่าตนเองอยู่ที่ไหนสามารถมองดูด้วยตาได้ แต่สำหรับคน ตาบอดจะต้องใช้ประสาทสัมผัสต่างๆ ช่วย ซึ่งได้แก่การฟัง การสัมผัสและการดมกลิ่นยิ่งคนตาบอด พยายามฝึกใช้ประสาทสัมผัส ที่เหลืออยู่ให้มากเพียงใด จะทำให้เขารู้คุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ (ศูนย์สิทธิธรรมเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ. 2542)

เนื่องจากคนพิการทางการมองเห็นขาดประสาททางสายตา การฝึกให้ใช้ประสาทสัมผัส ส่วนที่เหลือจึงเป็นประโยชน์ต่อคนพิการทางการมองเห็นเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งประสาทสัมผัสส่วนที่ เหลือคั่งกล่าวมีดังนี้ (ณุชนาฏ โต้ะคี. 2551)

สายตางานส่วนที่เหลืออยู่ สำหรับคนสายตาเลือนรางสามารถใช้ส่วนนี้ให้เกิดประโยชน์ ได้อย่างมาก แต่คนพิการทางการมองเห็นบางคนอาจมีบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมจากการมองด้วย สายตางานส่วน เช่น เดินหน้าเอียงไปทางซ้ายเพราะเห็นด้านซ้าย หรือเดินก้มหน้า แล้วเหลือกตาขึ้น เพราะเห็นส่วนบน เป็นต้น

หู คือ การได้ยิน เป็นประสาทสัมผัสที่คนพิการทางการมองเห็นใช้รับรู้ได้ไ้ไกลมาก และแน่นอนที่สุด เนื่องจากการฟังจะทำให้คนพิการทางการมองเห็นกำหนดทิศทาง ระยะทางและรู้ ถึงสภาพที่ตั้งของบริเวณนั้นๆ ได้ เช่น เมื่อได้ยินเสียงคนมากมาย ครั้งแรกอาจจะคิดว่าเป็น โรงหนัง โรงเรียน หรือตลาด เป็นต้น

จมูก คือ การได้กลิ่น เป็นประสาทสัมผัสที่มีความละเอียดอ่อน และสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่ คนพิการทางการมองเห็นจำเป็นต้องใช้ เพราะกลิ่นจะช่วยให้คนพิการทางการมองเห็นเกิดความจำ และรู้จักของนั้นที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน มีผลทำให้คนพิการทางการเห็นสามารถเข้าไปใกล้ หรือหลีกเลี่ยงได้ เช่น ได้กลิ่นคาว หรือกลิ่นของหมักคอง ก็จะรู้ว่าเป็นตลาด เป็นต้น

กาย คือ การสัมผัสด้วยผิวหนัง เช่น อุณหภูมิ ร้อน เย็น แสบ น้ำหนักที่กดหนักหรือเบา รวมทั้งความรู้สึกอื่นๆ ในร่างกาย เช่น น้ำหนักของตนเอง การแบกของ หรือการกดแขน

วิธีการที่คนตาบอดจะเดินทางอย่างปลอดภัยมี 3 วิธีคือ 1) การเดินทางกับผู้นำทาง 2) การเดินทางตามลำพังโดยไม่ใช้ไม้เท้าหรือผู้นำทาง 3) การเดินทางตามลำพังโดยใช้ไม้เท้า (ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ. 2542)

2.1.2 สภาพแวดล้อมกับคนตาบอด

สภาพแวดล้อมมีส่วนช่วยให้ตอบสนองความรู้สึกของอวัยวะและระบบประสาทสัมผัสได้ดี สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับความรู้สึกจะต้องมีคุณสมบัติที่สามารถดึงดูดความสนใจให้เกิดการรับรู้เกิดขึ้น การกำหนดขนาด และระยะห่างๆต่างๆของสิ่งที้ออกแบบ ขนาดและระยะห่างนี้นอกจากจะมีความสัมพันธ์กันทางกายภาพหรือความจำเป็นทาง โครงสร้างแล้ว จะต้องสะดวกสบายในการใช้สอยของมนุษย์ด้วย (วิมลสิทธิ์ ทรายางกูร. 2549)

สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ได้นำเสนอ แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทางการแพทย์ฝ่ายกาย ซึ่งกล่าวถึงสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พิการทางสายตา ดังนี้ (สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์. 2547)

ที่สังเกตถาวร (Landmarks) ที่สังเกตถาวรมีประโยชน์คือช่วยคนตาบอดไม่ให้เดินหลงทาง ซึ่งที่สังเกตถาวรอาจจะเป็นสิ่งของต่างๆ เสียง และกลิ่น ตั้งหรือมีอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งอย่างถาวร และคนตาบอดหาได้ง่าย เช่น ต้นมะม่วงที่ขึ้นใกล้ๆ กับประตูรั้ว (ภาพที่ 2.1) ถือเป็นที่สังเกตถาวร เพราะมันอยู่ที่นั่นตลอดไปและหาได้ง่าย จึงช่วยแนะนำคนตาบอดให้รู้จักที่สังเกตถาวรที่สำคัญๆ ในบริเวณที่เขาต้องการเดิน ไปอยู่เสมอ เช่น ถนนบริเวณที่ชันขึ้นหรือลาดลง ถนนลูกรัง ก้อนหินใหญ่ ท่อน้ำ เเสไฟฟ้า ประตูรั้ว และรั้ว เป็นต้น

ภาพที่ 2.1 ที่สังเกตถาวร (Landmarks)

ที่สังเกตชั่วคราว (Clues) ที่สังเกตชั่วคราวคล้ายกับที่สังเกตถาวร แต่มีอยู่เพียงชั่วคราวเท่านั้น เช่น เสียงเด็กๆ เล่นวอลเลย์บอลในสนาม (ภาพที่ 2.2) ถือเป็นที่สังเกตชั่วคราว เพราะพวกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็กๆ ไม่ได้เล่นอยู่ในสนามตลอดเวลา แต่ที่สังเกตชั่วคราวก็ช่วยให้คนตาบอดรู้ว่า ขณะนี้เขาอยู่ที่ไหน เขาจะไปที่ไหน และเขาหลีกเลี่ยงสิ่งกีดขวางต่างๆ ได้อย่างไร และถ้าคนตาบอดหลงทางที่สังเกตชั่วคราวต่างๆ เหล่านี้จะช่วยให้เขาจำทางได้

ภาพที่ 2.2 ที่สังเกตชั่วคราว (Clues)

ทิศทาง (Direction) คนตาบอดจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับข้างซ้าย ข้างขวา และทิศทั้ง 4 คือ ทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก การทราบว่าเวลาใดดวงอาทิตย์อยู่ทิศทางไหนมีประโยชน์สำหรับคนตาบอดเพราะจะช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น เช่น ในตอนเช้าถ้าแดดส่องมาข้างหน้า (ภาพที่ 2.3) เขาจะทราบทันทีว่าเขาหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ในตอนบ่ายถ้าแดดส่องมาทางด้านซ้ายก็ทราบว่าด้านหน้าคือทิศเหนือ ถ้าคนตาบอดไม่เข้าใจจำเป็นต้องสอนซ้ำเพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ของทิศทั้ง 4

ภาพที่ 2.3 ทิศทาง (Direction)

การออกแบบอาคารที่เหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงของคนตาบอด มีวิธีสมัยใหม่ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยเฉพาะการใช้การฝึกใช้ไม้เท้า นั้น ทำให้คนตาบอดสามารถเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดินทางไปที่ไหนๆได้เกือบทุกหนแห่ง ผู้นำทางนั้นเหมาะสมกับคนตาบอดเพียงจำนวนน้อย คนตาบอดส่วนใหญ่จะได้รับการแนะนำสถานที่ในการเข้ามาเป็นครั้งแรก และจากนั้นเขาก็จะเดินทางโดยอาศัยการจดจำเส้นทาง อุปสรรคหลักที่เกิดขึ้นภายในอาคารที่คนตาบอดมักประสบนั้น มักเป็นอันตรายที่เกิดจากการคาดไม่ถึง เช่นผู้คนเดินผ่านเส้นทางของคนตาบอด สิ่งของที่เคลื่อนย้ายได้ เช่นของเล่นและจักรยาน ช่องเปิดบนพื้น หรือวัตถุตั้งชั่วคราว (เช่น รูปปั้น หรือ งานแสดง) ซึ่งเป็นอันตรายยิ่งกว่าเสาโคมไฟที่ตายตัว คนตาบอดสามารถใช้วิธีจดจำ ควรหลีกเลี่ยงสิ่งที่ยื่นออกมาด้านข้าง หรือพื้นที่เปลี่ยนระดับบ่อยๆภายนอกอาคาร ม้านั่ง และสิ่งต่างๆที่ตั้งบนทางเท้า (street furniture) ไม่ควรไปกีดขวางทางสัญจรของคนตาบอด (พรพรรณ ชินณพงษ์, 2550)

อาคารที่ออกแบบมาเพื่อการใช้งาน โดยคนตาบอด โดยเฉพาะ มีควรมีทางเดินยาวที่แคบ และไม่ควรมีพื้นที่เปิด โถงผืนใหญ่ อย่างไรก็ตามข้อแนะนำต่างๆต่อไปนี้ นอกจากจะมีประโยชน์สำหรับคนตาบอดแล้วยังมีต่อผู้พิการทางร่างกายด้วยเช่นกัน (พรพรรณ ชินณพงษ์, 2550)

ระดับพื้นและขั้นบันได ระดับพื้นและขั้นบันได ไม่ควรมีลูกตั้งที่เป็นช่องโถง หรือมีมุมบันไดเป็นเหลี่ยมสันคมและยื่นออกมา ข้อนี้เป็นประโยชน์ต่อคนพิการทางด้านร่างกายด้วยเช่นกัน

เสียง ผนังที่สะท้อนเสียงได้มีประโยชน์มากกว่าผนังชนิดดูดซับเสียง เนื่องจากคนตาบอดใช้ประสาทสัมผัสในการฟังสืบหาเส้นทาง คนตาบอดยังใช้ประโยชน์จากเสียงสะท้อนขึ้นมาจากพื้นในการค้นหาเส้นทางอีกด้วย พรหมดูดซับเสียงหรือเก็บเสียงไม่เป็นที่ต้องการในคนตาบอดใช้

พื้นผิวทางเดิน การเปลี่ยนวัสดุพื้นผิวทางเดินนั้น สามารถเป็นตัวชี้บอกถึงพื้นที่ใกล้บริเวณทางเข้า ห้องน้ำพื้นที่เปลี่ยนระดับและบันได หรือบริเวณที่อาจมีอันตราย อย่างไรก็ตามวัสดุพื้นผิวบางชนิดมีผลต่อการเคลื่อนของรถเข็นคนพิการ

อุปกรณ์มือจับ ประตูที่นำสู่บริเวณที่มีอันตราย เช่น ห้องเครื่องจักร ใอน้ำ ลานขนถ่ายของ และห้องทำงานระบบต่างๆควรชี้ชัด โดยแยกมือจับที่เป็นร่องลึกลงไป หรือมีผิวขรุขระ

สัญญาณและป้ายสัญลักษณ์ จะให้ดีที่สุด ข้อมูลประชาสัมพันธ์ทั้งหมดของอาคารควรผ่านสื่อทั้งภาพและเสียงสัญญาณ เช่น สัญญาณเตือนอัคคีภัยสามารถทำงานง่าย ๆ เป็นเสียงเตือนหรือเสียงบอกทางหนีไฟ ลิฟท์ควรมีสัญญาณเสียงเตือนบอกชั้น หากเป็นไปได้ ป้ายสัญลักษณ์และข้อความกราฟิกควรมีข้อความเสียงบันทึกไว้ด้วย ในสถานที่ที่มีอาจทำได้ และคนตาบอดมักอาศัยข้อมูลที่เป็นอักษรแต่เพียงอย่างเดียววันนั้น มีทางเลือกอยู่ 3 ทางคือ ใช้อักษรเบรลล์ อักษรกับตัวเลขขนาดใหญ่ และอักษรกับตัวเลขนูน

2.2 การออกแบบสภาพแวดล้อมภายในสำหรับคนตาบอด

ในการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในอาคาร จำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจความต้องการที่แตกต่างของกลุ่มผู้ใช้ สำหรับคนตาบอด การขาดการพิจารณา และความเข้าใจที่ถูกต้องในความ

ต้องการของพวกเขา จะก่อให้เกิดความยากลำบากและอุปสรรคในการทำงานอาคารเหล่านั้น ซึ่งในขณะที่อาคารซึ่งมี กลุ่มผู้ใช้งานมีทั้งบุคคลที่มีสายตาปกติและบุคคลที่มีความผิดปกติทางการมองเห็น ผู้ออกแบบอาคารยากที่จะตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้ใช้ทุกกลุ่ม ได้หมด แต่ก็จำเป็นต้องทำให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การออกแบบอาคาร ที่ทำให้กลุ่มผู้ใช้งานสามารถใช้งานอาคารได้ด้วยตนเอง และปลอดภัยนั้น ถือเป็นหลักการสำคัญ (มนตรี รัตนวิชัย. 2546)

เมื่อมีการออกแบบสภาพแวดล้อมที่สามารถเข้าถึง ตรงกับความต้องการของคนที่ตาบอดหรือมีสายตาเลือนราง สิ่งที่สำคัญที่ต้องพิจารณาคือหลักการของความเป็นอิสระและมีความปลอดภัย หลักการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้สามารถใช้งานของคนตาบอดได้สะดวกขึ้น โดยประกอบด้วยหลักการดังนี้ (Vision Australia, 2011)

2.2.1 การจัดวางผังเฟอร์นิเจอร์

การวางผังเฟอร์นิเจอร์ที่เรียบง่ายและเป็นระเบียบ จะทำให้การมองเห็นสภาพแวดล้อมในทางจิตของคนตาบอด เป็นไปได้โดยง่ายและชัดเจนกว่าการวางผังเฟอร์นิเจอร์ที่ซับซ้อน และยุ่งเหยิง การวางผังที่เรียบง่ายทำให้คนตาบอดสามารถคาดเดาได้ว่าอะไรอยู่ที่ไหน เช่น ห้องน้ำชายควรอยู่ใกล้กับห้องน้ำหญิง เป็นต้น

ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในการวางผังเฟอร์นิเจอร์ ได้แก่ ความซับซ้อนของ เส้นทางสัญจรภายในห้องและทางเดิน รวมทั้งสิ่งกีดขวางต่างๆ ที่อยู่ในเส้นทางสัญจร เช่น เสา ถึงดับเพลิง บันได รวมทั้งพื้นที่บริเวณใต้บันไดที่มีระดับต่ำ

2.2.2 ผิวพื้นและวัสดุพื้น

การเลือกความเหมาะสมของวัสดุพื้นควรเลือกวัสดุที่ไม่เงาไม่สะท้อนแสงและป้องกันการลื่นของทุกพื้นผิววัสดุ พื้นผิววัสดุที่มีการสะท้อนแสงสูงเช่น พื้นผิวโลหะหรือพื้นหินอ่อนสามารถทำให้คนสายตาเลือนรางหลงทิศทางได้ หลีกเลี่ยงลวดลายพื้นที่มีสีสลับจัดจ้าน รวมทั้งลวดลายที่สับสนก็ให้ส่งผลทำนองเดียวกัน

การเปลี่ยนพื้นผิวในจุดที่มีการเปลี่ยนช่องทางเดิน เช่น ที่ทางแยก และที่ทางเข้าของพื้นที่ที่สิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้เฉพาะเจาะจง เช่น ประตูทางเข้าหลัก ห้องน้ำ พื้นที่โรงอาหาร การใช้วัสดุ ต่างชนิดกันมาตกแต่งจะช่วยอำนวยความสะดวกให้คนตาบอด เคลื่อนที่ได้อิสระ และช่วยคนสายตาปกติสามารถแนะนำคนตาบอดในการให้ทิศทางได้ถูกต้อง (ภาพที่ 2.4)

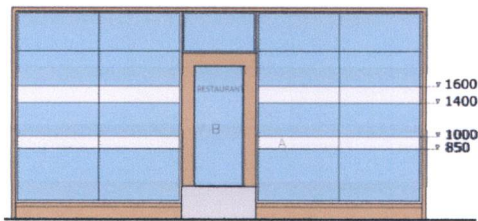
ภาพที่ 2.4 การเปลี่ยนผิววัสดุช่องทางแยก (Centre for Excellence in Universal Design. **Building for Everyone: A Universal Design Approach.** [online]. Available: <http://www.universaldesign.ie/buildingforeveryone>)

ในส่วนของ ห้องเรียน ห้องนอน ห้องนั่งเล่น ควรเลือกใช้วัสดุที่มีลักษณะนุ่ม และดูดซับเสียงเช่น พรม กระเบื้องยาง ในส่วนของ ห้องรับประทานอาหารและห้องครัว สามารถเลือกใช้วัสดุที่มีลักษณะนุ่มและแข็งผสมกันได้ เพื่อประโยชน์ในเรื่องของการทำความสะอาด เช่น กระเบื้องยางและกระเบื้องเซรามิก ในพื้นที่เปิดโล่ง เช่น บริเวณโถง โรงยิม การใช้วัสดุที่แตกต่างจากวัสดุปูพื้น โดยรอบ ปูบริเวณขอบที่ติดกับผนัง หน้าประตูจะเป็นการสร้างสัญญาณขึ้นแยะได้ดี

2.2.3 ผนัง ฝ้าเพดานและประตู

ในการเพิ่มความสว่างของแสงและการกระจายตัวของแสงบนฝ้าเพดาน วัสดุกรุฝ้าทุกชนิดที่เลือกควรทำให้แสงสว่างสามารถกระจายตัวได้บนวัสดุกรุฝ้าที่ใช้ พื้นผิวของผนังและฝ้าเพดานควรมีผิวด้านเพื่อลดแสงจ้า หลีกเลี่ยงการสะท้อนแสงที่พื้นผิวมันวาว เช่น เหล็กสแตนเลสหรือวัสดุที่มีความมันเงาสูง

พื้น ผนัง ฝ้าเพดานผนังกระจกและประตูกระจก ที่ก่อให้เกิดอันตราย ควรติดบัวเชิงผนัง ลักษณะเป็นแถบสีขนาดความกว้างขั้นต่ำ 150 มม. หรือใช้การออกแบบช่วย เช่น โลโก้ บริษัท มีความสูงของแถบสีซึ่งมีขนาด 900 – 1000 มม. และ 1400 – 1600 มม. อยู่เหนือระดับพื้นในทุกประตูกระจกและผนังกระจก หากเป็นไปได้การทำเครื่องหมายควรเลือกความคมชัดในสีที่มีสีพื้นตัดอยู่หลังผนังกระจก (ภาพที่ 2.5)

Key

- A. Frosted glass manifest as safety and visibility strip
- B. Glazed door to be clearly highlighted in relation to adjacent screen. Door to have solid protection to lower level and a contrasting strip to all edges.
- C. Kickplate

Note: All dimensions in millimetres

ภาพที่ 2.5 การติดแถบสีที่ผนังและประตูกระจก (Centre for Excellence in Universal Design.

Building for Everyone: A Universal Design Approach. [online]. Available:

<http://www.universaldesign.ie/buildingforeveryone>)

ประตูบานพับควรเปิดเข้ามาจากพื้นที่พลุกพล่าน เช่น ห้องโถงและห้องรับประทานอาหารไปยังพื้นที่ที่เงียบสงบ เช่น สำนักงานและห้องนอน ประตูบานเลื่อนได้รับการแนะนำให้ใช้มากกว่าการใช้ประตูบานพับ ซึ่งสร้างปัญหาด้านความปลอดภัยกับคนตาบอด แต่ถ้าจำเป็นต้องใช้ควรตรวจสอบให้แน่ใจประตูบานพับสามารถปิดหรือเปิดอย่างเต็มที่ใกล้เคียงกับ 180 องศา ถ้าเป็นไปได้กับผนัง

2.2.4 การตกแต่งเฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ควบคุมสิ่งแวดล้อมความสะดวกต่างๆ

เฟอร์นิเจอร์สำหรับคนตาบอด ควรมีลักษณะที่มั่นคงแข็งแรงทนต่อการชน กระแทก และไม่ควรมีชิ้นส่วนต่างๆ ยื่นออกมาจากตัวเฟอร์นิเจอร์ โดยเฉพาะที่อยู่ต่ำกว่าระดับศირษะและเมื่อได้จัดวางเฟอร์นิเจอร์ในตำแหน่งที่เหมาะสมแล้ว ไม่ควรเคลื่อนย้ายที่บ่อย ถ้ามีการเคลื่อนย้ายต้องบอกให้รู้ มิฉะนั้นอาจเกิดอุบัติเหตุจากการชนได้ การใช้สีที่ตัดกันเช่นพื้นบนของโต๊ะหรือ เคา์เตอร์ เช่นมีขอบไม้โดยรอบสีเข้มตัดกับภายในที่เป็นพลาสติกลามิเนทสีอ่อน ก็สามารถช่วยระบุขอบเขตของเฟอร์นิเจอร์แต่ละชิ้นได้ดี หรือการเลือกสีของเฟอร์นิเจอร์ให้ตัดกับสีของฉากหลัง ได้แก่ ผนัง พื้น ที่ช่วยในการระบุตำแหน่งของเฟอร์นิเจอร์ในสภาพแวดล้อมได้ดีสำหรับบุคคลที่มีสายตาเลือนราง

การเดินทางในสภาพแวดล้อม สำหรับบุคคลที่มีความผิดปกติทางการมองเห็น นั้นมีสิ่งที่จะต้องระมัดระวังและหลีกเลี่ยง ได้แก่ วัตถุที่มีความร้อน เต้าเสียบไฟฟ้า ถังน้ำยาดับเพลิง ป้ายข้อความที่ยื่นออกมาจากผนังหรือแขวนจากเพดาน ซึ่งอยู่ในระดับไหล่หรือ ศิริษะ ประตู หน้าต่างที่เปิดอยู่ถึงขณะตามทางเดิน เหล่านี้มักก่อให้เกิดอันตรายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5 แสงสว่าง

คนตาบอดส่วนมากยังมีความสามารถรับรู้ระดับของแสงบางส่วนได้ โดยทั่วไปแล้วคนที่ตาบอดหรือคนสายตาดูเลือนรางจำเป็นต้องใช้ระดับของแสงมากกว่าคนปกติขนาดสองถึงสามเท่าของจำนวนแสงที่จำเป็น ตำแหน่งที่สำคัญที่ควรมีแสงที่สว่างคือทางเข้าอาคาร เพื่อให้สายตาของผู้คนใช้ในการปรับ จากการเปลี่ยนแปลงและการเคลื่อนย้ายจากภายนอกตอนกลางวันที่มีความสว่างเข้าไปภายในอาคารที่ใช้แสงประดิษฐ์ คุณภาพของแสงห้องควรกระจายอย่างเท่าเทียมกัน

แสงที่อยู่เหนือหัวควรอยู่ในลักษณะซ่อนแหล่งกำเนิดของแสง ที่ควรมีกรอบปกคลุมทั้งหมดรวมทั้งอุปกรณ์ของแสงควรจะถูกคลุมด้วย

โคมไฟที่ซ่อนสามารถเป็นประโยชน์ในพื้นที่ที่มีบรรยากาศที่ผ่อนคลายจะถูกสร้างขึ้น อุณหภูมิสีเย็นมากขึ้นอย่างใกล้ชิดคล้ายบรรยากาศตอนกลางวัน

การใช้แสงธรรมชาติควรไม่ทำให้เกิดแสงสะท้อนโดยตรงหรือโดยทางอ้อม ตัวอย่างเช่น ใช้กันสาดภายนอก ใช้ม่านแนวตั้ง การลดแสงจากการติดฟิล์มหน้าต่างหรือใช้ผ้าม่านกรองแสง การใช้แสงธรรมชาติมีช่องสกายไลท์ถ้าใช้ควรติดตั้งอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ ไม่ทำให้การกระจายแสงมากและไม่สร้างหย่อมของแสง

แสงภายในห้องทั่วไปสามารถเสริมเป็นจุดหรือให้แสงในพื้นที่เฉพาะเช่น บริเวณที่วางโทรศัพท์ โต๊ะรับประทานอาหาร พื้นที่อ่านหนังสือ หรือกระจกภายในห้องน้ำ หลีกเลี่ยงการวางอุปกรณ์ให้แสงอยู่ระดับเดียวกับตาหรือต่ำกว่าระดับสายตา

สเปคโตรไลท์ภายนอกหรือสเปคโตรไลท์ภายในจะต้องไม่ส่องแสงจ้าตามทางเดิน ถ้าจะติดตั้งควรวางตำแหน่งเพื่อให้การส่องสว่างมีต่อคุณลักษณะของพื้นที่หรือสิ่งของที่ต้องการจะเน้นเท่านั้น

2.2.6 การใช้สีตัดกัน

การใช้สีที่ตัดกัน เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มความชัดเจนให้กับบุคคลที่มีสายตาเลือนรางในการกำหนดแนวผนัง ประตู รวมถึงเฟอร์นิเจอร์ เช่น การใช้บัวเชิงผนังหรือบัวเพดานที่มีสีที่ตัดกันกับผนัง (ภาพที่ 2.6) หรือการใช้วงกบประตูสีเข้มตัดกับประตูสีอ่อน การปูพรมสีเข้มตัดกับวอลเปเปอร์สีอ่อนที่ผนัง หรือใช้ในการเตือนให้ระวังอันตราย โดยการคาดเส้นสีที่ตัดกันกับสีของพื้นก่อนถึงบริเวณก่อนถึงทางขึ้นและลงบันได ทางลาด โถงทางเดินที่มีทางแยก บริเวณที่มีพื้นต่างระดับ เป็นต้น จะสามารถเป็นสัญญาณชี้แนะในการเดินทางจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งได้

ภาพที่ 2.6 การใช้สีตัดกันที่บัวเชิงผนัง (Centre for Excellence in Universal Design.

Building for Everyone: A Universal Design Approach. [online]. Available:

<http://www.universaldesign.ie/buildingforeveryone>)

2.3 ความหมายและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนวดแผนไทย

การนวดไทยเป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดกันมา โดยเริ่มจากวัฒนธรรมการดูแลสุขภาพกันเองภายในครอบครัว เพื่อบรรเทาอาการเมื่อยล้าจากการทำงาน หรือปวดเมื่อยตามร่างกาย แล้วพัฒนาต่อมาจนกลายเป็นการนวดแบบต่างๆ ที่มีการปฏิบัติแตกต่างกันไป เช่น การ ตี ทุบ กด เฟ้น ทูบ ผิวหนัง กัด้ามเนื้อและข้อ และมีการใช้ลูกประคบร่วมด้วยเช่นในปัจจุบัน (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงสาธารณสุข, 2550)

การนวดไทย หมายถึง วิธีการกด การคลึง การบีบ การจับ การคัด การดึง หรือวิธีการอื่นตามศิลปะการนวดไทย เพื่อบำบัดรักษา การป้องกัน โรค การส่งเสริมสุขภาพและการฟื้นฟูสภาพ (สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก, 2553)

การนวดไทย แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบคือ การนวดแบบเชลยศักดิ์ และการนวดราชสำนัก (สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก, 2553)

การนวดแบบเชลยศักดิ์ เป็นรูปแบบการนวดแบบสามัญชนที่มีพื้นฐานมาจากการช่วยเหลือกันเองในครอบครัว คนทั่วไปรู้จักการนวดชนิดนี้ว่า จับเส้น ช่วยให้เลือดลมเดินสะดวก ในการนวดจะเน้นที่บริเวณกล้ามเนื้อและข้อต่อต่างๆ ของร่างกาย ซึ่งท่านวดมีทั้ง ท่านั่ง นอนหงาย ตะแคง และนอนคว่ำ ผู้นวดจะมีความเป็นกันเองกับผู้ถูกนวด โดยการนวดจะเริ่มนวดที่ฝ่าเท้าก่อนแล้วไปยังแขนขาในท่าต่างๆ ซึ่งผู้ที่นวดจะใช้อวัยวะทุกส่วน เช่น มือ เข่า สอก ในการนวด ในบางท่าต้องใช้เท้าร่วมด้วย จะเน้นการกดและคลึงตามจุดต่างๆ ท่านวดนี้เป็นที่ชื่นชอบของผู้ที่ขี้เมื่อย ปวดเมื่อยตามร่างกาย เพราะเป็นท่าที่ได้บรรเทาอาการนวดมาก

การนวดแบบราชสำนัก ในสมัยก่อนจะใช้ขนาดวดยาเจ้านายชั้นสูงในราชสำนัก เป็นท่านวดที่สุภาพ ผู้ที่นวดจะต้องเดินเข้าเข้าหาผู้ป่วยที่นอนอยู่กับที่พื้น ให้มีระยะห่างประมาณ 2 สอก จึงนั่งพับเพียบและขอภัยผู้ถูกนวด โดยเริ่มจากเข้ามาที่ข้อเท้า หรือต้นขาลงมาถึงเท้า ผู้นวดจะใช้เฉพาะมือ คือ

นิ้วหัวแม่มือ ปลายนิ้ว และอุ้งมือในการนวดเท่านั้น โดยแขนจะต้องเหยียดตรงเสมอ ส่วนผู้ถูกนวดจะอยู่ในท่านั่ง นอนหงาย และนอนตะแคง เท่านั้น ไม่มีการนอนคว่ำ การนวดแบบนี้จะเน้นผลให้เกิดก้อวยวะและเนื้อเยื่อ โดยยึดหลักการกายวิภาคเพื่อเพิ่มการไหลเวียนโลหิตและการทำงานของระบบประสาท

2.3.1 วิธีการนวดแผนไทย

วิธีการนวดแผนไทยมีการจำแนกวิธีขึ้นพื้นฐานการนวดแบ่งออกเป็น 5 วิธีการนวดคือนวดหน้า นวดคอ นวดขาและนวดเท้า นวดเอวและหลัง นวดแขนและนวดมือ โดยผู้วิจัยได้เลือกสรุปเกี่ยวกับวิธีนวดแผนไทยขึ้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยออกมา 4 วิธีการนวดดังนี้

(มูลนิธิการแพทย์แผนไทยพัฒนา. 2548)

2.3.1.1 วิธีนวดแผนไทยขึ้นพื้นฐาน “นวดคอ” ประกอบด้วย 10 ท่านวดเพื่อช่วยลดอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อคอ ลดอาการเคล็ดขัดยอกจากการนอนตกหมอน บรรเทาอาการปวดศีรษะ กระตุ้นการไหลเวียนของโลหิต ปรับสมดุลของฮอร์โมน กระตุ้นให้ระบบต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและผ่อนคลายจากความเครียด

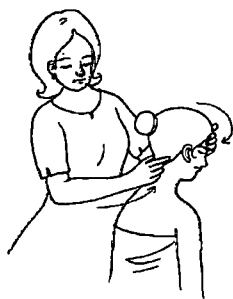
ท่าที่ 1 บีบต้นคอ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนั่งบนพื้นหรือเก้าอี้ ผู้นวดยืนด้านหลังของผู้ถูกนวด ใช้มือซ้ายจับที่หัวไหล่ยึดไว้ แล้วใช้มือขวาวางที่ท้ายทอย บีบกล้ามเนื้อที่ท้ายทอยไล่ลงมาจนถึงต้นคอ โดยกดน้ำหนักทุกนิ้ว (ภาพที่ 2.7)

ท่าที่ 2 กดท้ายทอย วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนั่งบนพื้นหรือเก้าอี้ ผู้นวดยืนด้านหลังของผู้ถูกนวด ใช้มือซ้ายจับที่ขมับทั้งสองข้าง โดยอ้อมมือไปทางด้านหน้า แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาและนิ้วชี้ทำเป็นรูปตัววี (V) แล้วกดตรงที่เป็นรอยปุ่มตรงกลางระหว่างท้ายทอยกับกระดูกคอชั้นที่หนึ่ง ออกแรงกดทั้งนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ (ภาพที่ 2.8)

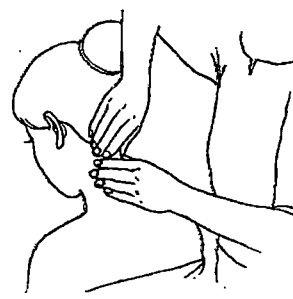
ท่าที่ 3 กดต้นคอ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนั่งบนพื้นหรือเก้าอี้ ผู้นวดยืนด้านหลังของผู้ถูกนวด ใช้มือทั้งสองจับที่คอของผู้ถูกนวด โดยนิ้วหัวแม่มือกดที่กล้ามเนื้อข้าง ๆ แนวกระดูกสันหลังให้ต่ำจากต้นคอลงมาประมาณ 1 นิ้ว ส่วนนิ้วมือที่เหลือให้จับด้านตรงข้ามในตำแหน่งเดียวกัน ออกแรงกดลงที่นิ้วหัวแม่มือและนิ้วทั้งสี่ (ภาพที่ 2.9)

ภาพที่ 2.7 ท่าบีบต้นคอ

ภาพที่ 2.8 ท่ากดท้ายทอย

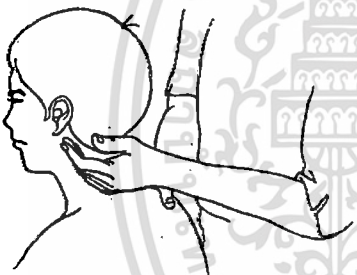
ภาพที่ 2.9 ท่ากดต้นคอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่าที่ 4 คลึงต้นคอและบ่า วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนั่งบนพื้นหรือเก้าอี้ ผู้นวดยืนด้านหลังของผู้ถูกนวด ให้ทำมือเป็นรูปตัวซี (C) โดยให้หลังมือและเนินมือด้านนิ้วก้อยสัมผัสกับส่วนที่นวด มืออีกข้างหนึ่งให้จับไหล่ของผู้ถูกนวดเอาไว้ กลึงและคลึงมือรูปตัวซี ไปตรงบริเวณต้นคอและไล่มาจนถึงช่วงไหล่ ออกแรงโดยการเกร็งข้อมือที่ใช้นวด (ภาพที่ 2.10)

ท่าที่ 5 กดคอ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนั่งบนพื้นหรือเก้าอี้ ผู้นวดยืนด้านหลังของผู้ถูกนวด ให้ใช้นิ้วหัวแม่มือกดที่กล้ามเนื้อตรงบริเวณท้ายทอยทั้งสองข้าง ส่วนนิ้วทั้งสี่ที่เหลือวางแนบกับศีรษะ ออกแรงกดลงที่นิ้วหัวแม่มือ ส่วนนิ้วทั้งสี่ใช้ประคองศีรษะไม่ให้เคลื่อนไหว (ภาพที่ 2.11)

ท่าที่ 6 บีบไหล่และคอ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนั่งบนพื้นหรือเก้าอี้ ผู้นวดยืนด้านหลังของผู้ถูกนวด ให้วางมือทั้งสองข้างลงที่ต้นคอของผู้ถูกนวด บีบกล้ามเนื้อที่ต้นคอไล่ลงมาที่บ่าจนมาถึงไหล่ โดยกดน้ำหนักลงทุกนิ้ว (ภาพที่ 2.12)

ภาพที่ 2.10 ท่าคลึงต้นคอและบ่า

ภาพที่ 2.11 ท่ากดคอ

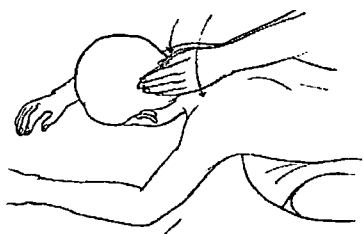

ภาพที่ 2.12 ท่าบีบไหล่และคอ

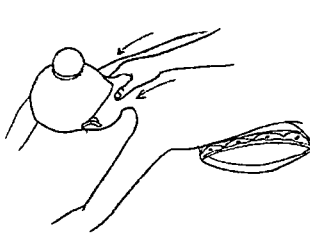
ท่าที่ 7 สับต้นคอ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนแบนวางสอดใต้ลำตัวช่วงท้อง ผู้นวดกางนิ้วมือออกให้เป็นรูปตัววี (V) ใช้มือทั้งสองตั้งขึ้น นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านบน สันมือด้านนิ้วก้อยสัมผัสกับส่วนที่นวด สับมือจากต้นคอมาจนถึงท้ายทอย โดยสับขวางแนวกระดูกสันหลัง (ภาพที่ 2.13)

ท่าที่ 8 บิดคอ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนแบนวางสอดใต้ลำตัวช่วงท้อง ผู้นวดกางนิ้วมือออกให้เป็นรูปตัววี (V) ใช้มือบีบกล้ามเนื้อคอขึ้นมาแล้วบิดกล้ามเนื้อไปมาโดยออกแรงทุกนิ้ว (ภาพที่ 2.14)

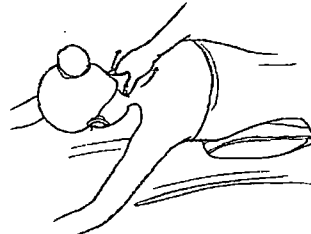
ท่าที่ 9 บีบและยกคอ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนแบนวางสอดใต้ลำตัวช่วงท้อง ผู้นวดกางนิ้วมือออกให้เป็นรูปตัววี (V) ใช้มือบีบกล้ามเนื้อคอขึ้นมา โดยเริ่มจากท้ายทอยไล่มาจนถึงบ่า โดยบีบแล้วคลายทำสลับไปมา แล้วเริ่มดันที่ท้ายทอยใหม่ (ภาพที่ 2.15)

ภาพที่ 2.13 ท่าสับต้นคอ

ภาพที่ 2.14 ท่าบิดคอ

ภาพที่ 2.15 ท่าบีบและยกคอ

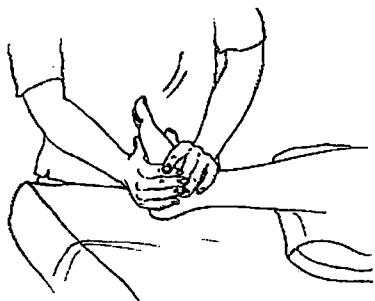
ท่าที่ 10 ลูกบอล วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนแบนวางสอดใต้ลำตัวช่วงหน้าอก ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างวางที่ท้ายทอย แล้วลูบหนัก ๆ จากท้ายทอยลงมาที่ด้านข้างลำคอ ให้มาถึงสิ้นสุดที่หัวไหล่ โดยกดน้ำหนักลงที่มือทั้งสองข้าง

2.3.1.2 วิธีนวดแผนไทยขั้นพื้นฐาน “นวดขาและเท้า” ประกอบด้วย 18 ท่า นวดนวดขาและเท้าขั้นพื้นฐาน ช่วยลดอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ เคล็ดขัดยอกและผ่อนคลายความเครียด ช่วยกระตุ้นการไหลเวียนของเลือด ปรับสมดุลของฮอร์โมนและกระตุ้นให้ระบบต่างๆทำงานดีขึ้น

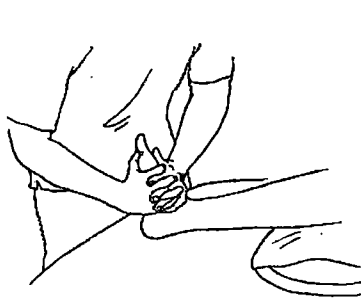
ท่าที่ 1 ลูกเท้า วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ เขยียดขาตรงปล่อยขาตามสบาย หรืออาจจะใช้หมอนรองใต้หัวเข่าเพิ่มก็ได้ ผู้นวดใช้มือทั้งสองประสานกันไว้ โดยให้มือซ้ายอยู่บนปลายนิ้วเท้าด้านบน โกลีข้อเท้าขวาของผู้ถูกนวด มือขวาอยู่ใต้ปลายนิ้วเท้าด้านล่าง โกลีส้นเท้า ลูบขึ้นไปอย่างช้า ๆ ออกแรงกดและลูบสม่ำเสมอ ลูบจากส้นเท้าและข้อเท้าไล่ขึ้นมาจนถึงปลายนิ้วเท้า ทำสลับไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.16)

ท่าที่ 2 คลึงเท้า วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ เขยียดขาตรงปล่อยขาตามสบาย หรืออาจจะใช้หมอนรองใต้หัวเข่าเพิ่มก็ได้ ผู้นวดใช้มือทั้งสองประสานกันไว้ โดยให้มือซ้ายอยู่บนหลังเท้าด้านขวาของผู้ถูกนวด มือขวาอยู่ใต้ฝ่าเท้า โดยออกแรงคลึงอย่างสม่ำเสมอ ให้คลึงขึ้นลงจนทั่วเท้า ทำสลับไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.17)

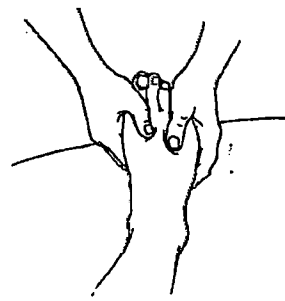
ท่าที่ 3 ลูบและคลึงเท้า วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ เขยียดขาตรงปล่อยขาตามสบาย หรืออาจจะใช้หมอนรองใต้หัวเข่าเพิ่มก็ได้ ผู้นวดใช้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองลูบไล่ลงมาตามร่องกระดูกเท้าด้านขวาของผู้ถูกนวด ที่อยู่ระหว่างนิ้วก้อยกับนิ้วนางและนิ้วหัวแม่มือเท่ากับนิ้วชี้ โดยลูบขึ้นไปจนถึงข้อเท้า ออกแรงกดสม่ำเสมอ แล้วให้คลึงกลับลงมาถึงโคนนิ้วเท้า ลูบขึ้นไปแล้วคลึงลงมาใหม่ ทำสลับไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.18)

ภาพที่ 2.16 ทำลูบเท้า

ภาพที่ 2.17 ทำคลึงเท้า

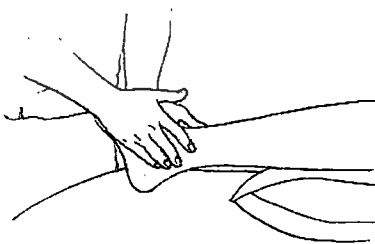

ภาพที่ 2.18 ทำลูบและคลึงเท้า

ท่าที่ 4 คลึงข้อเท้า วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ เขยียดขาตรงปล่อยขาตามสบาย หรืออาจจะใช้หมอนรองใต้หัวเข่าเพิ่มก็ได้ ผู้นวดใช้นิ้วกลาง นิ้ววงและนิ้วก้อยทั้งสองมือวางไว้ใต้ตาตุ่มเท้าขวาของผู้ถูกนวด ให้มือซ้ายอยู่ที่ตาตุ่มด้านนอก มือขวาอยู่ตาตุ่มด้านใน โดยคลึงรอบ ๆ ตาตุ่มให้ออกแรงคลึงสม่ำเสมอ คลึงสักครู่แล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.19)

ท่าที่ 5 บิดเท้า วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ เขยียดขาตรงปล่อยขาตามสบาย หรืออาจจะใช้หมอนรองใต้หัวเข่าเพิ่มก็ได้ ผู้นวดใช้มือจับที่เท้าขวาของผู้ถูกนวดหมุนข้อเท้าออก ใช้มือซ้ายอ้อมสันเท้ามาจับที่เอ็นร้อยหวาย มือขวาจับเอ็นร้อยหวายข้างฝ่าเท้า ใช้นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดลง นิ้วหัวแม่มือขวาดันขึ้น ดันขึ้นลง แล้วเลื่อนมือบิดไปตลอดแนวของเส้นเอ็น ทำสลับ ไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.20)

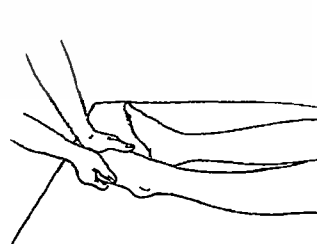
ท่าที่ 6 ดึงเท้า วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ เขยียดขาตรงปล่อยขาตามสบาย ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างจับที่เท้าขวาของผู้ถูกนวด โดยให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองข้างอยู่บนหลังเท้าและนิ้วที่เหลือจับที่ฝ่าเท้า ออกแรงดึงและใช้โคนนิ้วหัวแม่มือทั้งสองกดน้ำหนักลง ส่วนนิ้วที่เหลือที่อยู่ใต้ฝ่าเท้าออกแรงดึงให้ฝ่าเท้าห่อเข้าหากัน แล้วคลายออก ทำสลับไปมาสักครู่แล้วจึงเปลี่ยนท่าต่อไป (ภาพที่ 2.21)

ภาพที่ 2.19 ทำคลึงข้อเท้า

ภาพที่ 2.20 ทำบิดเท้า

ภาพที่ 2.21 ทำดึงเท้า

ท่าที่ 7 ดึงนิ้วเท้า วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ เขยียดขาตรงปล่อยขาตามสบาย ผู้นวดใช้มือซ้ายจับที่เท้าขวาของผู้ถูกนวดไว้

ไม่ให้เคลื่อนไหว ใช้นิ้วขวาดึงแล้วดึงนิ้วเท้าทีละนิ้ว เริ่มจากนิ้วหัวแม่เท้าไล่มาจนครบ โดยคดึง นิ้วเท้าจากโคนนิ้วถึงเล็บเท้าแล้วออกแรงดึงให้เต็มที่ มือซ้ายจะจับยึดเท้าให้แน่นแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.22)

หมายเหตุ- ท่าที่ 1-7 ให้เริ่มต้นนวดที่เท้าข้างขวาของผู้ถูกนวดก่อน นวดจนครบทุกท่าแล้วจึงเริ่มต้นท่าที่ 1 ใหม่ที่เท้าข้างซ้ายของผู้ถูกนวดต่อไป และควรล้างเท้า เล็บ ให้สะอาดก่อนการนวดเท้า

ท่าที่ 8 กดนิ้วเท้า วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ เหยียดขาตรงปล่อยขาตามสบาย ผู้นวดใช้มือจับเท้าขวาของผู้ถูกนวดวางซ้อนทับเท้าซ้าย โดยให้ปลายนิ้วซ้อนกัน ผู้นวดใช้มือทั้งสองวางคว่ำลงซ้อนกัน แล้วออกแรงกดที่ปลายเท้าและนิ้วเท้าของผู้ถูกนวด แขนเหยียดตรง กดน้ำหนักลงที่มือทั้งสองข้าง โดยเริ่มจากเบา ๆ แล้วจึงค่อยเพิ่มน้ำหนัก กดแล้วคลาย ทำสักครู่แล้วจึงเปลี่ยนเป็นเท้าซ้ายวางทับเท้าขวา แล้วทำตามขั้นตอนดังกล่าว จากนั้นจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.23)

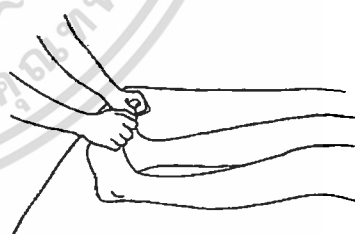
ท่าที่ 9 คัดนิ้วเท้า วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ เหยียดขาตรงปล่อยขาตามสบาย ผู้นวดใช้มือขวาจับนิ้วเท้าทั้งห้าของผู้ถูกนวดเท้าขวา และใช้มือซ้ายจับนิ้วเท้าทั้งห้าของผู้ถูกนวดเท้าซ้าย แล้วออกแรงกดที่โคนนิ้วเท้าของผู้ถูกนวดพร้อมคัดนิ้วเท้าให้เอน ไปจนสุด โดยให้นิ้วเท้าตั้ง โดยใช้สันมือกดเท้า ให้แขนเหยียดตรง กดน้ำหนักลงที่สันมือทั้งสองข้าง โดยเริ่มจากเบา ๆ แล้วจึงค่อยเพิ่มน้ำหนัก กดแล้วคลาย ทำสักครู่แล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.24)

ภาพที่ 2.22 ท่าดึงนิ้วเท้า

ภาพที่ 2.23 ท่ากดนิ้วเท้า

ภาพที่ 2.24 ท่าคัดนิ้วเท้า

ท่าที่ 10 สับขาส่วนล่าง วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ เหยียดขาตรงปล่อยขาตามสบายหรืออาจจะใช้หมอนรองใต้หัวเข่าเพิ่มก็ได้ ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างวางไว้ที่ใต้เข่าขวาของผู้ถูกนวด โดยให้มือทั้งสองข้างตั้งขึ้น นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านบนสันมือด้านนิ้วก้อยสัมผัสกับส่วนที่นวด สันมือที่ละข้างสลับ ไปมา เริ่มจากใต้หัวเข่าขวาด้านใน ไถลงมาจนถึงข้อเท้า ให้สับขาวกกล้ำเนื้อขา ทำสลับไปมาจากใต้หัวเข่าขวาด้านใน ไถลงมาจนถึงข้อเท้าแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.25)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่าที่ 11 สับขาส่วนบน วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ เหยียดขาตรงปล่อยขาตามสบายหรืออาจจะใช้หมอนรองใต้หัวเข่าเพิ่มก็ได้ ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างวางไว้ที่ใต้เข่าขวาของผู้ถูกนวด โดยให้มือทั้งสองข้างตั้งขึ้น นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านบนสันมือด้านนิ้วก้อยสัมผัสกับส่วนที่นวด สับมือที่ละข้างสลับไปมา เริ่มจากโคนขาขวาด้านใน ไต่ลงมาถึงเหนือเข่า ให้สับขวางกล้ามเนื้อ ทำสลับไปมาจากโคนขาขวาด้านใน ไต่ลงมาถึงเหนือเข่าแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.26)

ท่าที่ 12 คลึงขาส่วนล่าง วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ เหยียดขาตรงปล่อยขาตามสบาย ผู้นวดใช้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองข้างวางลงบนกล้ามเนื้อขาด้วนในต่ำลงมาจากหัวเข่า โดยออกแรงคลึงที่นิ้วหัวแม่มือเป็นรูปก้นหอยลงตามแนวกล้ามเนื้อลงมาถึงข้อเท้า ทำสลับไปมาจากใต้หัวเข่าขวาด้านใน ไต่ลงมาถึงข้อเท้าแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.27)

ภาพที่ 2.25 ท่าสับขาส่วนล่าง

ภาพที่ 2.26 ท่าสับขาส่วนบน

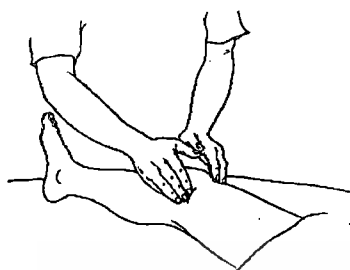
ภาพที่ 2.27 ท่าคลึงขาส่วนล่าง

ท่าที่ 13 คลึงหัวเข่า วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ เหยียดขาตรงปล่อยขาตามสบาย ผู้นวดใช้ปลายนิ้วทั้งสี่ วางมือทั้งสองข้างที่บริเวณหัวเข่าขวาของผู้ถูกนวด ใช้ปลายนิ้วทั้งสี่คลึงรอบ ๆ กระดูกสะบ้า โดยให้หมุนเป็นวงกลมรอบ ๆ หมุนโดยไม่ต้องยกนิ้วขึ้นระหว่างการนวด ทำสักครู่แล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.28)

ท่าที่ 14 คลึงต้นขา วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ งอเข่าข้างขวาขึ้น ผู้นวดใช้มือขวาจับที่หัวเข่าข้างขวาของผู้ถูกนวด ใช้มือซ้ายคลึงกล้ามเนื้อด้านนอกจากบริเวณใต้สะโพก ไต่ลงมาถึงด้านข้างเข่าขวา ออกแรงคลึงมากๆ หนัก ๆ เพราะกล้ามเนื้อส่วนนี้จะเชื่อมต่อกับเส้นเอ็นที่เหนียวมาก คลึงสลับไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.29)

ท่าที่ 15 บิดต้นขาด้านใน วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ งอเข่าเล็กน้อย ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างบีบกล้ามเนื้อขาด้วนในข้างขวาของผู้ถูกนวด โดยวางมือให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองหันเข้าหากันและใช้แรงดันให้หัวเข่าเอียงไปทางด้าน

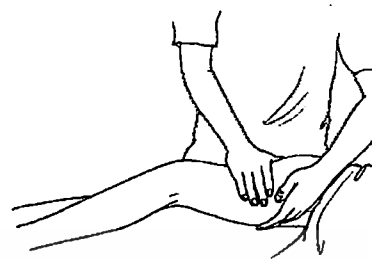
ขาเล็กน้อย บิดและยกกล้ามเนื้อขึ้น โดยบิดขึ้นบิดลงทำสลับไปมาไล่จากเหนือเข่าด้านในจนถึงโคนขาด้านใน แล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.30)

ภาพที่ 2.28 ท่าคลึงหัวเข่า

ภาพที่ 2.29 ท่าคลึงต้นขา

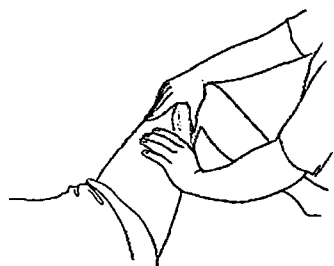

ภาพที่ 2.30 ท่าบิดต้นขาด้านใน

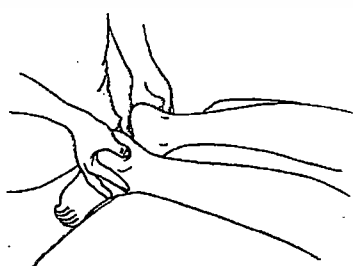
ท่าที่ 16 บิดต้นขาด้านนอก วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ งอขาเล็กน้อย ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างบีบกล้ามเนื้อขาข้างขวาของผู้ถูกนวด โดยวางมือให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองหันเข้าหากัน และใช้แรงดันให้หัวเข่าเอียงไปทางด้านซ้ายเล็กน้อย บิดและยกกล้ามเนื้อขึ้น โดยบิดขึ้นบิดลงทำสลับไปมาไล่จากเหนือเข่าด้านนอกจนถึงโคนขาด้านนอก แล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.31)

ท่าที่ 17 กดข้อเท้า วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนแบนวางใต้ลำตัวช่วงท้อง ให้ปลายเท้าทั้งสองข้างเลยพื้นขอบเตียง ผู้นวดใช้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองข้างกดเบา ๆ ที่กึ่งกลางระหว่างเอ็นร้อยหวายกับตาตุ่ม ที่เท้าทั้งสองของผู้ถูกนวด จากนั้นค่อย ๆ เพิ่มแรงกดค้างไว้ประมาณ 5 วินาทีแล้วคลายทำสลับไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.32)

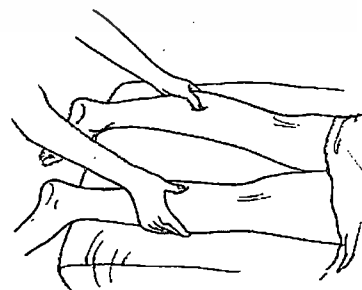
ท่าที่ 18 กดขา วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนแบนวางใต้ลำตัวช่วงท้อง ให้ปลายเท้าทั้งสองข้างเลยพื้นขอบเตียง ผู้นวดใช้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองข้างกดเบา ๆ ที่กล้ามเนื้อเหนือข้อเท้าทั้งสองข้างของผู้ถูกนวด กดไล่มาจนถึงกล้ามเนื้อน่อง เว้นข้อพับบริเวณน่อง กดจนถึงโคนขาบริเวณใต้สะโพก โดยออกแรงกดเบา ๆ จากนั้นค่อย ๆ เพิ่มแรงกดกดค้างไว้ประมาณ 5 วินาที แล้วคลายทำสลับไปมา (ภาพที่ 2.33)

ภาพที่ 2.31 ท่าบิดต้นขาด้านนอก

ภาพที่ 2.32 ท่ากดข้อเท้า

ภาพที่ 2.33 ท่ากดขา

2.3.1.3 วิธีนวดแผนไทยขั้นพื้นฐาน “นวดเอวและหลัง” ประกอบด้วย 14 ท่า
 นวด ทำนวดเอวและหลัง ช่วยลดอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ลดอาการเคล็ดขัดยอก ช่วยกระตุ้นการ
 ไหลเวียนของเลือด ปรับสมดุลของฮอร์โมน กระตุ้นให้ระบบต่างๆ ทำงานดีขึ้นและผ่อนคลาย
 ความเครียด เพื่อสุขภาพที่ดีและอารมณ์ดี

ท่าที่ 1 ลูบข้างลำตัว วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำหน้าราบกับพื้นหรือที่นอน
 ใช้หมอนรองใต้หน้าอก กางแขนออกเล็กน้อย ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างวางไว้ข้างลำตัวของผู้ถูกนวด
 บริเวณช่วงเอว ให้นิ้วทั้งสองนิ้วตั้งอยู่ด้านข้างลำตัว นิ้วหัวแม่มือวางบนแผ่นหลัง ลูบจากเอว ขึ้น ไปจนถึงใต้
 รักแร้ ลูบขึ้น ไปอย่างช้า ๆ ออกแรงกดที่มือทั้งสองข้าง ทำสลับ ไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป
 (ภาพที่ 2.34)

ท่าที่ 2 ลูบแนวกระดูกสันหลัง วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำหน้าราบกับพื้น
 หรือที่นอน ใช้หมอนรองใต้หน้าอก กางแขนออกเล็กน้อย ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างวางลงบนกระดูก
 สันหลังของผู้ถูกนวดบริเวณก้นกบ ใช้ปลายนิ้วทั้งสอง (นิ้วหัวแม่มือ) สัมผัสกับส่วนที่นวด ลูบจากก้น
 กบ ขึ้น ไปจนถึงท้ายทอย ลูบขึ้น ไปอย่างช้า ๆ ออกแรงกดที่ปลายนิ้วทั้งสองข้าง ทำสลับ ไป
 มาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.35)

ท่าที่ 3 ลูบก้นและเอวหลัง วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำหน้าราบกับพื้นหรือที่
 นอน ใช้หมอนรองใต้หน้าอก กางแขนออกเล็กน้อย ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างวางลงบนหลังของผู้ถูก
 นวดบริเวณท้ายทอย ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ใกล้กับแนวกระดูกสันหลังห่างออกมาเล็กน้อย นิ้วทั้งสอง
 กลางหลังนิ้วชิดกัน ลูบจากท้ายทอยลง ไปจนถึงก้นกบ ลูบลง ไปอย่างช้า ๆ ออกแรงกดที่มือทั้งสอง
 ข้าง ทำสลับ ไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.36)

ภาพที่ 2.34 ท่าลูบข้างลำตัว ภาพที่ 2.35 ท่าลูบแนวกระดูกสันหลัง ภาพที่ 2.36 ท่าลูบก้นและเอวหลัง

ท่าที่ 4 คลึงกล้ามเนื้อหลัง วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำหน้าราบกับพื้นหรื
 ที่นอน ใช้หมอนรองใต้หน้าอก กางแขนออกเล็กน้อย ผู้นวดกางมือทั้งสองข้างออกให้กว้างที่สุด แล้ว
 วางลงบนท้ายทอย ใช้นิ้วหัวแม่มือคลึงจากท้ายทอยลงไปตามแนวกล้ามเนื้อหลังจนถึงก้นกบ ให้กด
 น้ำหนักลงที่นิ้วหัวแม่มือทั้งสองข้าง คลึงจากท้ายทอยลง ไปจนถึงก้นกบ คลึงลง ไปอย่างช้า ๆ ทำสลับ
 ไปมาจากท้ายทอยลง ไปจนถึงก้นกบแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.37)

ท่าที่ 5 คลึงแนวกระดูกสันหลัง วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำหน้าราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนรองใต้หน้าอก กางแขนออกเล็กน้อย ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างวางลงบนท้ายทอย ให้มือทั้งสองตั้งขึ้นนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านบน ใช้มือทั้งสองคลึงจากท้ายทอยลงไปตามแนวกระดูกสันหลังจนถึงก้นกบให้ออกแรงกด โดยเหยียดข้อศอกให้ตรง เมื่อถึงก้นกบให้ลดแรงกด คลึงลงไปอย่างช้า ๆ ทำสลับไปมาจากท้ายทอยลงไปจนถึงก้นกบแล้วจึงเปลี่ยนท่าต่อไป (ภาพที่ 2.38)

ท่าที่ 6 แยกกล้ามเนื้อหลัง วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำหน้าราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนรองใต้หน้าอก กางแขนออกเล็กน้อย ผู้นวดวางนิ้วมือทั้งสองให้อยู่ที่เอวด้านซ้ายใกล้กระดูกสันหลังบิปกกล้ามเนื้อบริเวณเอว โดยใช้นิ้วหัวแม่มือบีบเข้าหานิ้วทั้งสี่ บิปกกล้ามเนื้อจากเอวมาจนถึงท้ายทอยตามแนวกระดูกสันหลัง ทำสลับไปมาจากเอวจนถึงท้ายทอยแล้วจึงเปลี่ยนไปบีบเอวด้านขวา ก่อนที่จะเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.39)

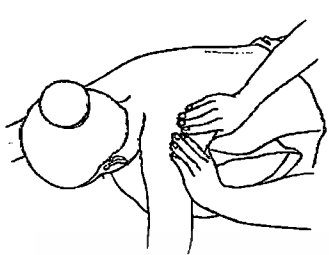
ภาพที่ 2.37 ท่าคลึงกล้ามเนื้อหลัง ภาพที่ 2.38 ท่าคลึงแนวกระดูกสันหลัง ภาพที่ 2.39 ท่าแยกกล้ามเนื้อหลัง

ท่าที่ 7 บิดกล้ามเนื้อเอว วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำหน้าราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนรองใต้หน้าอก กางแขนออกเล็กน้อย ผู้นวดวางมือทั้งสองข้างบนกล้ามเนื้อเอวด้านซ้าย โดยให้นิ้วทั้งสองตั้งอยู่ด้านบน นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านล่าง บีบแรง ๆ แล้วบิดกล้ามเนื้อขึ้น ๆ ลง ๆ แล้วคลาย ทำสลับกันไป แล้วจึงเปลี่ยนไปบิดกล้ามเนื้อเอวด้านขวาต่อไป ก่อนที่จะเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.40)

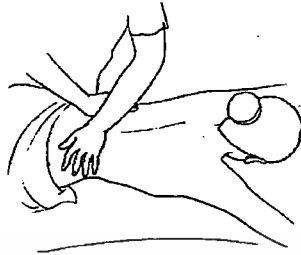
ท่าที่ 8 ลูบเอว วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำหน้าราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนรองใต้หน้าอก กางแขนออกเล็กน้อย ผู้นวดใช้นิ้วนิ้วนางชี้ไว้ให้ข้อมือหันเข้าหากันแล้ววางลงบนสะบักของผู้ถูกนวด ออกแรงกดแล้วลูบไปด้านตรงข้าม กดแล้วลูบกลับมาตำแหน่งเดิม ทำได้ตั้งแต่บริเวณเอวจนถึงใต้รักแร้ สลับไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.41)

ท่าที่ 9 บิดเอว วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำหน้าราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนรองใต้หน้าอก กางแขนออกเล็กน้อย ผู้นวดวางมือทั้งสองข้างลงบนเอวด้านขวาของผู้ถูกนวด โดยให้นิ้วทั้งสองแยกออกจากนิ้วหัวแม่มือ บิปกกล้ามเนื้อบริเวณเอวให้แน่นแล้วบิดกล้ามเนื้อเอวไปมา

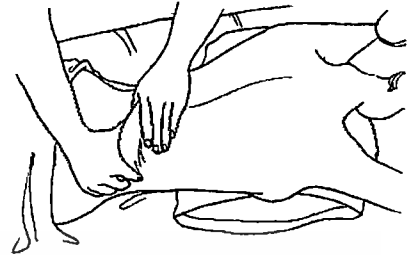
โดยเริ่มบิดจากส่วนเอวจนถึงสะโพก บิดแล้วคลายทำสลับกันไป แล้วจึงเปลี่ยนไปบิดเอวด้านซ้ายต่อไป ก่อนที่จะเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.42)

ภาพที่ 2.40 ท่าบิดกล้ามเนื้อปีก

ภาพที่ 2.41 ท่าลูบเอว

ภาพที่ 2.42 ท่าบิดเอว

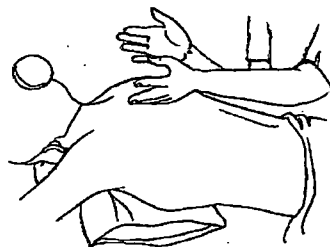
ท่าที่ 10 คัดสะโพก วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำหน้าราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนรองใต้หน้าอก กางแขนออกเล็กน้อย ผู้นวดใช้มือซ้ายกดลงที่กระดูกสันหลังด้านล่างเอวเล็กน้อย มือขวาจับขาซ้ายของผู้ถูกนวดบริเวณเหนือหัวเข่าเล็กน้อย ให้ขาซ้ายของผู้ถูกนวดพาดลงบนข้อศอกขวาของผู้นวด ให้ตั้งต้นขาของผู้ถูกนวดให้เหยียดไปทางด้านหลังและมือซ้ายกดลงที่กระดูกสันหลังด้านล่างเอว โดยให้ขาชี้ขึ้นจนลำตัวช่วงหลังแอ่นขึ้น โดยเริ่มคัดเบา ๆ ก่อนแล้วจึงค่อยเพิ่มแรงคัด คัดแล้วคลายทำสลับไปมา แล้วจึงเปลี่ยนไปคัดสะโพกด้านขวาต่อไป ก่อนที่จะเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.43)

ท่าที่ 11 สับหลังแนวกระดูกสันหลัง วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำหน้าราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนรองใต้หน้าอก กางแขนออกเล็กน้อย ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างวางลงบนท้ายทอย ให้มือทั้งสองตั้งขึ้น นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านบน สันมือด้านนิ้วก้อยสัมผัสกับส่วนที่นวด สับมือทั้งสองข้างสลับกันไป จากท้ายทอยมาที่ไหล่ แล้วย้อนมาที่กลางหลังและให้สับลงมาตามแนวกระดูกสันหลังจนถึงก้นกบ แล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.44)

ท่าที่ 12 สับหลังแนวขวางกระดูกสันหลัง วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำหน้าราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนรองใต้หน้าอก กางแขนออกเล็กน้อย ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างวางลงบนท้ายทอย ให้มือทั้งสองตั้งขึ้น นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านบน สันมือด้านนิ้วก้อยสัมผัสกับส่วนที่นวด สับมือทั้งสองข้างสลับกันไป จากก้นกบมาจนถึงท้ายทอยโดยสับขวางแนวกระดูกสันหลัง แล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.45)

ภาพที่ 2.43 ทำตัดสะโพก

ภาพที่ 2.44 ทำสับหลังแนว
กระดูกสันหลังภาพที่ 2.45 ทำสับหลังแนว
ขวางกระดูกสันหลัง

ท่าที่ 13 ประมมือที่หลัง วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนคว่ำหน้าราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนรองใต้หน้าอก กางแขนออกเล็กน้อย ผู้นวดวางมือทั้งสองข้างลงบนไหล่ของผู้ถูกนวด โดยทำมือเป็นรูปสามเหลี่ยมพีระมิด ให้นิ้วทั้งสี่วางชิดกันกับนิ้วหัวแม่มือ ประมมือบริเวณไหล่ผ่านหลังไปจนถึงก้นกบ ประมมือสลับไปมา เวลาประมจะมีเสียงเหมือนเสียงประมมือ แล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.46)

ท่าที่ 14 ยืดและดึงหลัง วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะ วางแขนของผู้ถูกนวดขนานกับลำตัว ผู้นวดจับขาทั้งสองข้างของผู้ถูกนวดงอและพับขึ้นมาวางที่บนลำตัวดันเข้าให้ชิดกันมากที่สุด โดยเริ่มกดเบา ๆ ก่อน แล้วค่อย ๆ เพิ่มแรงกด กดแล้วคลายทำสลับไปมาสักครู่ (ภาพที่ 2.47)

ภาพที่ 2.46 ทำประมมือที่หลัง

ภาพที่ 2.47 ทำยืดและดึงหลัง

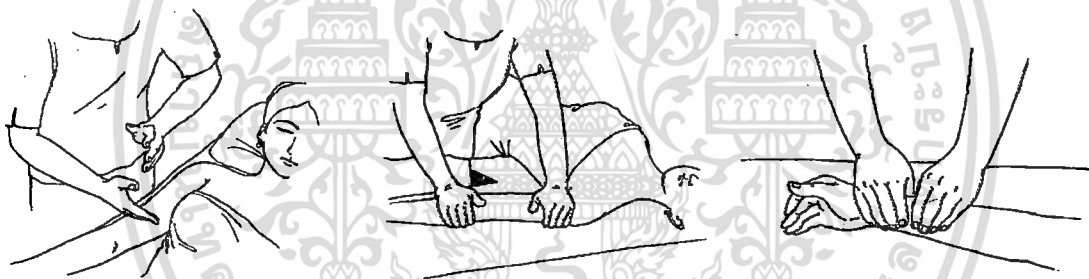
2.3.1.4 วิธีนวดแผนไทยขั้นพื้นฐาน “นวดแขนและมือ” ประกอบด้วย 19 ท่า
นวด การนวดแขนและมือขั้นพื้นฐาน ช่วยลดอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ลดอาการเคล็ดขัดยอก ช่วยให้การไหลเวียนของโลหิตดีขึ้น มีผลต่อผิวพรรณช่วยให้ผิวพรรณเปล่งปลั่งสดใสและผ่อนคลายความเครียด

ท่าที่ 1 สับแขน วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ หงายฝ่ามือขึ้นเหยียดแขนตรง ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างวางไว้ที่ไหล่ขวา ให้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มือทั้งสองข้างตั้งขึ้น นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านบนสันมือด้านนิ้วก้อยสัมผัสกับส่วนที่นิ้ว สัมมือที่ละข้าง จากไหล่จนถึงข้อมือโดยสับขวางกล้ามเนื้อ ทำสลับไปมาจากไหล่จนถึงข้อมือแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.48)

ท่าที่ 2 กดแขน วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ หางฝ่ามือขึ้นเหยียดแขนตรง ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างบนแขนซ้ายของผู้ถูกนวด โดยให้สันมือวางอยู่ที่แขนด้านใน กดน้ำหนักลงที่สันมือ โดยเริ่มจากกคเบาๆ แล้วค่อย ๆ เพิ่มน้ำหนักการกด กดแล้วคลาย ทำสลับไปมาจากข้อมือจนถึงไหล่แล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.49)

ท่าที่ 3 บีบแขน วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ วางฝ่ามือตั้งขึ้นเหยียดแขนตรง ผู้นวดใช้มือทั้งสองลงที่ข้อมือขวาของผู้ถูกนวด โดยให้นิ้วทั้งสี่อยู่ที่แขนด้านใน และนิ้วหัวแม่มืออยู่ที่แขนด้านนอก บีบก้ามเนื้อโดยกดน้ำหนักลงทุกนิ้ว เริ่มบีบจากข้อมือจนถึงไหล่ โดยเริ่มจากบีบเบาๆ แล้วค่อย ๆ เพิ่มน้ำหนักการบีบ บีบแล้วคลาย ทำสลับไปมาจากข้อมือจนถึงไหล่แล้วจึงเปลี่ยนท่าต่อไป (ภาพที่ 2.50)

ภาพที่ 2.48 ท่าสับแขน

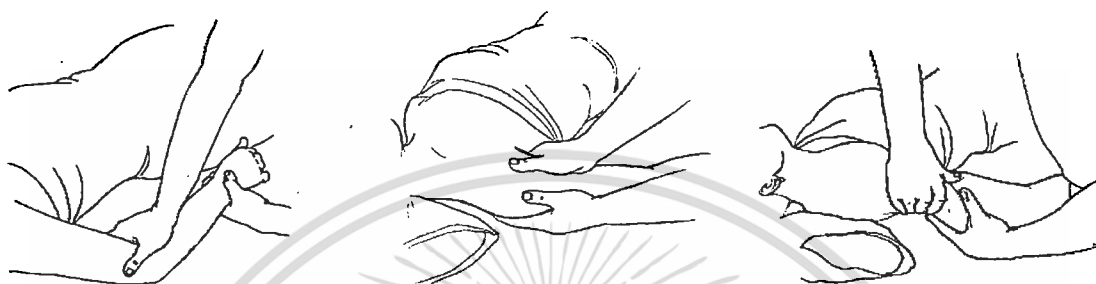
ภาพที่ 2.49 ท่ากดแขน

ภาพที่ 2.50 ท่าบีบแขน

ท่าที่ 4 บีบยกแขนส่วนล่าง วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ หางฝ่ามือขึ้นเหยียดแขนตรง ผู้นวดใช้มือซ้ายจับที่ข้อมือขวาของผู้ถูกนวด ใช้มือขวาวางลงที่ข้อพับด้านในข้อศอก บีบก้ามเนื้อโดยกดน้ำหนักลงทุกนิ้ว เริ่มบีบจากข้อพับด้านในจนถึงข้อมือ โดยเริ่มจากบีบเบาๆ แล้วค่อย ๆ เพิ่มน้ำหนักการบีบ บีบแล้วคลาย ทำสลับไปมาจากข้อพับด้านในจนถึงข้อมือแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.51)

ท่าที่ 5 บีบยกแขนส่วนบน วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ หางฝ่ามือขึ้นเหยียดแขนตรง ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างจับที่ต้นแขนขวาของผู้ถูกนวดแล้วบีบก้ามเนื้อโดยกดน้ำหนักลงทุกนิ้ว เริ่มบีบจากกล้ามเนื้อต้นแขนจนถึงข้อศอก โดยเริ่มจากบีบเบาๆ แล้วค่อย ๆ เพิ่มน้ำหนักการบีบ บีบแล้วคลาย ทำสลับไปมาจากกล้ามเนื้อต้นแขนจนถึงข้อศอกแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.52)

ท่าที่ 6 บิดแขน วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ ปล่อยแขนตามสบาย ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างจับที่ต้นแขนขวาของผู้ถูกนวด โดยใช้หัวแม่มือทั้งสองกดลงที่ท้องแขนด้านใน อีกส้นนิ้วที่เหลือจับแขนด้านนอก ให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองอยู่ชิดกัน บิดนิ้วหัวแม่มือซ้ายลงและนิ้วหัวแม่มือขวาบิดขึ้น ทำสลับ ไปมาตั้งแต่ต้นแขนจนถึงข้อมือ แล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.53)

ภาพที่ 2.51 ท่าบีบยกแขนส่วนล่าง ภาพที่ 2.52 ท่าบีบยกแขนส่วนบน ภาพที่ 2.53 ท่าบิดแขน

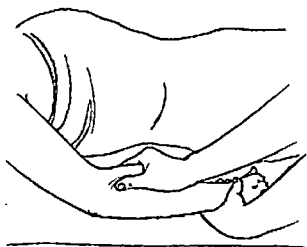
ท่าที่ 7 คลึงแขนส่วนบน วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ เหยียดแขนตรง ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างจับที่ต้นแขนขวาของผู้ถูกนวด โดยมือซ้ายจับที่กล้ามเนื้อต้นแขนด้านหน้า มือขวาจับที่ต้นแขนด้านใน (รักแร้) คลึงไล่ลงมาจนถึงข้อศอก ทำสลับ ไปมาตั้งแต่ต้นแขนจนถึงข้อศอกแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.54)

ท่าที่ 8 คลึงแขนส่วนล่าง วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ ปล่อยแขนตามสบาย ผู้นวดใช้มือซ้ายจับที่ข้อมือขวาของผู้ถูกนวด มือขวาจับที่กล้ามเนื้อด้านนอกของข้อศอก โดยทำมือเป็นรูปตัวซี (C) ให้หลังมือและเนินมือค้ำนิ้วก้อยสัมผัสกับส่วนที่นวด กลิ้งมือรูปตัวซีจากข้อศอกจนถึงข้อมือ ออกแรงกด โดยการเกร็งข้อมือที่ใช้นวด ทำสลับ ไปมาตั้งแต่ข้อศอกจนถึงข้อมือ แล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.55)

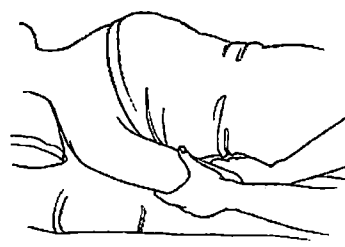
ท่าที่ 9 ถูบแขน วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ เหยียดแขนตรง ผู้นวดวางมือทั้งสองลงบนต้นแขนขวาของผู้ถูกนวด โดยกางมือออกเป็นรูปตัววี (V) ให้มือทั้งสองข้างโอบรอบต้นแขน ถูบจากต้นแขนไล่ลงมาจนถึงปลายนิ้ว โดยออกแรงเบา ๆ แล้วค่อย ๆ เพิ่มน้ำหนักการถูบให้มากขึ้นทำสลับ ไปมาตั้งแต่ต้นแขนจนถึงปลายนิ้ว แล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.56)

ภาพที่ 2.54 ทำคลึงแขนส่วนบน

ภาพที่ 2.55 ทำคลึงแขนส่วนล่าง

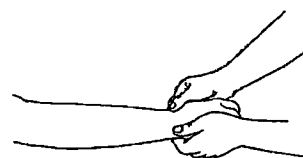
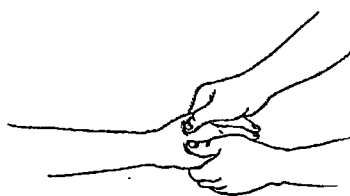
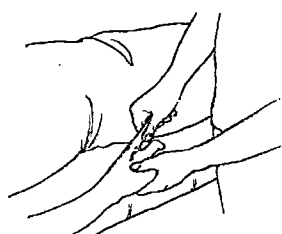

ภาพที่ 2.56 ทำลูบแขน

ท่าที่ 10 ลูบและคลึงนิ้วมือ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ เขยียดแขนตามสบายและคว่ำฝ่ามือลง ผู้นวดใช้มือซ้ายจับที่นิ้วก้อย แขนขวาของผู้ถูกนวดแล้ว ใช้มือขวาจับที่นิ้วหัวแม่มือของผู้ถูกนวด ลูบจากโคนนิ้วจนถึงปลายนิ้ว ขณะที่ลูบให้ใช้นิ้วหัวแม่มือของผู้นวดคลึงที่นิ้วของผู้ถูกนวด ลูบและคลึงจนครบทุกนิ้ว ส่วนนิ้วนางและนิ้วก้อยของผู้ถูกนวดให้ใช้มือซ้ายของผู้นวดลูบและคลึง ทำสลับไปมาให้ครบทุกนิ้วแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.57)

ท่าที่ 11 ลูบและคลึงค้ำหลังมือ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ เขยียดแขนตามสบายและคว่ำฝ่ามือลง ผู้นวดใช้นิ้วหัวแม่มือซ้ายและขวาลูบไล่ลงมาตามร่องกระดูกมือขวาที่อยู่ระหว่างนิ้วก้อยกับนิ้วนางและนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ของผู้ถูกนวด โดยลูบจากฝ่ามือลงไปจนถึงข้อมือ ออกแรงกดแล้วคลึงกลับขึ้นมาถึงโคนนิ้ว ลูบลงไปแล้วคลึงขึ้นมาใหม่ แล้วเปลี่ยนไปนวดที่ร่องกระดูกแนวถัดไปที่อยู่ระหว่างนิ้วชี้กับนิ้วกลางและนิ้วกลางกับนิ้วนาง ลูบและคลึงในลักษณะเดียวกัน ทำสลับไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.58)

ท่าที่ 12 คลึงข้อมือ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ เขยียดแขนตามสบายและคว่ำฝ่ามือลง ผู้นวดใช้มือทั้งสองจับที่ข้อมือขวาของผู้ถูกนวด โดยวางนิ้วหัวแม่มือไว้ที่ข้อมือด้านบน ใช้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองคลึงเป็นวงกลมในร่องข้อต่อระหว่างปลายกระดูกแขนรอบข้อมือและกระดูกมือ ทำสลับไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.59)

ภาพที่ 2.57 ทำลูบและคลึงนิ้วมือ ภาพที่ 2.58 ทำลูบและคลึงค้ำหลังมือ ภาพที่ 2.59 ทำคลึงข้อมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่าที่ 13 คลึงฝ่ามือ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ เหยียดแขนตามสบายและหงายฝ่ามือขึ้น ผู้นวดใช้นิ้วหัวแม่มือซ้ายและขวา ออกแรงกดแล้วหมุนนิ้วเป็นก้นหอยบริเวณเนินฝ่ามือใต้ข้อมือเล็กน้อย แล้วลูบไล่ลงมาตามร่องกระดูกมือขวาที่อยู่ระหว่างนิ้วก้อยกับนิ้วนางและนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ของผู้ถูกนวด โดยลูบจากฝ่ามือลงไปจนถึงโคนข้อนิ้วมือ ออกแรงกดแล้วหมุนนิ้วเป็นก้นหอย แล้วคลึงกลับขึ้นมาถึงข้อมือ แล้วเปลี่ยนไปนวดที่ร่องกระดูกแนวถัดไปที่อยู่ระหว่างนิ้วชี้กับนิ้วกลางและนิ้วกลางกับนิ้วนาง กด ลูบ และคลึงในลักษณะเดียวกัน ทำสลับ ไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.60)

ท่าที่ 14 กดฝ่ามือ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ ให้แขนของผู้ถูกนวดงอข้อศอกตั้งเป็นมุมฉากหงายฝ่ามือขึ้น ผู้นวดใช้มือทั้งสองข้างจับมือผู้ถูกนวดไว้ ใช้นิ้วหัวแม่มือกดลงบนเนินมือทั้งสองข้าง กดน้ำหนักลงให้ฝ่ามือของผู้ถูกนวดกางออกและตึงกดแล้วคลาย ค่อย ๆ เพิ่มน้ำหนักในการกด ทำสลับ ไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.61)

ท่าที่ 15 กดมือ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ เหยียดแขนตามสบาย ผู้นวดใช้มือซ้ายจับข้อมือขวาของผู้ถูกนวดไว้ ใช้นิ้วหัวแม่มือขวากดลงจุดกึ่งกลางระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ที่เป็นง่ามมือบนเนินมือทั้งสองข้าง กดแล้วคลาย ค่อย ๆ เพิ่มน้ำหนักในการกด ทำสลับ ไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.62)

ภาพที่ 2.60 ท่าคลึงฝ่ามือ

ภาพที่ 2.61 ท่ากดฝ่ามือ

ภาพที่ 2.62 ท่ากดมือ

ท่าที่ 16 กดข้อมือ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนอนหงายราบกับพื้นหรือที่นอน ใช้หมอนหนุนรองศีรษะไว้ เหยียดแขนตามสบาย ผู้นวดใช้มือซ้ายจับข้อมือขวาของผู้ถูกนวด ส่วนมือขวาจับฝ่ามือของผู้ถูกนวดไว้ ใช้นิ้วหัวแม่มือซ้ายของผู้นวดกดลงที่ปลายแขนห่างจากข้อมือด้านบนประมาณ 1 นิ้ว กดแล้วคลาย ค่อย ๆ เพิ่มน้ำหนักในการกด ทำสลับ ไปมาแล้วจึงเปลี่ยนเป็นท่าต่อไป (ภาพที่ 2.63)

ท่าที่ 17 ตัดแขน วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนั่งบนพื้นหรือเก้าอี้ ผู้นวดยืนอยู่ด้านข้างของผู้ถูกนวด ผู้นวดใช้มือขวาจับที่ไหล่ขวาของผู้ถูกนวด มือซ้ายของผู้นวดจับที่ข้อมือขวาของผู้ถูกนวด ไชว้แขนผู้ถูกนวดมาไว้ด้านหลังออกแรงดึงเบา ๆ แล้วค่อยเพิ่มแรงดึงมากขึ้นแล้วคลายมือ ทำสลับ ไปมาแล้วจึงเปลี่ยนมาทำแขนซ้าย (ภาพที่ 2.64)

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสวงนโสภาหรับการเชงงานเพื่อกการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่าที่ 18 กดรักแร้ วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนั่งบนพื้นหรือเก้าอี้และปล่อยแขนตามสบาย ผู้นวดยืนอยู่ด้านข้างของผู้ถูกนวด ผู้นวดใช้นิ้วหัวแม่มือขวาวางที่ร่องรักแร้ด้านหน้า และวางนิ้วหัวแม่มือซ้ายที่ร่องรักแร้ด้านหลัง ใช้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองข้างกดคั้นเข้าหาไหล่ โดยเริ่มกดเบา ๆ แล้วค่อยเพิ่มแรงกดมากขึ้น กดแล้วคลาย ทำสลับไปมาแล้วจึงเปลี่ยนท่าที่รักแร้ด้านซ้าย (ภาพที่ 2.65)

ภาพที่ 2.63 ทำกดข้อมือ

ภาพที่ 2.64 ทำคัดแขน

ภาพที่ 2.65 ทำกรักแร้

ท่าที่ 19 ดึงแขน วิธีการนวดให้ผู้ถูกนวดนั่งบนพื้นหรือเก้าอี้และปล่อยแขนตามสบาย ผู้นวดยืนอยู่ด้านหลังของผู้ถูกนวด ผู้นวดใช้มือขวาจับที่ไหล่ขวาของผู้ถูกนวด มือซ้ายจับแขนขวาของผู้ถูกนวดมาวางบนไหล่ซ้ายของผู้ถูกนวด ดึงแขนขวาของผู้ถูกนวดมาทางด้านหลัง ออกแรงดึงเบา ๆ แล้วค่อยเพิ่มแรงดึงมากขึ้น ดึงแล้วปล่อย ทำสลับไปมาแล้วจึงเปลี่ยนมาทำที่แขนด้านซ้าย (ภาพที่ 2.66)

ภาพที่ 2.66 ทำดึงแขน

2.3.2 มาตรฐานงานบริการด้านการนวดไทย

มาตรฐานงานบริการด้านการนวดไทยประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้สิ่งแวดล้อม ด้านบุคคลากร ด้านการปฏิบัติงาน ด้านควบคุมคุณภาพ และด้านการจัดการบริการ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะด้านสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้สิ่งแวดล้อม มีรายละเอียดของมาตรฐาน ดังนี้ (สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก. 2553)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และสิ่งแวดล้อม ของการให้บริการด้านการนวดไทย เกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่พักคอยผู้รับบริการห้องตรวจโรค ห้องนวด ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ตู้สำหรับเก็บของ หรือระบบปรับอากาศของใช้ส่วนตัวของผู้รับบริการ และการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ/ ผู้สูงอายุ

1. ที่พักคอยรับบริการ ที่พักคอยผู้รับบริการนวดไทยเพียงพอตามจำนวนผู้ที่มารับบริการ
2. ห้องตรวจโรค มีมาตรฐานดังนี้
 - 2.1 มีเตียงตรวจโรค ที่นอน ผ้าปูที่นอน หมอนพร้อมปลอกหมอน ผ้าคลุมตัวผู้มารับบริการที่สะอาด

- 2.2 มีโต๊ะตรวจโรคพร้อมเก้าอี้นั่ง
- 2.3 มีอ่างล้างมือ หรือในกรณีไม่มีอ่างล้างมือ สามารถใช้น้ำยาทำความสะอาดมือเช็ดมือ แทนการล้างมือได้

- 2.4 มีเครื่องมือเครื่องใช้ เช่น เทอร์โมมิเตอร์วัดไข้ เครื่องฟังตรวจ (Stethoscope) เครื่องวัดความดันโลหิต ไม้เคาะเข่า ไม้กดลิ้น ไฟฉาย เป็นต้น

หมายเหตุ : ถ้าไม่มีห้องตรวจโรคเฉพาะการแพทย์แผนไทยสามารถดำเนินการได้ ถ้าหากการให้บริการเฉพาะการนวดเพียงอย่างเดียว สามารถใช้ห้องนวดเดี่ยวเป็นห้องตรวจโรคได้ โดยมาตรฐานเดียวกับข้อ 2.1-2.4 และเพิ่มมาตรฐานเกี่ยวกับการแบ่งพื้นที่ใช้สอยสำหรับการตรวจโรค และบริการนวดให้เป็นสัดส่วนที่ชัดเจน

3. ห้องนวด ห้องนวดสามารถจัดเป็นห้องนวดเดี่ยว หรือห้องนวดรวม ตามความเหมาะสมของพื้นที่และจำนวนผู้รับบริการ โดยมีมาตรฐานห้องนวด ดังนี้

- 3.1 ห้องนวดเดี่ยว

ห้องนวดเดี่ยวมีขนาดเตียงขนาด 1 เตียง ผู้รับบริการสามารถเข้าไปใช้บริการนวดในห้องเดี่ยวได้ครั้งละ 1 คน ซึ่งห้องนวดเดี่ยวมีมาตรฐาน ดังนี้

- 3.1.1 มีขนาดพื้นที่ของห้องเหมาะสมกับการให้บริการ
- 3.1.2 ประตูมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร ด้านบนของบานประตูหรือบานเลื่อนมีช่องมองเป็นกระจกใสที่อยู่ในระดับสายตา และไม่มีอุปกรณ์ล๊อคประตู
- 3.1.3 เตียงนวดมีขนาดเบาะไม่น้อยกว่า 1.20 x 2.00 เมตร ความสูงของเตียงมีความเหมาะสมกับการให้บริการนวด โดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย ทั้งผู้ให้และผู้รับบริการและมีระบบการจัดการความปลอดภัย ขณะขึ้น-ลง จากเตียง

- 3.1.4 เบาะที่นอนเป็นที่นอนแข็ง หุ้มด้วยวัสดุที่คงทน และมีผ้าปูที่นอนหมอนพร้อมปลอกหมอน ผ้าขาวเตียง ผ้าคลุมตัวผู้รับบริการที่สะอาด

- 3.2 ห้องนวดรวม

ห้องนวดรวมมีเตียงขนาดตั้งแต่ 2 เตียงขึ้นไป ตามความเหมาะสมของพื้นที่ซึ่งเตียงนวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถทำเป็นพื้นยกสูงได้ โดยมีมาตรฐานห้องนวดรวม ดังนี้

3.2.1 มีขนาดพื้นที่ของห้องเหมาะสมตามจำนวนเตียง

3.2.2 ประตูมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร ด้านบนของบานประตูหรือบานเลื่อนมีช่องมองเป็นกระจกใสที่อยู่ในระดับสายตา และไม่มีอุปกรณ์ล๊อคประตู แต่ถ้าหากจำเป็นต้องมีอุปกรณ์ล๊อคประตูของห้องนวดรวม เพื่อความปลอดภัยของสิ่งของ เครื่องใช้ต่างๆ ภายในห้องนวดหลังจกหมดเวลาให้บริการแล้ว ดังนั้น ในขณะให้บริการนวดต้องไม่มีการล๊อคประตู

3.2.3 เตียงนวดมีขนาดเบาะไม่น้อยกว่า 1.20 x 2.00 เมตร ความสูงของเตียงมีความเหมาะสมกับการให้บริการนวด โดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย ทั้งผู้ให้และผู้รับบริการและมีระบบการจัดการความปลอดภัย ขณะขึ้น-ลง จากเตียง และมีที่ว่างระหว่างเตียงหรือที่ว่างระหว่างเบาะนวด (กรณียกพื้นสูง) ห่างกันไม่น้อยกว่า 0.80 เมตร

3.2.4 เบาะที่นอนเป็นที่นอนแข็ง หุ้มด้วยวัสดุที่คงทน และมีผ้าปูที่นอนหมอนพร้อมปกหมอน ผ้าขาวเตียง ผ้าคลุมตัวผู้รับบริการที่สะอาด

3.2.5 มีม่านกั้นระหว่างเตียงให้เป็นสัดส่วน

4. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า การให้บริการนวด ต้องจัดให้มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ซึ่งมีมาตรฐาน ดังนี้

4.1 แยกห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าชาย – หญิง แต่ถ้าหากไม่สามารถแยกห้องชาย – หญิง ได้ต้องบริหารจัดการเรื่องเวลาการใช้ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าแก่ผู้รับบริการชาย - หญิง ได้อย่างเหมาะสม

4.2 ขนาดห้องต้องมีความเหมาะสมกับผู้รับบริการ

4.3 มีจำนวนเพียงพอกับผู้รับบริการ

4.4 มีการระบายอากาศที่ดี ไม่อับชื้น ไม่มีกลิ่นเหม็น

4.5 มีแสงสว่างเพียงพอ

4.6 มีเสื้อผ้าเหมาะสมและเพียงพอแก่ผู้รับบริการ

5. ตู้สำหรับเก็บของหรือระบบรับฝากของใช้ส่วนตัวของผู้รับบริการ ต้องจัดให้ตู้เก็บของหรือระบบรับฝากของใช้ส่วนตัวของผู้รับบริการที่ใช้การได้ดี เพียงพอและปลอดภัย

6. มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ/ผู้สูงอายุ ตามความเหมาะสม

2.3.3 ขั้นตอนการให้บริการนวดไทย

ขั้นตอนการให้บริการนวดไทยเริ่มตั้งแต่ผู้ให้บริการเข้ามาจนกระทั่งให้บริการแล้วเสร็จ ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้ (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. 2547)

1. การต้อนรับลูกค้า

ผู้ที่ทำหน้าที่ต้อนรับลูกค้า ควรเป็นผู้ประกอบการเอง เพราะสิ่งนี้จะสร้างความประทับใจแก่ลูกค้ามากกว่า ผู้ประกอบการควรดูว่าลูกค้าต้องการใช้บริการแบบไหน จากนั้น จึงทำการจัดลำดับการให้บริการแก่ลูกค้า กำหนดเตียงและพนักงานนวดให้ลูกค้า ถ้าไม่มีเตียงว่าง ผู้ประกอบการก็ควรจัดสถานที่ให้ลูกค้านั่งรอ โดยระหว่างรอ ทางร้านอาจบริการน้ำชา หรือน้ำสมุนไพรให้ลูกค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีพนักงานนวด ทางร้านอาจจัดลำดับการให้บริการสลับหมุนเวียนกันเพื่อให้โอกาสแก่พนักงานเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าร้านมีพนักงานนวด 3 คน ชื่อ ก ข และ ค

วันที่ 1 จัดลำดับผู้ให้บริการเริ่มต้นดังนี้ พนักงาน ก ข และ ค

วันที่ 2 จัดลำดับผู้ให้บริการเริ่มต้นดังนี้ พนักงาน ข ค และ ก

วันที่ 3 จัดลำดับผู้ให้บริการเริ่มต้นดังนี้ พนักงาน ค ก และ ข

วันที่ 4 จัดลำดับผู้ให้บริการเริ่มต้นดังนี้ พนักงาน ก ข และ ค หมุนเวียนกันไป

2. การเตรียมตัวก่อนให้บริการ

2.1 กรณีนวดตัว โดยปกติ ลูกค้าน่าจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

- เปลี่ยนเป็นชุดที่ทางร้านจัดเตรียมไว้ให้ เป็นเสื้อ กางเกงที่หลวม ๆ สบาย ๆ
- ล้างมือ ล้างเท้าให้สะอาด
- ส่วนพนักงานนวดก็ต้องรักษาความสะอาดของร่างกาย โดยเฉพาะมือและเท้า

2.2 กรณีนวดฝ่าเท้า โดยปกติ ลูกค้าน่าจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

- เปลี่ยนเป็นกางเกงที่ร้านจัดเตรียมไว้ให้
- ล้างเท้าให้สะอาด (โดยปกติ พนักงานนวดจะเป็นผู้ทำความสะอาดให้)
- ส่วนพนักงานนวดก็ต้องรักษาความสะอาดของร่างกาย โดยเฉพาะมือ

3. หลังการให้บริการ ทางร้านจัดเตรียมให้ลูกค้าเปลี่ยนชุด ระหว่างนั้นทางร้านอาจมีน้ำอุ่นหรือน้ำชาบริการ จากนั้นลูกค้าชำระค่าบริการ ส่วนเสื้อหรือกางเกงที่ลูกค้าใส่ระหว่างนวดตัวหรือนวดฝ่าเท้า ทางร้านจะต้องนำไปซักให้สะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ทุกครั้ง

2.3.4 อุปกรณ์หลักที่ใช้สำหรับบริการนวดไทย

สถานที่ให้บริการนวดไทยที่มีมาตรฐานนั้น ไม่ได้มาจากพนักงานนวดที่ดีเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ควรมืองค์ประกอบภายในร้าน ซึ่งหมายถึงอุปกรณ์เครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการนวดที่มีอยู่ครบครัน โดยทั่วไปแล้วสถานที่ให้บริการนวดที่ดีควรมีอุปกรณ์หลักที่ใช้ดังนี้ (นักรบ พิมพขาว, 2552)

1. เตียงสำหรับนวด สำหรับร้านนวดที่ไม่ใช่เบาะในการนวด แต่ใช้เตียงแทนนั้นมีเตียงอยู่หลายประเภท แบบที่นิยมคือ

เตียงนวดตัวที่ทำจากไม้สนพินแลนด์ (ภาพที่ 2.64) ซึ่งมีความแข็งแรงทนทาน โดยมีทั้งแบบที่ปรับได้และปรับไม่ได้ โดยเตียงที่ปรับได้มักมีช่องเก็บของและชั้นวางของด้วย เตียงมีขนาด

1.05 x 2.00 x 0.50 เมตร เตียงลักษณะนี้เหมาะสำหรับร้านนวดและสปาที่มีระดับ

เตียงนวดที่ทำจากโครงเหล็ก (ภาพที่ 2.65) มีรูปแบบที่ทันสมัย แข็งแรง เบาะทำจากใยสังเคราะห์หนานุ่ม หุ้มด้วย PVC เตียงมีขนาด 1.00 x 2.00 x 0.50 เมตร เหมาะสำหรับร้านนวดและสปาที่ต้องการความทันสมัย

ภาพที่ 2.67 เตียงนวดตัวที่ทำจากไม้สน

ภาพที่ 2.68 เตียงนวดที่ทำจาก โครงเหล็ก

2. เตียงสำหรับนวดฝ่าเท้า เตียงที่นิยมใช้สำหรับนวดฝ่าเท้าในร้านนวด โดยทั่วไปมี 2 แบบ คือ

เตียงที่ทำจากไม้ยางพารา (ภาพที่ 2.66) ซึ่งมีน้ำหนักเบา พับเก็บง่าย เนื้อไม้โดยทั่วไปมีสีชา อมเหลือง เบาะทำจากใยสังเคราะห์ หุ้มด้วยผ้าฝ้าย และมีที่วางแขน พร้อมทั้งพนักเท้า เหมาะสำหรับร้าน นวดที่ตกแต่งร้านแบบธรรมชาติที่ควบคู่กับสปา เตียงมีขนาด 0.90 x 1.40 เมตร

เตียงที่ออกแบบสไตส์โซฟาพร้อมที่พนักเท้า (ภาพที่ 2.67) ซึ่งเตียงลักษณะนี้มีเบาะที่นุ่มสบาย กว้างขวาง มีที่วางแขนและที่พนักเท้า เบาะหุ้มหนังเทียมที่ทนทาน ไม่อมเหงื่อ ไม่ขึ้นรา ไม่มีกลิ่นเหม็น อับเตียงมีขนาด 0.75 x 1.30 เมตร

ภาพที่ 2.69 เตียงนวดฝ่าเท้าที่ทำจากไม้ยางพารา

ภาพที่ 2.70 เตียงนวดฝ่าเท้าสไตส์โซฟา

3. เก้าอี้สำหรับพนักงานบริการนวดฝ่าเท้า โดยทั่วไปร้านนวดส่วนใหญ่ ใช้เก้าอี้ขาโครง เหล็กเคลือบสีดำกันสนิม และมีเบาะทำด้วยใยสังเคราะห์เคลือบ หนังเทียม

4. เบาะนวดแผนไทย บางร้านไม่ใช่เตียงสำหรับการนวด ก็จะใช้เบาะแทน ซึ่งร้านนวด ลักษณะนี้มักจะทำเป็นห้องนวดหรือมีผ้าม่านกั้นระหว่างเตียง โดยทางร้านจะปูพื้นกระดานไม้ยกยวดยก พื้นสูงเพื่อวางเบาะนวด แต่ถ้าร้านใดมีพื้นที่มากก็มักจะวางเบาะลงบนพื้นแล้วใช้มุ้งหรือผ้าม่านกั้น เพื่อ ความเป็นส่วนตัวของลูกค้า เบาะนวด โดยทั่วไปจะทำจากยางพาราที่เหนียวนุ่ม ทนทาน ไม่ยุบตัว หุ้ม ด้วย หนังเทียมชนิดหนาพิเศษ มีหลายขนาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ผ้าปูเบาะนวดปลอกหมอน และผ้าห่ม ร้านนวดควรเลือกผ้าปูเบาะนวดและปลอกหมอน หนุนให้เหมาะสม โดยทั่วไปจะใช้ผ้าฝ้าย 100 % สีขาว สีครีม สีไข่ไก่ หรือสีที่ดูสะอาดตา สำหรับผ้าห่ม นิยมใช้ผ้าแพรสีเรียบ เข้ากับผ้าปูเบาะนวด

6. มุ้งหรือผ้าม่านกั้นระหว่างเตียง โดยทั่วไปผ้าม่านที่ร้านนวดใช้ในร้านนวดมักเป็นสีที่ไม่ ouch และ ไม่แสบตา เกิดความรู้สึกอบอุ่น ผ้าที่ใช้ทำผ้าม่านก็จะแตกต่างกันไปตามสไตล์ของร้าน

7. ชุดพนักงาน ชุดพนักงานใส่ควรเป็นรูปแบบของร้านเพียงอย่างเดียว ควรเป็นลักษณะที่ สวมใส่ได้สะดวกเหมาะกับการให้บริการนวด

8. ชุดสำหรับลูกค้าเปลี่ยน ชุดควรเตรียมไว้ประมาณ 4 ขนาดตั้งแต่เล็ก กลาง ใหญ่ และพิเศษ ขนาดของชุดนั้นลูกค้าผู้หญิงและผู้ชายจะแตกต่างกัน ทางร้านควรจัดชุดไว้ประมาณสองเท่าของจำนวน เตียงนวด

9. ผ้าขนหนู ผ้าขนหนูที่ใช้กันโดยทั่วไปมักทอจากผ้าฝ้ายแท้ 100% ที่มีคุณสมบัตินุ่ม ซับน้ำ ได้ดี ซึ่งมีคุณสมบัติไม่เหมือนผ้าขนหนูที่ผสมใยสังเคราะห์ โดยทั่วไปใช้สีน้ำตาลเข้ม

10. คริมหรือน้ำมันที่ใช้ประกอบการนวด

11. อุปกรณ์เสริมเพื่อนวดแผนไทย อุปกรณ์เสริมที่ใช้สำหรับการนวดแผนไทยมีตั้งแต่ ลูกกลิ้ง สายนวดตัว ไม่นวดตัว หมอกะลา หมอนนวมไม้ รางไม้ไผ่นวดเท้า ฯลฯ ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้ราคา ไม่แพงมาก บางร้านอาจไม่นำมาใช้ แต่มีไว้เพื่อประดับตกแต่งร้าน เพื่อสร้างบรรยากาศภายในร้าน

12. อุปกรณ์สำหรับเครื่องต้มบริการลูกค้า ทางร้านควรมีตู้เย็น หรือเครื่องทำน้ำเย็น แล เครื่องทำน้ำร้อนต้มน้ำอุ่น ชา หรือสมุนไพรต่างๆ ไว้สำหรับบริการลูกค้า

13. ชุดโซฟาหรือชุดรับแขก โดยทั่วไปแล้วชุดรับแขกมีหลากหลายประเภท ขึ้นอยู่กับความ สวยงามและขนาด ที่เหมาะสมกับการตกแต่ง

14. ชั้นวางเสื้อผ้า (ต้องเปลี่ยนเวลานวด) ของลูกค้า ชั้นเสื้อผ้าที่ทางร้านต้องเตรียมไว้ให้ ลูกค้า ควรเป็นชั้นไม้ที่มีประมาณ 4-17 ชั้นและ 12-20 ช่อง เพื่อไว้สำหรับวางเสื้อผ้า และกางเกง

15. ตะกร้าสำหรับใส่สิ่งของของลูกค้า

16. โต๊ะธุรการพร้อมเก้าอี้ โต๊ะธุรการของร้านนวดแผนไทย มักใช้สำหรับผู้มาติดต่อกับทาง ร้านรวมถึงลูกค้าด้วย โต๊ะธุรการมีไว้ทั้งเก็บเงิน เก็บเอกสารต่างๆ

17. ห้องพักสำหรับพนักงานนวด มีไว้ให้พนักงานได้เปลี่ยนชุดของทางร้านและพักผ่อนหรือ ทำภารกิจส่วนตัว ควรอยู่หลังร้าน

18. เครื่องเสียงกับซีดีเพลงบรรเลง

19. อุปกรณ์ทำความสะอาดร้าน

20. ที่ล้างเท้าลูกค้า

21. โทรศัพท์

22. ตู้แช่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

23. เครื่องดับเพลิง
24. เครื่องปรับอากาศ
25. เครื่องซักผ้า และเครื่องอบผ้า
26. อุปกรณ์ตกแต่ง ของตกแต่งร้านนวด โดยทั่วไป มีมากตั้งแต่ดอกไม้ประดิษฐ์ เครื่องปั้นดินเผา ต้นไม้ น้ำพุเล็กๆ ที่มีกลิ่นหอมสบาย ซึ่งของตกแต่งจะช่วยบรรยากาศภายในร้าน สวยงามและน่าใช้บริการ ของตกแต่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับบรรยากาศภายในร้านว่าตกแต่งเป็นรูปแบบใด ก็ควรจัดให้เหมาะสม
27. ที่จอดรถ

2.4 เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนตาบอด

หัวข้อนี้ประกอบไปด้วยประเด็นเรื่อง ความหมายของเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ลักษณะของเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่แบ่งตามระดับความซับซ้อนของการทำงาน และการเลือกเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนตาบอด โดยแต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้

2.4.1 ความหมายของเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก

ตามพระราชบัญญัติการจัดการการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ให้คำจำกัดความ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology หรือ AT) ไว้หมายความว่า เครื่องมือ อุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ หรือบริการที่ใช้สำหรับคนพิการ โดยเฉพาะ หรือมีการดัดแปลง หรือปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล เพื่อเพิ่ม รักษา คงไว้ หรือพัฒนาความสามารถและศักยภาพที่จะเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร รวมถึงกิจกรรมอื่นใดในชีวิตประจำวันเพื่อดำรงชีวิตอิสระ (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2551)

อลิซา สุวรรณรัตน์ ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง เทคโนโลยี ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นหรือดัดแปลงจากที่มีอยู่เดิมนำมาผลิตเป็นอุปกรณ์หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อนำมาใช้ในการเพิ่มขีดความสามารถของผู้พิการให้สามารถทำงานหรือกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันได้แบบพึ่งพิงตัวเอง (Independent living) หรือพึ่งพิงผู้อื่นน้อยที่สุด และมีส่วนร่วมในสังคมได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ครอบคลุมไปถึงการให้บริการ การประยุกต์ใช้ และการนำไปปฏิบัติเพื่อลดอุปสรรคในการทำกิจกรรมของผู้พิการ (อลิซา สุวรรณรัตน์. 2551)

คุกและฮัสซี่ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง เครื่องมือ บริการ เทคนิควิธีการ หรือการฝึกหัด เพื่อที่จะนำมาคิด ประยุกต์ใช้ แก้ปัญหาให้ตรงกับปัญหาที่คนพิการ ประสบอยู่ในขณะนั้น (Cook and Hussey. 2002)

กฎหมายสาธารณะของสหรัฐอเมริกา [Public Law (PL)] ว่าด้วยเรื่อง Technology Related Assistance for Individuals with Disabilities Act (Tech Act) และ Individuals with Disabilities

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Education Act (IDEA) ได้ให้คำจำกัดความของ อุปกรณ์เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology Device) และการบริการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology Service) ดังนี้ (อลิสตา สุวรรณรัตน์. 2551)

อุปกรณ์เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง อุปกรณ์ต่างๆ ชิ้นส่วนของอุปกรณ์ หรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งวางจำหน่ายทั่วไป ดัดแปลง หรือผลิตขึ้นมาเฉพาะบุคคล เพื่อนำมาใช้ในการเพิ่มเติมดูแลรักษา หรือพัฒนาความสามารถในการทำกิจกรรมต่างๆของผู้พิการที่ใช้อุปกรณ์นั้น ๆ ซึ่งอุปกรณ์เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกนี้หมายรวมถึงเทคโนโลยีขั้นพื้นฐาน (Low Technology) ไปจนถึงเทคโนโลยีขั้นสูง (High Technology)

การบริการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง การให้บริการใดๆ ก็ตามที่จะช่วยเหลือผู้พิการโดยตรง ในการเลือก การจัดหา การหาความรู้และการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก การให้บริการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกรวมถึงการตรวจประเมินถึงความต้องการจำเป็นของผู้พิการแต่ละคนซึ่งรวมไปถึงการประเมินความสามารถหรือศักยภาพในการทำงานในสิ่งแวดล้อมเฉพาะของแต่ละบุคคล

กล่าวโดยสรุป เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง บริการ เครื่องมือ อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ระบบใดๆ ที่นำมาปรับและนำมาใช้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้บุคคลใช้ความสามารถ ทดแทน ปัญหาความบกพร่องหรือความต้องการพิเศษ ดังต่อไปนี้ 1. ปรับปรุงความสามารถในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน 2. เพิ่มความสามารถในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน 3. รักษาระดับความสามารถในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน 4. การสนับสนุนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เนื้อหาและรายละเอียดของกิจกรรมต่างๆ ทั้งในด้านการเรียนรู้ การดำรงชีวิตและการพึ่งพาตนเองอย่างอิสระ (ดุสิตา ทินมาลา. 2554)

2.4.2 ระดับความซับซ้อนของเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่แบ่งตามระดับความซับซ้อนของการใช้งาน

การสนับสนุนให้เกิดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาและรายละเอียดของกิจกรรมต่างๆ ทั้งในด้านการเรียนรู้ การดำรงชีวิตและการพึ่งพาตนเองอย่างอิสระ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกมีระดับการใช้งานที่ซับซ้อนแตกต่างกัน ซึ่งอาจจัดแบ่งเป็น 3 ระดับใหญ่ๆ ได้ดังนี้ (ดุสิตา ทินมาลา. 2554)

2.4.2.1 เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่ใช้เทคโนโลยี (no technology)

เช่น ด้ามจับดินสอ กระดาษขนาดพิเศษ (ภาพที่ 2.71)

ภาพที่ 2.71 ค้ำจับดินสอขนาดพิเศษ (คูติดา ทินมาลา. 2554. เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ. [online]. Available : http://wiki.edu.chula.ac.th/groups/90e28/wiki/f23b8/Assistive_Technology_in_Classroom.html)

2.4.2.2 เทคโนโลยีระดับพื้นฐาน (low technology) หมายถึง เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้งานง่าย มีราคาถูก ไม่จำเป็นต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ พัฒนาทักษะและความชำนาญเฉพาะด้าน ส่วนมากเทคโนโลยีระดับนี้เป็นพื้นฐานของเทคโนโลยีระดับสูง ตัวอย่างเช่น แผ่นกระดานสื่อสาร (communication boards) แท่นวางหนังสือ กระดานและดินสอเขียนเบอร์ลล์ (slate and stylus) เป็นต้น (ภาพที่ 2.72)

ภาพที่ 2.72 กระดานและดินสอเขียนเบอร์ลล์ (คูติดา ทินมาลา. 2554. เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ. [online]. Available : http://wiki.edu.chula.ac.th/groups/90e28/wiki/f23b8/Assistive_Technology_in_Classroom.html)

2.4.2.3 เทคโนโลยีระดับสูง (high technology) หมายถึง เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีต้องใช้กระแสไฟฟ้า มีการทำงานที่ซับซ้อน มีราคาแพง บางอุปกรณ์จำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญและมีการพัฒนาทักษะในการใช้งาน แต่ส่วนมากจะใช้งานง่าย ทั้งนี้อาจเป็นเครื่องมือที่สามารถหาซื้อได้ทั่วไป หรือเป็นเครื่องมือที่มีการออกแบบเป็นพิเศษเฉพาะบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างเช่น แก้อั้วลือลือไฟฟ้าเครื่องช่วยฟัง เครื่องแสดงผลของจอคอมพิวเตอร์เป็นอักษรเบรลล์ (braille display) เป็นต้น (ภาพที่ 2.73)

ภาพที่ 2.73 เครื่องแสดงผลของคอมพิวเตอร์เป็นอักษรเบรลล์ (คูสิดา ทินมาลา. 2554. เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ. [online]. Available : http://wiki.edu.chula.ac.th/groups/90e28/wiki/f23b8/Assistive_Technology_in_Classroom.html)

2.4.3 การเลือกเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนตาบอด

ในการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในเพื่อเอื้ออำนวยสำหรับคนตาบอด การเลือกเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมจะทำให้คนตาบอดสามารถใช้งานได้สะดวกขึ้น ดังนี้

2.4.3.1 ทางเข้าอาคาร

ทางเข้าอาคารควรอยู่ในตำแหน่งที่สัมพันธ์กับเส้นทางเดินหลักของผู้ที่เข้าใช้อาคารเป็นไปไ้ระดับพื้นทางเข้าอาคารควรเสมอกับระดับพื้นหน้าอาคาร ทางเข้าอาคารควรมีความเด่น สามารถระบุได้ด้วยการจัดภูมิทัศน์ ป้ายสัญลักษณ์ สี และ โทนมสี รวมถึงการใช้รูปสัญลักษณ์ในการออกแบบที่เด่นให้เกิดความเด่นชัด เช่น หลังคาคลุมทางเข้าด้านหน้า การปูด้วยวัสดุที่มีพื้นผิวแตกต่าง เป็นต้น ในยามค่ำคืนทางเข้าควรมีแสงส่องสว่างเพียงพอ หลังคาคลุมทางเข้านั้นมีประโยชน์ต่อการเข้าสู่อาคาร แต่ก็ควรระมัดระวังในการจัดตำแหน่ง โครงสร้างเสาที่อาจจะกีดขวางทางเดิน ซึ่งเราอาจทำจุดสังเกตด้วยการทำแถบสีตัดกันที่ความสูงของเสาระหว่าง 0.75-1.50 เมตร เหนือระดับพื้น (ซึ่งจะตรงกับระดับความสูงของสายตาผู้ใหญ่ขณะยืน คือประมาณ 1.40-1.60 เมตร เหนือระดับพื้น) ประตูทางเข้าควรมีความกว้าง 1.20 เมตร เพื่อความสะดวกในการเข้า-ออกสำหรับผู้พิการทางสายตาที่มีสายตาเลือนราง หรือมีสุนัขนำทาง อุปกรณ์มือจับประตูควรมีสีหรือโทนมสีตัดกับพื้นหลังของสถาปัตยกรรม และควรอยู่ในระดับความสูงประมาณ 1.00-1.20 เมตร เหนือระดับพื้น ธรณีประตูควรเรียบเสมอกับพื้นทางเข้า หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ ธรณีประตูไม่ควรสูงเกิน 13 มิลลิเมตร และลบบวมมนเพื่อลดการสะดุด (พรพรรณ ชินณพงษ์. 2553)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3.2 โถงต้อนรับ เฟอร์นิเจอร์

เคาน์เตอร์ต้อนรับควรตั้งอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนจากทางเข้า-ออกอาคาร มีการออกแบบให้มองเห็นได้ชัดเจนด้วยการใช้วัสดุที่มีสีสัมผัสที่ติดกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ การเน้นเส้นทางเดินนำไปสู่เคาน์เตอร์ต้อนรับด้วยการเลือกใช้วัสดุสีเข้มตัดกันที่พื้น(เช่น พรมกับกระเบื้องยาง)จะเป็นประโยชน์ในการช่วยนำทางแก่ผู้พิการ ในการเปลี่ยนวัสดุพื้นนั้นควรมีระดับเรียบเสมอกัน การให้แสงสว่างจากโคมตั้งโต๊ะหลอดฟลูออเรสเซนต์ชนิดปรับมุมมอง จะเหมาะสมกับการให้แสงสว่างบริเวณที่ผู้เข้ามาติดต่อลงชื่อหนังสือเยี่ยมชมหรือกรอกแบบฟอร์มลงทะเบียน เคาน์เตอร์ต้อนรับไม่ควรตั้งอยู่ด้านหน้าหน้าต่างที่มีแสงสว่างจากภายนอก เนื่องจากอาจทำให้เกิดเงามืดหน้าเคาน์เตอร์ ทำให้มองไม่เห็นหน้าเจ้าหน้าที่ต้อนรับ ป้ายสัญลักษณ์หรือป้ายบอกข้อมูลต่างๆบริเวณพื้นที่ต้อนรับควร ได้รับการออกแบบที่ดีให้มองเห็นได้ชัดเจนควรหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุผิวมัน หรือสะท้อนกับแสงทั้งแสงสว่างธรรมชาติและแสงไฟ ซึ่งจะทำให้เกิดแสงจ้าและหลอกตาผิผิวเกินไปจากความเป็นจริง (พรพรรณ ชินณพงษ์, 2553)

การเลือกใช้รูปแบบเฟอร์นิเจอร์ที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ภายในโถงต้อนรับ ตัวอย่างเช่น โซฟานั่งเล่นในส่วนพักผ่อน เก้าอี้มีพนักพิงและ โต๊ะบริเวณพื้นที่ติดต่อสอบถาม รวมถึงเก้าอี้ที่มีที่พักแขนนั้น จะช่วยในการบ่งชี้ที่ใช้งานและช่วยในการค้นหาทิศทาง พื้นที่พักผ่อนควรหลบออกจากเส้นทางสัญจรหลักเพื่อป้องกันมิให้เฟอร์นิเจอร์เป็นอุปสรรคต่อการสัญจรควรหลีกเลี่ยงเฟอร์นิเจอร์ที่มีความสูงระดับเข้าในบริเวณพื้นที่สาธารณะ เช่น โต๊ะเตี้ย และควรเลือกใช้โทนสีเฟอร์นิเจอร์ให้แตกต่างตัดกับสีพื้น เพื่อช่วยเน้นตำแหน่งเฟอร์นิเจอร์ให้มองเห็นได้ชัดเจน (พรพรรณ ชินณพงษ์, 2553)

2.4.3.3 พื้นผิวต่างสัมผัส

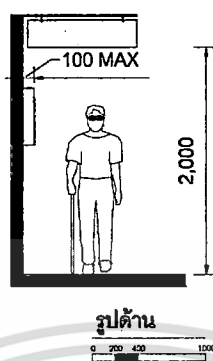
พื้นผิวต่างสัมผัส หมายถึง เป็นพื้นผิวโดยรอบ ที่คนพิการทางการเห็นสามารถใช้ปลายไม้เท้าสัมผัส และแยกแยะได้สะดวก พื้นผิวต่างสัมผัสไม่ได้หมายถึงรวมถึง แผ่นปูนำทาง (Guiding Block/Braille Block) (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2554)

อาคารควรจัดให้มีพื้นผิวต่างสัมผัสสำหรับคนพิการทางการเห็นที่พื้นบริเวณต่างระดับที่มีระดับต่างกันเกิน 200 มม. ที่-ทางขึ้นและทางลงของทางลาดหรือบันได พื้นทางด้านหน้าและด้านหลังประตูทางเข้าอาคาร พื้นทางด้านหน้าของประตูห้องส้วมทั่วไป วัสดุที่ใช้ปูพื้นผิวต่างสัมผัสในอาคาร เช่น กระเบื้องปูพื้น พื้นทรายล้าง พื้นหินล้าง พรมเช็ดเท้า กระเบื้องยาง ฯลฯ (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2554)

2.4.3.4 ป้ายสัญลักษณ์ภายในอาคาร

อุปกรณ์ที่แขวนอยู่ในเขตทางสัญจร ให้แขวนสูงจากระดับพื้นไม่ต่ำกว่า 2.00 เมตร เพื่อให้ผู้ที่สัญจรผ่านได้อย่างสะดวกปลอดภัย ในกรณีสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อคนพิการ

ที่สูงจากระดับพื้นไม่เกิน 2.00 เมตร แต่จำเป็นต้องยื่นล้ำเข้ามาในทางสัญจร สามารถยื่นล้ำได้ไม่เกิน 10 ซม. (ภาพที่ 2.74) (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2554)

ภาพที่ 2.74 การติดตั้งป้ายในทางสัญจรสำหรับคนตาบอด (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. คู่มือการออกแบบสภาพแวดล้อมสำหรับคนพิการ และคนทุพพลภาพ. [online]. Available: http://www.nep.go.th/upload/modResearch/file_1_tn-14-353.pdf

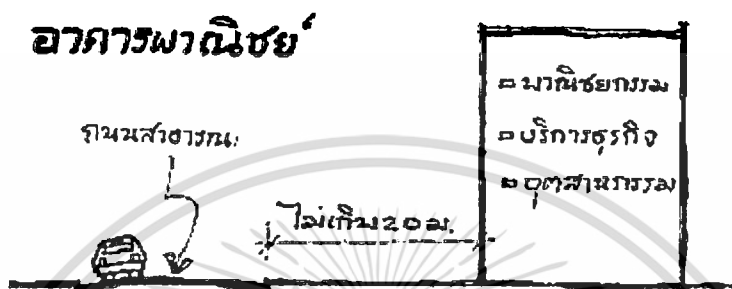
2.5 อาคารพาณิชย์

ลักษณะของตัวอาคารพาณิชย์ องค์ประกอบที่แสดงถึงลักษณะของตัวอาคารพาณิชย์ ได้แก่รูปแบบการวางผังอาคาร ขนาดของพื้นที่ ความกว้าง ความยาว จำนวนชั้นของอาคารและส่วนประกอบต่าง ๆ ของอาคาร เช่น ระเบียง กันสาดและผังกันแดดซึ่งเป็นองค์ประกอบที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะภายนอกของอาคารพาณิชย์และส่วนลักษณะภายในของอาคารพาณิชย์จะแสดงให้เห็นด้วยการจัดพื้นที่ ตำแหน่งของโครงสร้าง ห้องน้ำ บันไดและชั้นลอย ขนาดความกว้างและความยาวของอาคารพาณิชย์แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม จำแนกตามเขตพื้นที่ของอาคาร คือ เขตชั้นใน เขตชั้นกลาง และเขตชั้นนอกของกรุงเทพมหานคร (สุรสิทธิ์แสงสุริยะ. 2542)

อาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานคร มีขนาดความยาวของอาคารแตกต่างกัน ไม่จำกัดตั้งแต่ 8 เมตร จนถึง 20 เมตร ทั้งนี้แล้วแต่ขนาดของที่ดินและการจัดสรรวางผังที่ดินที่ทำการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ จากการสำรวจพบว่าอาคารพาณิชย์มีความยาวระหว่าง 10-12 เมตร มีมากที่สุดในเขตพื้นที่ชั้นในและชั้นกลางของกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะพื้นที่ชั้นในเป็นย่านอาคารพาณิชย์เก่าที่สร้างมานานแล้วมีขนาดของอาคารค่อนข้างเล็ก ความลึกของอาคารเพียง 8-10 เมตร แต่มีอาคารพาณิชย์บางหลังที่ก่อสร้างในยุคแรกจะมีขนาดไม่ได้มาตรฐานโดยมีความยาวของอาคารถึง 20 เมตร ส่วนอาคารในเขตชั้นนอกมีความยาวในเกณฑ์มาตรฐานระหว่าง 12-14 เมตร (สุรสิทธิ์แสงสุริยะ. 2542)

2.5.1 ลักษณะและความหมายของอาคารพาณิชย์

“อาคารพาณิชย์” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการพาณิชย์กรรม หรือ บริการธุรกิจ หรืออุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องจักร ที่มีกำลังการผลิตเทียบได้น้อยกว่า 5 แรงม้า และให้หมายความรวมถึงอาคารอื่นใดที่ก่อสร้างห่างจากถนนหรือทางสาธารณะไม่เกิน 20 เมตร ซึ่งอาจใช้เป็นอาคารเพื่อประโยชน์ในการพาณิชย์กรรมได้ (ภาพที่ 2.75) (กระทรวงมหาดไทย. 2543)

ภาพที่ 2.75 แสดงลักษณะอาคารพาณิชย์ (ยอดเยี่ยม เทพรานนท์. กฎหมายคลายเส้น

บ้านแถว ห้องแถว ตึกแถว ทาวน์เฮาส์ บ้านแฝด. [online]. Available: <http://winyou.asia/law-cartoon-rowhouse/index.htm>)

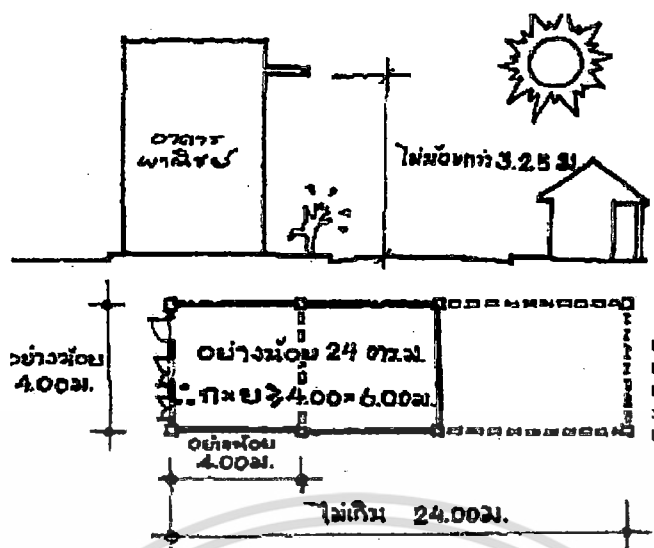
กฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) หมวดที่ 1 ลักษณะอาคาร

ข้อที่ 2 ห้องแถวหรือตึกแถวแต่ละคูหา ต้องมีความกว้างโดยวัดระยะตั้งฉากจากแนวศูนย์กลางของเสาตอม่อหนึ่ง ไปยังแนวศูนย์กลางของเสาอีกด้านหนึ่ง ไม่น้อยกว่า 4 เมตร และไม่เกิน 24 เมตร มีพื้นที่ชั้นล่างแต่ละคูหาไม่น้อยกว่า 30 ตารางเมตร และต้องมีประตูให้คนเข้าออก ได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง (ภาพที่ 2.76)

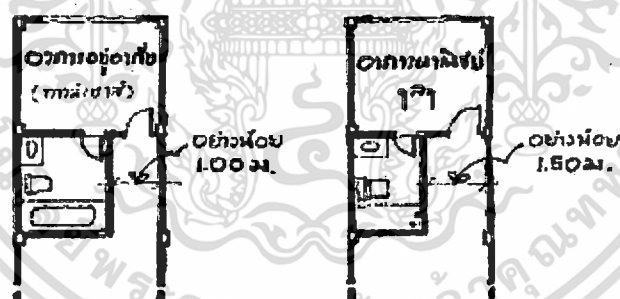
ในกรณีที่ความลึกของอาคารเกิน 16 เมตร ต้องจัดให้มีที่ว่างปราศจากสิ่งปกคลุมขึ้นบริเวณหนึ่งที่ระยะระหว่าง 12 เมตรถึง 16 เมตร โดยให้มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ของพื้นที่ชั้นล่างของอาคารนั้น ห้องแถวหรือตึกแถวที่สร้างอยู่ริมถนนสาธารณะต้องให้ระดับพื้นชั้นล่างของห้องแถวหรือตึกแถวมีความสูง 10 เซนติเมตรจากระดับทางเท้าหน้าอาคาร หรือมีความสูง 25 เซนติเมตร จากระดับกึ่งกลางถนนสาธารณะหน้าอาคารแล้วแต่กรณี

ทางเดินภายในอาคารพาณิชย์ รายละเอียดเรื่องขนาดของทางเดิน สำหรับอาคารพาณิชย์ ต้องมีทางเดินกว้างอย่างน้อย 1.50 เมตร ทั้งนี้ถ้าเป็นอาคารอยู่อาศัยรวม หอพัก อาคารสำนักงาน อาคารสาธารณะ โรงงาน อาคารพิเศษ ก็ต้องมีทางเดินที่ไม่แคบกว่า 1.50 เมตร ด้วย (กฎ 55 ข้อ 21) (ภาพที่ 2.77)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.76 แสดงลักษณะอาคารพาณิชย์ (ยอดเยี่ยม เทพรานนท์. กฎหมายคลายเส้น บ้านแถว ห้องแถว ตึกแถว ทาวน์เฮาส์ บ้านแฝด. [online]. Available: <http://winyou.asia/law-cartoon-rowhouse/index.htm>)

ภาพที่ 2.77 แสดงระยะขนาดของทางเดิน (ยอดเยี่ยม เทพรานนท์. กฎหมายคลายเส้น บ้านแถว ห้องแถว ตึกแถว ทาวน์เฮาส์ บ้านแฝด. [online]. Available: <http://winyou.asia/law-cartoon-rowhouse/index.htm>)

2.6 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

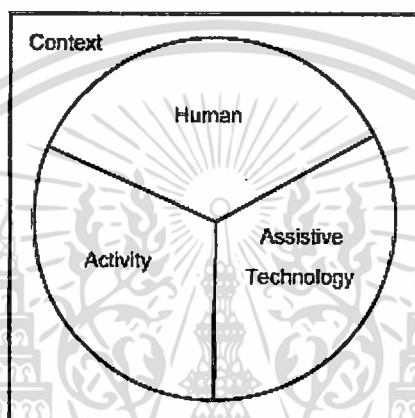
การศึกษาในส่วนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมา มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในที่เหมาะสมสำหรับคนตาบอด ซึ่งเป็นประโยชน์ในแง่การกำหนดวิธีวิจัย ประเด็นสำคัญในการศึกษา ตัวแปรที่ต้องการศึกษา และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางกำหนดขั้นตอนการวิจัย ตลอดจนการเปรียบเทียบผลการวิจัยที่สรุปได้ กับงานวิจัยอื่นๆ ในเนื้อหาที่สอดคล้องกัน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.6.1 ทฤษฎี HATT Model

ทฤษฎี HATT Model ของ Cook and Hussey (2002) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 4 อย่าง คือ มนุษย์ (Human) กิจกรรม (Activity) เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology) และ บริบท (Context) รูปแบบนี้ใช้สำหรับพิจารณาเลือกเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับคนพิการ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (ภาพที่ 2.75)

ภาพที่ 2.78 รูปจำลองแนวความคิด HATT Model (Cook, A and Hussey, S. 2002. *Assistive Technologies Principles and Practice 2nd Edition*. Missouri: Mosby.)

ปัจจัยด้านมนุษย์ (Human) ปัจจัยด้านมนุษย์คือเกี่ยวข้องกับทางร่างกายของคนตาบอด รวมถึงปัญหาอุปสรรคในการดำรงชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ซึ่งในงานวิจัยนี้คือคนตาบอด ที่ให้บริการนวดแผนไทย

ปัจจัยด้านกิจกรรม (Activity) ปัจจัยด้านกิจกรรมคือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการทำกิจกรรมการให้บริการนวดแผนไทยของคนตาบอด ซึ่งต้องได้รับการฝึกให้สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนวดแผนไทยด้วยตนเองให้ได้มากที่สุด ในงานวิจัยนี้คือการทำกิจกรรมการให้บริการนวดแผนไทยของคนตาบอด

ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology) ปัจจัยด้านเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวก คือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบปรับปรุง เปลี่ยนแปลง การจัดหา และการเลือกใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นๆ เพื่อตอบสนองความต้องการในการทำกิจกรรมของคนตาบอด ซึ่งในงานวิจัยนี้คือเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมภายในศูนย์นวดแผนไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยด้านบริบท (Context) ปัจจัยด้านบริบทคือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่คนตาบอดใช้ทำกิจกรรม ซึ่งในงานวิจัยนี้หมายถึงอาคารพาณิชย์

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในสำหรับคนตาบอด

ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมกับคนตาบอดนั้น มีงานวิจัยในประเทศไทยอยู่บ้าง จง บุญประชา(2540) ได้ศึกษาการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องเรียนสำหรับคนตาบอด ชั้นประถมศึกษาปีที่1-6 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอข้อมูลเบื้องต้น และผลการวิเคราะห์ในการทดลองสำหรับกำหนดแนวทางในการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องเรียนสำหรับคนตาบอด ชั้นประถมศึกษาปีที่1-6 เพื่อเป็นพื้นฐานแก่ผู้เกี่ยวข้องในการนำข้อมูลจากการวิจัยไปประยุกต์หรือปรับปรุงพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับคนตาบอด วิธีการวิจัยใช้การทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1-6 โรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพฯ ที่มีสายตาบอดเลือนราง (Low Vision) จำนวน 30 คน ในเรื่องการรับรู้ 5 หัวข้อคือ สี ความต่างของสี เวลาในการรับรู้ ที่ว่าง และแสงสว่าง เครื่องมือในการวิจัยคือ กระดาษสี และการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องเรียน

ผลการทดลอง แบ่งตามหัวข้อเรื่องในการรับรู้พบว่า

สี นักเรียนมีแนวโน้มที่จะเลือกสีใน โทนร้อน และมีระดับคุณค่าของสีเป็นระดับอ่อนจนขาวเป็นส่วนใหญ่

ความต่าง ระดับคุณค่าสีที่มีความต่างกันมากจะมีผลต่อการมองเห็น ได้ชัดเจนมากกว่าสีคู่ตรงข้าม

เวลา เมื่อเวลาที่ใช้มากขึ้น นักเรียนจะมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

ที่ว่าง การจัดเฟอร์นิเจอร์แบบเป็นกลุ่มจะให้ผลต่อประสิทธิภาพการเห็นที่ดีกว่าการจัดเป็นแถวและแนว

แสง ตำแหน่งแสงภายในห้องให้ผลในด้านประสิทธิภาพการมองเห็นที่ดีกว่า เมื่อเทียบกับแสงธรรมชาติภายนอกที่สาดเข้ามา

ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ของคนตาบอดต่อสภาพแวดล้อมภายในอาคารสาธารณะนั้นยังมีการศึกษาของจิตรมณี สิริสิทธิกุล(2545) ซึ่งศึกษาแนวคิดในการออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อการปรับปรุงของคนตาบอดภายในอาคารสาธารณะขนาดใหญ่ โดยแบ่งการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ของคนตาบอดออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) เรื่องผังพื้นที่กับการหาทาง 2) การรับรู้สี 3) ผิวพื้น ในการศึกษาเรื่องผังพื้นที่กับการหาทาง จิตรมณีได้ทำการทดสอบเกี่ยวกับการหาทางของคนตาบอดจำนวน 15 คน และในการศึกษาเรื่องการรับรู้และเรื่องผิวพื้น จิตรมณีได้ทำการทดสอบกับคนตาบอดอีกจำนวน 16 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่าง 31 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกแบบเจาะจง อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และเคยได้รับการฝึกทักษะการปรับตัวและเคลื่อนไหวในสภาพแวดล้อมและความเอกลक्षणนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พร้อมในการออกมาใช้ชีวิตร่วมกับสังคมภายนอก โดยได้กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการเดินทาง 5 ปีขึ้นไป

ในการศึกษาเรื่องผังพื้นกับการหาทาง ผู้ศึกษาได้ทดสอบความสามารถในการหาทางของคนตาบอด สังเกตพฤติกรรม และใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการหาทางของคนตาบอด โดยใช้อาคารเรียนรวมคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นสถานที่ทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการหยุดและค้นหาหารวมถึงการขอรับความช่วยเหลือ(ครั้ง) การเลี้ยวผิด(ครั้ง) และอัตราการเดิน(ฟุตต่อวินาที) กำหนดเป็นสูตรคำนวณความสามารถในการหาทางเท่ากับ อัตราความเร็วในการเดินทางคูณด้วยจำนวนครั้งความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ในการหาทางพบว่า ผังพื้นที่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นคนตาบอดจะมีความสามารถในการหาทางลดลง และ การได้รับข้อมูลโดยการอธิบายเกี่ยวกับผังพื้นของสถานที่ก่อนเข้าไปหาทางจะทำให้คนตาบอดมีอัตราการหาทางเร็วขึ้น ซึ่งสถานการณ์เช่นเดียวกันนี้ก็สามารถเกิดขึ้นกับคนสายตาดำได้เช่นกัน

ในเรื่องสี พบว่าสีเหลืองและสีแดงมีผลต่อการรับรู้ของคนตาบอดสายตาดำเล็กน้อย ขนาดและระยะทางของลูกศรก็มีผลต่อการมองเห็นของคนตาบอดอย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกัน โดยขนาดของลูกศรที่ชัดเจนขึ้นขนาดที่ใหญ่กว่าและอยู่ใกล้กว่า ส่วนเรื่องผิวพื้น คนตาบอดรับรู้ผิวพื้นได้ดีกว่าพื้นแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่ขนาดร่องกว้าง 15-25 มิลลิเมตร และความกว้างของร่องเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความหยาบของผิวพื้นคนตาบอด อย่างไรก็ตามก็ตีผลการศึกษาและทดลองของจิตกรรมณีในเรื่องสี ขนาด และระยะทางของลูกศรนี้เป็นเรื่องคาดเดาได้และสามารถปรากฏขึ้นในเหตุการณ์ประจำวันกับคนสายตาดำปกติได้เช่นกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึง วิธีการวิจัย ประชากรและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือในการทำวิจัย การรวบรวมข้อมูล ประเด็นที่ศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการ สัมภาษณ์ สังเกต สัมภาษณ์ เพื่อเก็บข้อมูลนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล มีลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้ (ตารางที่ 3.1)

ตารางที่ 3.1 ลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

วิธีการวิจัย	วิธีการเก็บข้อมูล	สถานที่ศึกษากรณีตัวอย่าง /กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ	วิธีการวิเคราะห์
การวิจัยเชิงคุณภาพ	1. ศึกษาข้อมูลสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอดในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล	- สถานที่ให้บริการนวดที่อยู่ในอาคารของศูนย์ศึกษาวิจัยหรือมูลนิธิ จำนวน 5 แห่ง - สถานที่ให้บริการนวดที่เป็นร้านของเอกชน เจ้าของร้านเป็นคนสายตาปกติ จำนวน 2 แห่ง - สถานที่ให้บริการนวดที่เป็นร้านเอกชนคนตาบอดเป็นเจ้าของ จำนวน 4 แห่ง	- กล้องถ่ายภาพ - สมุดบันทึก	วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน
	2. ศึกษาข้อมูลสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนสายตาปกติอยู่ในอาคารพาณิชย์ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล	- สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนสายตาปกติที่อยู่ในอาคารพาณิชย์ จำนวน 6 แห่ง	- กล้องถ่ายภาพ - สมุดบันทึก	วิเคราะห์รูปแบบอาคาร
	3. สังเกตสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยกรณีตัวอย่างและสังเกตกิจกรรม	- สถานที่ให้บริการนวดที่อยู่ในอาคารของศูนย์ศึกษาวิจัยหรือมูลนิธิ จำนวน 5 แห่ง - สถานที่ให้บริการนวดที่เป็นร้านของเอกชน เจ้าของร้านเป็นคนสายตาปกติ จำนวน 2 แห่ง - สถานที่ให้บริการนวดที่เป็นร้านเอกชนคนตาบอดเป็นเจ้าของ จำนวน 4 แห่ง	- แบบสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพและผังภายใน (ภาคผนวก ก) - แบบสังเกตเฟอร์นิเจอร์และขนาดของเฟอร์นิเจอร์ (ภาคผนวก ก)	วิเคราะห์เปรียบเทียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสวจนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

วิธีการวิจัย	วิธีการเก็บข้อมูล	สถานที่ศึกษารณณ์ตัวอย่าง /กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ	วิธีการวิเคราะห์	
การวิจัยเชิงคุณภาพ		- สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนสาขาศาปถิติที่อยู่ในอาคารพาณิชย์ จำนวน 6 แห่ง <u>รวมทั้งหมด 17 แห่ง</u>	- กล้องถ่ายภาพ - คลิปแมตร		
		- หมอนวดคาบอดและหมอนวดสาขาศาปถิติ	-แบบสังเกตกิจกรรมการให้บริการนวด (ภาคผนวก ข)	วิเคราะห์กิจกรรม	
	4. สัมภาษณ์กลุ่มคนคาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย	- หมอนวดคาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทยจำนวน 11 คน	- แบบสัมภาษณ์หมอนวดคาบอด (ภาคผนวก ค)	วิเคราะห์เนื้อหา	
	5. สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่ทำงานในศูนย์หรือมูลนิธินวดแผนไทยโดยคนคาบอดเป็นคนสาขาศาปถิติ	- บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนวดที่ทำงานที่ศูนย์หรือมูลนิธิ จำนวน 5 คน	- แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ดูแลในศูนย์หรือมูลนิธินวดแผนไทยโดยคนคาบอด (ภาคผนวก ก)	วิเคราะห์เนื้อหา	
	6. สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดแผนไทยโดยคนคาบอด เจ้าของเป็นคนสาขาศาปถิติ	- เจ้าของร้านคนสาขาศาปถิติที่ดูแลหมอนวดคาบอด จำนวน 2 คน	- แบบสัมภาษณ์เจ้าของร้านหมอนวดคาบอด เจ้าของร้านสาขาศาปถิติ (ภาคผนวก ก)	วิเคราะห์เนื้อหา	
	7. สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดแผนไทยโดยคนคาบอด เจ้าของร้านเป็นคนคาบอด	- เจ้าของร้านนวดคนคาบอด จำนวน 4 คน	- แบบสัมภาษณ์เจ้าของร้านหมอนวดคาบอด เจ้าของร้านเป็นคนคาบอด (ภาคผนวก ก)	วิเคราะห์เนื้อหา	
	8. สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ร้านนวดแผนไทยโดยคนสาขาศาปถิติ	- เจ้าหน้าที่ร้านดูแลหมอนวดและดูแลผู้ให้บริการจำนวน 6 คน	- แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ร้านหมอนวดสาขาศาปถิติ (ภาคผนวก ก)	วิเคราะห์เนื้อหา	
	9. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนคาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับร้านนวด โดยคนคาบอด	- ผู้เชี่ยวชาญด้านคนคาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับร้านนวดโดยคนคาบอด จำนวน 5 ท่าน	- แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ภาคผนวก ง) - เครื่องบันทึกเสียง	วิเคราะห์เนื้อหา	
	ออกแบบศูนย์นวดแผนไทยคนคาบอดในอาคารพาณิชย์เบื้องต้น ตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและพัฒนาแบบขั้นต้น				
	10. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบเครื่องมือประเมินหุ่นจำลองที่ออกแบบไว้และความคิดเห็นต่อการออกแบบและปรับให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะ	- ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายใน จำนวน 2 ท่าน	- หุ่นจำลอง (ภาคผนวก จ) - สมุดบันทึก	วิเคราะห์เนื้อหา ข้อมูลเชิงคุณภาพ	
	11. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับร้านนวดโดยคนคาบอด	- ผู้เชี่ยวชาญด้านคนคาบอด ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับร้านนวด จำนวน 5 ท่าน	- หุ่นจำลอง (ภาคผนวก จ) - เครื่องบันทึกเสียง - สมุดบันทึก	วิเคราะห์เนื้อหา ข้อมูลเชิงคุณภาพ	
นำผลสัมภาษณ์ข้อ 10 และ 11 มาปรับปรุงการออกแบบและเสนอแนะแนวทางออกแบบ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ประชากรและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กรณีตัวอย่างและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยนี้คือ 1. กรณีตัวอย่างศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิ และร้านนวดเอกชนที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด 2. กรณีตัวอย่างร้านนวดแผนไทยของเอกชน โดยคนสายตาทบอด 3. กลุ่มหมอนวดตาบอดที่ทำงานอยู่ในอาคารของศูนย์ส่งเสริมอาชีพหรือมูลนิธิและร้านนวดเอกชนที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด 4. กลุ่มบุคลากรคนสายตาทบอดที่ประจำส่วนนวดแผนไทยและทำงานอยู่ในอาคารของศูนย์ส่งเสริมอาชีพหรือมูลนิธิ 5. กลุ่มเจ้าของร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอดที่ซึ่งเจ้าของร้านเป็นคนสายตาทบอด 6. กลุ่มเจ้าของร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอดที่ซึ่งคนตาบอดเป็นเจ้าของ 7. กลุ่มบุคลากรร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาทบอด 8. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายในสำหรับคนตาบอด 9. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอด โดยมีรายละเอียดของแต่ละกลุ่มดังนี้

3.2.1 กรณีตัวอย่างศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิ และร้านนวดเอกชนให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิ และร้านนวดแผนไทย เลือกโดยคำนึงถึงเฉพาะกลุ่มที่เป็นหมอนวดตาบอดเป็นหลัก ที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลเท่านั้น โดยมีศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิ และร้านนวดแผนไทยที่ผู้วิจัยเลือกเป็นกรณีตัวอย่างทั้งหมด 11 แห่ง ดังนี้

1. ศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด สถานที่ตั้ง 69/43 ซอยพระมหาการุณย์ ถนนติวานนท์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 02-5832277
2. ศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด สถานที่ตั้ง 78/2 ถนนติวานนท์ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 02-5837327
3. ศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอดสามพราน สถานที่ตั้ง 42/126 หมู่ 5 ซอยศิริเสถียร ถนนเพชรเกษม ตำบลไร่จิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73210 โทรศัพท์ 02-8126246
4. มูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด สถานที่ตั้ง 2218/86 ถ.จันทน์แก้ว แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทรศัพท์ 02-678076
5. มูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด สถานที่ตั้ง 1424/268 ซอยโรงเรียนครูมพิทยา ถนนประชาสงเคราะห์ 16 แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 02-2761411
6. ศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริมอาชีพคนตาบอด สถานที่ตั้ง 92 หมู่ 3 บางกรวย-ไทรน้อย ตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 11110 โทรศัพท์ 02-9259475
7. ร้านนวดสุขสบาย นวดแผนไทย สถานที่ตั้ง อาคารภายในตลาดนานาเจริญคลอง 2 ถนนเสมาฟ้าคราม ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โทรศัพท์ 02-9877495

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ร้านเรือนชีวจิตนวดแผนไทย สถานที่ตั้ง ถนนประชาอุทิศ 10 แขวงคอนเมือง เขตคอนเมือง กรุงเทพฯ 10210 โทรศัพท์ 086-5635972
9. ร้านตาทิพย์แผนไทย สถานที่ตั้ง นิรันดร์คอนโดเทล 1 ถนนช่างอากาศอุทิศ แขวงคอนเมือง เขตคอนเมือง กรุงเทพฯ 10210 โทรศัพท์ 082-4956949
10. สมาคมส่งเสริมการนวดแผนไทยคนตาบอด สถานที่ตั้ง 68/801 ซอยรามคำแหง 190/2 เคหะชุมชนรามคำแหง หมู่ที่ 7 แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ โทรศัพท์ 02-9167965
11. ร้านนวดแผนไทยกรมยุทธบริการทหาร สถานที่ตั้ง 2218 ถ. กรุงเทพ-นนทบุรี เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800 โทรศัพท์ 089-0218023

3.2.2 กรณีตัวอย่างร้านนวดแผนไทยของเอกชนโดยคนสายตาปกติ

ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกรณีตัวอย่าง โดยพิจารณาถึงสถานที่ตั้ง โครงการที่อยู่ใน อาคารพาณิชย์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเท่านั้น และคำนึงถึงรูปแบบการตกแต่ง ภายในร้านที่เหมาะสมกับศูนย์นวดแผนไทย มีร้านนวดแผนไทยกรณีตัวอย่างทั้งหมด 6 แห่งดังนี้

1. ศูนย์สุขภาพเซตวัน (แจ้งวัฒนะ) สถานที่ตั้ง อาคารสายลม 50-89 ซอยปากเกร็ด แจ้งวัฒนะ 15 ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 02-9627338
2. ร้านบ้านคุณพระ สถานที่ตั้ง 9/561 ถนนรามอินทรา แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ โทรศัพท์ 02-5510932
3. ร้านจิตจันทร์นวดแผนไทย สถานที่ตั้ง 10/50 ซอยโชคชัย 4 ซอย 48 ถนนลาดพร้าว กรุงเทพฯ โทรศัพท์ 02-9315886
4. ร้านเลอชี่ญา สถานที่ตั้ง 44/115 ซอยรามอินทรา 34 แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10230 โทรศัพท์ 02-9432921
5. ร้านพิมเสนท์ สถานที่ตั้ง 70 ซอยรามอินทรา 14 (ซอยมัยลาภ)แยก 8 แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10230 โทรศัพท์ 02-3497506
6. ร้านแซ่ท รีแลกซ์ สถานที่ตั้ง 568/1 ถนนราชปรารภ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 089-0260988

3.2.3 กลุ่มหมอนวดตาบอดที่ทำงานอยู่ในอาคารของศูนย์ส่งเสริมอาชีพหรือมูลนิธิและร้านนวดเอกชนที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด

ผู้วิจัยเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์กลุ่มหมอนวดตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทยจำนวน 11 คน ซึ่งเลือกผู้ให้ข้อมูลอย่างเจาะจง เฉพาะผู้ที่ยินดีให้ความร่วมมือเท่านั้น การเก็บข้อมูล โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็น ข้อมูลทั่วไปของหมอนวดตาบอด ลักษณะกิจกรรมภายใน อุปสรรค ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรมให้บริการนวด ลักษณะการจัดพื้นที่ภายใน รูปแบบเครื่องเรือน และความต้องการด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในศูนย์นวดแผนไทย

3.2.4 กลุ่มเจ้าหน้าที่คนสายตาศึกษาที่ประจำส่วนวางแผนไทยและทำงานอยู่ในอาคารของศูนย์ส่งเสริมอาชีพหรือมูลนิธิ

ผู้วิจัยเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่เป็นคนสายตาศึกษา มีหน้าที่ดูแลการให้บริการนวดของหมอนวดตาบอดจำนวน 5 คน ซึ่งเลือกผู้ให้ข้อมูลอย่างเจาะจง การเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็น ข้อมูลทั่วไปของสถานที่ ลักษณะกิจกรรมการใช้งานและความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอด

3.2.5 กลุ่มเจ้าของร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เจ้าของร้านเป็นคนสายตาศึกษา

ผู้วิจัยเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์กลุ่มเจ้าของร้านนวดเป็นคนสายตาศึกษาที่ดูแลการให้บริการนวดของหมอนวดตาบอดจำนวน 2 คน ซึ่งเลือกผู้ให้ข้อมูลอย่างเจาะจง การเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็น ข้อมูลทั่วไปของสถานที่ ลักษณะกิจกรรมการใช้งานและความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอด

3.2.6 กลุ่มเจ้าของร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เจ้าของร้านเป็นคนตาบอด

ผู้วิจัยเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์กลุ่มเจ้าของร้านนวดเป็นคนตาบอดที่ดูแลการให้บริการนวดของหมอนวดตาบอดจำนวน 4 คน ซึ่งเลือกผู้ให้ข้อมูลอย่างเจาะจง การเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็น ข้อมูลทั่วไปของสถานที่ ลักษณะกิจกรรมการใช้งานและความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอด

3.2.7 กลุ่มเจ้าหน้าที่ร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาศึกษา

ผู้วิจัยเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่เป็นคนสายตาศึกษา มีหน้าที่ดูแลการให้บริการนวดของหมอนวดจำนวน 6 คน ซึ่งเลือกผู้ให้ข้อมูลอย่างเจาะจง การเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็น ข้อมูลทั่วไปของสถานที่ ลักษณะกิจกรรมการใช้งานและความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอด

3.2.8 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายในสำหรับคนตาบอด

ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอย่างเจาะจงเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายในและเชี่ยวชาญด้านคนพิการจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 2 ท่าน การเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์ เกี่ยวกับความเหมาะสมของเครื่องมือในการวิจัย ประเมินภาพจำลอง หุ่นจำลองที่ออกแบบไว้ และความคิดเห็นต่อการออกแบบ

3.2.9 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวดโดยคนตาบอด

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอย่างเจาะจงเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งเป็นคนตาบอดและมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอดจากวิทยาลัยราชสุดาจำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดจากสมาคมคนตาบอด จำนวน 4 ท่าน การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการประเมินหุ่นจำลองที่ออกแบบไว้ ด้านความคิดเห็นต่อการออกแบบ

และข้อเสนอแนะในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเครื่องมือ 5 ชุด ได้แก่ 1. แบบสังเกตการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิ ร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด ร้านนวดแผนไทย โดยคนสายตาสกปรกและแบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หรือเจ้าของร้าน (ภาคผนวก ก) 2. แบบสังเกตกิจกรรมการให้บริการนวดของหมอนวดตาบอดและหมอนวดสายตาสกปรก (ภาคผนวก ข) 3. แบบสัมภาษณ์หมอนวดตาบอด (ภาคผนวก ค) 4. แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอด (ภาคผนวก ง) 5. หุ่นจำลองประกอบการสัมภาษณ์ (ภาคผนวก จ) โดยมีรายละเอียดแต่ละเครื่องมือดังต่อไปนี้

3.3.1 แบบสังเกตสภาพแวดล้อมภายในของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิ ร้านนวดแผนไทย และแบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หรือเจ้าของร้าน

ผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบ แบบสังเกตสภาพแวดล้อมภายในของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิ ร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด ร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาสกปรกและแบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หรือเจ้าของร้าน (ภาคผนวก ก) แบบสังเกตมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดมีความยาว 3 หน้ากระดาษ ประกอบด้วยแบบสังเกตสภาพแวดล้อมภายในศูนย์ มูลนิธิ ร้านนวดแผนไทย ใช้ในการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หรือเจ้าของร้านนวดแผนไทย โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป และสถานที่ตั้งของศูนย์ มูลนิธิ ร้านนวดแผนไทย

ส่วนที่ 2 ประกอบด้วย ลักษณะของพื้นที่ต่างๆ ภายในศูนย์ มูลนิธิหรือร้านนวด ได้แก่ บริเวณทางเข้า เคาน์เตอร์บริการ พื้นที่พักคอย ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า พื้นที่ให้บริการนวดห้องสุขา และส่วนบริการเสริมอื่นๆ ลักษณะสถาปัตยกรรมภายใน พื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การใช้วัสดุพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน สี สัน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศ อุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ การประดับตกแต่งโดยรวมทั้งหมดนี้เพื่อทราบลักษณะ ข้อดี-ปัญหาในการใช้พื้นที่แต่ละส่วน

ส่วนที่ 3 ประกอบด้วย ประเด็นด้านพฤติกรรมการใช้งาน ลักษณะของกิจกรรม ปัญหาข้อจำกัดในการใช้งาน

3.3.2 แบบสังเกตกิจกรรมการให้บริการนวดของหมอนวดตาบอดและหมอนวดสายตาสกปรก

ผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบ แบบสังเกตกิจกรรมการให้บริการนวดของหมอนวดตาบอดและหมอนวดสายตาสกปรก (ภาคผนวก ข) แบบสังเกตกิจกรรมการนวดมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดมีความยาว 1 หน้า ประกอบด้วยแบบสังเกตกิจกรรมการให้บริการนวด ใช้ในการสัมภาษณ์หมอนวด และใช้เพื่อบันทึกกิจกรรมการให้บริการนวดแผนไทย โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย บันทึกลักษณะกิจกรรมของหมอนวดตั้งแต่ลูกค้ามาใช้บริการ
นวดจนกระทั่งลูกค้าใช้บริการแล้วเสร็จ

ส่วนที่ 2 ประกอบด้วย บันทึกทำนวดต่างๆ ช่วงระหว่างเวลาที่ให้บริการนวดแผนไทย

3.3.3 แบบสัมภาษณ์หมอนวดตาบอด

ผู้วิจัยออกแบบ แบบสัมภาษณ์หมอนวดตาบอด (ภาคผนวก ค) ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อ
บันทึกแนวทางการออกแบบที่เหมาะสมและสิ่งที่คำนึงถึงต่อกลุ่มหมอนวดตาบอด มีลักษณะเป็น
คำถามปลายเปิด มีความยาว 1 หน้า คำถามประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ลักษณะ
กิจกรรมการใช้งานภายในศูนย์ มูลนิธิหรือร้านนวด อุปสรรค ปัญหาที่เกิดขึ้นกับหมอนวดตาบอด
ความคิดเห็นเกี่ยวกับ เครื่องเรือน เครื่องใช้ อุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ การใช้วัสดุพื้น ผนัง
ฝ้าเพดาน สี สัน การประดับตกแต่ง การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศ ที่เหมาะสมกับศูนย์นวด
แผนไทย โดยคนตาบอด

3.3.4 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอด

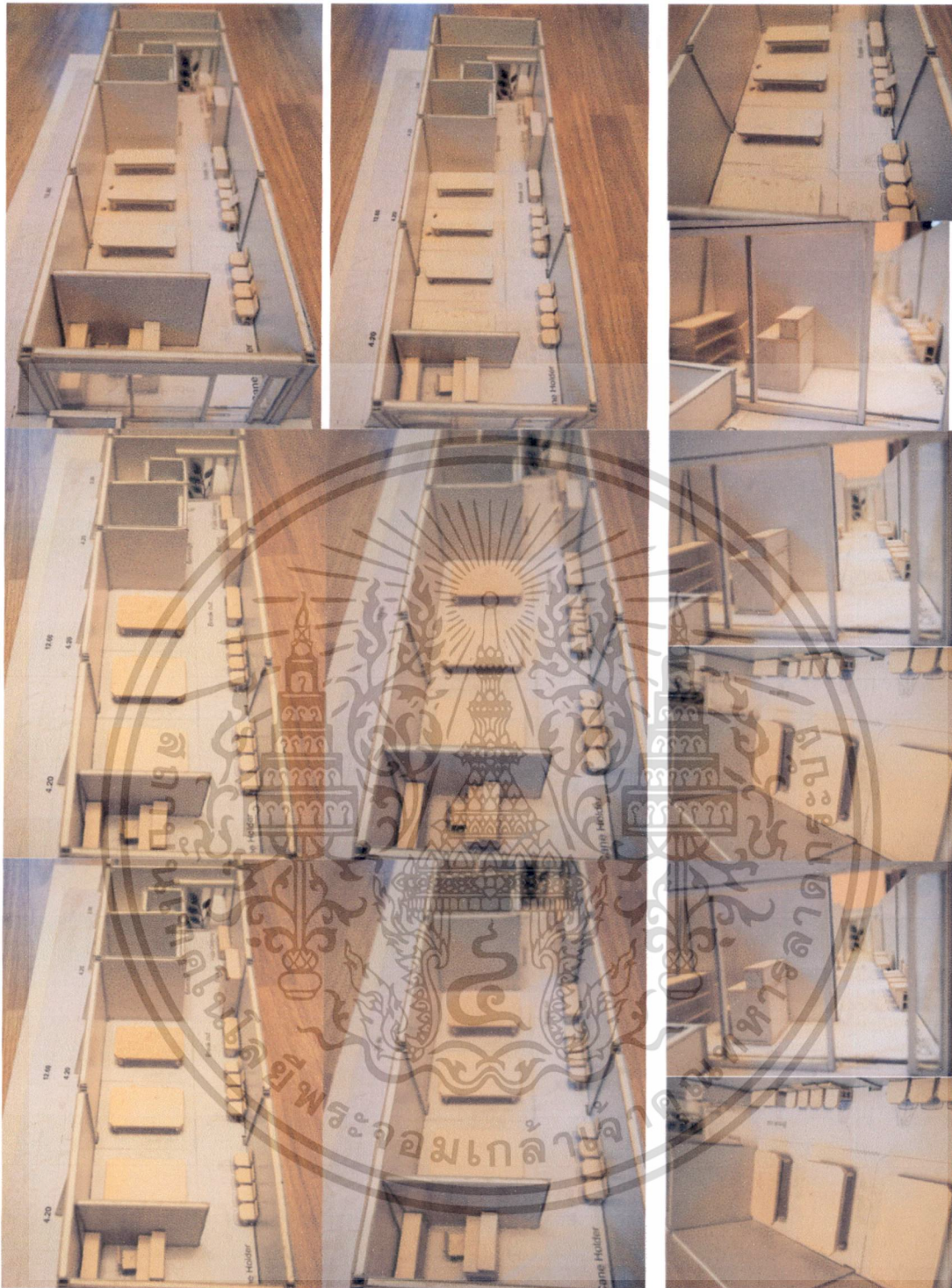
ผู้วิจัยออกแบบ แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอด (ภาคผนวก ง) ใช้ในการ
สัมภาษณ์เพื่อบันทึกเป็นแนวทางการออกแบบที่เหมาะสมกับการให้บริการนวดแผนไทย และสิ่งที่
คำนึงถึงต่อคนตาบอด มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด มีความยาว 2 หน้า โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและความรู้หรือเชี่ยวชาญ
ด้านใดกับหมอนวดตาบอดหรือร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอด

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะศูนย์ หรือร้านนวดแผนไทยที่เหมาะสมกับหมอนวด
ตาบอด ความคิดเห็นเกี่ยวกับ พื้นที่ส่วนบริการนวดแผนไทยประกอบด้วย พื้นที่บริเวณทางเข้า
เคาน์เตอร์บริการ พื้นที่พักคอย วางหนังสือ จุดบริการเครื่องดื่ม พื้นที่วางเตียงนวด พื้นที่ห้อง
เปลี่ยนเสื้อผ้า เครื่องแต่งตัว ห้องสุขา พื้นที่สำหรับบริการล้างเท้า พื้นที่สำหรับตู้เก็บอุปกรณ์สำหรับ
นวด พื้นที่นั่งพักหมอนวด รูปแบบของเครื่องเรือนภายใน ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน การใช้
วัสดุพื้นผนัง ฝ้าเพดาน สี สัน การประดับตกแต่ง การให้แสงสว่าง ระบบปรับอากาศ ความต้องการ
อื่นๆเพิ่มเติมที่เหมาะสมกับศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

3.3.5 หุ่นจำลองศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต และสัมภาษณ์ มาประมวลออกแบบศูนย์นวดแผนไทย
โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ เป็นหุ่นจำลองมีมาตราส่วน 1 : 25 (ภาพที่ 3.1) จำนวน 3 แบบ
หุ่นจำลองศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดทำมาจากกระดาษแข็งขาวล้วน ซึ่งไม่ได้ทำสีเนื่องจากผู้ตอบ
แบบสัมภาษณ์เป็นคนตาบอดและสายตาเลือนราง ใช้การสัมผัสเท่านั้น

ภาพที่ 3.1 ภาพรวมทั้งหมดของหุ่นจำลอง

3.3.6 แบบสัมภาษณ์ประกอบหุ่นจำลองศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

ผู้วิจัยออกแบบ แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอด (ภาคผนวก จ) เพื่อประเมินภาพหุ่นจำลอง จำนวน 3 แบบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในลักษณะแบบสัมภาษณ์เป็นคำถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลายเปิด มีความยาว 2 หน้า โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและความรู้หรือเชี่ยวชาญด้านใดกับหมอนวดตาบอดหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อรูปแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดผังบริเวณภายใน ความเหมาะสมในการใช้งานกับลักษณะกิจกรรมที่ใช้ ประเด็นด้านการออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อคนตาบอด รูปแบบของเครื่องเรือนและข้อเสนอแนะอื่นๆของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

หลังจากการออกแบบหุ่นจำลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบเครื่องมือ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายในและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสมและความถูกต้องรวมถึงข้อคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ ในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2555 ซึ่งได้ผลดังแสดงใน (ตารางที่ 3.2)

ตารางที่ 3.2 ผลการทดสอบเครื่องมือและการนำไปพัฒนาหุ่นจำลอง

ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายใน	ส่วนที่พัฒนา
ขนาดเตียงนวดควรคำนึงถึงคนตาบอดว่าใช้งานสะดวกด้วยหรือไม่	สอบถามขนาดเตียงที่เหมาะสมและการจัดวางเตียงนวด
ควรสอบถามคนตาบอดว่าพื้นที่สัญจรสะดวกเหมาะสมกับขนาดพื้นที่	ขยายช่องทางสัญจร
ระยะทางสัญจรและระยะห่างระหว่างเตียงรถวีลแชร์ไม่น่าจะหมุนตัวได้	ยกเลิกประเด็นเรื่องวีลแชร์
ผนังหรือประตูกระจกหน้าร้านควรมีแถบสีหรือเรื่องแสงเพื่อคนสายตาดูเลือนราง	เพิ่มเติมในงานออกแบบหน้าร้าน
พื้นที่มีต่างระดับควรมีพื้นผิวต่างสัมผัสเตือน	เพิ่มเติมในส่วนงานออกแบบหน้าร้าน
ส่วนห้องน้ำควรเพิ่ม โถปัสสาวะชาย	เพิ่มโถปัสสาวะชาย
ควรมีการตกแต่งให้สวยงามให้ใกล้เคียงกับร้านคนสายตาดูปกติ	เพิ่มการตกแต่งในงานออกแบบสภาพแวดล้อมภายใน

หลังจากประเมินความเหมาะสมและความถูกต้องของคำถามในแบบสัมภาษณ์การออกแบบหุ่นจำลองเสร็จสิ้นลง ผู้วิจัยได้แก้ไขตามคำแนะนำต่างๆ รวมถึงเพิ่มเติมในส่วนของคำถามการออกแบบ และเพิ่มเติมในส่วน of คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจ

แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัยนี้ มีความยาวจำนวน 2 หน้า (ภาคผนวก จ) โดยผู้วิจัยใช้เป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารทบทวนวิชาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ลักษณะของแบบสัมภาษณ์เป็นคำถามปลายเปิด ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือกลุ่มคนตาบอดที่มีความเชี่ยวชาญด้านหมอนวดคนตาบอด หรือร้านนวด โดยคนตาบอด ข้อมูลจะเกี่ยวกับ ชื่อ การประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการประกอบอาชีพ ความรู้ความเชี่ยวชาญด้านใดที่เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอด

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อรูปแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

ความคิดเห็นต่อรูปแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ ประกอบด้วยประเด็นเรื่องความเข้าใจต่อรูปแบบในการนำเสนอในการออกแบบ ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดวางและรูปแบบเครื่องเรือนพิจารณาจากโมเดล แสดงความคิดเห็นในแต่ละส่วนของศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ ได้แก่ ทางเข้าหน้าร้าน เกาน์เตอร์บริการ บริเวรส่นพักคอย บริเวณเตียงนวด ห้องเปลี่ยนชุด ห้องสุขา บริเวรส่นบริการล้างเท้า บริเวณตู้เก็บอุปกรณ์และชุดสำหรับเปลี่ยน บริเวณที่นั่งพักผ่อน และบริเวณบริการเครื่องคั้ม ประเด็นเรื่องขนาดเตียงที่เหมาะสม ประเด็นความคิดเห็นเพิ่มเติมและความเหมาะสมของรูปแบบการออกแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

3.4 วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 11 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ศึกษาข้อมูลสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด 2. ศึกษาข้อมูลสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนสายตาศอาดปกติที่อยู่ในอาคารพาณิชย์ 3. สังเกตสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยกรณีตัวอย่างและสังเกตกิจกรรม 4. สัมภาษณ์กลุ่มคนตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย 5. สัมภาษณ์กลุ่มบุคลากรที่ทำงานในศูนย์หรือมูลนิธินวดแผนไทยโดยคนตาบอด 6. สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดเจ้าของเป็นคนสายตาศอาดปกติ 7. สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดเจ้าของเป็นคนตาบอด 8. สัมภาษณ์บุคลากรร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาศอาดปกติ 9. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด 10. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบเครื่องมือประเมินหุ่นจำลองที่ออกแบบไว้และความคิดเห็นต่อการออกแบบ และปรับให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะ 11. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับหมอนวดตาบอดหรือร้านนวด โดยคนตาบอด โดยใช้หุ่นจำลองประกอบการสัมภาษณ์ การเก็บข้อมูลแต่ละขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 ศึกษาข้อมูลสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด

ผู้วิจัยค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่างๆ ช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2553 พร้อมทั้งค้นคว้ารายชื่อศูนย์ส่งเสริมอาชีพ มูลนิธิ และร้านนวดแผนไทยที่ให้บริการนวด โดยคนตาบอดผ่านทางเว็บไซต์ หนังสือและเอกสารนำมาเป็นข้อมูลในการเลือกศูนย์ มูลนิธิ และร้านนวดแผนไทยที่

จะเข้าไปทำการสังเกต และเก็บบันทึกข้อมูล รวมทั้งหมด 11 แห่ง ได้แก่

สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอดในพื้นที่ของศูนย์ หรือมูลนิธิจำนวน 5 แห่ง คือ 1. ศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด เป็นศูนย์ฝึกอาชีพสำหรับคนตาบอด โดยแบ่งพื้นที่สำหรับให้คนตาบอดได้ฝึกงานและประกอบอาชีพ 2. ศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอดเป็นโรงเรียนสอนและศูนย์ฝึกอาชีพสำหรับคนตาบอด โดยแบ่งพื้นที่สำหรับให้คนตาบอดได้ฝึกงานและประกอบอาชีพ 3. ศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอดสามพรานเป็นโรงเรียนสอนและศูนย์ฝึกอาชีพสำหรับคนตาบอดหญิง โดยแบ่งพื้นที่สำหรับให้คนตาบอดได้ฝึกงานและประกอบอาชีพ 4. มูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอดเป็นสถานที่ฝึกอบรม และสถานที่สอบเก็บชั่วโมงนวดเพื่อขอใบประกอบโรคศิลป์ โดยได้แบ่งพื้นที่สำหรับให้หมอนวดประกอบอาชีพ 5. มูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด เป็นที่ศูนย์ฝึกอาชีพสำหรับคนตาบอด โดยแบ่งพื้นที่สำหรับให้คนตาบอดได้ฝึกงานและประกอบอาชีพ

สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยเป็นร้านเอกชน โดยคนสายตาคิดเป็นเจ้าของที่สามารถเข้าถึงง่าย จำนวน 2 แห่ง คือ 1. ศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริมอาชีพคนตาบอด 2. ร้านนวดสุขภาพขนาดแผนไทย

สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยเป็นร้านเอกชน โดยคนตาบอดเป็นเจ้าของที่สามารถเข้าถึงง่าย จำนวน 4 แห่ง คือ 1. ร้านเรือนชีวิตจิตนวดแผนไทย 2. ร้านตาทิพย์แผนไทย 3. สมาคมส่งเสริมการนวดแผนไทยคนตาบอด 4. ร้านนวดแผนไทยกรมยุทธบริการทหาร

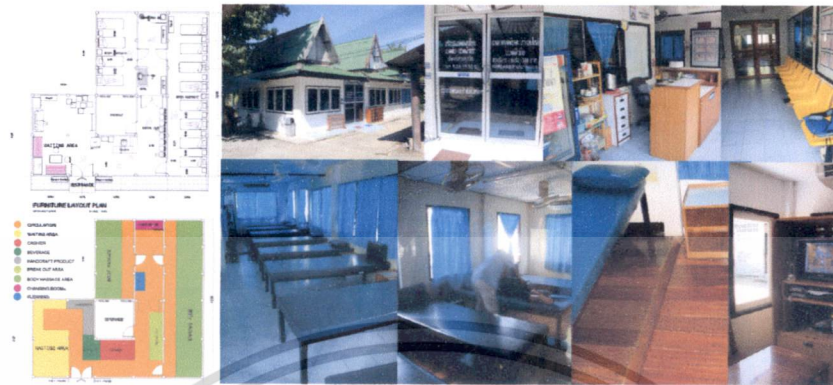
3.4.2 ศึกษาข้อมูลสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนสายตาคิดที่อยู่ในอาคารพาณิชย์

ผู้วิจัยค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่างๆ ช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2553 พร้อมทั้งค้นคว้ารายชื่อร้านนวดแผนไทย ที่มีขนาดและสถานที่ตั้งใกล้เคียงกับงานวิจัย โดยค้นคว้าผ่านทางเว็บไซต์ หนังสือและเอกสารนำมาเป็นข้อมูลในการเลือกร้านนวดแผนไทยที่จะเข้าไปทำการสังเกต และเก็บบันทึกข้อมูล รวมทั้งหมด 6 แห่ง ได้แก่ 1. ศูนย์สุขภาพเขตนวัน (แจ้งวัฒนะ) เป็นโรงเรียนสอนนวดแผนไทย และบริการสปาด้วย 2. ร้านบ้านคุณพระ เป็นร้านตั้งอยู่ในอาคารพาณิชย์ขนาด 3 คูหา 3. ร้านจิตจันทร์นวดแผนไทย เป็นร้านนวดที่เปิดในอาคารพาณิชย์ขนาด 1 คูหา 4. ร้านเลขที่ญา เป็นร้านนวดที่เปิดในอาคารพาณิชย์ขนาด 1 คูหา 5. ร้านพิมเสนท์ เป็นร้านนวดที่เปิดในอาคารพาณิชย์ขนาด 1 คูหา 6. ร้านแซ่ท รีแลกซ์ เป็นร้านนวดที่เปิดในอาคารพาณิชย์ขนาด 1 คูหา

3.4.3 สังเกตสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยกรณีตัวอย่างและสังเกตกิจกรรม

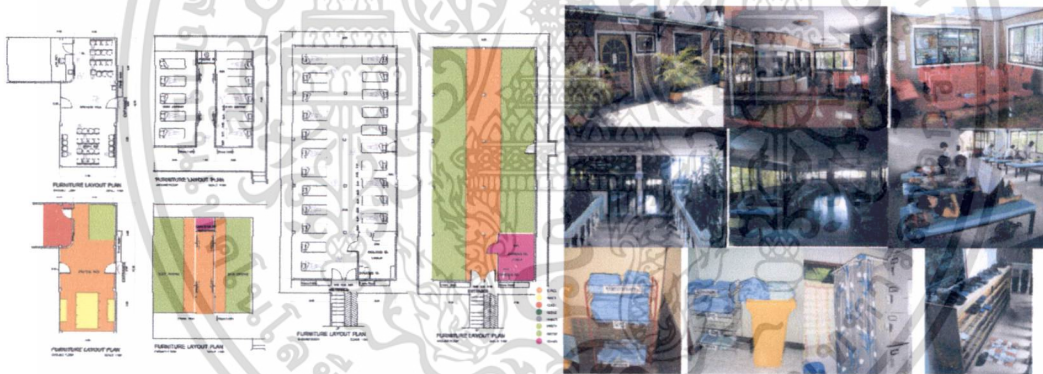
ผู้วิจัยใช้การสังเกต จดบันทึกและถ่ายภาพลักษณะทางกายภาพสภาพแวดล้อมภายในศูนย์ มูลนิธิ หรือร้านนวดแผนไทยขนาดพื้นที่ใช้สอย เครื่องเรือน เครื่องใช้ อุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ การใช้วัสดุตกแต่ง พื้น ผนัง ฝ้าเพดาน สีสันทภายในห้อง การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน ผู้วิจัยใช้เวลาในการสังเกต และถ่ายภาพช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2553 การเก็บข้อมูลแต่ละสถานที่ มีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในสถานที่ศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด
ในวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ.2553 เวลา 9.00 - 11.00 น. (ภาพที่ 3.2)

ภาพที่ 3.2 การสังเกตภายในศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด

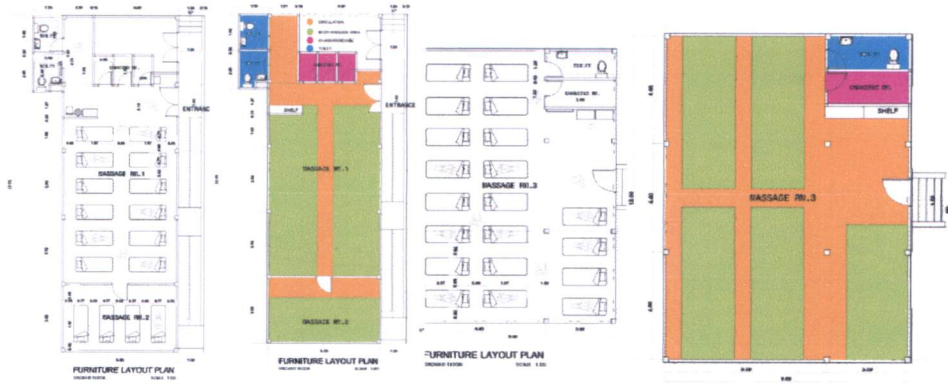
2. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในสถานที่ศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด
ในวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ.2553 เวลา 12.00 - 14.00 น. (ภาพที่ 3.3)

ภาพที่ 3.3 การสังเกตภายในศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด

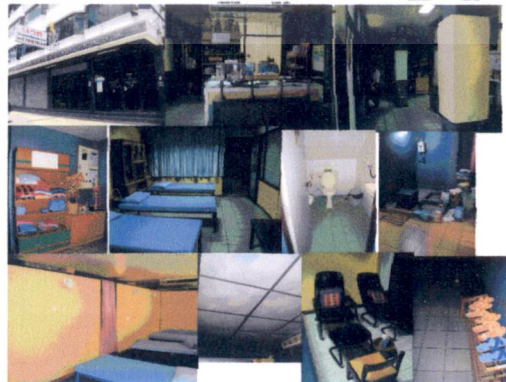
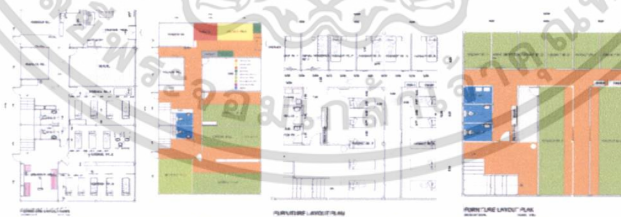
3. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในสถานที่ศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอดสามพราน
ในวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ.2553 เวลา 10.00 - 12.00 น. (ภาพที่ 3.4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 การสังเกตภายในศูนย์ศึกษาวิจัยทางศิลปวัฒนธรรม

4. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในสถานที่มูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด
ในวันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ.2553 เวลา 13.30 - 15.00 น. (ภาพที่ 3.5)

ภาพที่ 3.5 การสังเกตภายในมูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด

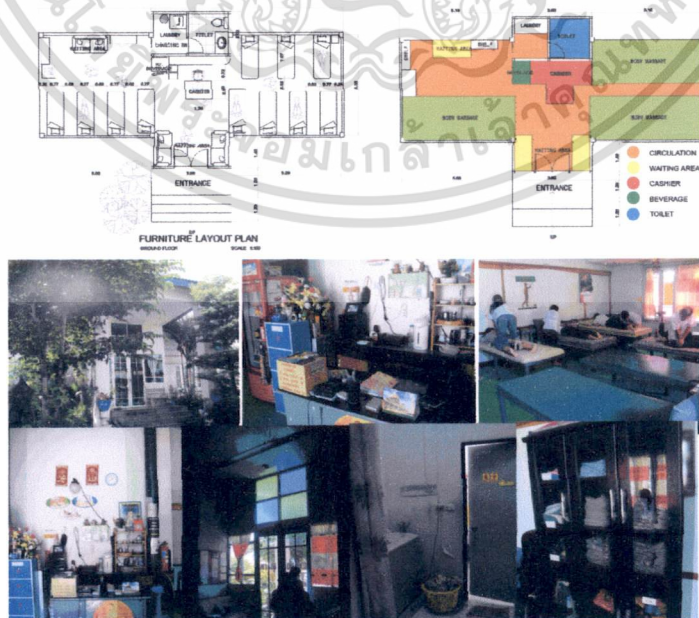
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในสถานที่มูลนิธิตอโลกฟีลด์เพื่อคนตาบอด
ในวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ.2553 เวลา 11.30 - 13.00 น. (ภาพที่ 3.6)

ภาพที่ 3.6 การสังเกตภายในมูลนิธิทอโลกฟีลด์เพื่อคนตาบอด

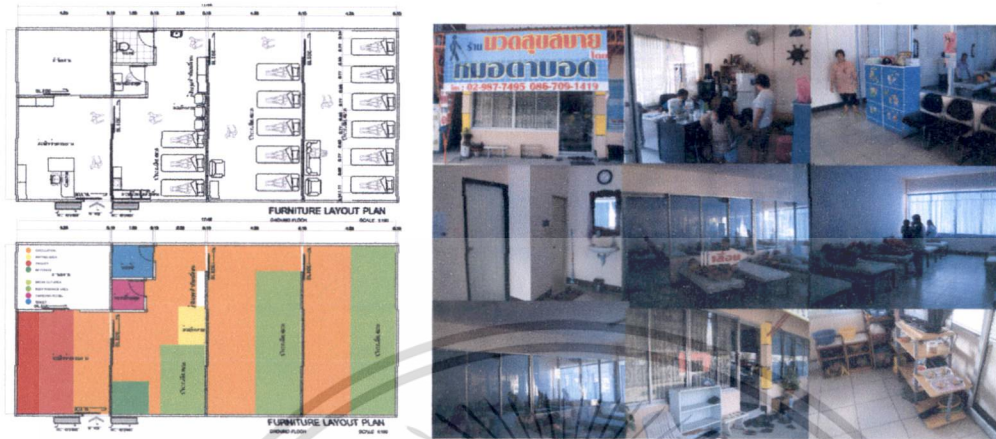
6. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในสถานที่ศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริม
อาชีพคนตาบอดในวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ.2553 เวลา 11.30 - 13.00 น. (ภาพที่ 3.7)

ภาพที่ 3.7 การสังเกตภายในศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริมอาชีพคนตาบอด

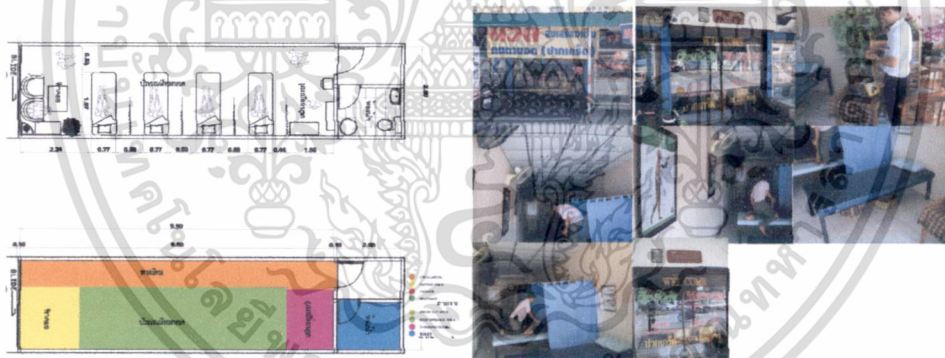
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในร้านนวดสุขภาพนวดแผนไทยในวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ.2553 เวลา 13.00-15.00 น. (ภาพที่ 3.8)

ภาพที่ 3.8 การสังเกตภายในร้านนวดสุขภาพนวดแผนไทย

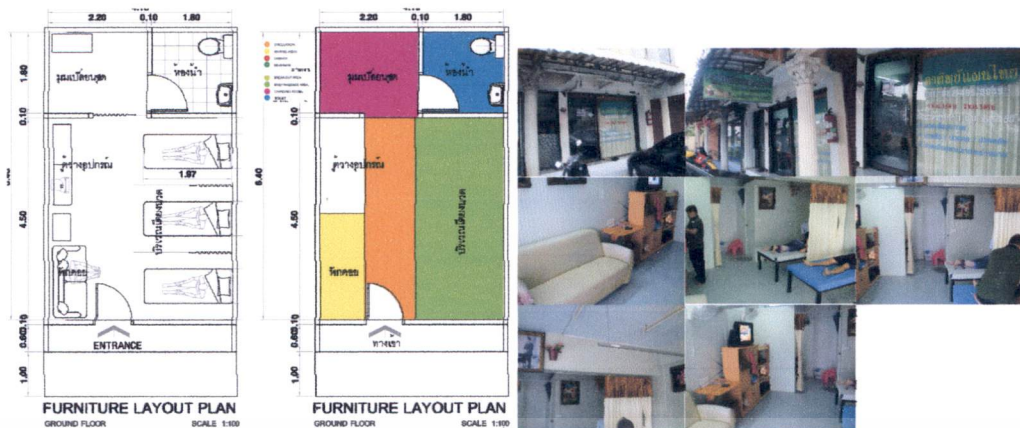
8. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในร้านเรือนชีวิตนวดแผนไทยในวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ.2553 เวลา 11.00-12.00 น. (ภาพที่ 3.9)

ภาพที่ 3.9 การสังเกตภายในร้านเรือนชีวิตนวดแผนไทย

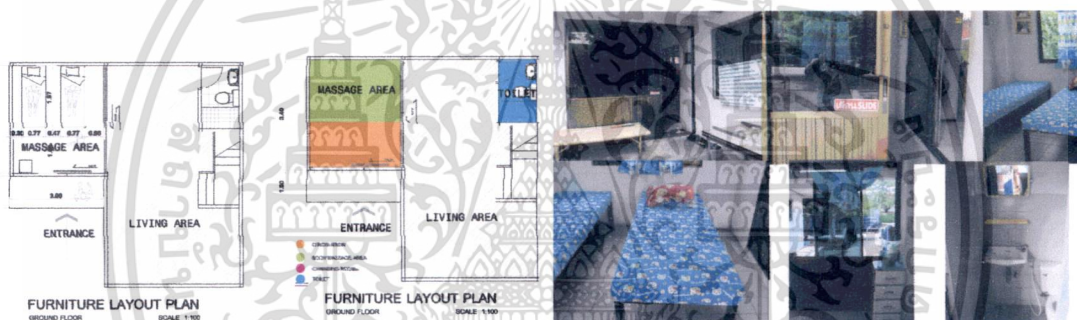
9. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในร้านดาทิพย์แผนไทยในวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ.2553 เวลา 11.00-12.00 น. (ภาพที่ 3.10)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

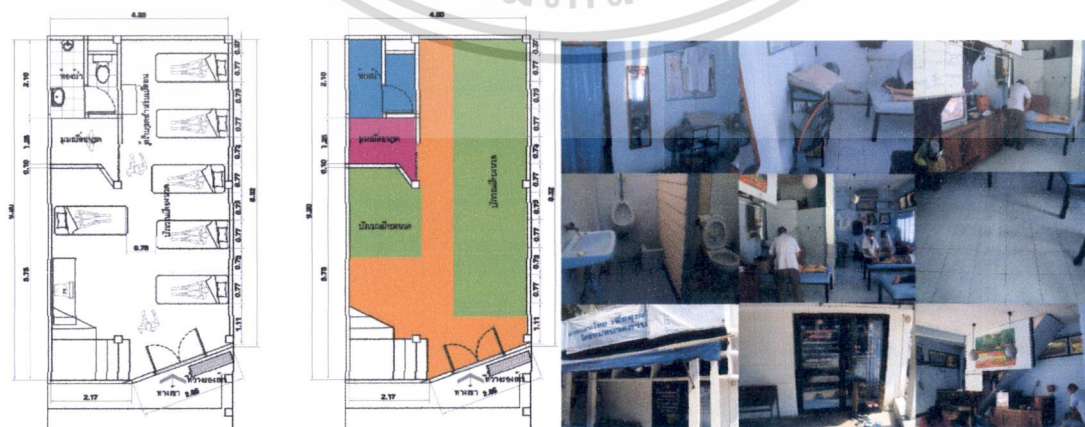
รูปที่ 3.10 การสังเกตภายในร้านตาทิพย์แผนไทย

10. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในสมาคมส่งเสริมการนวดแผนไทยคนตาบอดในวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ.2553 เวลา 13.30-14.30 น. (รูปที่ 3.11)

รูปที่ 3.11 การสังเกตภายในสมาคมส่งเสริมการนวดแผนไทยคนตาบอด

11. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในร้านนวดแผนไทยกรมยุทธบริการทหารในวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ.2553 เวลา 9.00-10.00 น. (ภาพที่ 3.12)

ภาพที่ 3.12 การสังเกตภายในร้านนวดแผนไทยกรมยุทธบริการทหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในศูนย์สุขภาพเขตนวัน (แจ้งวัฒนะ)
วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 เวลา 10.30-12.00 น. (ภาพที่ 3.13)

ภาพที่ 3.13 การสังเกตภายในศูนย์สุขภาพเขตนวัน (แจ้งวัฒนะ)

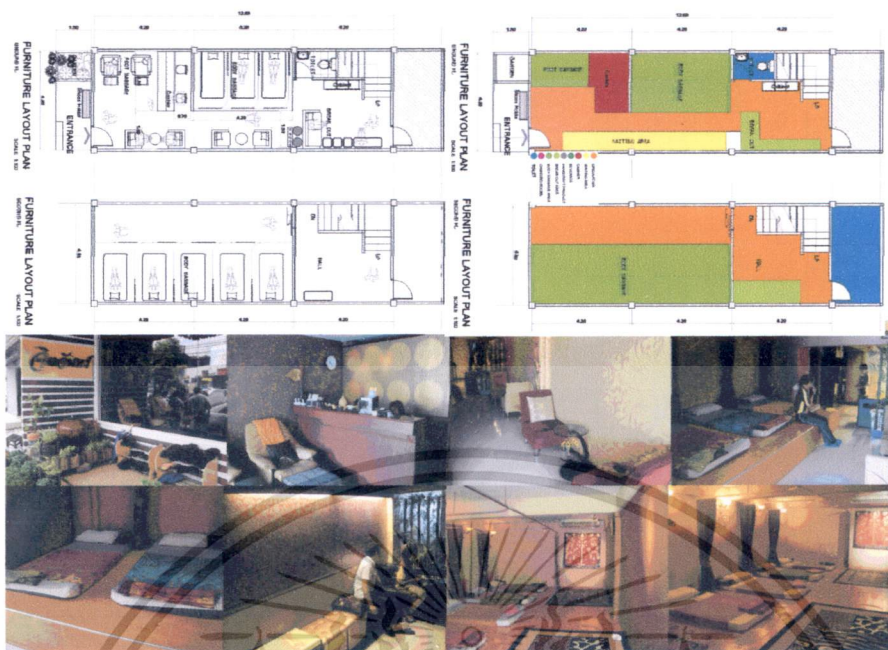
13. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในร้านบ้านคุณพระในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2553
เวลา 11.00-12.00 น. (ภาพที่ 3.14)

ภาพที่ 3.14 การสังเกตภายในร้านบ้านคุณพระ

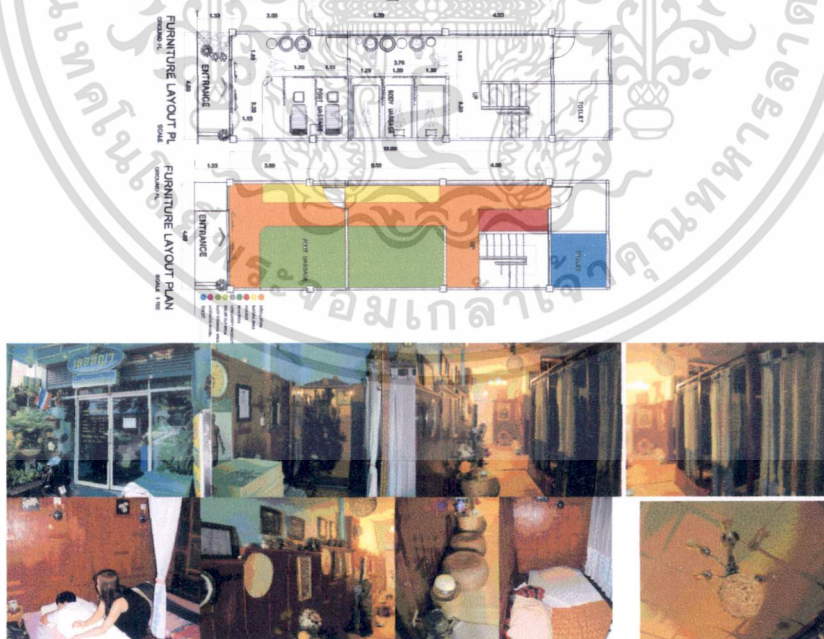
14. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในร้านจิตจันทร์นวดแผนไทย
วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 เวลา 10.30-12.00 น. (ภาพที่ 3.15)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.15 การสังเกตภายในร้านจัดจันทน์วคแผนไทย

15. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในร้านเลขที่ญาใน วันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2553
เวลา 11.00-13.00 น. (ภาพที่ 3.16)

ภาพที่ 3.16 การสังเกตภายในร้านเลขที่ญา

16. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในร้านพิมเสนที่โน วันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวลา 11.00-13.00 น. (รูปที่ 3.17)

ภาพที่ 3.17 การสังเกตภายในร้านพิมเสนท์

17. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกภาพภายในร้านแซ่ทรีแลกซ์ในวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ.2553

เวลา 13.30-15.30 น. (ภาพที่ 3.18)

ภาพที่ 3.18 การสังเกตภายในร้านแซ่ทรีแลกซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.4 สัมภาษณ์กลุ่มคนตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทยที่ศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิ และ ร้านนวดเอกชนให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด

ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มหมอนวดตาบอดจำนวน 11 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ (ภาคผนวก ก) โดยเรื่องคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จำเป็น เช่น ประเด็นลักษณะการให้บริการ ด้านพฤติกรรมการใช้งาน ลักษณะของกิจกรรมการใช้งาน ขนาดพื้นที่ที่ใช้สอย อุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นและความต้องการในการใช้งาน ใช้เวลาในการสังเกตและสัมภาษณ์ในช่วงเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม พ.ศ. 2553 พร้อมทั้งบันทึกเสียงและจดบันทึกด้วยตัวเอง (ภาพที่ 3.19)

ภาพที่ 3.19 การสัมภาษณ์หมอนวดตาบอดที่ศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิ และ ร้านนวดเอกชน

3.4.5 สัมภาษณ์กลุ่มบุคลากรที่ทำงานในศูนย์หรือมูลนิธินวดแผนไทยโดยคนตาบอด

ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอดในศูนย์หรือมูลนิธิจำนวน 5 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ (ภาคผนวก ก) สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่ดูแลการเข้าใช้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอดจากศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิจำนวน 5 แห่ง ใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละ 15 นาที พร้อมทั้งบันทึกเสียงและจดบันทึกด้วยตัวเองในช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน พ.ศ.2553

3.4.6 สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดเจ้าของเป็นคนสายตาปกติ

ผู้วิจัยสัมภาษณ์สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยเป็นร้านเอกชนโดยคนสายตาปกติเป็นเจ้าของ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ (ภาคผนวก ก) สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดจำนวน 2 คน จากร้านนวดจำนวน 2 แห่ง คือ 1. ศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริมอาชีพคนตาบอดตาบอด 2. ร้านนวดสุขภาพนวดแผนไทย ใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละ 15 นาที พร้อมทั้งบันทึกเสียงและจดบันทึกด้วยตัวเองในช่วงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2553

3.4.7 สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดเจ้าของเป็นคนตาบอด

ผู้วิจัยสัมภาษณ์สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยเป็นร้านเอกชน โดยคนตาบอดเป็นเจ้าของ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ (ภาคผนวก ก) สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดจำนวน 4 คน จากร้านนวดจำนวน 4 แห่ง คือ 1. ร้านเรือนชีวิตจิตนวดแผนไทย 2. ร้านคาทิกซ์แผนไทย 3. สมาคมส่งเสริมการนวดแผนไทยตาบอด 4. ร้านนวดแผนไทยกรมยุทธบริการทหาร ใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละ 15 นาที พร้อมทั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกเสียงและจดบันทึกด้วยตัวเองในช่วงเดือน พฤษภาคม - กรกฎาคม พ.ศ.2553

3.4.8 สัมภาษณ์บุคลากรร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาศึกษา

ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนวดแผนไทยโดยคนสายตาศึกษา ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ (ภาคผนวก ก) สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่ดูแลการเข้าใช้บริการนวดแผนไทยโดยคนสายตาศึกษาจำนวน 6 คนจากร้านนวดจำนวน 6 แห่ง คือ 1. ศูนย์สุขภาพเซตวัน (แจ้งวัฒนะ) 2. ร้านบ้านคุณพระ 3. ร้านจิตจันทร์นวดแผนไทย 4.ร้านเลอทิพย์ 5. ร้านพิมพ์เสน 6. ร้านแซ่ทรีแลกซ์ ใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละ 15 นาที พร้อมทั้งบันทึกเสียงและจดบันทึกด้วยตัวเอง ในช่วงเดือน มิถุนายน - กรกฎาคม พ.ศ.2553

3.4.9 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวดโดยคนตาบอด เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบด้านการออกแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอด

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดและหมอนวดตาบอด โดยใช้แบบสัมภาษณ์ (ภาคผนวกง) สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอดจากวิทยาลัยราชสุดาจำนวน 1 ท่านและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดจากสมาคมคนตาบอด จำนวน 4 ท่าน ผู้วิจัยสัมภาษณ์ที่สมาคมคนตาบอด ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ท่านละ 30 นาทีพร้อมทั้งบันทึกเสียงในช่วงเดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2555 (ภาพที่ 3.20)

ภาพที่ 3.20 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวดโดยคนตาบอด

3.4.10 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายในเพื่อตรวจสอบเครื่องมือและประเมินรูปแบบการออกแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายในจำนวน 2 ท่าน โดยให้พิจารณา หุ่นจำลอง และแบบสัมภาษณ์ เพื่อพิจารณารูปแบบและความเหมาะสมของเครื่องมือก่อน ไปสัมภาษณ์ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอด และให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาหุ่นจำลอง เพื่อพิจารณาความเหมาะสมด้านการใช้งานศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอด ผู้วิจัยสัมภาษณ์ที่คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใช้เวลาสัมภาษณ์ ท่านละ 30 นาทีในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2555 (ภาพที่ 3.21)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.21 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายในเพื่อตรวจสอบเครื่องมือและประเมินรูปแบบการออกแบบศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

3.4.11 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวดโดยคนตาบอดโดยใช้หุ่นจำลองศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ประกอบการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดและหมอนวดตาบอด จำนวน 5 ท่าน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหุ่นจำลองประกอบแบบสัมภาษณ์ (ภาคผนวก จ) เพื่อพิจารณารูปแบบความเหมาะสมด้านการใช้งานของศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ ผู้วิจัยสัมภาษณ์ที่สมาคมคนตาบอดใช้เวลาในการสัมภาษณ์ท่านละ 20 นาที ในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2555 (ภาพที่ 3.22)

ภาพที่ 3.22 การสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวดโดยคนตาบอด

3.5 ประเด็นที่ศึกษา

จากกรอบแนวคิด HATT MODEL ของ Cook and Hussey (2002) ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาปัจจัยสำคัญ 4 อย่าง คือ มนุษย์ กิจกรรม เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และบริบท ซึ่งมีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดดังนี้

3.5.1 มนุษย์หรือคนตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย

ประเด็นด้านมนุษย์หรือคนตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย ศึกษาเรื่องทั่วไปของคนตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย คือ เพศ อายุ ระยะเวลาในการประกอบอาชีพ ปัญหาและอุปสรรคในการให้บริการนวดแผนไทยในศูนย์ มูลนิธิ หรือร้านนวดแผนไทย (ตารางที่ 3.3)

ตารางที่ 3.3 ประเด็นด้านมนุษย์หรือคนตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย

มนุษย์หรือคนตาบอด ที่ให้บริการนวดแผนไทย	ประเด็น
	เพศ
	อายุ
	ระยะเวลาในการประกอบอาชีพนวดแผนไทย

3.5.2 กิจกรรม

ประเด็นด้านกิจกรรม ศึกษาเรื่องกิจกรรมการให้บริการนวดแผนไทย ของคนตาบอด ลักษณะของการใช้พื้นที่ กิจกรรมที่เกิดขึ้น ลักษณะของกิจกรรมที่ทำ และความต้องการกิจกรรมเพิ่มเติมภายในศูนย์ มูลนิธิ หรือร้านนวดแผนไทย (ตารางที่ 3.4)

ตารางที่ 3.4 ประเด็นด้านกิจกรรมภายในศูนย์ มูลนิธิ หรือร้านนวดแผนไทย

กิจกรรมภายใน ศูนย์ มูลนิธิหรือร้านนวด	ประเด็น
	ลักษณะของการใช้พื้นที่ภายใน
	กิจกรรมที่เกิดขึ้นภายใน
	ลักษณะของกิจกรรมที่ทำภายใน
	ความต้องการกิจกรรมเพิ่มเติม
ปัญหาและอุปสรรคในการให้บริการนวดแผนไทย	

3.5.3 เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก

ประเด็นด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ศึกษาเรื่องความต้องการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอด (ตารางที่ 3.5)

ตารางที่ 3.5 ประเด็นด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก

พื้นที่ภายในศูนย์นวดแผนไทย	ประเด็น
พื้นที่บริเวณทางเข้า	การประดับตกแต่งหน้าร้านที่ต้องการ
	ลักษณะประตูที่ต้องการ
	ชั้นวางรองเท้าที่ต้องการ
เคาน์เตอร์บริการ	ตำแหน่งวางเคาน์เตอร์ที่ต้องการ
	ลักษณะเคาน์เตอร์ที่ต้องการ
พื้นที่พักคอย/จุดวางหนังสือ จุดบริการเครื่องดื่ม	ตำแหน่งพื้นที่พักคอย/จุดวางหนังสือ/จุดบริการเครื่องดื่มที่ต้องการ
	ลักษณะพื้นที่พักคอย/จุดวางหนังสือ/จุดบริการเครื่องดื่ม
พื้นที่เตียงนวด	ตำแหน่งของพื้นที่วางเตียงนวดที่ต้องการ
	ลักษณะของเตียงนวดที่ต้องการ
พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า/แต่งตัว	ตำแหน่งของพื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า/แต่งตัว
	ลักษณะของห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าที่ต้องการ
ห้องสุขา	ลักษณะประตูที่ต้องการ
	ลักษณะพื้นผิวต่างสัมผัสที่ต้องการ
	รูปแบบราวจับทรงตัวตามจุดต่างๆที่ต้องการ
พื้นที่บริการล้างเท้า	ตำแหน่งของพื้นที่บริการล้างเท้าที่ต้องการ
	ลักษณะของพื้นที่บริการล้างเท้าที่ต้องการ
พื้นที่นั่งพักผ่อนนวด	ตำแหน่งของพื้นที่นั่งพักผ่อนนวดที่ต้องการ
	ลักษณะของพื้นที่นั่งพักผ่อนนวดที่ต้องการ
ลักษณะทางสถาปัตยกรรม ภายใน	ลักษณะประตูภายในที่ต้องการ
	ลักษณะวัสดุปูพื้นภายในที่ต้องการ
	ลักษณะวัสดุกรุผนังที่ต้องการ
	ลักษณะวัสดุกรุฝ้าเพดานที่ต้องการ
	ลักษณะการให้แสงสว่างภายในที่ต้องการ
	ลักษณะระบบปรับอากาศภายในที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.4 บริบท

ประเด็นด้านบริบท ศึกษาเรื่องลักษณะที่ตั้งอาคาร ลักษณะ โครงสร้าง และการเข้าถึงของ ศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ (ตารางที่ 3.6)

ตารางที่ 3.6 ประเด็นด้านบริบท

บริบท	ประเด็น
ศูนย์นวดแผนไทยโดย คนตาบอดในอาคารพาณิชย์	ที่ตั้งอาคาร
	ลักษณะ โครงสร้าง
	การเข้าถึงอาคาร

3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลต่างๆ ในการวิจัยนี้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสำรวจ สังเกต บันทึก ถ่ายภาพและการสัมภาษณ์ มาจัดกลุ่มข้อมูลแล้วนำมาสร้างเป็นประเด็นหลักๆ ที่พบและเรียงลำดับความสำคัญ

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจและสังเกต

ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบลักษณะทางกายภาพของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิ หรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดกรณีตัวอย่างกับคู่มือการออกแบบสภาพแวดล้อม สำหรับคนพิการและคนทุพพลภาพ และเปรียบเทียบกับกรณีตัวอย่างที่ดีของร้านนวดแผนไทยโดยคนสาวยตาปกติ เพื่อหาข้อดีและปัญหาที่พบในแต่ละพื้นที่ที่ใช้สอย โดยเรียงประเด็น ดังนี้ ลักษณะทางกายภาพ ขนาดพื้นที่ที่ใช้สอย เครื่องเรือน เครื่องใช้อุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ การใช้วัสดุ พื้นผนัง ฝ้าเพดาน การออกแบบแสงภายใน ระบบปรับอากาศ และแผนผังบริเวณภายในศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิ หรือร้านนวดแผนไทย

3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนวดแผนไทยภายในศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิ หรือร้านนวดแผนไทย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหาแล้วนำมาเรียบเรียงประเด็นเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะพื้นที่ที่ใช้สอย รูปแบบเครื่องเรือน ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ที่เหมาะสมกับกิจกรรมการนวดแผนไทย

3.6.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มหมอนวดตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทยในศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิ หรือร้านนวดแผนไทย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลวิเคราะห์เนื้อหาแล้วนำมาเรียบเรียงประเด็นเรื่อง 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล 2. ลักษณะกิจกรรมภายในที่ต้องปฏิบัติ 3. อุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำ

กิจกรรม 4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะภายในและความต้องการเพิ่มเติมภายในต่อศูนย์ หรือร้าน
นวดแผนไทยที่เหมาะสมกับหมอนวดตาบอด

3.6.4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมี ความรู้เกี่ยวกับร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด

ผู้วิจัยได้ออกแบบหุ่นจำลองเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินประกอบการสัมภาษณ์ นำมา
วิเคราะห์เนื้อหาแล้วนำมาเรียบเรียงประเด็น 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล 2. ความคิดเห็นต่อ
รูปแบบการจัดวาง รูปแบบเฟอร์นิเจอร์และความต้องการเพิ่มเติมในแต่ละพื้นที่ 3. ความเหมาะสม
ต่อรูปแบบการออกแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิจัยที่ได้จากการสังเกตศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด และร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาศกตวิสัย ตัวอย่าง ผลการสังเกตกิจกรรม ผลการสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนวดแผนไทย ผลการสัมภาษณ์หมอนวดตาบอด ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับร้านนวดคนตาบอด ผลการวิจัยถูกมาเรียงเป็น 4 หัวข้อหลักๆ ดังนี้ 1. ลักษณะกิจกรรมและพฤติกรรมการใช้งานกรณีศึกษา 2. ลักษณะข้อมูลทั่วไปและสภาพปัจจุบันของกรณีศึกษา 3. ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยต่อลักษณะการใช้งาน 4. ความคิดเห็นของหมอนวดตาบอดต่อลักษณะการใช้งานปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการสภาพแวดล้อมภายในศูนย์นวดแผนไทย 5. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับร้านนวดโดยคนตาบอดต่อแนวทางที่เหมาะสมและสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอด 6. ผลการพิจารณาหุ่นจำลอง 7. ผลการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ นำมาเรียงเป็นประเด็นต่างๆ โดยแบ่งหัวข้อย่อยตามกรอบแนวคิด HATT Model ของ Cook and Hussey (2002) โมเดล HATT ประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 4 อย่าง คือ บริบท มนุษย์ กิจกรรม และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก

4.1 กิจกรรมภายในศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดและร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาศกตวิสัย

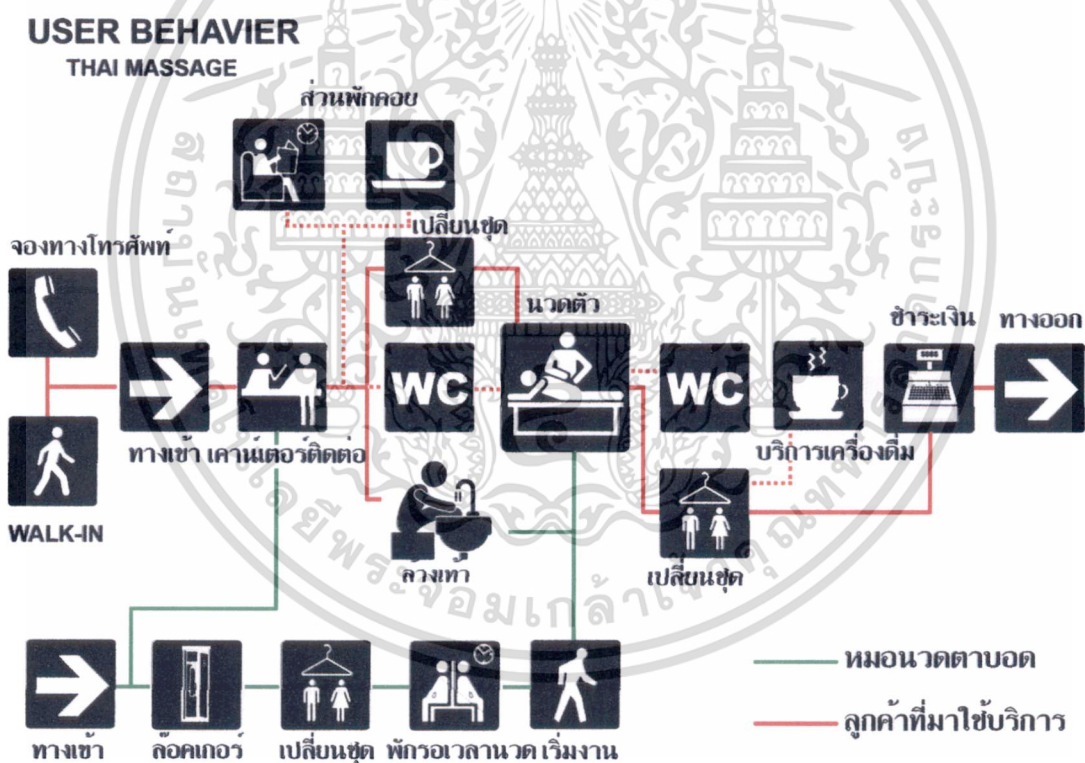
จากการสังเกตและสัมภาษณ์พบว่า การให้บริการนวดแผนไทยของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดและร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาศกตวิสัยตัวอย่างที่เข้าทำการศึกษาทั้ง 17 แห่งนั้น มีขั้นตอนการให้บริการที่คล้ายกัน ขั้นตอนในการเข้าใช้บริการของลูกค้าและขั้นตอนการให้บริการของหมอนวดแผนไทย (ภาพที่ 4.1) มีรายละเอียดดังนี้

ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการสามารถเลือกที่จะจองการให้บริการทางโทรศัพท์เพื่อได้คิวเวลานวดที่ต้องการ หรือเข้ามาได้โดยตรง เมื่อเข้ามาใช้บริการลูกค้าต้องติดต่อเจ้าหน้าที่ที่เคาน์เตอร์ติดต่อเพื่อเลือกรูปแบบการนวดและระยะเวลาในการนวด หลังจากเลือกแล้วทางเจ้าหน้าที่จะแจ้งคิวให้หมอนวดเพื่อนำลูกค้าไปเปลี่ยนชุดถ้าคิวหมอนวดไม่ว่าง ทางร้านก็จะเตรียมพื้นที่ส่วนพักผ่อนไว้บริการมีเครื่องดื่ม หนังสือพิมพ์ นิตยสารไว้บริการช่วงระหว่างรอ เมื่อถึงคิวหมอนวดจะพาลูกค้าไปบริการล้างเท้าให้สะอาด ลูกค้าเข้าไปเปลี่ยนชุดในห้องพร้อมทั้งนำของใช้ส่วนตัวที่ถอดออกมาวางไว้ที่ตู้หรือชั้นข้างเตียงนวด ลูกค้ามารอที่บริเวณเตียงนวด โดยมีหมอนวดนำทางมาที่เตียงรอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

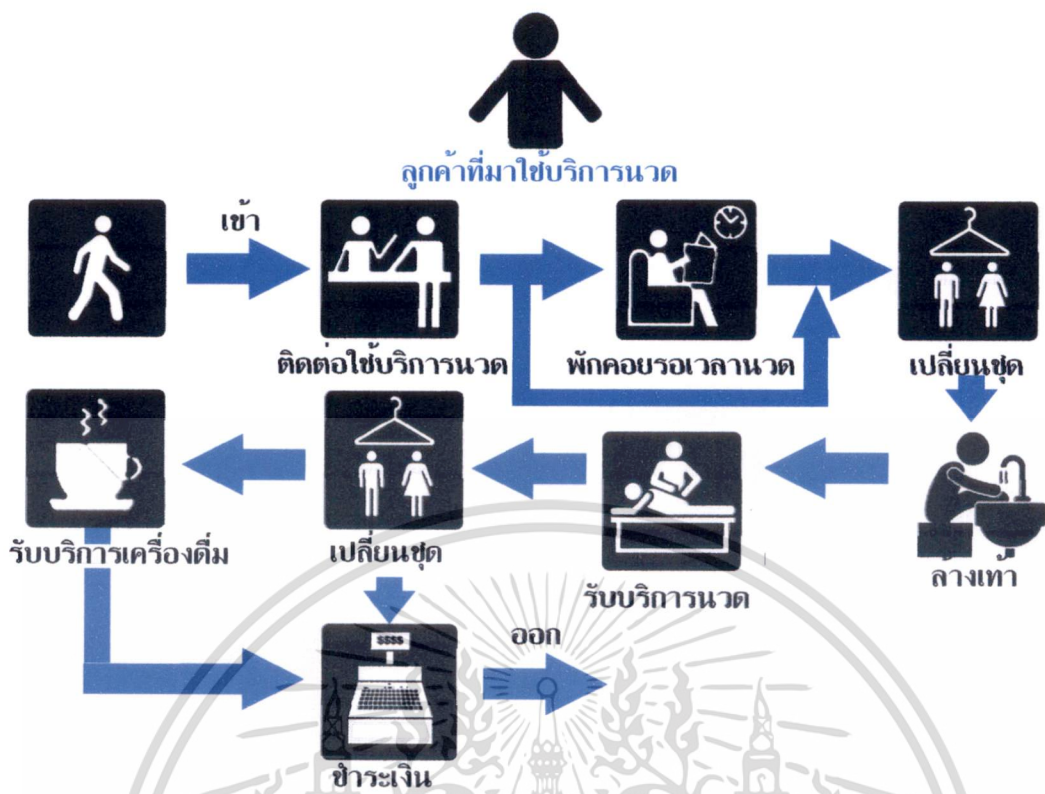
หมอนวดเปลี่ยนผ้าปูเตียงและปลอกหมอนก่อนนวด ลูกค้าใช้บริการนวดจนแล้วเสร็จตามเวลาที่เลือกไว้ ลูกค้าเปลี่ยนชุดนั่งพักคอย ชำระเงินที่เคาน์เตอร์ สิ้นสุดการใช้บริการ (ภาพที่ 4.2)

หมอนวดก่อนเข้าร้านต้องติดต่อเคาน์เตอร์เพื่อรับบัตรคิวในแต่ละวันหรือ พักรอคิวที่ลูกค้าประจำที่จองใช้บริการทางโทรศัพท์ หมอนวดเข้าไปเก็บของใช้ส่วนตัวที่ล็อกเกอร์เปลี่ยนชุดสำหรับนวดนั่งพักคอยรอลูกค้าใช้บริการ เมื่อลูกค้าเข้ามาใช้บริการหมอนวดจะมารับลูกค้าพาไปล้างเท้า นำชุดเปลี่ยนสำหรับนวดให้ลูกค้า ช่วงระยะเวลาเปลี่ยนชุดหมอนวดจะนำผ้าปูเตียงและปลอกหมอนไปคลุมก่อนให้บริการนวด หมอนวดให้บริการนวดลูกค้าจนแล้วเสร็จจากนั้นเมื่อลูกค้าถูกไปเปลี่ยนชุด หมอนวดต้องถอดผ้าคลุมเตียงและปลอกหมอนออกไปทำความสะอาดทุกครั้งที่ใช้บริการนวด หมอนวดต้องเปลี่ยนผ้าคลุมเตียงและปลอกหมอนทุกครั้ง สิ้นสุดการใช้บริการ (ภาพที่ 4.3)

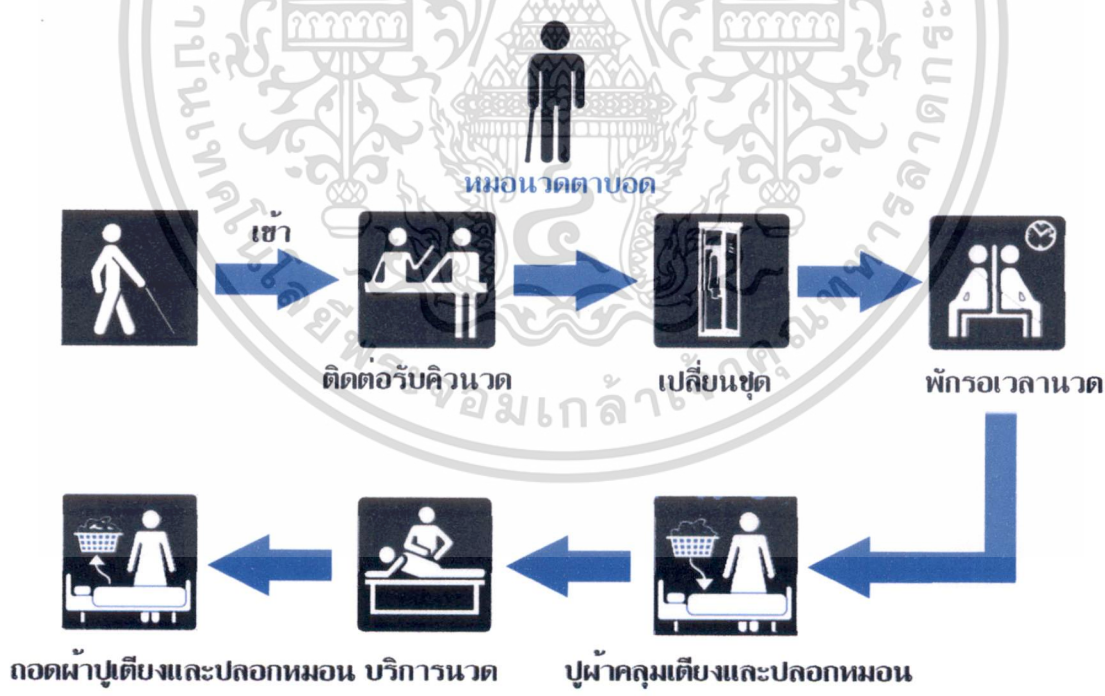

ภาพที่ 4.1 พฤติกรรมของลูกค้าและหมอนวดตบอดภายในศูนย์บริการนวดแผนไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 พฤติกรรมของลูกค้าที่มาใช้บริการนวดแผนไทย

ภาพที่ 4.3 พฤติกรรมของหมอนวดที่ให้บริการนวดแผนไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากที่สังเกตศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด พบว่าเกือบทั้งหมดไม่มีบริการล้างเท้า ไม่มีพื้นที่เตรียมสำหรับลูกค้าล้างเท้าเพื่อความสะอาดซึ่งแตกต่างจากร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาศาปคิมิให้บริการทุกร้าน ส่วนพื้นที่พักคอยรอคิวของหมอนวดพบว่ามีความจำเป็นสำหรับหมอนวดเพื่อแยกพื้นที่ไม่ไปปะปนกับลูกค้าช่วงรอคิว

4.1.1 ขั้นตอนทำการนวดแผนไทย การนวดแผนไทยประกอบด้วยท่านวดที่มีความหลากหลายในท่าทางและยังสามารถประยุกต์ท่าทางการนวดได้อย่างอิสระ ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เน้นการศึกษาเฉพาะท่าทางการนวดที่มีผลต่อการเว้นระยะห่างระหว่างเตียงนวด และขนาดเตียงนวดให้เหมาะสมกับท่าทางการนวดของหมอนวดตาบอด

ขั้นตอนการนวดไทยโดยคนตาบอด 1 คอร์ส เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

หมอนวดจะสอบถามอาการลูกค้าว่าเป็นโรคประจำตัวอะไรบ้างเพราะการนวดจะส่งผลต่อโรคประจำตัว ทางหมอนวดจะได้หลีกเลี่ยงท่าในการนวดที่ส่งผลต่อโรคประจำตัว หมอนวดจะสอบถามอาการการปวดเมื่อยเฉพาะจุดที่ต้องการให้นวดเป็นพิเศษของลูกค้า ซึ่งหมอนวดจะเน้นการนวดบริเวณอาการดังกล่าวเป็นพิเศษ

1. ท่านวดขาที่อนล่างค้ำใน จัดทำให้ผู้ถูกนวดแยกปลายเท้าห่างกัน งอเข่าข้างซ้ายเล็กน้อย ผู้นวดยืนข้างเตียงด้านบริเวณ ขาด้านขวาอ้อมมานวดขาซ้ายด้านใน หรือนั่งคุกเข่าก้นลอยบนเตียงนวดด้านขวา นวดแบบเดินนิ้วต่อนิ้วที่ขาด้านใน 3 แนว แนวที่ 1 แนวชิดกระดูกสันหลัง แข้งด้านเริ่มบริเวณข้อเท้าถึงได้เข้า แนวที่ 2 แนวใต้ตาตุ่ม เริ่มจากได้เข้าไปถึงข้อเท้า แนวที่ 3 เอ็นร้อยหวาย เริ่มจากข้อเท้าถึงได้ข้อพับ (ภาพที่ 4.4)

ภาพที่ 4.4 ท่าขาที่อนล่างค้ำใน

2. ท่าสอกนวดสันหน้าแข้ง ผู้นวดนั่งบนเตียงก้นติดพื้น เท้าขวายันสันเท้าที่พื้น ขาซ้ายอ้อมพับสอดเข้าของขาองใต้พับเข้าผู้ถูกนวด โดยที่ขาขวาเหยียดตรง ผู้นวดใช้ข้อศอก สลับกับข้อมือ โน้มตัวทิ้งน้ำหนักลงกลิ้งหน้าแข้ง ขึ้นจากหัวเข่าถึงข้อเท้า (ภาพที่ 4.5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 ทำศอกนวดสันหน้าแข้ง

3. ทำผีเสื้อนวดขาท่อนบน ผู้นวดยืนตรงกับเข่าข้างซ้ายของผู้ถูกนวด ให้สันมือชนกันทำฝ่ามือเป็นรูปผีเสื้อ วางที่ต้นขาท่อนบน โถมตัวออกแรงกดลงที่กล้ามเนื้อขาท่อนบน เริ่มตั้งแต่ต้นขาลงมาที่หัวเข่า คมนวดขึ้นลง (ภาพที่ 4.6)

ภาพที่ 4.6 ทำผีเสื้อนวดขาท่อนบน

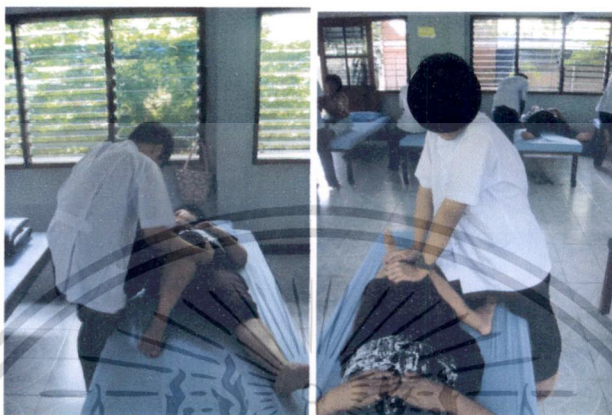
4. ทำตั้งเข่านวดหน้าขาท่อนบน ผู้นวดจับให้เข่าของผู้นวดคั่งขึ้น จากนั้นผู้นวดยืนยกขาขวาขึ้นเข่าขึ้นบนเตียง ขาซ้ายยันพื้น มือขวาใช้สันมือกับหัวแม่มีอนวด มือซ้ายจับที่หัวเข่า เริ่มจากโคนขาไปถึงหัวเข่า ขึ้นลง (ภาพที่ 4.7)

ภาพที่ 4.7 ทำตั้งเข่านวดหน้าขาท่อนบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ทำพับขาไก่ จับขาซ้ายของผู้ถูกนวดยกข้ามจากกลับมาพับขาให้เท้าออกด้านนอกตามความตึงของกล้ามเนื้อขา ผู้นวดยืนพับเข้าซ้ายบนเตียงขาขวาขึ้นพื้น ใช้ฝ่ามือกดขาที่นอนบนมือซ้ายประคองเข้า นวดขึ้นลง เลื่อนมือออกมากคบบริเวณกล้ามเนื้อน่อง ส่วนมือด้านในยังคงจับเข้า กดไล่ไปจนถึงเท้าขึ้นลง (ภาพที่ 4.8)

ภาพที่ 4.8 ทำพับขาไก่

6. ทำตะแคง 2 มือนวดกล้ามเนื้อสะโพก ผู้นวดยืนข้างเตียงฝั่งเดียวกับข้างที่นอนตะแคงใช้สันมือสลับกับใช้หัวเข่าคลึง กล้ามเนื้อสะโพก และใช้ 2 หัวแม่มือกดกล้ามเนื้อสะโพก (ภาพที่ 4.9)

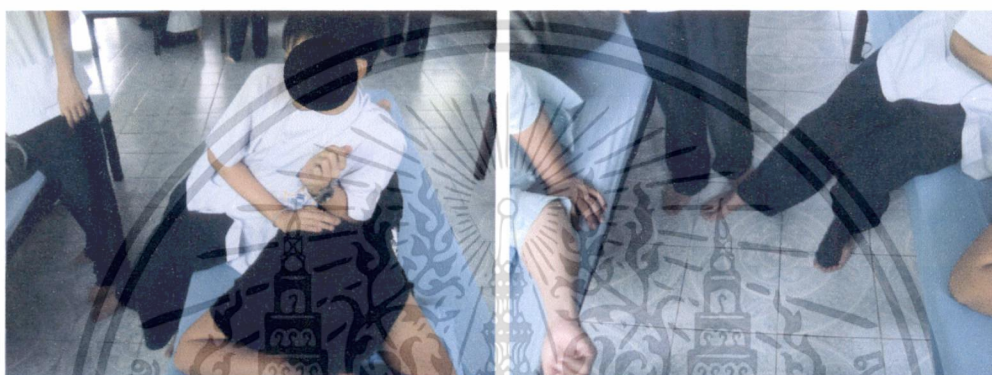
ภาพที่ 4.9 ทำตะแคง 2 มือนวดกล้ามเนื้อสะโพก

7. ทำสอกกิ้งกล้ามเนื้อแผ่นหลัง ผู้ถูกนวดนอนคว่ำตะแคงหัว ผู้นวดนั่งตะแคงบนเตียงหันหน้าไปทางหัวเตียง กดโน้มตัวลง ใช้ศอก ข้างเดียว ขึ้นลงไปตามบนกล้ามเนื้อหลังจนบกระดุกสันหลัง ใช้วิธีการเปลี่ยนตำแหน่งนั่งซ้าย ขวาของเตียงตามตำแหน่งกล้ามเนื้อ ใช้การกดแช่เป็นระยะ ๆ (ภาพที่ 4.10-4.11)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 ทำศอกกลิ้งกล้ามเนื้อแผ่นหลัง

ภาพที่ 4.11 ทำศอกกลิ้งกล้ามเนื้อแผ่นหลัง

8. ทำนวดคลึงขมับ ผู้ถูกนวดนั่งขัดสมาธิ ผู้นวดนั่งคุกเข่าก้นลอย หรือนั่งยอง ตามความถนัด ใช้ศอกทั้ง 2 ข้างพาดที่บ่า ใช้นิ้วหัวแม่มือกดที่กราม ใช้นิ้วที่เหลือคลึงบริเวณขมับ ขึ้นมาถึงหลังหูพร้อมกันทั้ง 2 ข้าง กดคลึงรีดฐานคอ (ภาพที่ 4.12)

ภาพที่ 4.12 ทำนวดคลึงขมับ

ลักษณะท่าทางการนวดตามอาการปวดเมื่อย ตามความหนักเบาของการกดน้ำหนักของผู้นวด ที่สังเกตเพิ่มเติมจากท่ามาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ทำขายนัดขาตั้ง ผู้นวดคุกเข่าก้นลอย ยกขาผู้ถูกนวดเหยียดตรงขึ้น ใช้มือขวาประคองข้อเท้าใช้มือซ้ายกดนวดตั้งแต่ต้นขาจนถึงเหนือหัวเข่า สลับขาทั้ง 2 ข้าง (ภาพที่ 4.13)

ภาพที่ 4.13 ทำขายนัดขาตั้ง

2. ทำนวดคลึงขมับผู้ถูกนวดนอนหงาย ผู้นวดนั่งคุกเข่าที่พื้นหัวเตียง ใช้นิ้วหัวแม่มือกดสะบักไหล่ทั้ง 2 ข้าง เลื่อนขึ้นมาจนถึงขมับ คลึงจากฐานกะโหลก มาหลังใบหูจนถึงขมับ (ภาพที่ 4.14)

ภาพที่ 4.14 ทำนวดคลึงขมับ

3. การนวดทำน่องโดยใช้การยึบบนเตียงของผู้นวดสำหรับกดน้ำหนักทำนวด เหมือนกับการนั่งคุกเข่าก้นลอยแต่ ผู้ถูกนวดต้องการ น้ำหนักกดแรงเป็นพิเศษ ผู้นวดต้องยึบบนเตียงเพื่อเพิ่มแรงนวด (ภาพที่ 4.15)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.15 ทำนวดกดดันคอ

4.1.2 ปัญหาและอุปสรรคต่อกิจกรรมการนวดของคนตาบอด จากการสังเกตกิจกรรมการนวดของหมอนวดตาบอดพบว่าระยะการวางเตียงนวดที่ใช้กันอยู่เป็นอุปสรรคต่อการทำการนวดกับเตียงข้างเตียงเวลานวดพร้อมกัน ขาหรือส่วนอื่นๆ ของตัวหมอนวดจะชนกันรวมถึงเวลาเดินสวนกันระหว่างเตียงเวลาเปลี่ยนท่านวด (ภาพที่ 4.16) การจัดวางเตียงนวดที่มีระยะห่างระหว่างเตียงนวดกับระยะห่างช่องทางสัญจรที่แคบจนเกินไปเพื่อให้ได้ปริมาณเตียงนวดจำนวนมาก ทั้งช่องทางเดินหลักและช่องทางเดินระหว่างเตียงทำให้หมอนวดตาบอดเดินไม่สะดวกเป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนไหว (ภาพที่ 4.17) การจัดพื้นที่บริการให้หมอนวดตาบอด เช่น พื้นที่เก็บผ้าปูเตียง ปกหมอนสำหรับเปลี่ยนให้ลูกค้า พื้นที่เก็บผ้าปู ปกหมอนที่ใช้แล้ว พื้นที่เก็บของใช้ส่วนตัวของหมอนวด ที่วางรองเท้าที่แยกจากของลูกค้าทำให้หมอนวดไม่สับสน (ภาพที่ 4.18)

ภาพที่ 4.16 ปัญหาจากระยะห่างระหว่างเตียงนวด

ภาพที่ 4.17 ปัญหาจากช่องทางเดินหลักและช่องทางเดินระหว่างเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

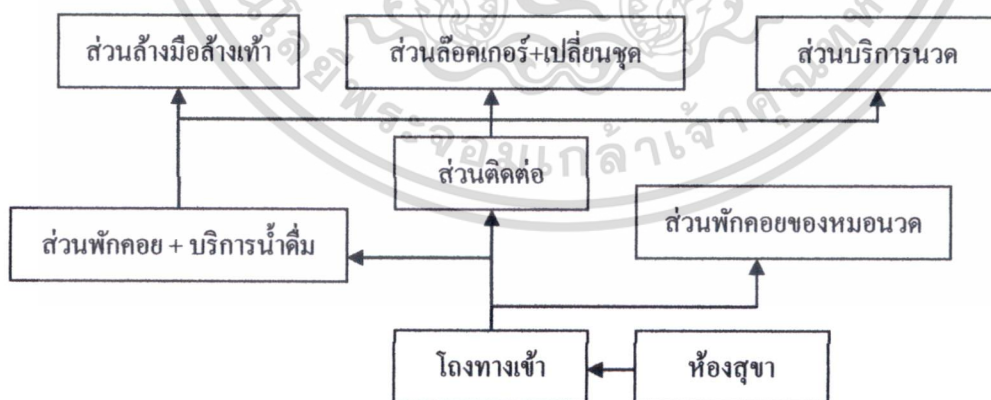
ภาพที่ 4.18 ปัญหาการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างหอพักกับลูกค้า

4.2 ลักษณะของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดและร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาทกตกรณีตัวอย่าง

ผลจากการสังเกตศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิ ร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดและร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาทกตกรณีตัวอย่าง ที่ได้คัดเลือกสามารถสรุปเป็นประเด็นต่างๆ ได้แก่ ลักษณะพื้นที่ใช้สอย ลักษณะพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงภายใน ระบบปรับอากาศ และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีข้อดีและปัญหาที่พบในแต่ละพื้นที่กรณีตัวอย่างดังนี้

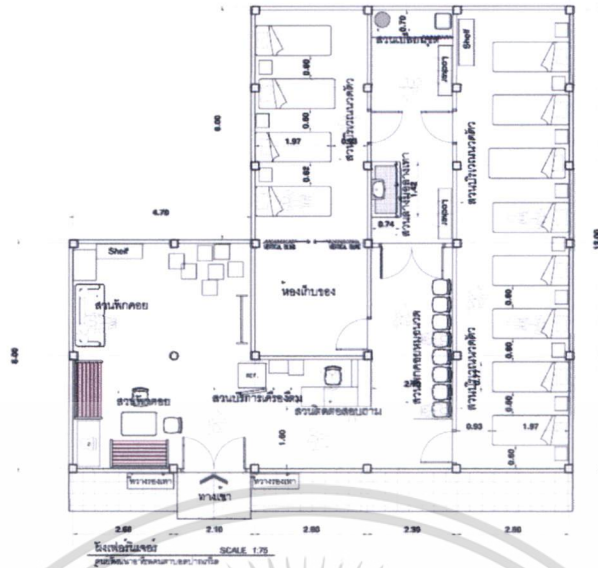
4.2.1 กรณีตัวอย่างที่ 1 ศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด

4.2.1.1 ข้อมูลทั่วไป ศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ดมีขนาดพื้นที่ 123 ตารางเมตร มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.19-4.20) ดังนี้ 1. ส่วนต้อนรับและติดต่อสอบถาม 2. ส่วนพักคอย 3. ส่วนล้างมือล้างเท้า 4. ล็อกเกอร์ 5. ห้องเปลี่ยนชุด 6. พื้นที่ส่วนเตียงนวด 7. ห้องสุขา เวลาเปิดให้บริการตั้งแต่ 8.00 น. ปิดเวลา 19.00 น. อัตราค่าบริการ นวดตัว 1 ชั่วโมงครึ่ง 160 บาท นวดเท้า 1 ชั่วโมง 160 บาท มีเตียงนวดทั้งหมด 12 เตียง มีหมอนวดจำนวน 10 คน ไม่มีเตียงนวดเท้า

ภาพที่ 4.19 แสดงการเข้าใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด

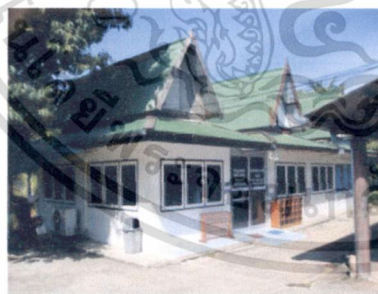
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.20 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด

4.2.1.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วน

พื้นที่ใช้สอย ตัวอาคารเป็นอาคาร คสล. ชั้นเดียวมีลักษณะมีประตูทางเข้าทางด้านหน้าเพียงด้านเดียว มีหน้าต่างกระจก โดยรอบ ไม่มีอาคารข้างเคียง ห้องสุขาอยู่ด้านนอกตัวอาคาร การจัดผังมีโถงกลางเพื่อสูพื้นที่ย่อย มีการจัดพื้นที่แต่ละพื้นที่ค่อนข้างชัดเจน ไม่ได้มีการจัดบรรยากาศสำหรับบริการนวดแผนไทย ลักษณะประตูทางเข้าเป็นบานกระจกกรอบอลูมิเนียมบานสวิงคู่ มีตำแหน่งตู้วางรองเท้า อยู่ด้านซ้ายและขวาของประตูทางเข้า ไม่มีการตกแต่งทางด้านหน้าทางเข้า (ภาพที่ 4.21)

ลักษณะตัวอาคารให้บริการนวดแผนไทย

ห้องสุขาภายนอกอาคาร

บานประตูทางเข้า

ตู้วางรองเท้า

ภาพที่ 4.21 ลักษณะอาคารนวดศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนเคาน์เตอร์บริการและติดต่อ แบ่งเป็นพื้นที่สำหรับติดต่อใช้บริการนวด
จำหน่ายเครื่องดื่ม บริการเครื่องดื่ม และชำระเงิน พื้นที่โดยประมาณ 2 m² โดยจะใช้เจ้าหน้าที่เพียง
1 ท่านคอยควบคุมดูแล ทั้งรับติดต่อให้บริการนวดและกำหนดคิวของหมอนวดตามอด รูปแบบของ
เคาน์เตอร์เป็นรูปตัวแอล ทำจากไม้ทั้งตัว แบ่งเป็น 2 ระดับ คือระดับสำหรับเจ้าหน้าที่นั่งและ
สำหรับคนยืนติดต่อ (ภาพที่ 4.22) ส่วนพื้นที่พักคอย ไม่ได้มีการจัดวางที่ชัดเจนใช้รูปแบบ
เฟอร์นิเจอร์หลายแบบจัดมารวมกัน มีชั้นวางหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารไว้บริการ มีตู้วางทีวี และมี
มุมจัดจำหน่ายสินค้าที่ผลิต โดยคนตาบอด (ภาพที่ 4.23)

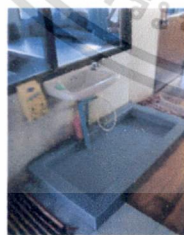

ภาพที่ 4.22 ส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อ

ภาพที่ 4.23 ส่วนพักคอย บริการเครื่องดื่ม

ส่วนพื้นที่ล้างมือล้างเท้าของลูกค้ามีไว้บริการก่อนเข้าห้องนวด ส่วนเปลี่ยน
ชุดและล็อกเกอร์ ไม่ได้จัดเป็นห้องใช้เพียงม่านกั้นพื้นที่ ล็อกเกอร์ให้บริการมี 2 ใบ วางไว้ขนานกับ
ทางเดินก่อนเข้าห้องนวด ส่วนพักคอยหมอนวดลักษณะเป็นเก้าอี้แถวตำแหน่งอยู่ใกล้กับ เคาน์เตอร์
ติดต่อเพื่อสะดวกในการจัดคิวของหมอนวดและมีบอร์ดคิดภาพแสดงรายชื่อหมอนวดพร้อม
ประกาศนียบัตรของแต่ละคนแสดง (ภาพที่ 4.24)

ส่วนล้างมือล้างเท้า

ส่วนเปลี่ยนชุด

ตู้ล็อกเกอร์

ส่วนพักคอยหมอนวด

บอร์ดแสดงรายชื่อหมอนวด

ภาพที่ 4.24 ส่วนบริการภายในศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบริเวณเตียงนอน การจัดวางผังจะแบ่งเป็นห้องย่อย 2 ห้อง เป็นห้องรวมจำนวน 8 เตียง และห้องรวมจำนวน 4 เตียง โดยในห้องประกอบด้วย เตียงนอนขนาด 1.97 x 0.80 x 0.50 เมตร วัสดุเป็นเตียงขาเหล็ก ด้านบนเป็นเบาะพองยางหุ้มหนัง PVC มีหมอนหุ้มด้วยวัสดุเดียวกันกับเบาะ ไม่มีม่านกันระหว่างเตียง ระยะห่างระหว่างเตียงโดยเฉลี่ย 0.60 เมตร หัวเตียงชนกำแพง เฟอร์นิเจอร์ส่วนประกอบคือตู้เก็บของหัวเตียง และชั้นวางชุด ผ้าปูเตียง ปลอกหมอน สำหรับเปลี่ยน (ภาพที่ 4.25)

ส่วนบริเวณเตียงนอน ระยะห่างระหว่างเตียง ตู้หัวเตียง

ภาพที่ 4.25 รูปแบบเตียงนอนและตู้เก็บของ

4.1.1.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วย พื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน (ภาพที่ 4.26) มีรายละเอียดดังนี้

พื้น พื้นประกอบด้วย 2 วัสดุ บริเวณส่วนพักคอยลูกค้า ส่วนพักคอยหมอนวด และส่วนเคาน์เตอร์ แคชเชียร์ ปูกระเบื้องเซรามิก ส่วนภายในบริเวณห้องนวดบางส่วนปูกระเบื้องบางส่วนปูไม้จริง และโถงทางเดินระหว่างห้องนวดปูไม้จริงผิวมันเงา

ผนัง ผนังส่วนใหญ่ผนังก่ออิฐฉาบปูนทาสี สีขาว บริเวณโดยรอบเป็นช่องหน้าต่างบานเปิดกระจกใสกรอบไม้โดยรอบตัวอาคาร ส่วนภายในเป็นช่องบานเกร็ด ประตูทางเข้าของอาคารนวดเป็นบานเปิดกรอบไม้ตอนล่างทึบ ตอนบนกระจกใส

ฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานเป็นฝ้าไม้ฉัตรยงทาสีขาว โดยกรุทั่วทั้งตัวอาคาร

ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน แสงภายในส่วนใหญ่ใช้แสงธรรมชาติเพราะตัวอาคารมีหน้าต่างโดยรอบ ส่วนผนังกันห้องระหว่างห้องนวดก็มีช่องบานเกล็ดกระจกใส โดยหน้าต่างจะมีผ้าม่านกันแดดจากภายนอก ส่วนแสงประดิษฐ์เป็นแสงจากหลอด Fluorescent

ระบบปรับอากาศภายใน พื้นที่ภายในอาคารติดตั้งเครื่องปรับอากาศชนิดแขวน ฝ้าเพดานพร้อมเสริมด้วยพัดลมเพดานบางจุดทั้งภายนอก ภายในห้องนวด

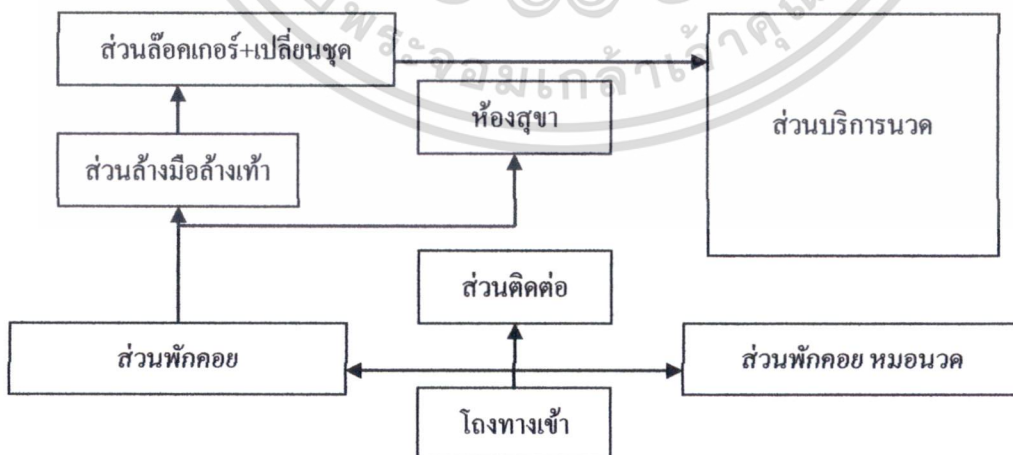
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.26 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน

4.2.2 กรณีตัวอย่างที่ 2 ศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด

4.2.2.1 ข้อมูลทั่วไป ศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอดมีขนาดพื้นที่ส่วนบริการนวมรวมทั้งหมด 245 ตารางเมตร มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.27-4.28) ดังนี้ 1. ส่วนพักคอยติดต่อซีบอร์ดคิวเวด 2. ส่วนพักคอยของลูกค้าและพักคอยของหมอนวดใช้ร่วมกันจำนวน 45 ตารางเมตร 3. ส่วนนวดตัวห้องปรับอากาศจำนวน 56 ตารางเมตรและส่วนนวดตัวห้องพัดลมจำนวน 144 ตารางเมตร 4. ส่วนล้างมือล้างเท้า 5. ห้องเปลี่ยนชุดและ ล็อกเกอร์ . 6. ห้องสุขา เวลาเปิดให้บริการตั้งแต่ 7.00 น ปิดเวลา 17.00 น อัตราค่าบริการ นวดตัว 1 ชั่วโมงครึ่งห้องพัดลม 120 บาท ห้องปรับอากาศ 160 บาท มีเตียงนวดทั้งหมด 32 เตียง มีหมอนวดจำนวน 31 คน ไม่มีเตียงนวดเท้า

ภาพที่ 4.27 แสดงการเข้าใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะอาคารสำหรับติดต่อ

ส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อ

ส่วนพักคอยหมอนวด

ส่วนพักคอยลูกค้า

ประตูทางเข้า

ที่วางรองเท้า

ภาพที่ 4.29 อาคารส่วนติดต่อใช้บริการนวด

อาคารนวดเป็นอาคารยกระดับสูงขึ้นจากระดับพื้นทางเดินภายนอก ประมาณ 1.00 เมตร อาคารมีหน้าต่างบานเกล็ดครอบตัวอาคาร มีส่วนล้างเท้าก่อนทางขึ้นบันไดและมีทางลาด มีที่วางรองเท้าอยู่ทั้ง 2 ฝั่งของประตู (ภาพที่ 4.30)

ส่วนล้างเท้า

บันไดทางขึ้นและทางลาด

ตู้วางรองเท้า

ภาพที่ 4.30 อาคารนวดตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนห้องเปลี่ยนชุดและล็อกเกอร์เป็นสัดส่วนอยู่ในห้องเดียวกัน โดยมี การใช้ผ้าม่านกันส่วนสำหรับเปลี่ยนชุดแต่ไม่แยกชาย-หญิง ชั้นวางชุดสำหรับเปลี่ยนและผ้าปูเตียง จะวางไว้รวมกันภายในห้อง (ภาพที่ 4.31)

ห้องเปลี่ยนชุดและล็อกเกอร์

มมมเปลี่ยนชุด

ชั้นวางชุด

ภาพที่ 4.31 ตู้ล็อกเกอร์และห้องเปลี่ยนชุด

ส่วนบริเวณเตียงนอน การจัดวางผังจะแบ่งเป็น 2 ผังขนานไปตามความยาวของอาคารเว้นช่องทางเดินตรงกลาง ในห้องประกอบด้วย เตียงนอนขนาด 1.97 x 0.80x0.50 เมตร วัสดุเป็นเตียงขาเหล็ก ด้านบนเป็นเบาะพองยางหุ้มหนัง PVC มีหมอนหุ้มด้วยวัสดุเดียวกันกับเบาะ ไม่มีม่านกันระหว่างเตียง ระยะห่างระหว่างเตียงโดยเฉลี่ย 0.60 เมตร เว้นช่องห่างจากหัวเตียงถึงผนัง 0.60 เมตร (ภาพที่ 4.32) ไม่มีตู้เก็บของหัวเตียง

ทางเชื่อมระหว่างอาคารนวดเป็นพื้นล๊อคคอนกรีตปูพื้นมีหลังคาคลุมตลอดแนวโดยสามารถเชื่อมไปอาคารนวด และห้องสุขาที่แยกออกมาไม่ได้อยู่อาคารเดียวกัน ห้องสุขาแยกเป็นออกเป็นห้องสุขาหญิง-ชาย (ภาพที่ 4.33)

4.2.2.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ผ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน (ภาพที่ 4.34) มีรายละเอียดดังนี้

พื้น อาคารสำหรับติดต่อและอาคารนวดปูพื้นด้วยกระเบื้องเซรามิก

ผนัง อาคารสำหรับติดต่อเป็นผนังก่ออิฐมวลยวี่แนว อาคารนวดเป็นผนังก่ออิฐฉาบเรียบทาสีช่องหน้าต่างบานเกร็ดกระจกโดยรอบ

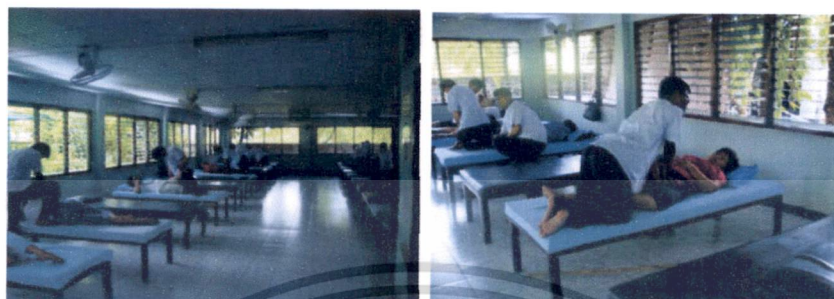
ผ้าเพดาน อาคารสำหรับติดต่อเป็นฝ้ายิปซัมบอร์ดฉาบเรียบทาสี อาคารนวดเป็นฝ้า ที-บาร์ ขนาด 0.60*0.60 เมตร

ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน แสงภายในส่วนใหญ่ใช้แสงธรรมชาติเพราะตัวอาคารนวดมีช่องหน้าต่างบานเกร็ดโดยรอบ ส่วนแสงประดิษฐ์เป็นแสงจากหลอด Fluorescent

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

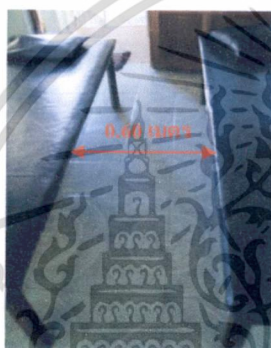
หลอดยาว และมีเฉพาะกลางห้องระหว่างทางเดิน

ระบบปรับอากาศภายใน ระบบปรับอากาศใช้พัดลมแขวนฝ้าเพดานและชนิด
ติดกำแพง โดยแบ่งบริเวณให้ครอบคลุมพื้นที่

ส่วนบริเวณเตียงนอน

ส่วนบริเวณเตียงนอน

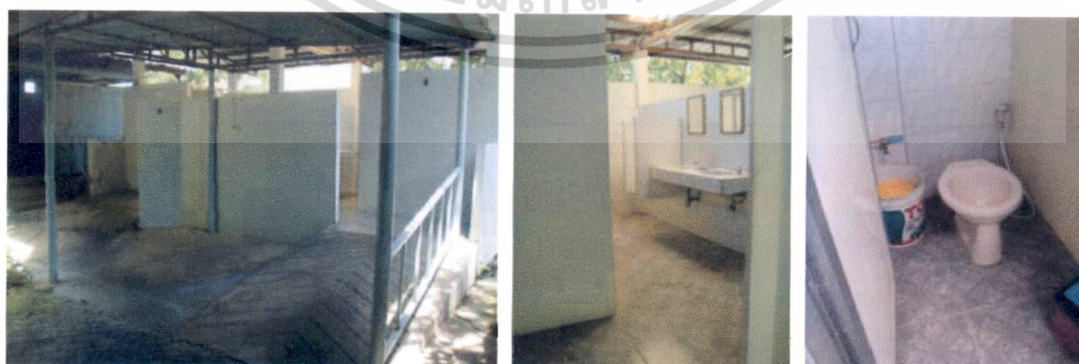
ระยะห่างระหว่างเตียงนอน

ระยะห่างระหว่างหัวเตียงกับกำแพง

ภาพที่ 4.32 ส่วนบริเวณอาคารนอน

ทางเชื่อมระหว่างอาคารนอนเป็นพื้นบล็อคอนกรีตปูพื้นมีหลังคาคลุมตลอด
แนวโดยสามารถเชื่อมไปอาคารนวด และห้องสุขาที่แยกออกมาไม่ได้อยู่อาคารเดียวกัน ห้องสุขา
แยกเป็นออกเป็นห้องสุขาหญิง-ชาย (ภาพที่ 4.33)

ห้องสุขาชาย-หญิง

ส่วนอ่างล้างมือ

ส่วนชักโครก

ภาพที่ 4.33 พื้นที่ห้องสุขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นกระเบื้องปูพื้นที่อาคารส่วนติดต่อ

พื้นกระเบื้องปูพื้นที่อาคารนวด

ฝ้าเพดานทีบาร์ และโคมไฟอาคารนวด

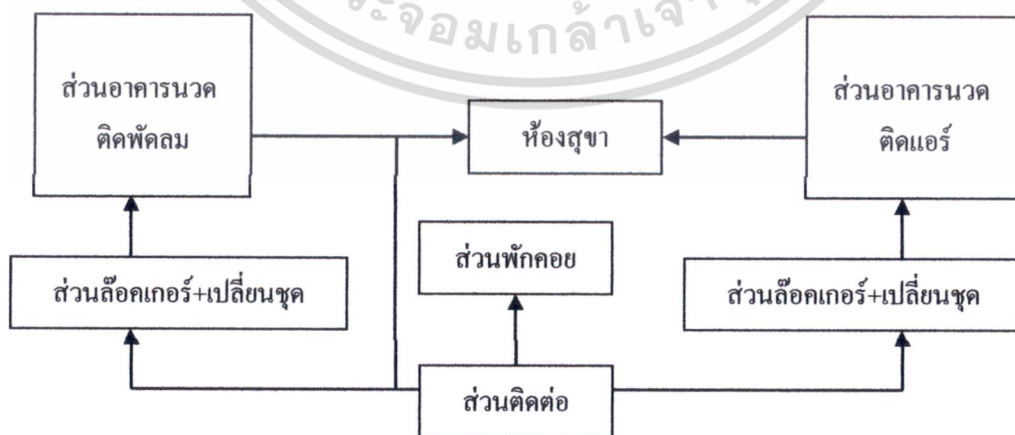
พัดลมแขวนฝ้าเพดาน

ภาพที่ 4.34 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน

4.2.3 กรณีตัวอย่างที่ 3 ศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอดสามพราน

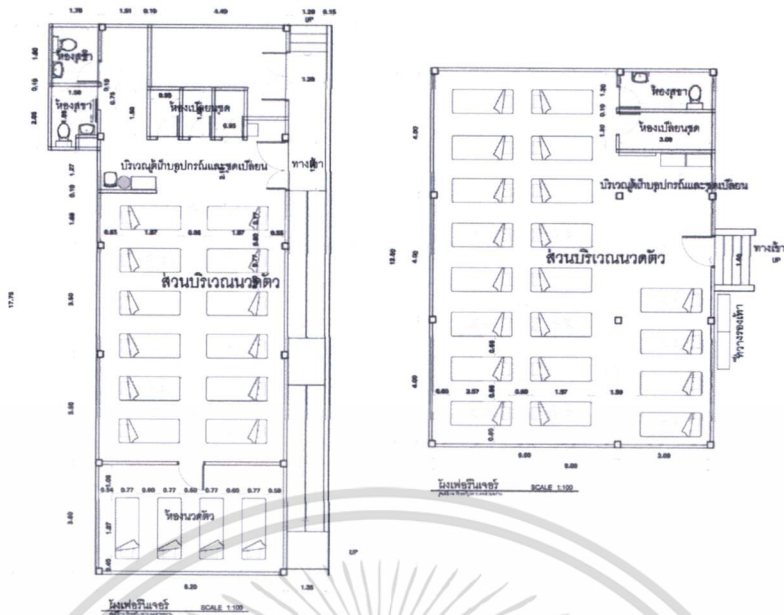
4.2.3.1 ข้อมูลทั่วไป ศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอดสามพรานมีขนาดพื้นที่ส่วน

ให้บริการนวดรวมทั้งหมด 208.5 ตารางเมตร แบ่งเป็น ห้องนวดตัวแบบติดพัดลมขนาด 105 ตารางเมตร นวดตัวห้องปรับอากาศขนาด 108 ตารางเมตร ส่วนบริเวณติดต่อบริการนวด และชำระเงินใช้พื้นที่ร่วมกับทางศูนย์ฝึกอาชีพ มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.35-4.36) ดังนี้ 1. ส่วนต้อนรับและติดต่อสอบถาม 2. ส่วนพักคอย 3. ล็อกเกอร์ 4. ห้องเปลี่ยนชุด 5. พื้นที่ส่วนเตียงนวด 6. ห้องนวดส่วนตัว 7. ห้องสุขา เวลาเปิด 8.00 น. – ปิด 17.00 น. อัตราค่าบริการ นวดตัว 1 ชั่วโมงครึ่งห้องพัดลม 120 บาท ห้องปรับอากาศ 150 บาท นวดเท้า 1 ชั่วโมง 150 บาท มีเตียงนวดทั้งหมด 36 เตียง มีหมอนวดจำนวน 15 คน ไม่มีเตียงนวดเท้า

ภาพที่ 4.35 แสดงการใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอดสามพราน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.36 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอดสามพราน

4.2.3.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วน

พื้นที่ใช้สอย ตัวอาคารแบ่งเป็น 3 อาคาร คือ อาคารสำหรับติดต่อสอบถามจะใช้พื้นที่ร่วมกับส่วนสำนักงานของ อาคารนวดแบ่งเป็น 2 อาคาร เป็นอาคารให้บริการนวดแบบติดพัฒนาตมกับอาคารนวดแบบติดเครื่องปรับอากาศ โดยมีทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร มีการแบ่งแยกส่วนอาคารชัดเจน อาคารสำหรับติดต่อให้บริการมีพื้นที่ใช้สอย 3 ส่วนคือ 1. ส่วนสำหรับติดต่อให้บริการ จอจนวนวด ชำระค่าบริการ 2. ส่วนพักคอยลูกค้า 3. ส่วนสำนักงาน (ภาพที่ 4.37)

ประตูทางเข้าส่วนติดต่อสอบถาม

เคาน์เตอร์ติดต่อสอบถาม

ส่วนพักคอยลูกค้า

ทางเดินเชื่อมกับอาคารนวด

ภาพที่ 4.37 ส่วนติดต่อและส่วนพักคอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

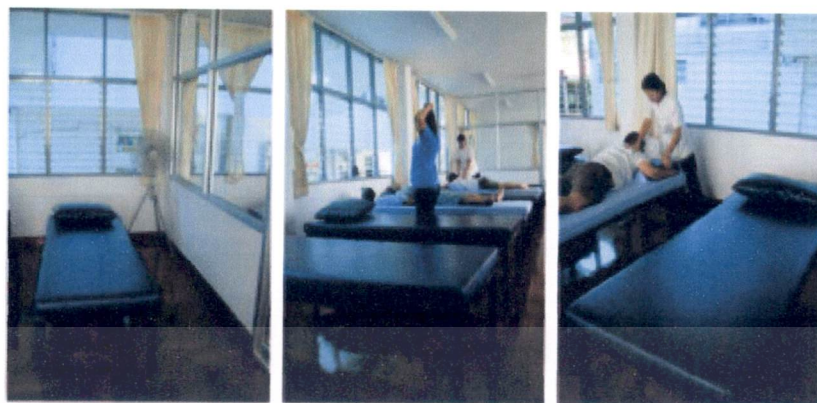
อาคารให้บริการนวดแบบคิดพัฒมตัวอาคารเป็นอาคาร ค.ส.ล. มีห้องหน้าต่างบานเกล็ด โคยรอบ ไม่มีการตกแต่งมีทางขึ้นที่เข้าถึงประตูได้ 2 ทาง คือทางบันไดและทางลาดสำหรับ ลูกค่านั่งวีลแชร์ ประตูทางเข้าเป็นประตูบานสวิงกระจกใสกรอบอลูมิเนียม พื้นที่ภายในประกอบด้วย ห้องเปลี่ยนชุดจำนวน 3 ห้อง ห้องสุขา 2 ห้อง ส่วนวางเตียงนวดจำนวน 12 เตียง ห้องแยกนวดกลุ่ม 4 เตียง และส่วนตู้เก็บอุปกรณ์และชุดสำหรับเปลี่ยน ไม่มีที่สำหรับวางรองเท้าสำหรับลูกค้า ไม่มีที่ สำหรับล้างเท้าให้ใช้ร่วมกับห้องสุขา (ภาพที่ 4.38)

ภาพที่ 4.38 ลักษณะพื้นที่ภายในอาคารนวดคิดพัฒม

การจัดวางผังส่วนบริเวณเตียงนวดแบ่งเป็น 2 ฟังขนานไปตามความยาวของอาคารเว้นช่องทางเดินตรงกลาง ในห้องประกอบด้วย เตียงนวดขนาด 1.97 x0.80x0.45 เมตร วัสดุเป็นเตียงขาเหล็ก ด้านบนเป็นเบาะฟองยางหุ้มหนัง PVC มีหมอนหุ้มด้วยวัสดุเดียวกันกับเบาะ ไม่มีม่านกั้นระหว่างเตียง ระยะห่างระหว่างเตียงโดยเฉลี่ย 0.60 เมตร เว้นช่องห่างจากหัวเตียงถึงผนัง 0.30 เมตร ไม่มีตู้เก็บของหัวเตียง (ภาพที่ 4.39)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตียงขนาด ระยะระหว่างเตียงขนาด ระยะหัวเตียงขนาด

ภาพที่ 4.39 รูปแบบเตียงนอนและระยะห่างระหว่างเตียงนอน

อาคารให้บริการนวดแบบติดเครื่องปรับอากาศตัวอาคารเป็นอาคาร ค.ส.ล. มี
 ช่องหน้าต่างกระจกอลูมิเนียมโดยรอบมีบันไดทางขึ้นด้านหน้า มีที่วางรองเท้าก่อนประตูทางเข้า
 ประตูทางเข้าเป็นประตูบานสวิงกระจกใสกรอบอลูมิเนียม พื้นที่ภายในประกอบด้วย ห้องเปลี่ยนชุด
 จำนวน 1 ห้อง ห้องสุขา 1 ห้อง ส่วนวางเตียงนอนจำนวน 20 เตียง และส่วนตู้เก็บอุปกรณ์และชุด
 สำหรับเปลี่ยน ไม่มีที่สำหรับวางรองเท้าสำหรับลูกค้า ไม่มีที่สำหรับล้างเท้าให้ใช้ร่วมกับห้องสุขา
 (ภาพที่ 4.40)

ทางเดินไปอาคารนวด ที่วางรองเท้า ประตูทางเข้าห้อง

พื้นที่วางเตียงขนาด พื้นที่วางเตียงขนาด

ภาพที่ 4.40 ลักษณะพื้นที่อาคารนวดติดแอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบริเวณเตียงนอน การจัดวางผังจะแบ่งเป็น 2 ฟังก์ชันไปตามความยาวของอาคารหันหัวเตียงชนกันเว้นช่องห่างระหว่างหัวเตียง 0.60 เมตร ในห้องประกอบด้วย เตียงนอนขนาด 1.97 x 0.80 x 0.45 เมตร วัสดุเป็นเตียงขาเหล็ก ด้านบนเป็นเบาะพองยางหุ้มหนัง PVC มีหมอนหุ้มด้วยวัสดุเดียวกันกับเบาะ ไม่มีม่านกั้นระหว่างเตียง ระยะห่างระหว่างเตียงโดยเฉลี่ย 0.60 เมตร ระยะจากเตียงถึงกำแพง 0.60 เมตร ทางสัญจรมีระยะ 1.20 เมตร ไม่มีตู้เก็บของหัวเตียง (ภาพที่ 4.41)

ภาพที่ 4.41 ลักษณะเตียงนอนและระยะห่างระหว่างเตียง

4.2.3.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะ

ทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน (ภาพที่ 4.42) มีรายละเอียดดังนี้

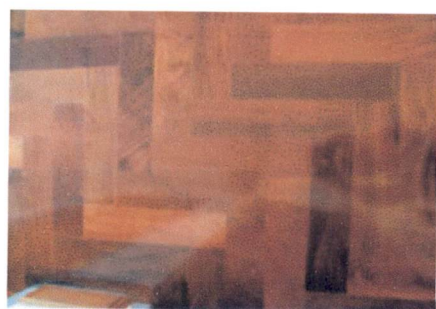
พื้น อาคารนวดทั้ง 2 อาคารปูพื้นด้วยพื้นไม้ปาร์เก้
ผนัง อาคารเป็นอาคาร ค.ส.ส. ฉาบเรียบทาสีมีช่องแสงหน้าต่างโดยรอบใช้ม่านปรับแสงจากภายนอกไม่ให้แสงภายในห้องจ้าจนเกินไป

ฝ้าเพดาน อาคารนวดแบบติดพัดลมเป็นฝ้ายิปซัมบอร์ดฉาบเรียบทาสี อาคารนวดแบบติดแอร์เป็นฝ้า ที-บาร์ ขนาด 0.60*0.60 เมตร

ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน แสงภายในส่วนใหญ่ใช้แสงธรรมชาติเพราะตัวอาคารนวดมีช่องหน้าต่างบานเกล็ด โดยรอบ ส่วนแสงประดิษฐ์เป็นแสงจากหลอด Fluorescent หลอดยาว และหลอด Fluorescent ชนิดฝังฝ้าเพดาน

ระบบปรับอากาศภายใน ระบบปรับอากาศใช้พัดลมแขวนฝ้าเพดาน กับเครื่องปรับอากาศชนิดแขวนฝ้าเพดาน โดยแบ่งบริเวณให้ครอบคลุมพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นไม้ปรุเก้

ฝ้าเพดานอาคารนวด

หลอดไฟฝ้าเพดาน

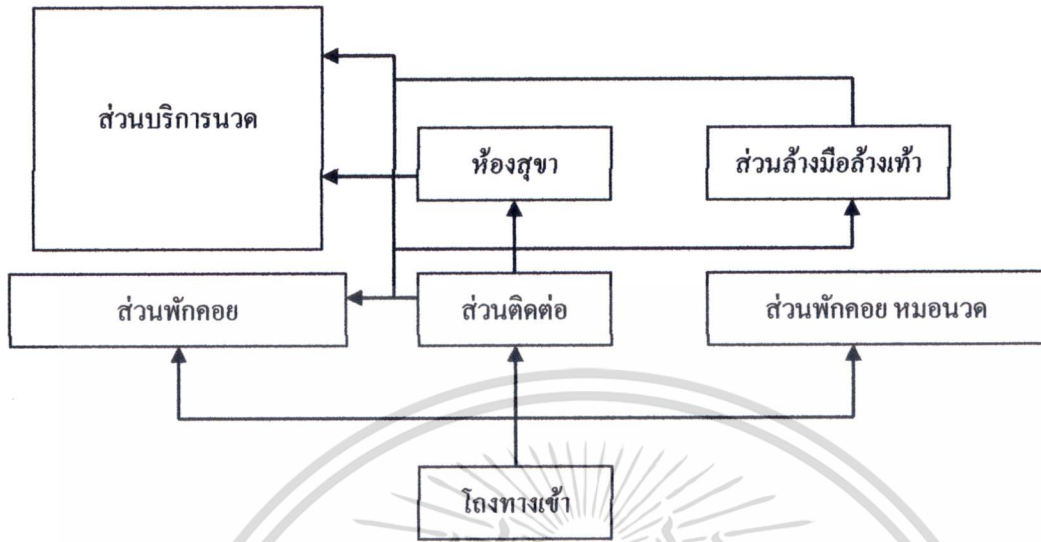
เครื่องปรับอากาศอาคารนวด

ภาพที่ 4.42 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน

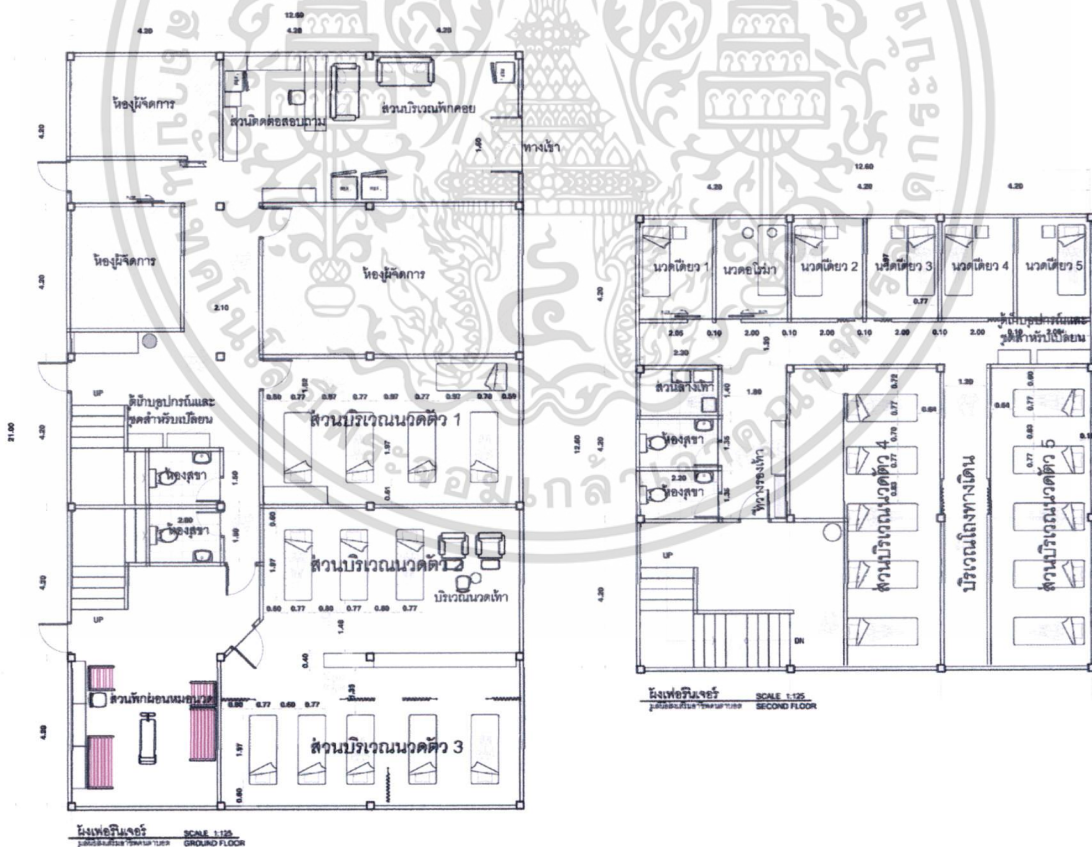
4.2.4 กรณีตัวอย่างที่ 4 มูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด

4.2.4.1 ข้อมูลทั่วไป มูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอดมีขนาดพื้นที่ส่วนบริการ นวดรวมทั้งหมด 352 ตารางเมตร เป็นอาคาร 5 ห้องแถวจำนวน 4 ชั้น เป็นห้องนวดตัวติด เครื่องปรับอากาศทั้งหมด ใช้พื้นที่เฉพาะชั้น 1 และชั้น 2 เป็นพื้นที่บริการนวด ส่วนบริเวณติดต่อ บริการนวด และชำระค่าบริการอยู่ชั้น 1 (ภาพที่ 4.43-4.44) ดังนี้ 1. ส่วนต้อนรับและติดต่อสอบถาม 2. ส่วนพักคอย 3. ส่วนล้างมือล้างเท้า 4. ส่วนเก็บชุดเปลี่ยนและผ้าปูเตียง ปกคลุมหมอน 5. พื้นที่ส่วน เตียงนวด 6. ห้องนวดตัวเดี่ยว 7. ห้องสุขา 8. ส่วนพักผ่อนหมอนนวด การให้บริการนวด เปิดเวลา 9.00 น. ปิดเวลา 20.00น. มีเตียงนวดทั้งหมด 28 เตียง เตียงนวดเท้า จำนวน 2 เตียง แบ่งเป็นห้อง นวดตัวเดี่ยวจำนวน 6 ห้อง แบ่งเป็นห้องนวดน้ำมัน 1 ห้อง ที่เหลือเป็นห้องรวม มีหมอนนวดทั้งหมด 22 คน อัตราค่าบริการ นวดตัว 1 ชั่วโมง 40 นาทีราคา 250 บาท นวดเท้า 40 นาที ราคา 150 บาท นวดน้ำมัน 1 ชั่วโมง 20 นาที ราคา 500 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.43 แสดงการเข้าใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยมูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด

ภาพที่ 4.44 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยมูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วนพื้นที่ใช้สอย ตัวอาคารแบ่งเป็นอาคารพาณิชย์ 5 คูหา 4 ชั้น โดยใช้พื้นที่ชั้น 1-2 เป็นพื้นที่ให้บริการนวด ด้านหน้าอาคารเป็นที่จอดรถ ชั้นที่ 1 ด้านหน้าเป็นผนังกระจกสีดำตลอดแนวการจัดผังใช้พื้นที่ห้องแรกติดชิดด้านข้างอาคารเป็นพื้นที่ติดต่อสอบถาม ลักษณะประตูทางเข้าเป็นบานกระจกอลูมิเนียมบานสวิงคู่ ไม่มีการตกแต่งบรรยากาศบริเวณทางเข้าหรือ โถงติดต่อสอบถาม ส่วนเคาน์เตอร์บริการและติดต่อ แบ่งเป็นพื้นที่ติดต่อให้บริการนวดและจำหน่ายเครื่องคัมสำหรับลูกค้าและหมอนวด พื้นที่โดยประมาณ 3.5 ตารางเมตร โดยใช้เจ้าหน้าที่ 1 ท่าน คอยควบคุมดูแล ตัวเคาน์เตอร์แบ่งเป็น 2 ระดับ คือระดับสำหรับเจ้าหน้าที่นั่งและสำหรับคนยืนติดต่อ (ภาพที่ 4.45)

ภาพที่ 4.45 ด้านอาคารมูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด

ส่วนพื้นที่พักคอย มีการจัดวางบริเวณหน้าเคาน์เตอร์ติดต่อเป็น โซฟายาว 2 ตัว ไม่มีหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร ไว้บริการ มีมุมจำหน่ายเครื่องคัมไว้บริการ ส่วน โถงทางเดินเชื่อมไปยังส่วนต่างๆ และบันไดขึ้นชั้น 2 มีเสาทายในมีการนำวัสดุหุ้มนวมกันบริเวณเหลี่ยมเสาทุกต้น ส่วนพื้นที่ล้างมือล้างเท้าของลูกค้าอยู่ที่ชั้น 2 โดยมีการบริการล้างด้วยพนักงานประจำ ส่วนชั้นที่ 1 ให้ไปใช้ในห้องสุขา ไม่มีห้องหรือบริเวณเปลี่ยนชุดสำหรับนวดใช้ร่วมกับห้องสุขา จะมีตู้สำหรับเก็บชุดและอุปกรณ์สำหรับนวดวางอยู่บริเวณ โถงทางเดินก่อนเข้าห้องนวด ส่วนพักคอยหมอนวด จะอยู่ที่ชั้น 1 มีบอร์ดติดภาพแสดงรายชื่อหมอนวดพร้อมประกาศนียบัตรของแต่ละคนแสดงบริเวณ โถงทางเดิน (ภาพที่ 4.46)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

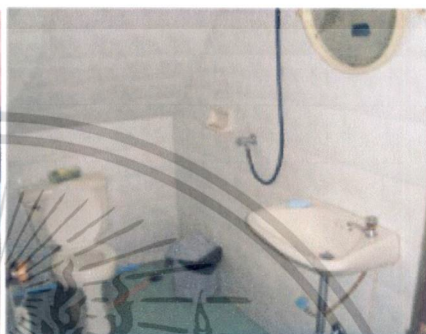
ส่วนพักคอยลูกค้า

โถงทางเดินเชื่อมไปพื้นที่อื่นๆ

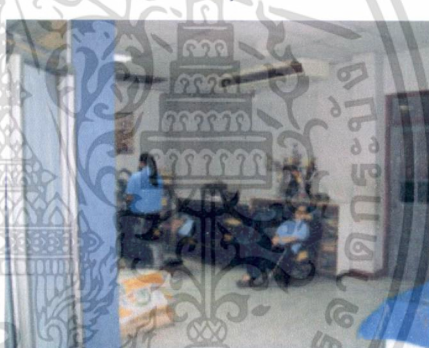
บริเวณบริการสั่งทำ

ห้องสุขา

ตู้เก็บชุดและอุปกรณ์

ห้องพักนอนหมอนวด

ภาพที่ 4.46 ลักษณะพื้นที่ใช้สอยภายใน

ส่วนบริเวณเตียงนวด การจัดผังชั้นที่ 1 มี 3 ห้องนวดรวม ชั้นที่ 2 มี 2 ห้องนวดรวม และ 6 ห้องนวดเดี่ยว เตียงนวดมีขนาด 1.97 x 0.80 x 0.50 เมตร วัสดุเป็นเตียงขาเหล็ก ด้านบนเป็นเบาะพองยางหุ้มหนัง PVC มีหมอนหุ้มด้วยวัสดุเดียวกับเบาะ การจัดวางเตียงนวดในแต่ละห้องจะให้หัวเตียงชิดกำแพงไปด้านหนึ่งของห้อง โดยเว้นจากผนังประมาณ 0.40 เมตร ระยะเตียงห่างกันโดยประมาณ 0.60-0.80 เมตร บางห้องมีผ้าม่านกั้นระหว่างเตียง ชั้นที่ 2 ห้องนวดรวมการจัดวางเตียงนวดในแต่ละห้องจะให้หัวเตียงชิดกำแพงไปด้านหนึ่งของห้อง เว้นทางเดินไว้ปลายเตียง ระยะเตียงห่างกัน 0.60-0.80 เมตร ไม่มีม่านกั้นระหว่างเตียง มีชั้นสำหรับเก็บของบ้างแต่ไม่มีครบทุกเตียง (ภาพที่ 4.47)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตียงขนาด

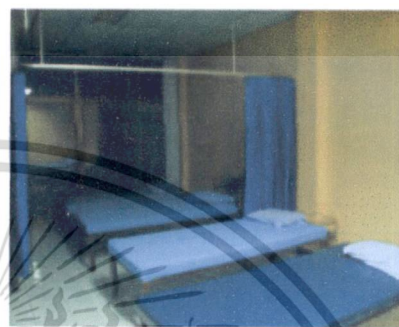
เตียงขนาด

ระยะห่างระหว่างเตียงนา

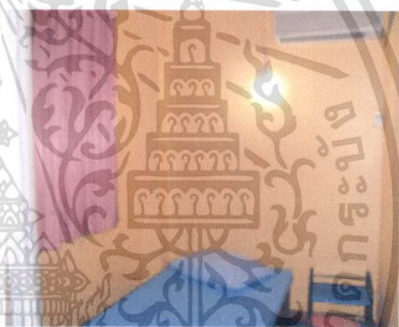
ห้องเตียงรวม

ผ้าม่านกันระหว่างเตียง 1 คู่

ห้องนวดเตียงรวมชั้นที่ 2

ห้องนวดเตียงเดี่ยว

ภาพที่ 4.47 ห้องนวดเตียงรวมและเตียงเดี่ยว

4.2.4.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน โดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะ

ทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน (ภาพที่ 4.48) มีรายละเอียดดังนี้

พื้น ห้องนวดชั้นที่ 1 ปูกระเบื้องเซรามิก ชั้นที่ 2 ปูด้วยพรม

ผนัง ผนังทาสีแต่มีการใช้สีโทนอบอุ่นภายในห้องนวด ภายนอกตัดด้วยสี

Texture สีฟ้าสร้างความสวยงาม

ฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานเป็นฝ้า ทึบารีสีขาวเรียบ และมีฝ้าทึบารี่ พ่นสีลายเมฆ

ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน แสงภายในใช้แสงประดิษฐ์เป็นแสงจาก

หลอด Fluorescent ชนิดฝังฝ้าเพดาน

ระบบปรับอากาศภายใน เครื่องปรับอากาศชนิดแขวนฝ้าเพดาน โดยแบ่งบริเวณให้ครอบคลุมพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นปูกระเบื้อง

พื้นปูพรม

ฝ้าเพดานทาสีลายเมฆ

หลอดไฟและเครื่องปรับอากาศ

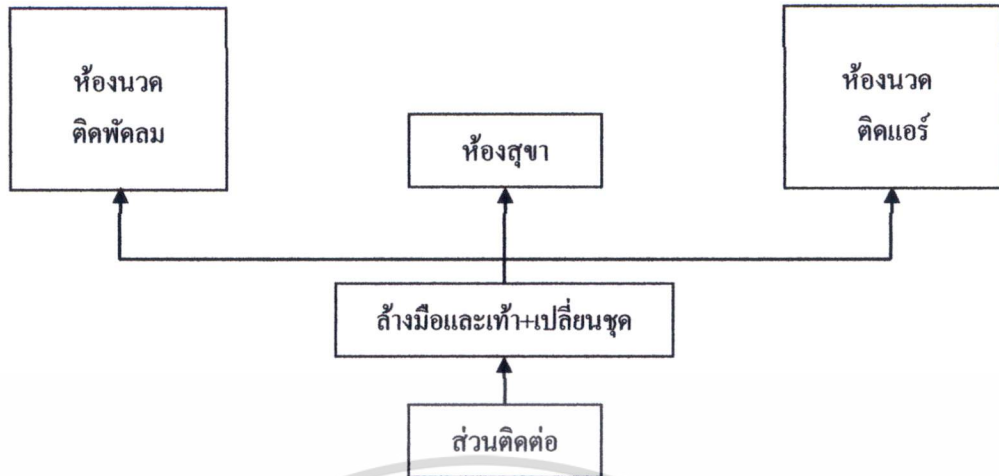
ภาพที่ 4.48 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน

4.2.5 กรณีตัวอย่างที่ 5 มุขนิรคตพิลด์เพื่อคนตาบอด

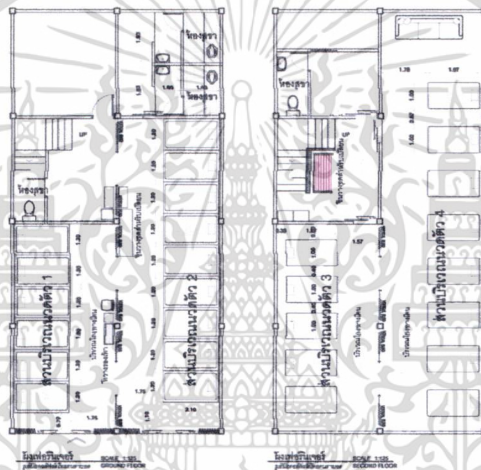
4.2.5.1 ข้อมูลทั่วไป มุขนิรคตพิลด์เพื่อคนตาบอดมีขนาดพื้นที่ส่วนบริการ

นวมรวมทั้งหมด 156 ตารางเมตร เป็นอาคาร 2 ห้องแถวจำนวน 4 ชั้น เป็นห้องนวดตัวดีดพัคคลม และดีดเครื่องปรับอากาศ ใช้พื้นที่เฉพาะชั้น 1 เป็นบริการนวดดีดพัคคลมและชั้น 2 เป็นพื้นที่บริการนวดดีดเครื่องปรับอากาศ ส่วนบริเวณดีดค้บบริการนวด และชำระค่าบริการอยู่ที่ชั้น 1 แยกจากตัวอาคารนวดเป็นห้องแถวค้บข้าง โดยให้มีบริการสอนนวดคนตาบอด และที่พัคคอาศัย (ภาพที่ 4.49-4.50) ดังนี้ 1. ส่วนค้บรับและดีดค้บสอบถาม 2. ส่วนพัคคคอย 3. ส่วนเก็บชูดเปลี่ยนและฝ้าปูดีดียงปลอกหมอน 4. พื้นที่ส่วนดีดียงนวดพื้นยกระค้บดีดพัคคลม 5. ห้องนวดใช้ฟูกวางที่พื้นห้องนวดดีดแอร์ 6. ห้องสุขา การให้บริการนวด เป็ดเวลา 8.30 น. ปิดเวลา 17.30น. มีดีดียงนวดทั้งหมด 28 ดีดียงแบ่งเป็นห้องนวดตัวห้องดีดพัคคลมนวมรวม จำนวน 15 ดีดียง ชั้น 2 ห้องนวดดีดเครื่องปรับอากาศ แยกห้องนวดชาย หมึ่ง ห้องนวดชายมี จำนวน 5 ดีดียง 8 ดีดียง อัตราค่าบริการ 1 ชั่วโมง 30 นาที ห้องพัคคลมราคา 150 บาท ห้องแอร์ 180 บาท มีหมอนนวดทั้งหมด 25 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.49 แสดงการเข้าใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยมูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด

ภาพที่ 4.50 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยมูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด

4.2.5.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วน

พื้นที่ใช้สอย ตัวอาคารแบ่งเป็น 2 อาคาร คือ อาคารสำหรับติดต่อใช้บริการ กับอาคารนวด เป็นอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น 2 คูหา ทั้ง 2 อาคาร โดยใช้ถนนซอยเดินเชื่อมกันกับอาคารนวดซึ่งอยู่ด้านหลัง อาคารสำหรับติดต่อใช้บริการมีพื้นที่ใช้สอย 3 ส่วนคือ 1. ส่วนสำหรับติดต่อใช้บริการ ของคิวนวด ชำระค่าบริการ 2. ส่วนฝีกอบรมนวดแผนไทย 3. ส่วนสำนักงานของมูลนิธิ 4. ส่วนพักอาศัยสำหรับหมอนวด (ภาพที่ 4.51-4.52)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.51 ด้านหน้าอาคารมูลนิธิคอลฟิลด์

ภาพที่ 4.52 ส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อสอบถาม

อาคารนวดเปิดให้บริการ 2 ชั้น โดยชั้นที่ 1 เป็นแบบติดพัดลม ไม่มีมีการแบ่งห้อง ลักษณะวิธีการวางเตียงใช้วิธียกระดับพื้นไม้ขึ้นมาเป็นเตียงสูง 0.30 เมตร วางด้วยฟูกขนาด 1.00x1.97 เมตร มีที่วางรองเท้าปลายเตียง ชั้นที่ 2 กั้นห้องด้วยผนังกระจกอลูมิเนียมโดยรอบ แบ่งห้องด้วยฉากบานพับ ลักษณะการวางเตียงนวดใช้ฟูกวางที่พื้นขนาดเดียวกันกับชั้นล่าง โดยแบ่งห้องละ 8 ฟูก กับ 5 ฟูก มีตู้เก็บชุดและปลอกหมอนสำหรับเปลี่ยนบริเวณ ทางเดินก่อนเข้าห้อง ตู้เก็บของใช้ส่วนตัวลูกค้าจะเป็นกล่องไม้แขวนอยู่เหนือฟูก (ภาพที่ 4.53)

ลักษณะเตียงนวด

ลักษณะชั้นวางรองเท้า

ลักษณะเตียงนวด

ห้องนวดติดแอร์

ลักษณะการวางฟูกนวด

ภาพที่ 4.53 ลักษณะการจัดพื้นที่วางเตียงนวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนเคาน์เตอร์บริการและติดต่อ ใช้ร่วมกับบริการสำนักงานของมูลนิธิโดยใช้โต๊ะทำงานขนาดมาตรฐาน ไม่มีส่วนพักคอยมีเพียงเก้าอี้นั่งสำรองชั่วคราว ส่วนพื้นที่สำหรับล้างมือ-เท้า ให้ใช้ร่วมกับห้องสุขา ไม่มีห้องล็อกเกอร์หรือห้องเปลี่ยนชุด ไม่มีส่วนบริการหรือส่วนตกแต่งใดที่แสดงว่าเป็นสถานที่ให้บริการนวดแผนไทย

4.2.5.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน มีรายละเอียดดังนี้

พื้น อาคารทั้งหมดปูด้วยกระเบื้องหินขัดสีขาว

ผนัง ผนังทาสีเหลืองและสีเขียว ตัดกัน

ฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานเป็นท้องพื้นอาคารพาณิชย์ทาสีขาว

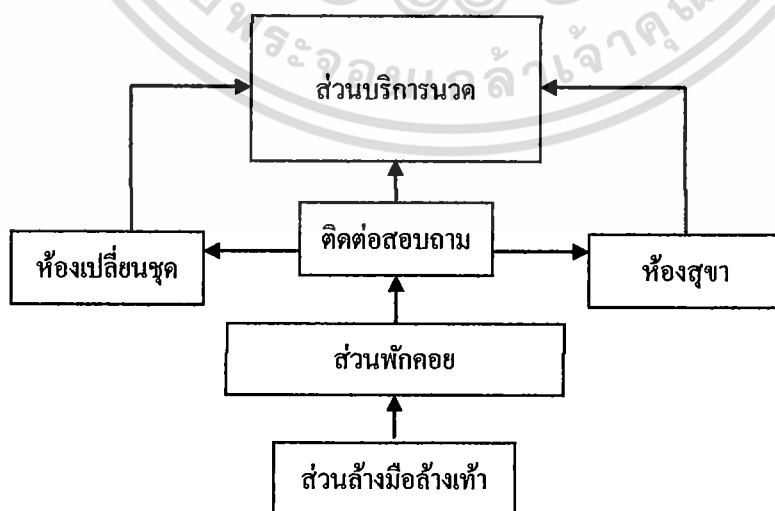
ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน แสงภายในใช้ แสงประดิษฐ์เป็นแสงจาก

หลอด Fluorescent

ระบบปรับอากาศภายใน พื้นที่ส่วนบริการนวดมีให้บริการห้องที่ติดพัดลมและติดเครื่องปรับอากาศชนิดแขวนฝ้าเพดาน โดยแบ่งบริเวณให้ครอบคลุมพื้นที่

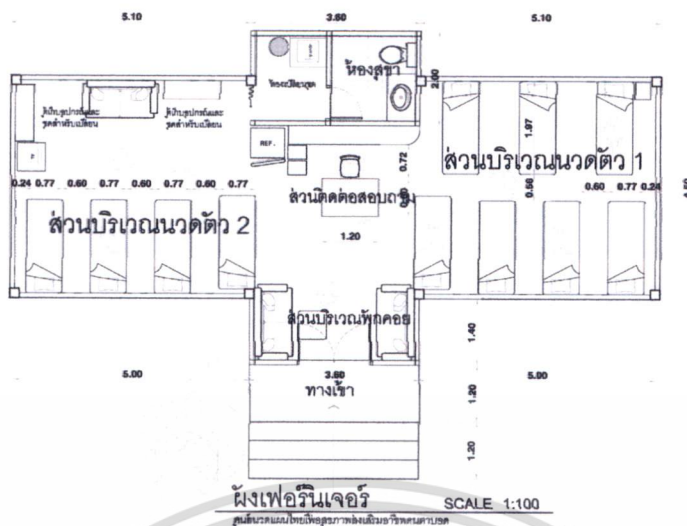
4.2.6 กรณีตัวอย่างที่ 6 ศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริมอาชีพคนตาบอด

4.2.6.1 ข้อมูลทั่วไป ศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริมอาชีพคนตาบอด มีขนาดพื้นที่ 69 ตารางเมตร มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.54-4.55) ดังนี้ 1. ส่วนต้อนรับและติดต่อสอบถาม 2. ส่วนพักคอย 3. ส่วนล้างมือล้างเท้า 4. ห้องเปลี่ยนชุด 5. พื้นที่ส่วนเตียงนวด 6. ห้องสุขา เวลาเปิดให้บริการตั้งแต่ 8.00 น. ปิดเวลา 21.00 น. อัตราค่าบริการนวดตัว 1 ชั่วโมง 150 บาท 2 ชั่วโมง 200 บาท นวดเท้า 1 ชั่วโมง 150 บาท มีเตียงนวดทั้งหมด 11 เตียง มีหมอนวดจำนวน 11 คน ไม่มีเตียงนวดเท้า

ภาพที่ 4.54 แสดงการเข้าใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริมอาชีพคนตาบอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.55 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริมอาชีพคนตาบอด

4.2.6.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วน
พื้นที่ใช้สอย ตัวอาคารเป็นอาคาร คสล. ชั้นเดียวมีลักษณะคล้ายบ้านพักอาศัยมีประตูทางเข้า
ทางด้านหน้าเพียงด้านเดียว มีหน้าต่างกระจกโดยรอบ ไม่มีอาคารข้างเคียง การเข้าถึงตัวอาคาร
ยกระดับสูงจากพื้นต้องเดินบันไดขึ้นไป แบ่งพื้นที่สำหรับล้างเท้าด้านนอกอาคาร ประตูทางเข้า
เป็นบานเปิดคู่เปิดออก (ภาพที่ 4.56)

ลักษณะอาคาร

ประตูทางเข้า

ส่วนล้างเท้า

บันไดทางขึ้นอาคาร

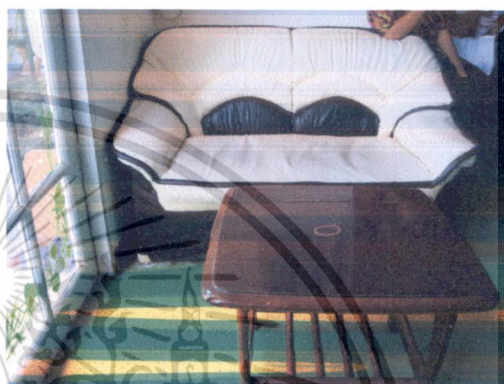
ภาพที่ 4.56 ลักษณะอาคารและประตูทางเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนเคาน์เตอร์บริการและติดต่อแบ่งเป็นพื้นที่สำหรับติดต่อใช้บริการนัดจำหน่าย เครื่องดื่ม บริการเครื่องดื่ม และชำระเงิน พื้นที่โดยประมาณ 2 m² โดยจะใช้เจ้าหน้าที่เพียง 1 ท่าน คอยควบคุมดูแล รับติดต่อให้บริการนัด เมื่อเดินผ่านประตูทางเข้าจะแบ่งเป็นพื้นที่พักคอยก่อนถึง เคาน์เตอร์ติดต่อ มีโซฟายาวข้างละ 1 ตัว พื้นที่เปลี่ยนชุดจะอยู่ด้านหลังหน้าห้องสุขา จะมีตู้วางชุด สำหรับเปลี่ยนอยู่หน้าห้อง มีตู้ล็อกเกอร์ติดกับเคาน์เตอร์ติดต่อ มีนิตยสาร หนังสือพิมพ์ และทีวีไว้ บริการสำหรับลูกค้า มีภาพตกแต่งบางส่วนเสริมบรรยากาศภายใน (ภาพที่ 4.57-4.58)

ภาพที่ 4.57 เคาน์เตอร์ติดต่อ

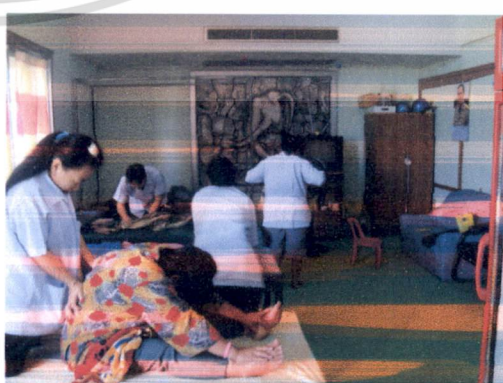

ภาพที่ 4.58 ส่วนพักคอย

ส่วนบริเวณเตียงนวดแยกเป็นพื้นที่วางเตียงนวด 2 ฟัง โดยฝั่งขวาของอาคาร วางหัวเตียงชนกำแพงหันปลายเตียงเข้าหากัน เว้นช่องทางเดินปลายเตียง มีจำนวน 7 เตียงฝั่งซ้าย ของอาคารวางหัวเตียงชนกำแพงด้านหน้าอาคาร เว้นส่วนทางเดินและตู้เก็บของใช้ไว้ปลายเตียง มี จำนวน 4 เตียง เตียงนวดมีขนาด 1.97 x 0.80 x 0.45 เมตร วัสดุเป็นเตียงขาเหล็ก ด้านบนเป็นเบาะพอง ยางหุ้มหนัง PVC มีหมอนหุ้มด้วยวัสดุเดียวกันกับเบาะ ไม่มีม่านกันระหว่างเตียง ระยะห่างระหว่าง เตียง โดยเฉลี่ย 0.60 เมตร ระยะจากเตียงถึงกำแพง 0.60 เมตร ทางสัญจรมีระยะตามพื้นที่อาคารที่ เหลือ ไม่มีตู้เก็บของหัวเตียง (ภาพที่ 4.59-4.60)

ภาพที่ 4.59 ฟังวางเตียงนวดด้านขวาอาคาร

ภาพที่ 4.60 ฟังวางเตียงนวดด้านซ้ายอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน มีรายละเอียดดังนี้

พื้น อาคารทั้งหมดปูด้วยพรมอัดสีเขียว

ผนัง ผนังทาสีเขียวอ่อน

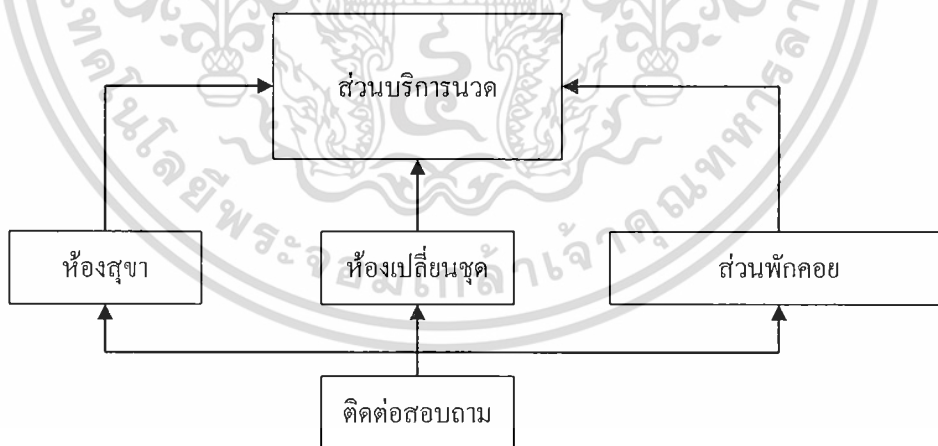
ฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานเป็นฝ้ายิปซัมบอร์ดฉาบเรียบ

ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน แสงภายในส่วนใหญ่ใช้แสงธรรมชาติเพราะตัวอาคารมีหน้าต่างโดยรอบ โดยหน้าต่างจะมีผ้าม่านกันแดดจากภายนอก ส่วนแสงประดิษฐ์เป็นแสงจากหลอด Downlight

ระบบปรับอากาศภายใน พื้นที่ภายในตัวอาคารนวดติดเครื่องปรับอากาศชนิดซ่อนภายในฝ้าเพดานแบ่งบริเวณให้ครอบคลุมพื้นที่

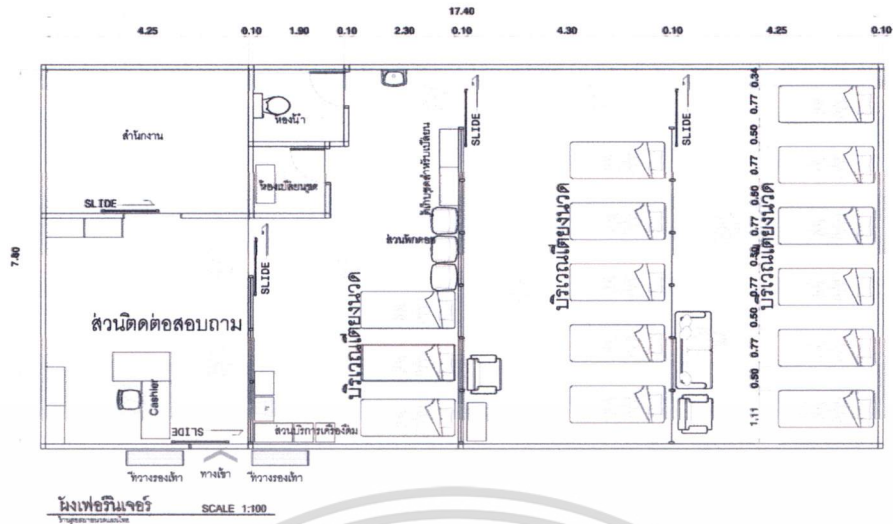
4.2.7 กรณีตัวอย่างที่ 7 ร้านนวดสุขสบายนวดแผนไทย

4.2.7.1 ข้อมูลทั่วไป ร้านนวดสุขสบายนวดแผนไทยมีขนาดพื้นที่ส่วนบริการนวดรวมทั้งหมด 122 ตารางเมตร มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.61-4.62) ดังนี้ 1. ส่วนต้อนรับและติดต่อสอบถาม 2. ส่วนพักคอย 3. ห้องเปลี่ยนชุด 4. พื้นที่ส่วนเตียงนวด 5. ห้องสุขา เวลาเปิดให้บริการตั้งแต่ 8.00 น. ปิดเวลา 21.00 น. อัตราค่าบริการ นวดตัว 2 ชั่วโมง 240 บาท หนึ่งชั่วโมง 180 บาท ห้องปรับอากาศทั้งหมด มีเตียงนวด 14 เตียง มีหมอนวด 9 คน ไม่มีเตียงนวดเท้า

ภาพที่ 4.61 แสดงการเข้าใช้พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านนวดสุขสบายนวดแผนไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.62 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านนวดสุขสบายนวดแผนไทย

4.2.7.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วน

พื้นที่ใช้สอย ตัวอาคารเป็นอาคารชั้นเดียวอยู่ในส่วนพื้นที่ล๊อคแบ่งเช่าจำนวน 4 ห้อง โดยใช้โครงสร้างหลังคาร่วมกัน ผนังด้านหน้าอาคารตอนล่างผนังทึบ 0.80 เมตร ตอนบนช่องกระจกใส กรอบอลูมิเนียม (ภาพที่ 4.63-4.64) ส่วนชั้นวางรองเท้าอยู่ก่อนประตูทางเข้า ประตูทางเข้ามีประตูเดียวเป็นบานเลื่อนกระจกใสกรอบอลูมิเนียม การจัดผังภายในกันเบ่งผนังห้องออกเป็น 4 ห้องย่อยตามแนวเสา มีผนังกระจกใสกรอบอลูมิเนียมกันมีประตูบานเลื่อนผ่านเข้าถึงในแต่ละห้อง ส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อสอบถามใช้โต๊ะทำงานมาตรฐาน พื้นที่มีขนาดประมาณ 4 ตารางเมตร เนื่องจากเจ้าของใช้เป็นพื้นที่ทำงานและพักอาศัย มีบริเวณสำหรับบริการเครื่องดื่มสำหรับลูกค้าบริการตนเอง ส่วนห้องเปลี่ยนชุดและห้องสุขาแยกออกจากกัน มีตู้เก็บชุดและผ้าปูเตียงปลอกหมอนสำหรับเปลี่ยนให้ลูกค้าอยู่บริเวณหน้าห้อง (ภาพที่ 4.65)

ภาพที่ 4.63 อาคารร้านนวดสุขสบาย

ภาพที่ 4.64 อาคารร้านนวดสุขสบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

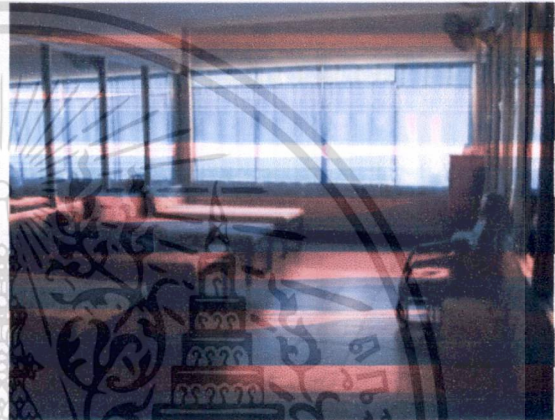
ประตูเลื่อนทางเข้าอาคาร

ชั้นวางรองเท้าหน้าทางเข้า

ผนังกันห้องนวด

บรรยากาศภายในห้องนวด

เคาน์เตอร์ติดต่อและบริเวณพักคอย

ห้องสุขาและห้องเปลี่ยนชุด

ภาพที่ 4.65 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านนวด

ส่วนบริเวณเตียงนวดจะแยกเป็นห้องนวด 3 ห้อง ลักษณะการวางเตียงให้หัวเตียงชิดกำแพงไปฝั่งเดียวทุกห้อง จากพื้นที่ส่วนติดต่อห้องที่ 1 มีจำนวนเตียง 3 เตียง ห้องที่ 2 มีจำนวนเตียง 5 เตียง ห้องที่ 3 มีจำนวนเตียง 6 เตียง เว้นส่วนทางเดินไว้ปลายเตียง เตียงนวดมีขนาด 1.97 x 0.80 x 0.45 เมตร วัสดุเป็นเตียงขาเหล็ก ด้านบนเป็นเบาะพองยางหุ้มหนัง PVC มีหมอนหุ้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยวัสดุเดียวกันกับเบาะ มีโต๊ะช่วงหัวเตียง ไม่มีม่านกันระหว่างเตียง ระยะห่างระหว่างเตียงโดยเฉลี่ย 0.60 เมตร ไม่มีชั้นหรือตู้เก็บของ มีบริการเช่าใกล้เคาน์เตอร์ติดต่อ (ภาพที่ 4.66)

ราแทงการจัดวางเตียงนอน

ภาพที่ 4.66 รูปแบบการจัดวางเตียงนอน

4.2.7.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน มีรายละเอียดดังนี้

พื้น อาคารทั้งหมดปูด้วยกระเบื้องเซรามิกสีขาวเรียบ

ผนัง ผนังทาสีขาวและมีผนังกระจกใสกรอบอลูมิเนียมกันพื้นที่

ฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานยิปซัมบอร์ดฉาบเรียบทาสี

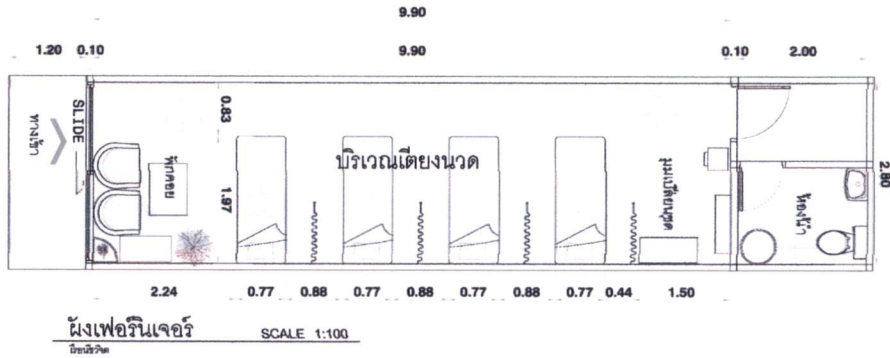
ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน แสงภายในส่วนใหญ่ใช้แสงธรรมชาติเพราะตัวอาคารมีหน้าต่างโดยรอบ โดยหน้าต่างจะมีผ้าม่านกันแดดจากภายนอก ส่วนแสงประดิษฐ์เป็นแสงจากหลอด Fluorescent หลอดยาวติดลอย

ระบบปรับอากาศภายใน พื้นที่ภายในร้านติดเครื่องปรับอากาศชนิดแขวนฝ้าเพดาน โดยแบ่งและเสริมด้วยพัดลมติดผนังให้ครอบคลุมพื้นที่

4.2.8 กรณีตัวอย่างที่ 8 ร้านเรือนชีวจิตนวดแผนไทย

4.2.8.1 ข้อมูลทั่วไป ร้านนวดสุขสบายนวดแผนไทยมีขนาดพื้นที่ส่วนบริการนวดรวมทั้งหมด 30 ตารางเมตร มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.67) ดังนี้ 1. ส่วนพักคอย 2. พื้นที่ส่วนเตียงนวด 3. พื้นที่เปลี่ยนชุด 4. ห้องสุขา เวลาเปิดให้บริการตั้งแต่ 8.30 น. ปิดเวลา 20.30 น. อัตราค่าบริการ นวดตัว 2 ชั่วโมง 280 บาท หนึ่งชั่วโมง 150 บาท ห้องปรับอากาศทั้งหมด มีเตียงนวด 4 เตียง มีหมอนวด 3 คน ไม่มีเตียงนวดเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.67 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านเรือนชีวิตนวดแผนไทย

4.2.8.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วน

พื้นที่ใช้สอย ตัวอาคารเป็นอาคารชั้นเดียวอยู่ในส่วนพื้นที่ล๊อคแบ่งเช่า ผังหน้าอาคารเป็นกระจกตี
 คำเป็น ประตูทางเข้าเป็นบานสไลด์บานใหญ่ มีส่วนพื้นที่เคาน์เตอร์ติดต่อบริการ มีส่วนพักคอย
 และส่วนวางเตียงนวด ใช้ผ้าม่านกันระหว่างเตียงความยาวแค่ครึ่งเตียง เตียงนวดมีขนาด
 1.97 x 0.80x0.45 เมตร วัสดุเป็นเตียงขาเหล็ก ด้านบนเป็นเบาะพองยางหุ้มหนัง PVC มีหมอนหุ้ม
 ด้วยวัสดุเดียวกับเบาะ ระยะห่างระหว่างเตียง โดยเฉลี่ย 0.88 เมตร ไม่มีชั้นหรือตู้เก็บของ
 (ภาพที่ 4.68)

หน้าร้านเรือนชีวิต

ประตูทางเข้า

พื้นที่วางเตียงนวด

รูปแบบเตียงนวด

ภาพที่ 4.68 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านเรือนชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.8.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน มีรายละเอียดดังนี้

พื้น อากาศทั้งหมดปูด้วยกระเบื้องเซรามิกสีขาวเรียบ

ผนัง ผนังทาสีขาวมีผนังกระจกส่วนหน้าร้านค้าด้านเดียว

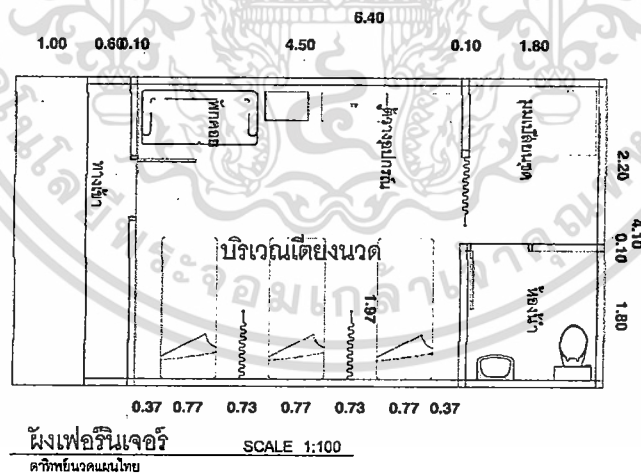
ฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานฝ้า ทึบารัขนาด 0.60x0.60 เมตร

ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน แสงภายในส่วนใหญ่ใช้แสงธรรมชาติจากผนังกระจกประตูทางเข้าหน้าร้าน ส่วนแสงประดิษฐ์จากหลอด Downlight

ระบบปรับอากาศภายใน พื้นที่ภายในร้านติดเครื่องปรับอากาศชนิดแขวนฝ้าเพดาน

4.2.9 กรณีตัวอย่างที่ 9 ร้านคาเฟ่แพนไทย

4.2.9.1 ข้อมูลทั่วไป ร้านคาเฟ่แพนไทยมีขนาดพื้นที่ส่วนบริการนวดรวมทั้งหมด 27 ตารางเมตร มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.69) ดังนี้ 1. ส่วนพักคอย 2. พื้นที่ส่วนเตียงนวด 3. พื้นที่เปลี่ยนชุด 4. ห้องสุขา เวลาเปิดให้บริการตั้งแต่ 8.30 น. ปิดเวลา 20.00 น. อัตราค่าบริการนวดตัว 2 ชั่วโมง 240 บาท หนึ่งชั่วโมง 150 บาท ห้องปรับอากาศทั้งหมด มีเตียงนวด 4เตียง มีหมอนวด 2 คน ไม่มีเตียงนวดเท้า

ภาพที่ 4.69 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านคาเฟ่แพนไทย

4.2.9.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วน

พื้นที่ใช้สอย ตัวอาคารเป็นห้องแบ่งพื้นที่เช่าได้คอนโดมิเนียมขนาด 1 ห้องมีร้านเช่าข้างเคียง ประตูด้านหน้าร้านเป็นกระจกใส มีม่านกันแสงภายนอก ประตูเป็นบานสวิงกระจกใส ไม่มีส่วนพื้นที่เคาน์เตอร์ติดต่อบริการ มีส่วนพักคอยและส่วนวางเตียงนวด ใช้ผ้าม่านกันระหว่างเตียงนวดความยาวแค่ครึ่งเตียงกันระหว่างเตียง เตียงนวดมีขนาด 1.97 x 0.80 x 0.45 เมตร วัสดุเป็นเตียงขาเหล็ก ด้านการคำนวณว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านบนเป็นเบาะพองยางหุ้มหนัง PVC มีหมอนหุ้มด้วยวัสดุเดียวกันกับเบาะ ระยะห่างระหว่างเตียง โดยเฉลี่ย 0.73 เมตรไม่มีชั้นหรือตู้เก็บของ (ภาพที่ 4.70)

ด้านหน้าร้านตาทิพย์แผนไทย

ผนังและประตูกระจกหน้าร้าน

ส่วนพื้นที่วางเตียงนวด

ส่วนพักคอยและทางเดินหลัก

ภาพที่ 4.70 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านตาทิพย์แผนไทย

4.2.9.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน โดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะ

ทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน มีรายละเอียดดังนี้

พื้น อาคารทั้งหมดปูด้วยกระเบื้องเซรามิกสีขาวเรียบ

ผนัง ผนังกรุ Wall paper สีขาวมีลายเส้นมีผนังกระจกส่วนหน้าร้านด้านเดียว

ฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานท้องพื้นอาคารทาสีขาว

ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน แสงภายในส่วนใหญ่ใช้แสงธรรมชาติเพราะแสงเข้าจากผนังและประตูกระจกหน้าร้าน มีฝ้าม่านกันแดดจากภายนอก ส่วนแสงประดิษฐ์เป็นแสงจากหลอด Fluorescent หลอดยาวติดลอย

ระบบปรับอากาศภายใน พื้นที่ภายในร้านติดเครื่องปรับอากาศชนิดแขวนฝ้าเพดาน และเสริมด้วยพัดลมติดผนัง

4.2.10 กรณีตัวอย่างที่ 10 สมาคมส่งเสริมการนวดแผนไทยคนตาบอด

4.2.10.1 ข้อมูลทั่วไป สมาคมส่งเสริมการนวดแผนไทยคนตาบอดมีขนาด

พื้นที่ส่วนบริการนวดรวมทั้งหมด 10 ตารางเมตร มีส่วนต่างๆ ดังนี้ 1. ส่วนพื้นที่ส่วนเตียงนวด 2. ห้องสุขา เวลาเปิดให้บริการตั้งแต่ 8.00 น. ปิดเวลา 20.00 น. อัตราค่าบริการ นวดตัว 2 ชั่วโมง 240 บาท หนึ่งชั่วโมง 150 บาท ห้องปรับอากาศทั้งหมด มีเตียงนวด 2 เตียง มีหมอนนวด 2 คน พื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้สอยเป็นพื้นที่นวดชั่วคราวของหมอนวด โดยเอาบ้านพักอาศัยแบ่งส่วนมาเป็นพื้นที่นวด ไม่มีสัดส่วนแน่ชัด เดียงนวดมีขนาด 1.97 x 0.80 x 0.45 เมตร วัสดุเป็นเตียงขาเหล็ก ค้านบนเป็นเบาะพอง ยางหุ้มหนัง PVC มีหมอนหุ้มด้วยวัสดุเดียวกันกับเบาะ (ภาพที่ 4.71-4.72)

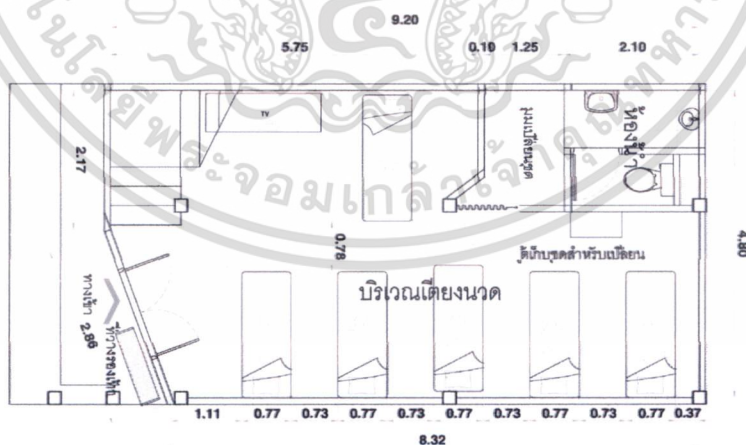
ภาพที่ 4.71 ด้านหน้าอาคารนวด

ภาพที่ 4.72 เตียงสำหรับนวด

4.2.11 กรณีตัวอย่างที่ 11 ร้านนวดแผนไทยกรมยุทธบริการทหาร

4.2.11.1 ข้อมูลทั่วไป ร้านนวดแผนไทยกรมยุทธบริการทหารมีขนาดพื้นที่ส่วนบริการนวดรวมทั้งหมด 43 ตารางเมตร มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.73) ดังนี้ 1. ส่วน พื้นที่ส่วนเดียงนวด 2. ห้องเปลี่ยนชุด 3. ห้องสุขา เวลาเปิดให้บริการตั้งแต่ 7.00 น. ปิดเวลา 20.00 น. อัตราค่าบริการ นวดตัว 2 ชั่วโมง 220 บาท หนึ่งชั่วโมง 120 บาท ห้องปรับอากาศทั้งหมด มีเตียงนวด 6 เตียง มีหมอนนวด 6 คน

ผังเพอริมิเตอร์ SCALE 1:100
ร้านนวดแผนไทยกรมยุทธบริการทหาร

ภาพที่ 4.73 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านนวดแผนไทยกรมยุทธบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.11.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วน
พื้นที่ใช้สอย อาคารเป็นอาคาร คสล. 2 ชั้นเป็นอาคารเช่าของหน่วยทหาร ด้านหน้าร้านเป็น ประตู
เป็นบานสวิงกระจกใส ไม่มีส่วนพื้นที่เคาน์เตอร์ติดต่อบริการ ไม่มีพื้นที่พักคอย มีแต่ส่วนวางเตียง
นอนเพียงอย่างเดียว ไม่มีม่านกันระหว่างเตียง เตียงนอนมีขนาด 1.97 x0.80x0.45 เมตร วัสดุเป็น
เตียงขาเหล็ก ด้านบนเป็นเบาะพองยางหุ้มหนัง PVC มีหมอนหุ้มด้วยวัสดุเดียวกันกับเบาะ ระบายห่าง
ระหว่างเตียงโดยเฉลี่ย 0.73 เมตรไม่มีชั้นหรือตู้เก็บของ (ภาพที่ 4.74)

ภาพที่ 4.74 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านนอนแผนไทยกรมยุทธบริการ

4.2.11.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะ
ทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับ
อากาศภายใน มีรายละเอียดดังนี้

พื้น อาคารทั้งหมดปูด้วยกระเบื้องเซรามิกสีขาวเรียบ

ผนัง ผนังปูนทาสี ด้านหัวเตียงนอนหน้าต่างบานกระจกใส

ฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานท้องพื้นอาคารทาสีขาว

ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน แสงภายในส่วนใหญ่ใช้แสงธรรมชาติเพราะ
แสงเข้าจากผนังข้างอาคาร มีผ้าม่านกันแดดจากภายนอก ส่วนแสงประดิษฐ์เป็นแสงจากหลอด
Fluorescent หลอดยาวติดลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบปรับอากาศภายใน พื้นที่ภายในตัวอาคารติดเครื่องปรับอากาศชนิด

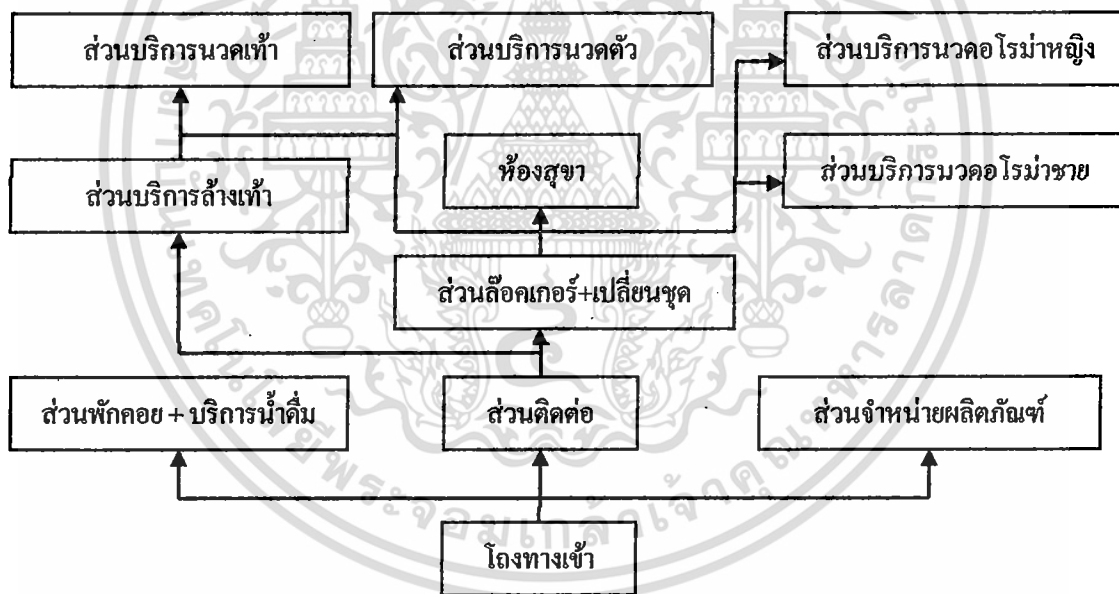
แขวนฝ้าเพดาน

4.2.12 กรณีตัวอย่างที่ 12 ศูนย์สุขภาพเซเว่น

4.2.12.1 ข้อมูลทั่วไป ศูนย์สุขภาพเซเว่นมีขนาดพื้นที่ส่วนบริการนวดรวม

ทั้งหมด 352 ตารางเมตร เป็นอาคาร 5 ห้องแถวจำนวน 4 ชั้น มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.75-4.76) ดังนี้

1. ส่วนต้อนรับและติดต่อบริการ
 2. ส่วนพักผ่อน
 3. ส่วนล้างมือล้างเท้า
 4. ลิ้อคเกอร์
 5. ห้องเปลี่ยนชุด
 6. พื้นที่ส่วนเตียงนวดตัว
 7. พื้นที่ส่วนนวดเท้า
 8. พื้นที่ส่วนนวดอโรม่า
 9. ห้องสูชา
 10. ส่วนจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับสปา
- เวลาเปิดให้บริการตั้งแต่ 9.00 น. ปิดเวลา 20.00 น. มีเตียงนวดทั้งหมด 16 เตียง แบ่งเป็นห้องนวดตัวจำนวน 6 เตียง ห้องนวดน้ำมันอโรม่าชายจำนวน 4 เตียง ห้องนวดน้ำมันอโรม่าหญิงจำนวน 3 เตียง ห้องนวดประคบจำนวน 3 เตียง เก้าอี้นวดเท้ามี 2 ตัว มีหมอนนวดทั้งหมด 14 คน อัตราค่าบริการ นวดตัว 1 ชั่วโมง ราคา 400 บาท นวดตัว 2 ชั่วโมง ราคา 600 บาท นวดน้ำมัน 1 ชั่วโมง 30 นาที ราคา 900 บาท นวดเท้า 1 ชั่วโมง ราคา 500 บาท

ภาพที่ 4.75 แสดงการเข้าใช้พื้นที่สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยศูนย์สุขภาพเซเว่น

ส่วนโถงทางเข้าตกแต่งสวยงามฝ้าเพดานสูงโปร่ง ตำแหน่งวางเคาน์เตอร์บริการและติดต่อและป้ายโลโก้ศูนย์ เห็นเด่นชัดเจน ส่วนเคาน์เตอร์มีความกว้างเสมอแนวผนังติดป้ายโลโก้ มีความสูงระดับโต๊ะทำงานมีขนาด 4.00 x 0.80 x 0.75 เมตร มีเก้าอี้หน้าโต๊ะสำหรับลูกค้า เนื่องจากมีการให้บริการหลากหลาย และสอนนวดแผนไทยด้วย จึงต้องใช้เวลาในการนำเสนอ (ภาพที่ 4.78)

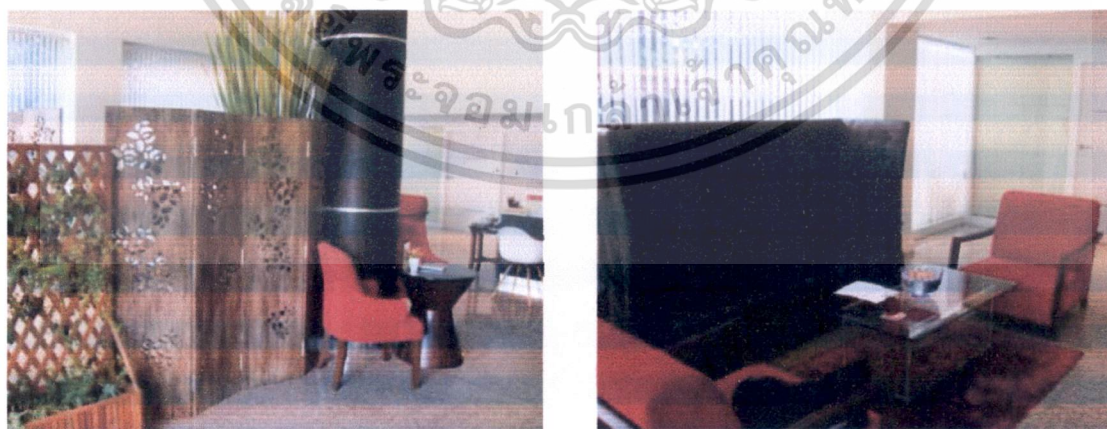

โถงทางเข้าเซตวัน

เคาน์เตอร์ติดต่อ สอบถาม

ภาพที่ 4.78 ส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อสอบถาม

ส่วนพื้นที่พักคอย มีการจัดวางตำแหน่งเตรียมไว้ทุกส่วนกระจายไว้ตามส่วนให้บริการ ทั้งส่วน โถงต้อนรับ และส่วนหน้าห้องนวด มีทั้งแบบโซฟายาวและอาร์มแชร์ มีการตกแต่งมุมพักคอยสวยงามเน้นบรรยากาศการนวด มีนิตยสารหนังสือพิมพ์ไว้บริการ ก่อนเข้าใช้บริการ พนักงานจะบริการเครื่องดื่มกับลูกค้า (ภาพที่ 4.79)

มุมพื้นที่พักคอย

มุมชุดโซฟาพักคอย

ภาพที่ 4.79 ส่วนพักคอยสำหรับลูกค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนพื้นที่ล้างเท้าของลูกค้ามีไว้ให้บริการใกล้กับบริเวณ โซฟานวดเท้า ลักษณะเป็นอ่างล้างมือวางตำแหน่งที่พื้น เป็นมุมตกแต่งแบ่งพื้นที่สำหรับลูกค้า 2 ท่าน มีฉากกั้น ระหว่างโซฟานวดเท้า (ภาพที่ 4.80) โซฟานวดเท้าเป็นโซฟาหนังขนาดใหญ่ตำแหน่งวางติดผนัง กระจกหน้าอาคาร (ภาพที่ 4.81)

ภาพที่ 4.80 บริเวณบริการล้างเท้า

ภาพที่ 4.81 ส่วนบริการนวดเท้า

ส่วนห้องล็อกเกอร์และห้องเปลี่ยนชุดสำหรับลูกค้า ตำแหน่งจะอยู่ใกล้กับ ห้องสุขา มีตู้ล็อกเกอร์อยู่หน้าห้อง (ภาพที่ 4.82-4.83) ส่วนห้องเปลี่ยนชุดจะอยู่ในห้องสุขาซึ่ง แยกหญิง-ชาย ห้องมีขนาด 1.20x1.00 เมตร ไม่มีประตูปิด ใช้ผ้าม่านปิด มีกระจกและชั้นวาง อุปกรณ์สำหรับแต่งตัวเท่านั้น (ภาพที่ 4.84-4.85)

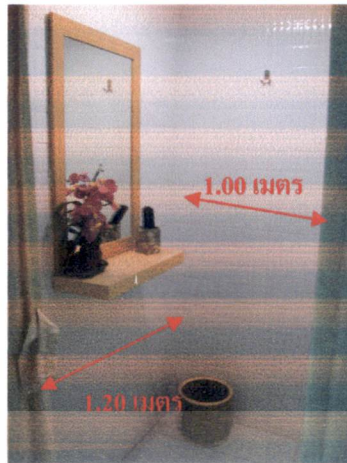

ภาพที่ 4.82 ส่วนวางตู้ล็อกเกอร์

ภาพที่ 4.83 ตู้ล็อกเกอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.84 ภายในห้องเปลี่ยนชุด

ภาพที่ 4.85 กระจกและชั้นวางของ

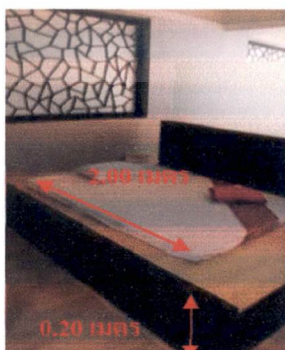
พื้นที่ส่วนวางเตียงขนาดทางผู้วิจัยศึกษาเฉพาะส่วนบริการนวดตัว ลักษณะการวางเตียงนวดเป็นพื้นที่ยกระดับจากพื้น 0.20 เมตร ไปด้วยไม้วางตำแหน่งกึ่งกลางห้องหันหัวเตียงชนกันข้างละ 3 ล็อก ขนาดต่อล็อก 2.00x2.80 เมตร วางทับด้วยพูกขนาด 1.50x2.00 เมตร ปลอกหมอนและผ้าปูเตียงสีขาว มีผ้าลายไทยคาดเตียงให้ดูสวยงาม ใช้พาร์ติชันกึ่งที่บึงไปรงตกแต่งกันระหว่างกัน มีทางเดินได้รอบ (ภาพที่ 4.86-4.88)

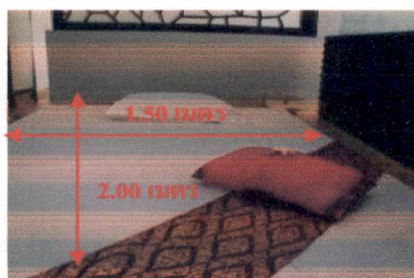
ภาพที่ 4.86 พื้นที่ส่วนนวดแผนไทย

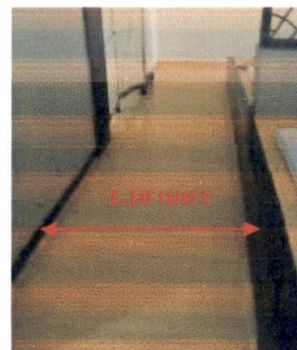
ภาพที่ 4.87 พาร์ติชันกั้นล็อกเตียงนวด

พื้นยกระดับ

เตียงนวด

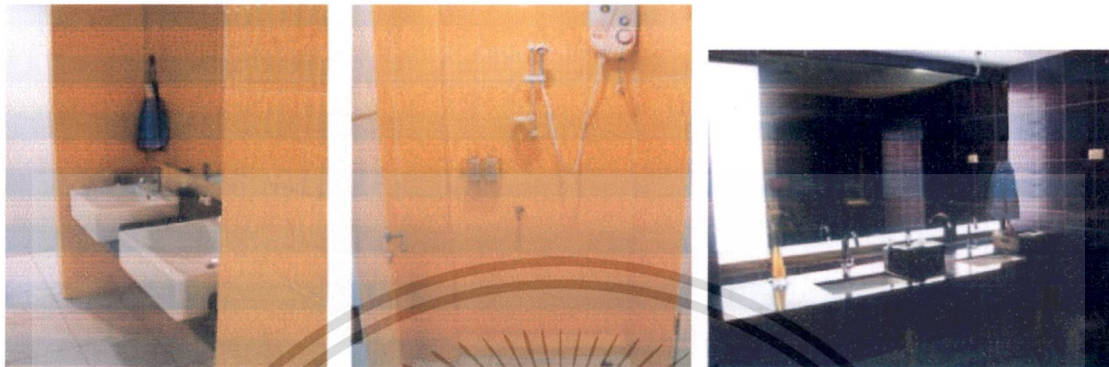

ช่องทางเดิน

ภาพที่ 4.88 ลักษณะการวางเตียงนวดและขนาดเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนห้องสุขาแยกหญิงและชาย เนื่องจากมีให้บริการที่หลากหลายภายในห้องสุขามีห้องอาบน้ำด้วย มีการตกแต่งด้วยสีกระเบื้องเน้นส่วนอ่างล้างมือและห้องอาบน้ำ เพื่อเน้นบรรยากาศความสวยงามน่าใช้งาน (ภาพที่ 4.89)

ห้องสุขาชาย

ห้องอาบน้ำ

ห้องสุขาหญิง

ภาพที่ 4.89 ส่วนห้องสุขา

4.2.12.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน โดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน มีรายละเอียดดังนี้

พื้น ส่วนพื้นที่โถงต้อนรับชั้น 1 ปูด้วยหินแกรนิตสีเทา ส่วนบริการนวดปูพื้นด้วยไม้ปาร์เก้สำเร็จรูป รวมถึงพื้นยกระดับวางพุกสำหรับนวดไทย (ภาพที่ 4.90)

ผนัง ผนังทาสีโทนอบอุ่น

ฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานฝ้ายิปซัมบอร์ดฉาบเรียบทาสีขาว บางส่วนทาสีโทนอบอุ่น ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน แสงภายในส่วนใหญ่ใช้แสงธรรมชาติเพราะแสงเข้าจากผนังรอบอาคาร มีฝ้าม่านกันแดดจากภายนอก ส่วนแสงประดิษฐ์เป็นแสงจากหลอด Directlight จากหลอด Downlight ส่วนพื้นที่นวดจะใช้การให้แสง Indirectlight ซ่อนหลอดไฟในหลังฝ้าเพดานให้บรรยากาศเป็นการพักผ่อน (ภาพที่ 4.91)

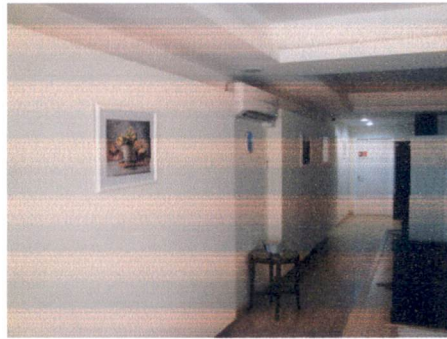
ระบบปรับอากาศภายใน พื้นที่ภายในส่วนห้องนวดตัวติดเครื่องปรับอากาศชนิดติดผนัง

การประดับตกแต่ง มีการตกแต่งส่วนโถงต้อนรับและเน้นที่ส่วน พาร์ติชันกันพื้นที่นวด มีการเสริมด้วยรูปภาพตามจุดต่างๆ (ภาพที่ 4.92-4.93)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

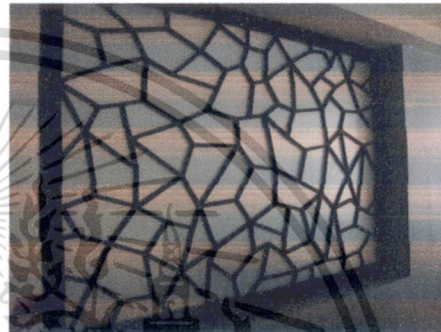
ภาพที่ 4.90 ไม้ปาร์เก้ปูพื้น

ภาพที่ 4.91 ฝ้าทำหลิบซ่อนหลอดไฟ

ภาพที่ 4.92 การประดับตกแต่งโถงทางเข้า

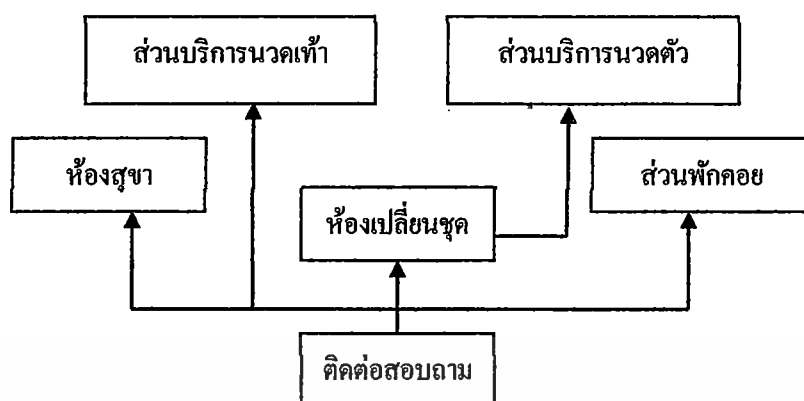

ภาพที่ 4.93 พาร์ติชั่นตกแต่งกันผนัง

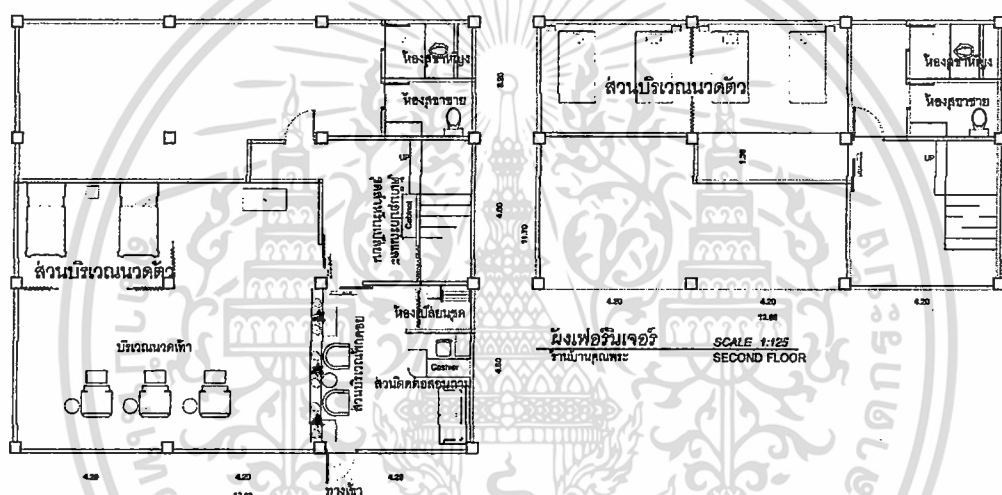
4.2.13 กรณีตัวอย่างที่ 13 ร้านบ้านคุณพระ

4.2.13.1 ข้อมูลทั่วไป ร้านบ้านคุณพระ มีขนาดพื้นที่ 166 ตารางเมตร เป็นอาคาร 3ห้องแถวจำนวน 4 ชั้น เปิดเป็นส่วนบริการนวดเฉพาะชั้น 1 และ 2 มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.94-4.95) ดังนี้ 1. ส่วนต้อนรับและติดต่อสอบถาม 2. ส่วนพักคอย 4. ล็อบเกอร์ 5. ห้องเปลี่ยนชุด 6. พื้นที่ส่วนเตียงนวด 7. พื้นที่โซฟานวดเท้า 8. ห้องสุขา เปิดให้บริการตั้งแต่เวลา 9.00 น. ปิดเวลา 20.00 น. มีเตียงนวดทั้งหมด 6 เตียง เก้าอี้นวดเท้า 3 ตัว มีหมอนนวดทั้งหมด 4 คน อัตราค่าบริการ นวดตัว 2 ชั่วโมง ราคา 300 บาท นวดเท้า 1 ชั่วโมง 200 ไม่มีนวดน้ำมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.94 แสดงการเข้าใช้พื้นที่สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านบ้านคุณพระ

ภาพที่ 4.95 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านบ้านคุณพระ

4.2.13.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วน

พื้นที่ใช้สอย ตัวอาคารเป็นอาคารพาณิชย์ 3 ห้อง มี 4 ชั้น มีทางเข้าหลักด้านหน้าเพียงด้านเดียว พื้นที่จอดรถอยู่ด้านหน้าอาคาร มีพื้นที่ติดกับอาคารข้างเคียง มีพื้นที่จัดสวนน้ำตกด้านหน้าก่อนประตูเข้าอาคาร ลักษณะประตูทางเข้าเป็นประตูบานสวิงกระจกใสกรอบอลูมิเนียม มีตำแหน่งที่วางรองเท้าติดกับที่พักผ่อน ส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อเป็นเคาน์เตอร์เคี๋ยระดับ โตะทำงาน ส่วนพักผ่อนลักษณะแบ่งเป็น 2 ฟังขนานติดประตูทางเข้าเป็น โซฟา มีมุมวางนิตยสารและหนังสือพิมพ์ไว้บริการ ส่วนพื้นที่ล็อกเกอร์และห้องเปลี่ยนชุดอยู่ในห้องเดียวกัน โดยใช้พื้นที่ใต้บันไดทางขึ้นเป็นห้อง มีผ้าม่านกันแทนประตู มีตู้เก็บชุดและอุปกรณ์นวดวางอยู่หน้าห้องเปลี่ยนชุด ไม่มีส่วนพื้นที่ล้างเท้า (ภาพที่ 4.96)

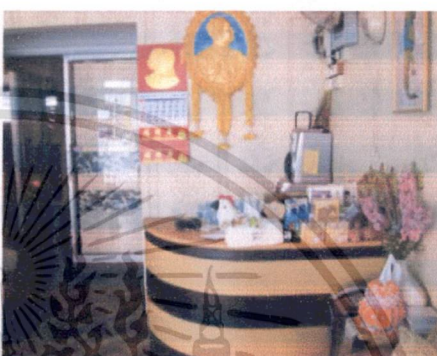
อาคารร้านบ้านคุณพระ

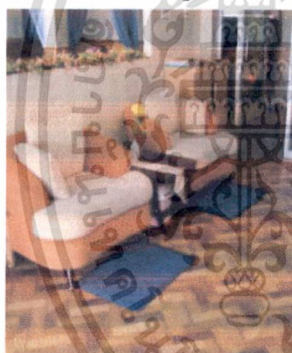
บริเวณจัดสวนน้ำตก

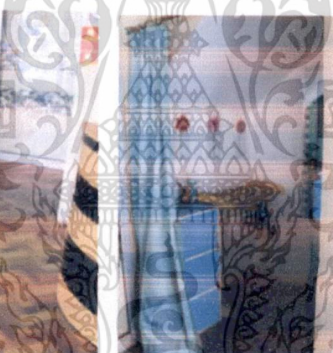
ประตูทางเข้าร้าน

เคาน์เตอร์ติดต่อ

ส่วนพักคอย

ห้องเปลี่ยนชุด

ตู้เก็บอุปกรณ์

ภาพที่ 4.96 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านนวดบ้านคุณพระ

ส่วนบริเวณเตียงนวดแบ่งพื้นที่ไว้ชั้นที่ 1 จำนวน 2 เตียง ลักษณะเตียงเป็นนำเตียงเดี่ยววางด้วยฟูก พื้นที่นวดมีผ้าม่านกันรอบตัว ชั้นที่ 2 มีจำนวน 4 เตียง เป็นห้องรวมเป็นพื้นที่ยกระดับขนาด 0.20 เมตร ทั้งห้องวางด้วยฟูกขนาด 0.90 x 1.97x 0.10 เมตร มีจำนวน 4 เตียง มีผ้าม่านกันระหว่างคู่ 2 เตียง (ภาพที่ 4.97)

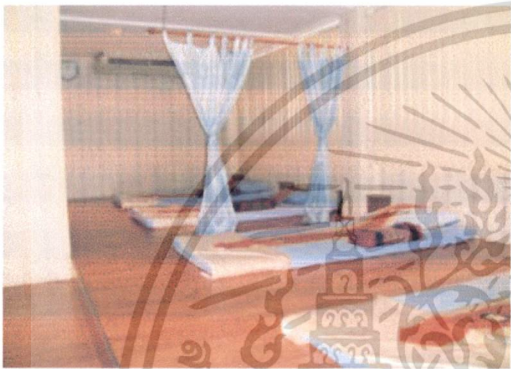
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

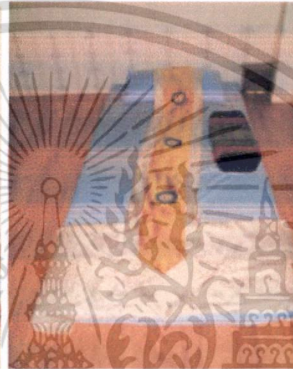
พื้นที่วางเตียงนอนคว่ำ

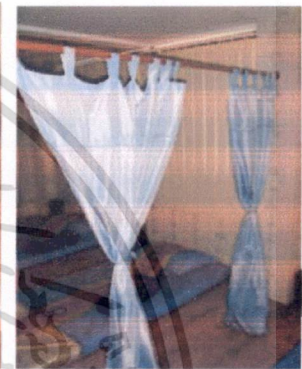
เตียงนอนคว่ำ

ห้องนอนรวม

ลักษณะเตียงนอน

ผ้าม่าน

ภาพที่ 4.97 ลักษณะการจัดวางเตียงนอนและรูปแบบเตียงนอน

4.2.13.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะ

ทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ผ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน มีรายละเอียดดังนี้

พื้น ส่วนพื้นที่โถงต้อนรับชั้น 1 ปูด้วยกระเบื้องยางลายไม้ ส่วนพื้นที่ห้องนอนปูด้วยพื้นไม้ปาร์เก้สำเร็จรูป

ผนัง ผนังติด Wall paper ลวดลายโทนสีอบอุ่น

ผ้าเพดาน ผ้าเพดานผ้ายิปซัมบอร์ดฉาบเรียบทาสีขาว

ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน แสงประดิษฐ์เป็นแสงจากหลอด Directlight

จากหลอด Downlight

ระบบปรับอากาศภายใน พื้นที่ภายในตัวอาคารติดเครื่องปรับอากาศชนิด

แขวนผ้าเพดาน

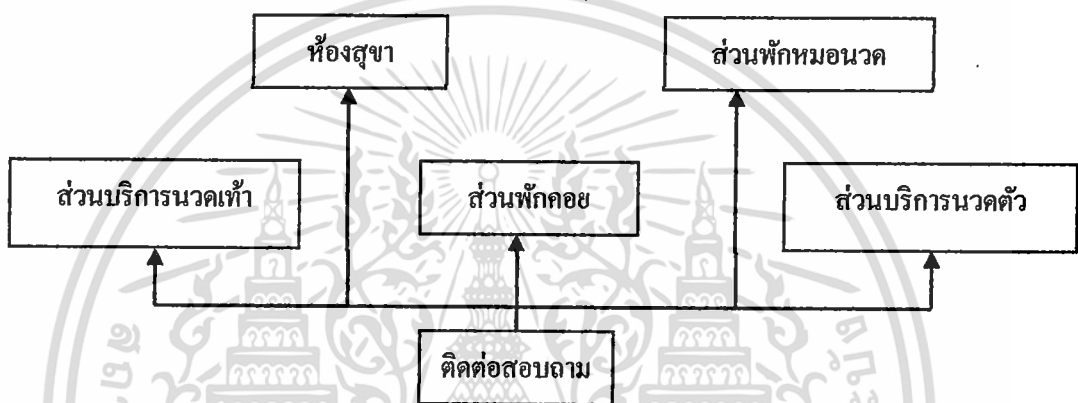
การประดับตกแต่ง พื้นที่ภายในมีการตกแต่งส่วน โถงต้อนรับมีการกรุผนังไม้

รูปภาพและต้นไม้ปลอมประดับ

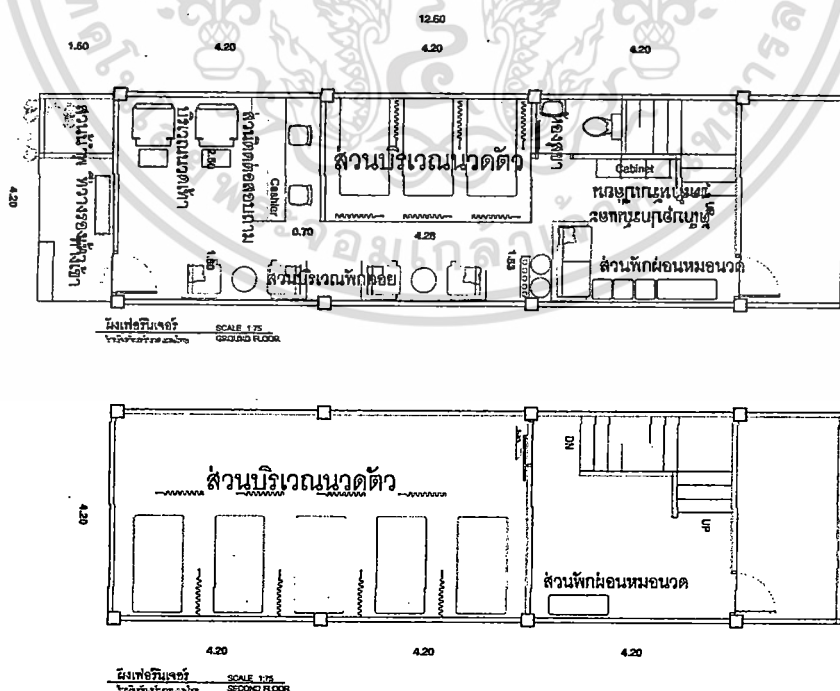
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.14 กรณีตัวอย่างที่ 14 ร้านจิตจันทรนวดแผนไทย

4.2.14.1 ข้อมูลทั่วไป ร้านจิตจันทรนวดแผนไทยมีขนาดพื้นที่ส่วนบริการ นวบรวมทั้งหมด 102 ตารางเมตร เป็นอาคารพาณิชย์ 1 ห้อง จำนวน 4 ชั้น เปิดเป็นส่วนบริการนวด เฉพาะชั้น 1 และ 2 มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.98-4.99) ดังนี้ 1. ส่วนต้อนรับและติดต่อสอบถาม 2. ส่วน พักคอย 3. พื้นที่ส่วนเตียงนวด 4. พื้นที่โซฟานวดเท้า 5. ส่วนพักผ่อนนวด 6. ห้องสุชา เปิด ให้บริการตั้งแต่เวลา 10.00 น. ปิดเวลา 22.00 น. มีเตียงนวดทั้งหมด 8 เตียง เก้าอี้นวดเท้า 2 ตัว มี หมอนนวดทั้งหมด 10 คน อัตราค่าบริการ นวดตัว 2 ชั่วโมง ราคา 200 บาท นวดตัว 1 ชั่วโมง ราคา 150 บาท นวดฝ่าเท้า 1 ชั่วโมง 150

ภาพที่ 4.98 แสดงการเข้าใช้พื้นที่สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านจิตจันทรนวดแผนไทย

ภาพที่ 4.99 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านจิตจันทรนวดแผนไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

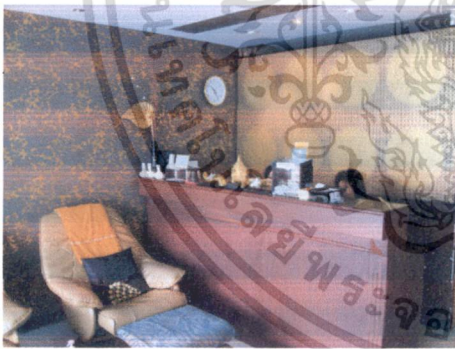
4.2.14.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วนพื้นที่ใช้สอย ตัวอาคารเป็นอาคารพาณิชย์ 1 ห้อง มี 4 ชั้น ส่วนทางเข้าหลักด้านหน้าเพียงด้านเดียว ไม่มีที่สำหรับจอดรถด้านหน้าร้าน เว้นพื้นที่หน้าร้านสำหรับจัดมุมสวน และสำหรับชั้นวางรองเท้า ลักษณะประตูบานเปิดเข้าร้านเป็นบานสวิงกระจกใส (ภาพที่ 4.100-4.101) ชั้นที่ 1 แบ่งพื้นที่โถงทางเข้าเป็น โซฟาแนวเต้า และเคาน์เตอร์ติดต่อ ลักษณะเคาน์เตอร์เป็นเคาน์เตอร์สูงระดับยื่นติดต่อกันผนังหลังเพื่อกั้นพื้นที่แนวด้านหลังให้เป็นส่วนตัว (ภาพที่ 4.102) ช่วงทางสัญจรมีเก้าอี้พักคอยยาวตลอดแนว (ภาพที่ 4.103) พื้นที่ของตู้เก็บอุปกรณ์ววด ชุด ผ้าปูที่นอนและหมอน อยู่หน้าห้องน้ำ ไม่มีห้องเปลี่ยนชุดและบริเวณล้างเท้า

ภาพที่ 4.100 มุมจัดสวนหน้าร้าน

ภาพที่ 4.101 ประตูทางเข้า

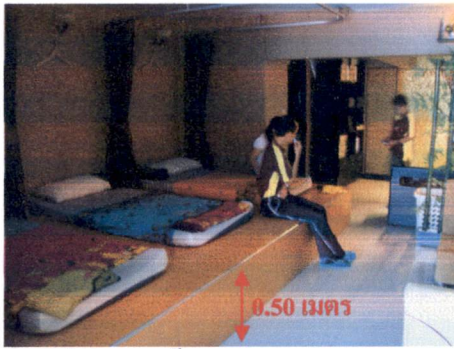
ภาพที่ 4.102 เคาน์เตอร์ติดต่อ

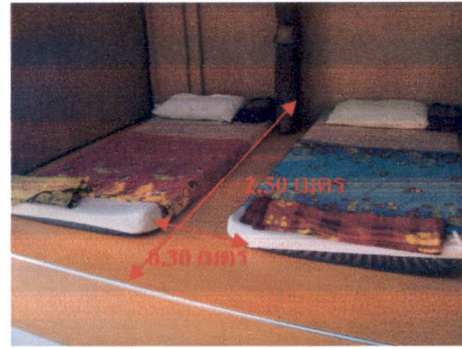
ภาพที่ 4.103 ทางเดินและพื้นที่พักคอย

ส่วนบริเวณเตียงนอน จะแบ่งพื้นที่ไว้ชั้นที่ 1 จำนวน 3 เตียง ลักษณะเตียงเป็นพื้นยกระดับจากพื้น 0.50 เมตร ปูด้วยกระเบื้องเซรามิกหลายไม้ วางทับด้วยพูกขนาด 0.90 x 1.97 x 0.10 มีผ้าม่านกั้นระหว่างเตียง (ภาพที่ 4.104-4.105) ชั้นที่ 2 เป็นห้องนวดรวมยกระดับพื้น 0.15 เมตร ทั้งห้องปูพื้นด้วยกระเบื้องยางวางทับด้วยพูกขนาด 0.90 x 1.97 x 0.10 มีผ้าม่านกั้นระหว่างเตียง (ภาพที่ 4.106-4.107) มีพรมผืนวางตามเดินตกแต่งเป็นระยะ ๆ ส่วนพักคอยรอคิวขนาดสำหรับหมอนวด มีการแบ่งพื้นที่เป็นม้านั่งขนาดเล็กและตกแต่งบังสายตาจากหน้าร้านด้วยต้นไม้ปลอม (ภาพที่ 4.108-4.109)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.104 พื้นยกระดับวางฟูกสำหรับนวด

ภาพที่ 4.105 ฟูกสำหรับนวดตัว

ภาพที่ 4.106 ห้องนวดรวม

ภาพที่ 4.107 ฟูกสำหรับนวด

ภาพที่ 4.108 มุมพักรอกิวนวด

ภาพที่ 4.109 ดินไม้ปloomบังตากั้นพื้นที่

4.2.14.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน มีรายละเอียดดังนี้

พื้น ส่วนพื้นที่โถงต้อนรับชั้น 1 ปูด้วยกระเบื้องแกรนิตโต้สีครีมแผ่นใหญ่ ส่วนพื้นที่ห้องนวดปูด้วยพื้นกระเบื้องยาง

ผนัง ผนังติด Wall paper ลวดลายไทย สลับสี

ฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานฝ้ายิปซัมบอร์ดฉาบเรียบทาสีขาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

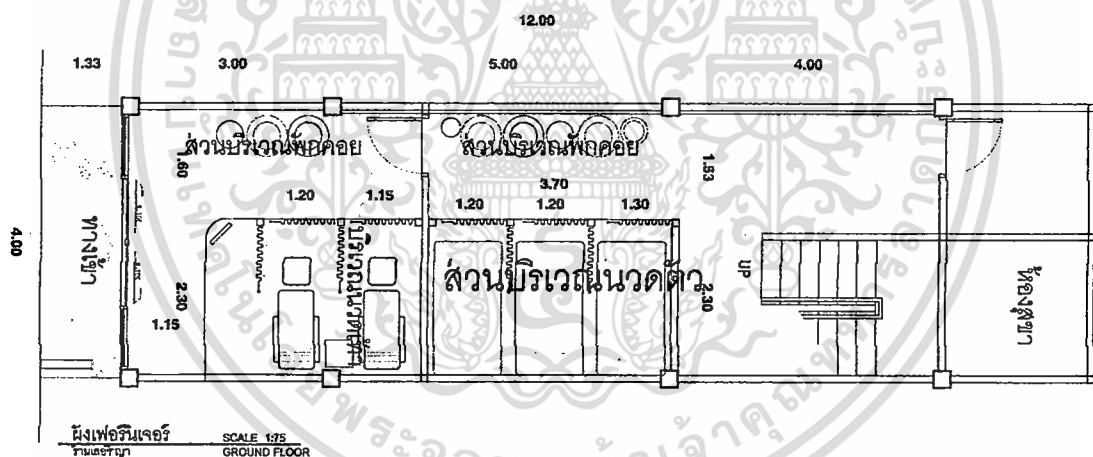
ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน การให้แสงพื้นที่ทั่วไปใช้ประดิษฐ์เป็นแสงจากหลอด Directlight จากหลอด Downlight ซึ่งจะเน้นส่องที่กำแพง ส่วนห้องนวดจะใช้โคมไฟกิ่งติดที่ผนังหัวเตียงนวดส่องขึ้นฝ้าเพดาน

ระบบปรับอากาศภายใน พื้นที่ภายในอาคารติดเครื่องปรับอากาศชนิดแขวนฝ้าเพดาน

การประดับตกแต่ง พื้นที่ภายในมีการตกแต่งส่วน โถงต้อนรับมีการกรุผนังด้วย wall paper สีที่ลวดลายไทย สีทองสลัก มีภาพลายไทยตกแต่ง มีบรรยากาศคล้ายสปาไทย

4.2.15 กรณีตัวอย่างที่ 15 ร้านเลอทิญา

4.2.15.1 ข้อมูลทั่วไป ร้านเลอทิญามีขนาดพื้นที่ส่วนบริการนวดรวมทั้งหมด 48 ตารางเมตร เป็นอาคารพาณิชย์ 1 ห้อง จำนวน 2 ชั้น มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.110) ดังนี้ 1. ส่วนพักคอย 2. พื้นที่ส่วนเตียงนวด 3. พื้นที่โอฟานนวดเท้า 4. ห้องสุขา เปิดให้บริการตั้งแต่เวลา 10.00 น. ปิดเวลา 22.00 น. มีเตียงนวดทั้งหมด 3 เตียง เก้าอี้นวดเท้า 2 ตัว มีหมอนวดทั้งหมด 3 คน อัตราค่าบริการนวดตัว 2 ชั่วโมง ราคา 300 บาท นวดตัว 1 ชั่วโมง ราคา 180 บาท นวดฝ่าเท้า 1 ชั่วโมง 200 บาท

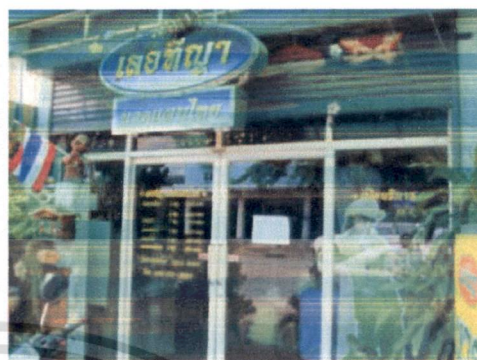
ภาพที่ 4.110 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านเลอทิญา

4.2.15.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วนพื้นที่ใช้สอย ตัวอาคารเป็นอาคารพาณิชย์ 1 ห้อง มี 2 ชั้น ไม่มีที่สำหรับจอดรถด้านหน้าร้าน เว้นพื้นที่หน้าร้านสำหรับจัดมุมสวน ไม่มีที่สำหรับวางรองเท้า ประตูบานเปิดเข้าร้านเป็นบานสวิงคู่ กระฉกแบ่งพื้นที่ไม่มีโถงพักคอยโดยแบ่งพื้นที่ทางเข้าเป็นบริเวณนวดเท้า ส่วนระหว่างทางเดินจะวางที่นั่งพักคอยเป็นเฟอร์นิเจอร์ตกแต่ง มีประตูกันห้องระหว่างห้องนวดฝ่าเท้า และห้องนวดตัว

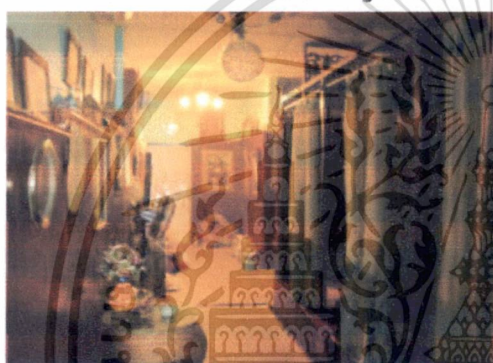
ไม่มีส่วนบริการใดนอกจากเตียงนอนตัวและนอนเก้า เตียงนวดยกระดับพื้นไม้ 0.40 เมตร วางทับด้วยฟูกขนาด 0.90 x 1.97x 0.10 มีผ้าม่านกันระหว่างเตียง (ภาพที่ 4.111)

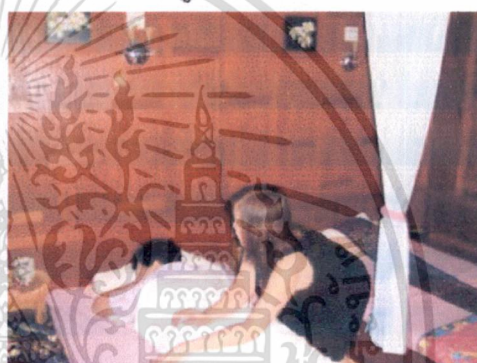
ด้านหน้าร้านเลขทิญา

ประตูทางเข้าร้าน

บรรยากาศภายในร้านส่วนนวดตัว

ส่วนบริการนวดตัว

ภาพที่ 4.111 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านนวดเลขทิญา

4.2.15.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน มีรายละเอียดดังนี้

พื้น ส่วนพื้นที่ทั้งหมดปูด้วยเสื่อกก

ผนัง ผนังติด กรูไม้ลายฝาปะกน

ฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานฝ้าทิบาร์

ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน พื้นที่ภายในร้านใช้แสงจากโคมไฟแขวนฝ้าเพดาน และไฟกิ่งหัวเตียงนวด

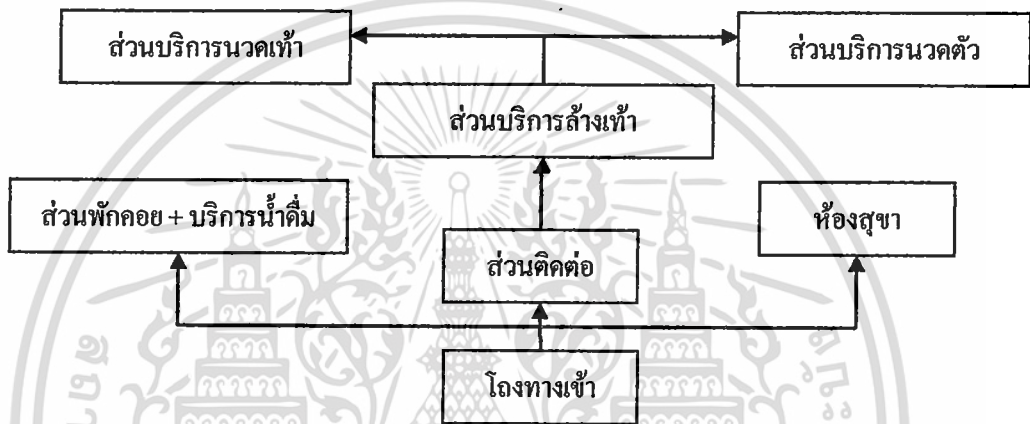
ระบบปรับอากาศภายใน พื้นที่ภายในร้านติดเครื่องปรับอากาศชนิดแขวนฝ้าเพดาน

การประดับตกแต่ง พื้นที่ภายในร้านมีการตกแต่งผนังทั้งหมดด้วยลายไม้ฝาปะกน บรรยากาศแบบทางเหนือ มีรูปตกแต่งใช้เฟอร์นิเจอร์วัสดุธรรมชาติ

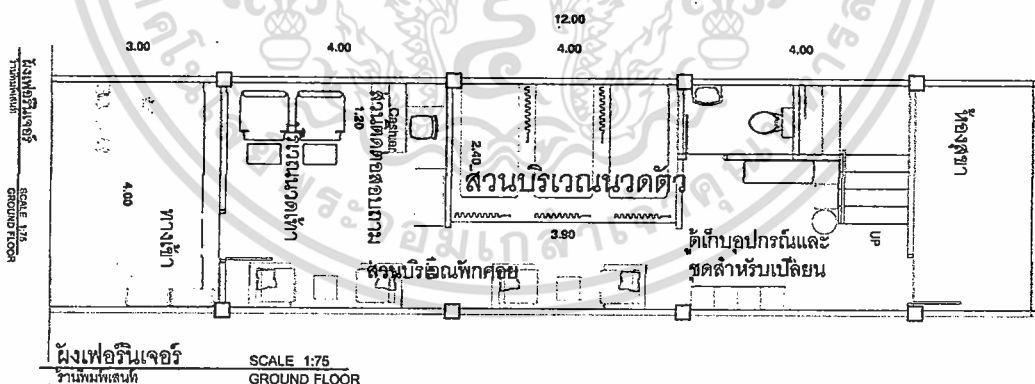
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.16 กรณีตัวอย่างที่ 16 ร้านพิมเสนท์

4.2.16.1 ข้อมูลทั่วไป ร้านพิมเสนท์มีขนาดพื้นที่ส่วนบริการนวดรวมทั้งหมด 96 ตารางเมตร เป็นอาคารพาณิชย์ 1 ห้อง จำนวน 2 ชั้น มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.112 -4.113) ดังนี้
 1. ส่วนต้อนรับและติดต่อสอบถาม 2. ส่วนพักผ่อน 3. พื้นที่ส่วนเตียงนวด 4. พื้นที่โซฟานวดเท้า
 5. ส่วนบริการล้างเท้า 6. ห้องสุขา เปิดให้บริการตั้งแต่เวลา 10.00 น. ปิดเวลา 22.00 น. มีเตียงนวดทั้งหมด 8 เตียง เก้าอี้นวดเท้า 2 ตัว มีหมอนวดทั้งหมด 10 คน อัตราค่าบริการ นวดตัว 2 ชั่วโมง ราคา 200 บาท นวดตัว 1 ชั่วโมง ราคา 150 บาท นวดฝ่าเท้า 1 ชั่วโมง 200 บาท มีบริการนวดน้ำมัน

ภาพที่ 4.112 แสดงการเข้าใช้พื้นที่สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านพิมเสนท์

ภาพที่ 4.113 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านพิมเสนท์

4.2.16.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วน
พื้นที่ใช้สอย ตัวอาคารเป็นอาคารพาณิชย์ 1 ห้อง มี 3 ชั้น ส่วนทางเข้าหลักด้านหน้าเพียงด้านเดียว ไม่มีที่สำหรับจอดรถด้านหน้าร้าน เว้นพื้นที่ทางเดินจากถนนหลักเพื่อจัดสวนทั้ง 2 ผังติดกำแพง มีชั้นสำหรับวางรองเท้า ก่อนเข้าร้าน ลักษณะหน้าร้านและประตูเป็นบานกระจกใส ไม่มีเฟรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 1 แบ่งพื้นที่โถงทางเข้าเป็น โขฟานวดเท้า และเคาน์เตอร์ติดต่อ ลักษณะเคาน์เตอร์เป็น เคาน์เตอร์สูงระดับยื่นติดต่อกันผนังหลังเพื่อกั้นพื้นที่นวดด้านหลังให้เป็นส่วนตัว ช่วงทางสัญจร จะมีเก้าอี้พักคอยยาวตลอดแนว พื้นที่ตู้เก็บอุปกรณ์นวด ชุด ผ้าปูที่นอนและปลอกหมอนอยู่หน้าห้องน้ำ มีพื้นที่บริการล้างเท้าอยู่หน้าห้องสุขา ไม่มีห้องเปลี่ยนชุด (ภาพที่ 4.114)

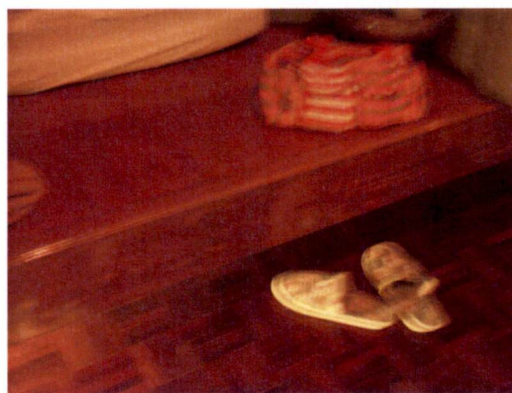

ส่วนบริเวณเตียงนวดจะแบ่งพื้นที่ไว้ชั้นที่ 1 จำนวน 3 เตียง ลักษณะเตียงเป็น พื้นยกระดับจากพื้น 0.40 เมตร ปูด้วยไม้ วางทับด้วยฟูกขนาด 0.90 x 1.97x 0.10 มีผ้าม่านกั้น ระหว่างเตียง ชั้นที่ 2 จำนวน 5 เตียง พื้นยกระดับจากพื้น 0.40 เมตร ปูด้วยไม้ วางทับด้วยฟูกขนาด 0.90 x 1.97x 0.10 มีผ้าม่านกั้นระหว่างเตียง (ภาพที่ 4.115-4.116)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.115 พื้นที่วางเตียงนอน

ภาพที่ 4.116 พื้นยกระดับวางฟูก

4.2.16.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน มีรายละเอียดดังนี้

พื้นที่ ส่วนพื้นที่โถงต้อนรับชั้น 1 ไปด้วยกระเบื้องแกรนิตโต้สีครีมแผ่นใหญ่ ส่วนพื้นที่ห้องนอนด้วยพื้นด้วยไม้ปาร์เก้

ผนัง ผนังทาสีโทนสีอบอุ่น

ฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานฝ้ายิปซัมบอร์ดฉาบเรียบทาสีขาว

ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน พื้นที่ภายในร้านการให้แสงทั่วไปใช้ประดิษฐ์เป็นแสงจากหลอด Direct light จากหลอด Downlight ซึ่งจะเน้นส่องที่กำแพง และไฟ Indirect light ที่ซ่อนที่พื้นยกระดับ สำหรับวางฟูกให้แสงไฟส่องที่พื้นเสริมบรรยากาศผ่อนคลาย ระบบปรับอากาศภายใน พื้นที่ภายในร้านติดตั้งเครื่องปรับอากาศชนิดแขวนฝ้าเพดาน

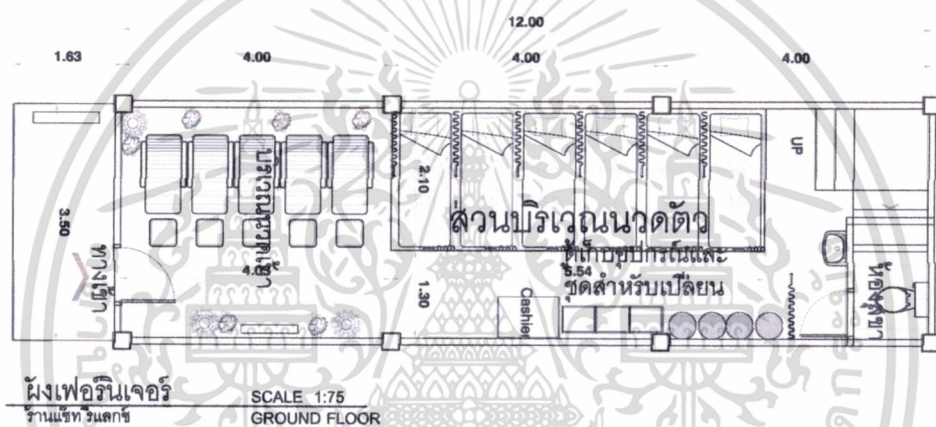
การประดับตกแต่ง พื้นที่ภายในร้านมีการตกแต่งส่วนโถงต้อนรับมีการกรุผนังด้วยไม้ระแนง กั้นพื้นที่ส่วนเคาน์เตอร์กับส่วนวางเตียงนอน เน้นบรรยากาศให้ต่อเนื่องกับสวนภายนอก

4.2.17 กรณีตัวอย่างที่ 17 ร้านแซ่ท รีแลกซ์

4.2.17.1 ข้อมูลทั่วไป ร้านแซ่ท รีแลกซ์มีขนาดพื้นที่ส่วนบริการนวดรวมทั้งหมด 42 ตารางเมตร เป็นอาคารพาณิชย์ 1 ห้อง จำนวน 3 ชั้น มีส่วนต่างๆ (ภาพที่ 4.117) ดังนี้
1. พื้นที่ส่วนเตียงนวด 2. พื้นที่โซฟานวดเท้า 3. ห้องสุขา เปิดให้บริการตั้งแต่เวลา 10.00 น. ปิดเวลา 22.00 น. มีเตียงนวดทั้งหมด 6 เตียง เก้าอี้นวดเท้า 5 ตัว มีหมอนนวดทั้งหมด 12 คน อัตราค่าบริการ นวดตัว 2 ชั่วโมง ราคา 320 บาท นวดตัว 1 ชั่วโมงราคา 170 บาท นวดฝ่าเท้า 2 ชั่วโมง 320 บาท 1 ชั่วโมง ราคา 170 บาท มีบริการนวดน้ำมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.17.2 ส่วนประกอบต่างๆ การจัดพื้นที่ใช้สอยและลักษณะในแต่ละส่วน
 พื้นที่ใช้สอย ตัวอาคารเป็นอาคารพาณิชย์ 1 ห้อง มี 3 ชั้น เนื่องจากร้านนวดอยู่บริเวณอาคารพาณิชย์
 ย่านการค้า จึงรับรองเฉพาะลูกค้าที่เดินผ่านร้าน และมาซื้อสินค้าบริเวณรอบๆ ลูกค้าที่ขับรถส่วนตัว
 ไม่สามารถเข้าถึงได้ ทางเข้าร้านตั้งติดกับทางเดินสาธารณะ ประตูหน้าร้านเป็นบานเปิดกระจก
 ภายในไม่มีส่วนพักคอย หรือส่วนต้อนรับ ใช้โต๊ะขนาดเล็กสำหรับเก็บเงิน มีส่วนเก็บอุปกรณ์
 สำหรับใช้นวด ห้องน้ำเป็นห้องน้ำรวม ชาย-หญิง มีทางเดินบันไดแยกขึ้นไปนวดห้องนวดน้ำม
 ชั้น 2 โขพานวดทำอยู่หน้าร้านวางติดกันจำนวน 5 ตัว ส่วนเตียงนวดเป็นพื้นยกระดับวางด้วยฟูก
 จำนวน 6 ตัวระยะห่างระหว่างกัน 0.20 เมตร ใช้ม่านกั้นระหว่างฟูกทุกหลัง (ภาพที่ 4.118)

ภาพที่ 4.117 แสดงผังภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยร้านแฉ็ทรีแลกซ์

ภาพที่ 4.118 ลักษณะการจัดพื้นที่ภายในร้านแฉ็ทรีแลกซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.17.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของกรณีตัวอย่าง ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบไปด้วยพื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การให้แสงสว่าง และระบบปรับอากาศภายใน มีรายละเอียดดังนี้

พื้น ส่วนพื้นที่ทั้งหมดปูกระเบื้องเซรามิกสีขาว

ผนัง ผนังทาสีขาวติดรูปภาพ

ฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานฝ้าที่บาร์

ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน พื้นที่ภายในร้านใช้แสงจากโคมไฟแขวนฝ้าเพดาน และไฟกิ่ง

ระบบปรับอากาศภายใน พื้นที่ภายในร้านติดเครื่องปรับอากาศชนิดแขวน

ฝ้าเพดาน

การประดับตกแต่ง พื้นที่ภายในมีการตกแต่งด้วยการใช้รูปภาพและต้นไม้มาตกแต่ง ไม่มีการตกแต่งด้วยวัสดุธรรมชาติมากรุผนัง

4.1.18 ลักษณะภาพรวมของศูนย์ฝึกอาชีพ มุานิธิ สมาคมและร้านนวดแผนไทยกรณีตัวอย่าง

จากการสังเกตศูนย์นวดแผนไทยกรณีตัวอย่าง ทั้งที่ให้บริการนวดโดยคนตาบอด และให้บริการนวดโดยคนสายตาทึบที่ได้คัดเลือกเป็นกรณีตัวอย่าง สามารถสรุปเป็นประเด็นต่างๆ ได้แก่ การแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน และรายละเอียดเรื่องข้อดีที่พบและปัญหาที่พบในแต่ละพื้นที่ภายในศูนย์นวดแผนไทยกรณีตัวอย่าง ได้ดังนี้

4.1.18.1 ลักษณะภาพรวมการแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในและลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน จากการสังเกตพบว่าพื้นที่ใช้สอยภายในแบ่งเป็นพื้นที่หลัก 3 ส่วน คือ ส่วนบริการทั่วไป ส่วนล็อกเกอร์และห้องสุขา และส่วนบริการนวด โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1. พื้นที่ส่วนบริการทั่วไปประกอบด้วย พื้นที่บริเวณทางเข้า จุดวางรองเท้า เคาน์เตอร์บริการ พื้นที่พักคอย จุดบริการเครื่องคั้ม จุดวางหนังสือและพื้นที่ล้างเท้า 2. ส่วนพื้นที่เปลี่ยนชุดและห้องสุขาประกอบด้วย พื้นที่เปลี่ยนชุด ห้องสุขา ห้องสุขาแยก หญิง/ชาย 3. ส่วนบริการนวดประกอบด้วย พื้นเตียงนวดตัว พื้นเตียงนวดเท้า พื้นที่เก็บของใกล้เตียงและพื้นที่พักคอยของหมอนวด ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบด้วยรูปแบบและการใช้วัสดุ โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1. พื้น 2. ผนัง 3. ฝ้าเพดาน 4. ลักษณะการให้แสงสว่าง (ตารางที่ 4.1-4.2)

ตารางที่ 4.1 แสดงพื้นที่ใช้สอยของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด

ศูนย์นวดแผน ไทย		พื้นที่ใช้สอย										
		ศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด	ศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด	ศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอดสามพราน	มูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด	มูลนิธิคอลลิคัลทีเอคนตาบอด	ศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริม สังคมคนตาบอด	ร้านนวดสุขภาพ นวดแผนไทย	ร้านเรือนริ้วจิตนวดแผนไทย	ร้านคาเฟ่แคเฟ่ไทย	สมาคมส่งเสริมการนวดแผนไทยคนตา บอด	ร้านนวดแผนไทยกรมสุขภาพ
ส่วนบริการทั่วไป	พื้นที่บริเวณ ทางเข้า	●	●	●	●		●	●				
	จุดวางรองเท้า	●	●	●	●	●	●	●				●
	เคาน์เตอร์ บริการ	●	●	●	●		●	●				
	พื้นที่พักคอย	●	●	●	●		●	●	●	●		
	จุดบริการ เครื่องเค็ม	●			●		●	●				
	พื้นที่วาง หนังสือ	●	●	●	●		●	●	●	●		
	พื้นที่ล้างเท้า		●		●		●					
ส่วนห้องเปลี่ยนชุด/สุขา	ลิ้นชักเกอร์ผ้า ของ	●	●				●	●				
	พื้นที่เปลี่ยนชุด	●	●	●			●	●				
	ห้องสุขา	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
	ห้องสุขาแยก ช/ ญ	●	●	●								●
ส่วนพื้นที่บริการนวด	พื้นที่นวดตัว	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
	พื้นที่นวดเท้า				●							
	พื้นที่เก็บของ	●				●						
	พื้นที่พักคอยของ หมอนวด	●	●		●							
ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน												
พื้น	กระเบื้อง+ ไม้	กระเบื้อง	ไม้ ปาร์ เก้	พรม	กระเบื้อง หินขัด	พรม	กระเบื้อง	กระเบื้อง	กระเบื้อง	กระเบื้อง	กระเบื้อง	กระเบื้อง
ผนัง	กัน กระຈก	เปิด โล่ง	เปิด โล่ง	กัน ทึบ	เปิด โล่ง	เปิด โล่ง	กัน กระຈก	เปิด โล่ง	เปิด โล่ง	เปิด โล่ง	เปิด โล่ง	เปิดโล่ง
ฝ้าเพดาน	ฉาบ เรียบ	ทึบ ทึบ	ฉาบ เรียบ	ทึบ ทึบ	ปูน ฉาบ	ฉาบ เรียบ	ฉาบ เรียบ	ทึบ ทึบ	ปูน ฉาบ	ปูน ฉาบ	ปูน ฉาบ	ทึบ ทึบ
แสงสว่าง	ธรรมชาติ แสงจากหลอด daylight			หลอด daylight	ธรรมชาติ แสงจากหลอด daylight			หลอด daylight	หลอด daylight	หลอด daylight	หลอด daylight	ธรรมชาติ หลอด daylight

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 แสดงพื้นที่ใช้สอยของร้านนวดแผนไทย โดยคนสายตาสกิด

พื้นที่ใช้สอย		ศูนย์นวดแผนไทย													
		ศูนย์สุขภาพพระตำวัน	ร้านบ้านคุณพระ	ร้านจัดตั้งที่นวดแผนไทย	ร้านเลอติญา	ร้านพิมเสนาห์	ร้านแฉะตรีแลกซ์								
ส่วนบริการทั่วไป	พื้นที่บริเวณทางเข้า	●	●	●	●	●	●								
	จุดวางรองเท้า	●	●	●		●									
	เคาน์เตอร์บริการ	●	●	●		●									
	พื้นที่พักผ่อน	●	●	●		●									
	จุดบริการเครื่องดื่ม	●	●	●		●									
	พื้นที่วางหนังสือ	●	●	●		●									
	พื้นที่ล้างเท้า	●	●	●		●									
ส่วนห้องเปลี่ยนชุด/ซุซา	ลิ้นชักเกอร์ฝากของ	●	●	●		●									
	พื้นที่เปลี่ยนชุด	●	●												
	ห้องซุซา	●	●	●	●	●	●								
	ห้องซุซาแยก ร/ญ	●	●												
ส่วนพื้นที่บริการนวด	พื้นที่นวดตัว	●	●	●	●	●	●								
	พื้นที่นวดเท้า	●	●	●	●	●	●								
	พื้นที่เก็บของ	●													
	พื้นที่พักผ่อนของหมอนวด	●		●											
ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน															
พื้น	ปาร์เก้ สำเร็จรูป	ปาร์เก้ สำเร็จรูป	กระเบื้อง+ ไวนิล	เตื่อ+ กระเบื้อง	กระเบื้อง	กระเบื้อง									
ผนัง	เปิดโล่ง +กันกิ้ง โป๊รง	เปิดโล่ง +ค้ำม่าน	เปิดโล่ง +ค้ำม่าน	เปิดโล่ง +ค้ำม่าน	เปิดโล่ง +ค้ำม่าน	เปิดโล่ง +ค้ำม่าน									
ฝ้าเพดาน	ฉาบ เรียบ	ฉาบ เรียบ	ฉาบ เรียบ	ฉาบ เรียบ	ฉาบ เรียบ	ฉาบ เรียบ									
แสงสว่าง	Warm light	Warm light	Warm light	Warm light	Warm light	Warm light									

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**4.1.18.2 รายละเอียดเรื่องข้อดีที่พบและปัญหาที่พบในแต่ละพื้นที่ภายในศูนย์
นวดแผนไทยกรณีตัวอย่าง** จากการสังเกตกรณีตัวอย่างพบว่าการลักษณะพื้นที่ให้บริการนวดแผน
ไทยระหว่างคนตามอคกับคนสายตาศกตมมีลักษณะพื้นที่แตกต่างกัน เนื่องจากตัวอาคารศูนย์นวด
โดยคนตามอคจะเป็นการใช้อาคารที่หลากหลายขนาด มีการแยกอาคารเป็นอาคารติดต่อกันและอาคาร
นวดซึ่งข้อมูลบางส่วนไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบได้ ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลของกรณีตัวอย่างที่
ใกล้เคียงกันนำมาสรุปเป็นข้อดีและปัญหาที่พบได้ดังนี้

1. ลักษณะพื้นที่ส่วนบริการทั่วไปของกรณีตัวอย่าง

ส่วนใหญ่ประกอบด้วย พื้นที่บริเวณทางเข้า จุดวางรองเท้า เคาน์เตอร์บริการ
พื้นที่พักคอย จุดบริการเครื่องดื่ม พื้นที่วางนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ พื้นที่บริการล้างเท้า

ลักษณะพื้นที่บริเวณทางเข้าของกรณีตัวอย่าง จากการสังเกตพบว่าเกือบทุก
แห่งทางเข้าจะเป็นบานกระจกและประตูทางเข้าเป็นกระจกเพื่อต้องการแสงธรรมชาติจากภายนอก
โดยจะติดสติ๊กเกอร์ ชื่อร้าน มีบริการนวดชนิดใดบ้าง อัตราค่าบริการและเวลาเปิด-ปิด
(ภาพที่ 4.119)พื้นที่บริเวณทางเข้าบางแห่งมีการตกแต่งสวนหย่อมหรือสวนน้ำขนาดเล็กเพิ่มความ
เป็นธรรมชาติให้กับศูนย์นวด สร้างความแตกต่างจากบริเวณข้างเคียงจดจำได้ง่าย (ภาพที่ 4.120)

ข้อดีที่พบ จากการสังเกตพบว่าการใช้ผนังและประตูกระจกบริเวณทางเข้าทำ
ให้แสงธรรมชาติจากภายนอกส่องผ่านทำให้ภายในศูนย์เกิดความสว่างไม่ต้องใช้แสงประดิษฐ์ ผนัง
และประตูกระจกหน้าร้านเป็นกระจกใสบานใหญ่ ทำให้เห็นการตกแต่งภายในที่ให้บริการนวดแผน
ไทย การใช้สติ๊กเกอร์ติดที่หน้าศูนย์สามารถแทนป้ายโฆษณาได้ บริเวณทางเข้าของร้านนวด
แผนไทยคนสายตาศกตมเกือบทั้งหมดมีการตกแต่งหน้าร้านเพิ่มความน่าสนใจเห็นได้ง่าย มีการจัด
สวนขนาดเล็กหรือสวนน้ำทำให้มีความเป็นธรรมชาติแตกต่างจากสภาพแวดล้อมจากอาคาร
ข้างเคียง

ปัญหาที่พบ จากการสังเกตพบว่าประตูเกือบทั้งหมดของกรณีตัวอย่างเป็น
ประตูบานสวิงซึ่งจะเสียพื้นที่ในการเปิดถ้าเป็นศูนย์ขนาดเล็ก การที่คนตามอคใช้งานในการเข้า
หรือออกจากพื้นที่ก็จะเกิดอันตรายต่อการใช้งานกรณีที่มีการสวิงกลับของประตู ไม่มีวัสดุต่าง
สัมผัสที่เตือนสำหรับคนตามอคในพื้นที่ต่างระดับหรือบันได

ภาพที่ 4.119 ลักษณะประตูทางเข้ากรณีตัวอย่าง

ภาพที่ 4.120 ลักษณะการจัดสวนบริเวณทางเข้า

ลักษณะจุดวางรองเท้ากรณีตัวอย่าง มีชั้นวางหรือตู้ไว้ให้บริการจะวางไว้บริเวณก่อนประตูทางเข้า ซึ่งบริการทั้งลูกค้าที่เข้าร้านและหมอนวด (ภาพที่ 4.121)

ลักษณะเคาน์เตอร์บริการกรณีตัวอย่าง จากการสังเกตพบว่าเกือบทั้งหมดมีเคาน์เตอร์บริการอยู่ส่วนหน้าเห็นได้ชัดเจนต่อการติดต่อ ส่วนใหญ่จะเป็นเคาน์เตอร์ระดับสูงที่ออกแบบมาเพื่อให้บริการลูกค้า ส่วนเคาน์เตอร์ระดับเตี้ยจะนำโต๊ะทำงานมาประยุกต์ใช้ มีกรณีตัวอย่างที่เซตวันออกแบบเป็นเคาน์เตอร์บริการระดับเตี้ยเนื่องจากมีการให้บริการที่หลากหลายและใช้เวลาในแนะนำ จึงมีเก้าอี้นั่งสำหรับลูกค้าที่หน้าเคาน์เตอร์ด้วย (ภาพที่ 4.122)

ข้อดีที่พบ จากการสังเกตพบว่าการใช้งานเคาน์เตอร์ระดับสูงง่ายต่อการใช้งานของลูกค้าหรือคนตาบอด เพราะการใช้งานนวดลูกค้าเดินเข้ามาเลือกรูปแบบการนวดจากนั้นก็แยกไปส่วนพักผ่อนซึ่งใช้เวลาไม่นานในการติดต่อ หมอนวดที่เข้ามารับคิวนวดก็สามารถยื่นติดต่อได้สะดวก เอกสารต่างๆที่กำลังใช้งานอยู่บนโต๊ะก็บังสายตาดูด้วยระดับที่สูงของเคาน์เตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบ จากการสังเกตพบว่าเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานหน้าเคาน์เตอร์มักนำสิ่งของวางบนเคาน์เตอร์ระดับสูงทำให้บดบังตัวเจ้าหน้าที่ และสิ่งของต่างๆทำให้คนตาบอดสัมผัสแล้วตกหล่นเป็นอันตรายได้

ภาพที่ 4.121 ลักษณะจุดวางรองเท้า

ภาพที่ 4.122 ลักษณะเคาน์เตอร์บริการ

ลักษณะพื้นที่พักคอย จุดบริการเครื่องดื่มน้ำและพื้นที่วางนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ กรณีตัวอย่าง จากการสังเกตพบว่า ศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดส่วนใหญ่ที่พบจะใช้ชุดเก้าอี้แถวเรียงยาวสำหรับลูกค้าเนื่องจากประหยัดพื้นที่ได้รองรับปริมาณลูกค้าได้หลายคนเคลื่อนย้ายได้สะดวก ส่วนศูนย์นวดแผนไทยโดยคนสายตาก็จะมีพื้นที่สำหรับพักคอยลูกค้าโดยจะใช้ชุดอาร์มแชร์มีโต๊ะกลางสำหรับวางเครื่องดื่ม รูปแบบที่ใช้ตามขนาดพื้นที่ที่มีรูปแบบทันสมัยเหมาะกับการตกแต่งภายในร้าน (ภาพที่ 4.123) ลักษณะจุดบริการเครื่องดื่มส่วนใหญ่จะไม่มีให้บริการแต่จะเป็นจำหน่ายแทน โดยมีตู้แช่เครื่องดื่มตำแหน่งวางไว้ติดกับเคาน์เตอร์ ส่วนศูนย์นวดโดยคนสายตาก็จะใช้การยกมาบริการลูกค้าหรือให้ลูกค้าบริการตนเองโดยจะจัดเป็นมุมเครื่องดื่มซึ่งสามารถเห็นได้ง่าย ลักษณะพื้นที่วางนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์โดยส่วนใหญ่ไม่ได้เตรียมพื้นที่สำหรับลูกค้ามีเพียง 4 แห่งที่เตรียมไว้ให้ทั้งหมดเป็นชั้นและเป็นตู้แต่ส่วนใหญ่จะเป็นตู้ขนาดเล็ก

ข้อดีที่พบ จากการสังเกตพบว่าเก้าอี้ชนิดแถวเรียงยาวมีขนาดที่เหมาะสมกับศูนย์นวดที่มีพื้นที่ขนาดเล็กแต่ไม่มีความสวยงาม ลักษณะชุดอาร์มแชร์มีโต๊ะกลางมีความสวยงามส่งเสริมบรรยากาศภายในร้าน ไม่เน้นการพักคอยสำหรับลูกค้าจำนวนมาก เน้นปริมาณเพียงพอกับจำนวนหมอนวด

ปัญหาที่พบ จากการสังเกตพบว่าลูกค้าที่ใช้บริการส่วนพักคอยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ติดตามที่ไม่ได้ใช้บริการนวดดังนั้นจะใช้เวลาไม่นานทำให้พื้นที่พักคอยไม่เพียงพอต่อลูกค้าท่านอื่นที่ตั้งใจมาใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.123 ลักษณะพื้นที่พักคอย

ลักษณะพื้นที่บริการล้างเท้ากรณีตัวอย่าง จากการสังเกตพบว่าศูนย์นวัตกรรมประเทศไทยโดยคนตาบอดเกือบทั้งหมดไม่มีบริการล้างเท้ามีเพียง 1 แห่งคือมูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอดที่ให้บริการ การให้บริการจะมีเพียงพื้นที่เตรียมไว้สำหรับให้ลูกค้าล้างเท้าเอง หรือให้ใช้งานร่วมกับห้องสุขา ศูนย์นวัตกรรมประเทศไทยโดยคนตาบอดมีแบ่งพื้นที่ไว้สำหรับบริการล้างเท้าโดยหมอนวดมีทั้งลักษณะแบบเป็นอ่างล้างเท้าและใช้ถังน้ำยกมาบริการ โดยจะมีม้านั่งขนาดเล็กนั่งได้ 2 ที่ เตรียมไว้ (ภาพที่ 4.124)

ข้อดีที่พบ จากการสังเกตการมีบริการล้างเท้าทำให้ลูกค้ามั่นใจในความสะอาดของร้านที่ให้การใส่ใจเพราะการนวดไทยจะเริ่มที่เท้าไปจบที่ศีรษะ พื้นที่ให้บริการส่วนใหญ่อยู่ติดห้องน้ำ การบริการล้างเท้าเป็นการเริ่มต้นบริการที่เพิ่มมูลค่าการให้บริการด้วย

ปัญหาที่พบ จากการสังเกตพบว่าศูนย์นวัตกรรมโดยคนตาบอด มีพื้นที่ขนาดใหญ่มีปริมาณลูกค้ามากจึงให้ลูกค้าไปล้างเท้าเองหรือมีจุดไว้ล้างเท้าเตรียมไว้ให้ ซึ่งทำให้หมอนวดตาบอดไม่ทราบว่าลูกค้าล้างเท้ามาหรือไม่ซึ่งจะเกิดปัญหาเรื่องความสะอาดและการบริการล้างเท้าลูกค้ามักจะมีความสงสารคนตาบอดที่ต้องมาบริการจึงไม่นิยมให้หมอนวดตาบอดทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.124 ลักษณะพื้นที่บริการล้างเท้า

2. ลักษณะพื้นที่ห้องเปลี่ยนชุดและห้องสุขาของกรณีตัวอย่าง

ลักษณะพื้นที่ห้องเปลี่ยนชุดกรณีตัวอย่าง จากการสังเกตพบว่ามีกรณีตัวอย่าง

จำนวน 1 แห่งที่กั้นห้องมีประตูปิดเป็นสัดส่วนคือ ศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตำบลสามพราน กรณีตัวอย่างที่เหลือส่วนใหญ่จะกั้นพื้นที่เป็นห้องล็อกเกอร์แบ่งพื้นที่สำหรับเปลี่ยนชุดโดยใช้ผ้าม่านกันชั่วคราวไม่มีประตูปิด ภายในห้องก็จะมีกระจกเงา ชั้นวางอุปกรณ์แต่งตัวและขอแขวนชุด (ภาพที่ 4.125) โดยจะมีตำแหน่งตู้หรือชั้นวางชุด ผ้าคลุมเตียง ปลอกหมอนสำหรับเปลี่ยนอยู่บริเวณ ใกล้เตียง มีตระกร้าสำหรับผ้าที่ใช้แล้ว

ข้อดีที่พบ จากการสังเกตพบว่าพื้นที่สำหรับเปลี่ยนชุดสำหรับศูนย์ขนาดที่มีขนาดเล็กจะใช้พื้นที่ไม่เกิน 1.2 ตารางเมตร ใช้ห้องร่วมชาย/หญิง ใช้ม่านกันก็เพียงพอ ไม่จำเป็นต้องมีล็อกเกอร์เพราะส่วนใหญ่ลูกค้าจะเปลี่ยนเฉพาะกางเกงและนำของใช้ติดตัวไปวางไว้ใกล้เตียงขนาดไม่นิยมฝากไว้ในตู้ล็อกเกอร์

ปัญหาที่พบ จากการสังเกตพบว่ากรณีตัวอย่างเกือบทั้งหมดไม่ให้ความสำคัญสำหรับพื้นที่ห้องเปลี่ยนชุด ส่วนใหญ่จะให้ลูกค้าไปเปลี่ยนในห้องสุขาหรือเปลี่ยนที่เตียงขนาดโดยใช้ผ้าม่านกันระหว่างเตียง ขนาดห้องเล็กไม่เหมาะสมกับขนาดตัวลูกค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

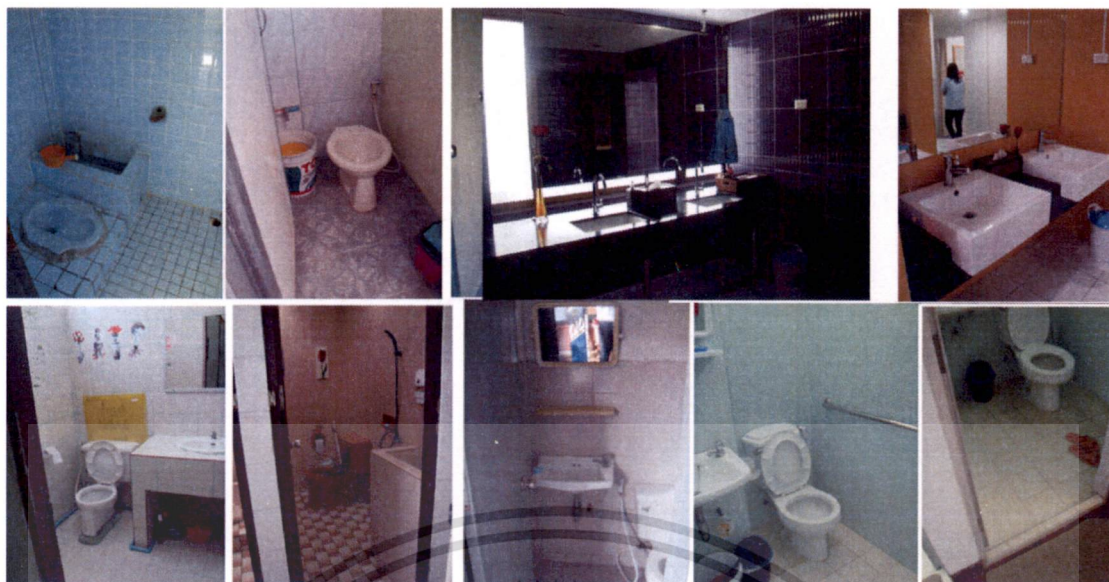
ภาพที่ 4.125 ลักษณะห้องเปลี่ยนชุดและตู้เก็บอุปกรณ์การนวด

ลักษณะห้องสุขากรณีตัวอย่าง จากการสังเกตพบว่าเกือบทั้งหมดของกรณีตัวอย่างใช้ห้องสุขาร่วมระหว่าง ชาย/หญิง มีทั้งโถสุขภัณฑ์แบบนั่งและแบบนั่งยอง ให้ใช้งานตามสภาพของอาคารที่ไม่มีมีการตกแต่งเพิ่มเติมหรือปรับปรุงให้เหมาะสมกับการสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยที่เป็นที่บริการสาธารณะ (ภาพที่ 4.126)

ข้อดีที่พบ จากการสังเกตพบว่าห้องสุขาที่มีการตกแต่งสวยงามมีเพียงกรณีตัวอย่าง 1 แห่งคือ เขตวัน พบที่มีการตกแต่งเพิ่มสีสันทันแบ่งห้องน้ำ ชาย/หญิง ทำให้ลูกค้าที่เข้ามาใช้งานนอกจากความสะอาดแล้วรู้สึกน่าใช้งาน กรณีตัวอย่างอีก 1 แห่งมีห้องสุขาที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือคนชราคือ ศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตำบลสามพราน ซึ่งมีการออกแบบเตรียมไว้เพื่ออำนวยความสะดวกลูกค้ากลุ่มนี้ด้วย

ปัญหาที่พบ จากการสังเกตพบว่าศูนย์นวดไม่ได้ให้ความสำคัญแก่ห้องสุขาค่อนข้างไม่สะอาด ส่วนใหญ่เตรียมไว้สำหรับลูกค้าคนปกติ เพราะยังมีบางกรณีตัวอย่างที่มีส้วมแบบนั่งยองที่เป็นปัญหาสำหรับผู้สูงอายุหรือผู้พิการทางการเคลื่อนไหว ประตูทางเข้ามีขนาดเล็กมีกระป๋องหรืออุปกรณ์ทำความสะอาดกีดขวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.126 ลักษณะห้องสุขา

3 ลักษณะพื้นที่ส่วนบริการนวดของกรณีตัวอย่าง

ลักษณะพื้นที่วางเตียงนวด จากการสังเกตการวางเตียงนวดจะเป็นเตียงรวม

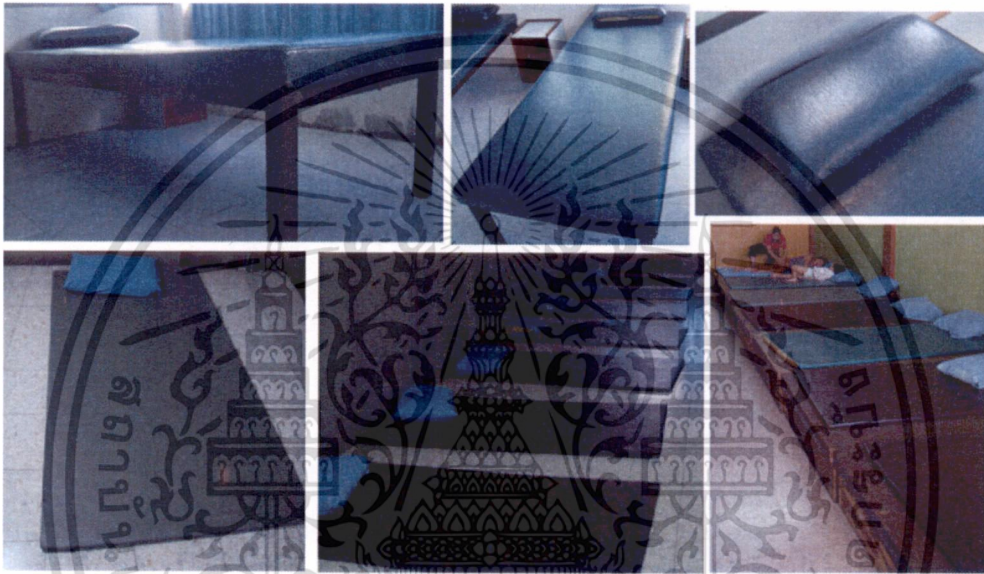
โดยจะมีเตียงวางคู่ด้วยกันประมาณ 5-6 เตียงตามขนาดห้อง รูปแบบเตียงของกรณีตัวอย่างที่นวดโดยคนตาบอดทั้ง 10 แห่ง จะเป็นเตียงนวดขายกสูงที่มีขนาด 1.97x0.80x0.45 เมตร วัสดุเป็นเตียงขาเหล็ก ด้านบนเป็นเบาะพองยางหุ้มหนังพีวีซี มีหมอนหุ้มด้วยวัสดุเดียวกับเบาะเนื่องจากเป็นเตียงที่ผลิตจากที่เดียวกันคือจากศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด และเป็นเตียงที่ใช้เรียนการนวดแผนไทยด้วย มีกรณีตัวอย่างเพียง 1 แห่งก็คือ มุสนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอดที่ลักษณะเป็นฟูกวางที่พื้น เนื่องจากขนาดเตียงไม่กว้างมากนักทำให้สามารถจัดวางเตียงได้จำนวนมาก ระยะห่างระหว่างเตียงโดยเฉลี่ยคือ 0.60 เมตร โดยจะวางส่วนหัวเตียงชิดกำแพงบางแห่งมีพื้นที่มากก็จะเว้นที่ระหว่างหัวเตียงถึงผนังด้วยช่วยให้หมอนวดเดินได้รอบตัว (ภาพที่ 4.127) กรณีตัวอย่างศูนย์นวดแผนไทยโดยคนสายตาปกติจากการสังเกตทั้งหมดลักษณะการวางเตียงนวดคือการยกระดับพื้นห้องขึ้นมาสูงประมาณ 0.30-0.60 เมตร ใช้ฟูกที่นอนปูพื้น ฟูกมีขนาด 0.90 x 1.97x 0.10 เมตร ระยะห่างระหว่างฟูกไม่แน่นอนตามขนาดพื้นที่ มีม่านกั้นระหว่างฟูก เนื่องจากยกระดับพื้นขึ้นทำให้แบ่งพื้นที่นวดได้เป็นสัดส่วนชัดเจนทั้งยังสามารถนำมาตกแต่งซ่อนไฟเพิ่มความสวยงาม (ภาพที่ 4.128-4.129)

ข้อดีที่พบ จากการสังเกตพบว่าเตียงนวดที่เหมาะสมสำหรับคนตาบอดคือเตียงนวดขายกสูงเพราะท่านวดของหมอนวดตาบอดจำเป็นต้องใช้น้ำหนักเท้าช่วยยันพื้นเพิ่มแรงกดในการนวด ทำให้สามารถนวดลูกค้าได้หลายคนต่อวัน เพราะการนั่งกับพื้นทำให้หมอนวดเมื่อยการขยับตัวจะต้องใช้การจับตัวลูกค้าซึ่งอาจสัมผัสส่วนที่ไม่ต้องการได้ ระยะห่างระหว่างเตียงขนาด 0.60 เมตรทำให้หมอนวดตาบอดสามารถกระยะได้สะดวกในการเปลี่ยนท่านวดโดยใช้เตียงนวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นตัวบอกระยะแทนการสัมผัสตัวลูกค้า เติงนวดสามารถเคลื่อนย้ายไปวางที่ต่างๆ ได้สะดวกวัสดุแข็งแรงทำความสะอาดย่าง

ปัญหาที่พบ ขนาดเติงนวดมีความกว้างน้อยเกินไปทำให้ลูกค้ามีพื้นที่ในการเปลี่ยนท่านวดได้จำกัดเกิด ความกลัวจากการตกเตียงเนื่องจากเติงยกสูง ไม่มีพื้นที่เก็บของบริเวณหัวเตียงลูกค้าก็จะวางของใช้ส่วนตัวได้เตียงซึ่งเป็นภาพไม่สวยงาม เติงมีขนาดเบาทำให้เวลาหมอนวดจับเคลื่อนย้ายมีเสียงดังและแนวทางการเดินรอบตัวเปลี่ยนไปจากเดิมมีปัญหาเกี่ยวกับการสัญจรของเติงข้างเตียง

ภาพที่ 4.127 ลักษณะเติงนวดกรณีตัวอย่างที่นวดโดยคนตาบอด

ภาพที่ 4.128 ลักษณะเติงนวดกรณีตัวอย่างที่นวดโดยคนสายตาสกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.129 ลักษณะการใช้ผ้าม่านกันระหว่างเตียงนอน

4 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในกรณีตัวอย่าง ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในประกอบด้วยรูปแบบและการใช้วัสดุ โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1. พื้น 2. ผนัง 3. ฝ้าเพดาน 4. ลักษณะการให้แสงสว่าง

พื้น จากการสังเกตพบว่าวัสดุปูพื้นกรณีตัวอย่างประกอบด้วย กระเบื้องเซรามิกขนาดแตกต่างกันตามพื้นที่ ไม่ปาร์เก้ พรมอัด ไม่ปาร์เก้สำเร็จรูป และแผ่นพื้นไวนิล กรณีตัวอย่างส่วนใหญ่จะปูด้วยกระเบื้องขนาดตั้งแต่ 30x30-60x60 เซนติเมตร ลักษณะผิวมัน กรณีตัวอย่างที่ใช้ไม่ปาร์เก้สำเร็จรูปปูพื้นเนื่องจากต้องการยกระดับพื้นเพื่อวางพูกสำหรับนอน เหมาะกับพื้นที่ที่ต้องการความสะดวกและรวดเร็วในการติดตั้ง (ภาพที่ 4.130)

ข้อดีที่พบ จากการสังเกตพบว่าพื้นที่ปูกระเบื้องและไม่ปาร์เก้ พื้นผิวกึ่งเงาจะดูแลทำความสะอาดง่ายไม่ลื่นจนเกินไปทนทานเหมาะกับศูนย์รวมคนไทย

ปัญหาที่พบ จากการสังเกตพบว่าพื้นที่ปูพรมสามารถช่วยให้หมอนวดเย็นพื้นได้ในการกดทำนวดแต่ทำความสะอาดยากมีฝุ่นและกลิ่นอับ พื้นปูกระเบื้องเซรามิกถ้าเป็นแผ่นใหญ่ผิวมันเงาเส้นแนวต่อกระเบื้องน้อยหรือไม่รู้สึกลึกรอยต่อแนวกระเบื้องทำให้คนตาบอดเดินทางภายในโดยการกระยะแผ่นกระเบื้องได้ลำบาก ผิวที่มันเงาทำให้การใช้เท้ายันที่พื้นลื่นไม่ได้แรงกดถ้าการนวดใช้น้ำมันนวดก็จะทำให้พื้นลื่นเป็นอันตราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

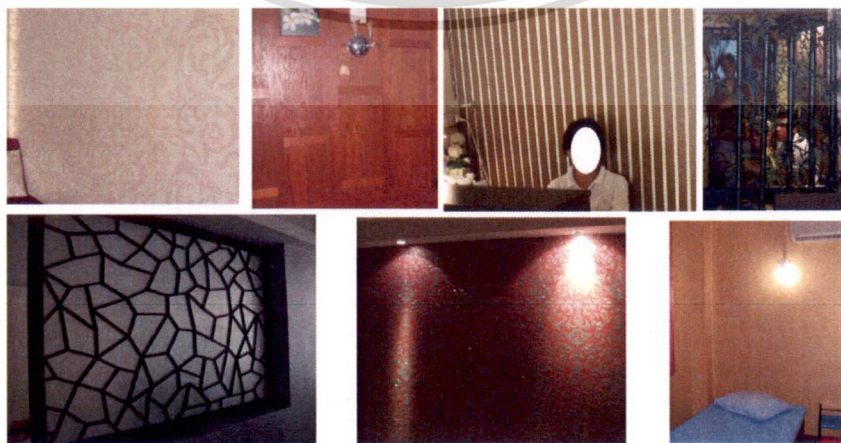

ภาพที่ 4.130 วัสดุปูพื้นภายใน

ผนัง จากการสังเกตพบว่าผนังภายในกรณีตัวอย่างจะใช้วิธีการเปิดโล่งถ้ากั้นเป็นห้องก็จะเป็นห้องกระจกให้เห็นภายในได้ การกั้นห้องพยายามนำแสงธรรมชาติเข้ามาภายในห้องนวดให้มากที่สุดและใช้มันกรองแสงแดด การตกแต่งผนังกั้นห้องกรณีตัวอย่างที่นวดโดยคนตาบอดทั้งหมดไม่มีการตกแต่ง ผนังที่มีการตกแต่งทั้งผนังภายในห้องหรือการกั้นห้องคือกรณีตัวอย่างที่นวดโดยคนสายตาศักดิ์ (ภาพที่ 4.131)

ข้อดีที่พบ จากการสังเกตพบว่าการตกแต่งผนังภายในช่วยให้บรรยากาศภายในศูนย์นวดดึงดูดความสนใจลูกค้าที่มาใช้บริการสามารถเพิ่มมูลค่าในการบริการได้ การตกแต่งผนังช่วยลดเสียงสะท้อนภายในซึ่งดีสำหรับคนตาบอดที่ต้องใช้ประสาทหูช่วยฟังแทนการได้ยิน

ปัญหาที่พบ จากการสังเกตพบว่าการกั้นห้องด้วยกระจกใสทำให้เสียงภายในห้อง ภายในห้องกั้นทางสัญจรแคบขนาดห้องไม่เหมาะสมกับขนาดพื้นที่ทำกิจกรรมนวด

ภาพที่ 4.131 ลักษณะผนังกั้นห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ้าเพดาน จากการสังเกตกรณีตัวอย่าง ฝ้าเพดานที่เหมาะสมกับศูนย์นวัตกรรมไทยควรเป็นฝ้าฉาบเรียบที่มีความสูงโปร่งเหมาะกับพื้นที่ สามารถทำหลิบไฟหลบแหล่งกำเนิดแสงจากหลอดไฟได้

แสงสว่าง จากการสังเกตพบว่ากรณีตัวอย่างที่นำวดโดยคนตาบอดเกือบทั้งหมดใช้แสงธรรมชาติให้เข้ามาภายใน เสริมด้วยหลอดไฟโทนสี Day light เพิ่มบ้างช่วงเย็นแต่การบริการช่วงกลางวันจะใช้แสงธรรมชาติและใช้ม่านปรับแสง ไม่มีการตกแต่งบรรยากาศภายในด้วยแสง กรณีตัวอย่างที่นำวดโดยคนสายตาดปกติทั้งหมดใช้ประดิษฐ์จากหลอดไฟโทนสี Warm light (ภาพที่ 4.132)

ข้อดีที่พบ จากการสังเกตการใช้แสงธรรมชาติช่วยทำให้ประหยัดพลังงาน แสงธรรมชาติและแสงประดิษฐ์ไม่มีผลต่อคนตาบอด มีผลต่อลูกแก้ว แสงประดิษฐ์จากหลอดไฟโทนสี Warm light ทำให้บรรยากาศภายในร้านดูผ่อนคลาย ควบคุมบรรยากาศได้ การซ่อนหลอดไฟที่เป็นแหล่งกำเนิดแสงทำให้แสงไม่มีผลกระทบต่อคนสายตาดือนราง

ปัญหาที่พบ จากการสังเกตพบว่าการใช้แสงธรรมชาติให้ความสว่างภายในทำให้แดดส่องผ่านเข้ามา อุณหภูมิภายในห้องจะสูงขึ้น ม่านกรองแสงเป็นที่สะสมของฝุ่น ควบคุมปริมาณแสงได้ยาก ไม่สามารถสร้างบรรยากาศภายในที่ต้องการให้ลูกแก้วได้

ภาพที่ 4.132 ลักษณะแสงสว่างภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ความคิดเห็นของกลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนวดแผนไทยต่อแนวทางที่เหมาะสมและสิ่งที่ดีควรคำนึงถึงในการออกแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

ผลจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่ประจำส่วนนวดแผนไทยและทำงานอยู่ในอาคารของศูนย์ส่งเสริมอาชีพหรือมูลนิธิและร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด (ภาคผนวก ก) เพื่อทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบที่เหมาะสมและสิ่งที่ดีควรคำนึงถึงกลุ่มผู้ใช้ หอมอนวดตาบอด และคนทั่วไป มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของการให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เหมาะสม จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ มีความเห็นว่า หอมอนวดตาบอดสามารถให้บริการนวดแผนไทยได้ดีกว่าหอมอนวดสายตาปกติ เพราะหอมอนวดตาบอดมีการฝึกใช้ประสาทสัมผัสในการคลำหาเส้นเพื่อบรรเทาอาการเมื่อยกล้ามเนื้อและเป็นการรักษาโรคบางชนิดได้ด้วย การนวดของหอมอนวดตาบอดนั้นสามารถใช้สัดส่วนของร่างกายได้ตามปกติ มีเพียงตาเท่านั้นที่เป็นอุปสรรคในการหาตำแหน่งในการนวดและเคลื่อนไหวในการเข้าไปใช้งานในพื้นที่ส่วนบริการส่วนอื่นๆ หอมอนวดส่วนใหญ่จะทำงานในพื้นที่มานานมีความคุ้นเคยรู้ถึงตำแหน่งและลักษณะการจัดวางผังเฟอร์นิเจอร์ดี บางคนไม่จำเป็นต้องใช้ไม้เท้าในการเดินในพื้นที่ เมื่อลูกค้าเข้ามาใช้บริการนวดเมื่อติดต่อเจ้าหน้าที่แล้วหอมอนวดตาบอดจะเป็นผู้นำลูกค้าไปส่วนบริการต่างๆ ด้วยตัวเองไม่ต้องพึ่งเจ้าหน้าที่บริการ

ลักษณะกิจกรรมการใช้งานภายในศูนย์ส่งเสริมอาชีพหรือมูลนิธิ จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำส่วนบริการนวด มีความเห็นว่าพื้นที่ให้บริการนวดมีขนาดใหญ่เกินความจำเป็น จำนวนเตียงนวดจัดวางใกล้กันมากทำให้เป็นอุปสรรคในการทำงาน อาคารนวดหรือห้องนวดมีการแบ่งพื้นที่ให้บริการหลายส่วนเป็นอุปสรรคต่อหอมอนวดตาบอดในการเข้าถึง ควรมีส่วนให้บริการนวดที่ไม่กว้างจนเกินไปมีจำนวนเตียงนวดให้เหมาะสมกับจำนวนหอมอนวด ส่วนบริการเช่น ตู้เก็บอุปกรณ์ ชุดเปลี่ยน ปลอกหมอนผ้าคลุมเตียงต้องสามารถหยิบใช้และเก็บสำหรับทำความสะอาดได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องให้หอมอนวดเคลื่อนที่ไปให้บริการในพื้นที่เป็นอุปสรรคต่อหอมอนวดตาบอด ควรมีส่วนพักผ่อนที่มีบรรยากาศดี ๆ ไว้สำหรับหอมอนวดช่วงรอคิว เพราะช่วงรอคิวหอมอนวดจะพักผ่อนบนเตียงนวดซึ่งสภาพลักษณะไม่เรียบร้อย

อุปสรรคปัญหาที่มักเกิดขึ้นกับหอมอนวดตาบอดในการใช้งานศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 5 คนมีความเห็นว่า ปัญหาด้านพื้นที่ไม่เป็นสัดส่วนเป็นการใช้พื้นที่ร่วมกับทางศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิ ทำให้การจัดการพื้นที่ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรมีสำหรับการให้บริการนวดแผนไทย จำนวนเตียงนวดมีจำนวนเยอะจนเกินไปไม่มีพื้นที่ทางเดินระหว่างเตียงการจัดพื้นที่เป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนที่ของหอมอนวดตาบอด ในกรณีหอมอนวดที่เข้ามาทำงานใหม่

จะเกิดความไม่คุ้นเคยพื้นที่และใช้เวลาจดจำนาน จนกว่าจะเคลื่อนที่ไปมาได้สะดวก พื้นที่ที่มีขนาดใหญ่ในการหาทางไปเพียงขนาดหมอนวดมักจะใช้เสียงตะโกนถามเพื่อนหมอนวดทำให้เสียงรบกวนลูกค้า ภายในศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิและร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอดทั้งหมดไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนตาบอด

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดที่เหมาะสม จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อมูล 5 แห่ง เจ้าหน้าที่ดูแลพื้นที่ คู่มือหมอนวดตาบอดทั้งหมด และดูแลลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ ประสบการณ์ทำงานมากกว่า 6 ปี มีความเห็นว่า ลักษณะพื้นที่ภายในศูนย์นวดแผนไทยแต่ละส่วน ควรมีความปลอดภัยทั้งหมดคนตาบอดและลูกค้าที่มาใช้บริการ โดยยึดหลักการออกแบบที่สามารถใช้ร่วมกันได้ เช่น พื้นควรปูวัสดุที่ไม่ลื่นจนเกินไป ทำความสะอาดง่าย ไม่ใช่เฟอร์นิเจอร์หรือการตกแต่งที่มีเหลี่ยมมุม ที่ทำอันตราย ตำแหน่งพื้นที่บริการต้องเข้าถึงได้ง่าย ควรแบ่งพื้นที่บริการได้แก่ เคาน์เตอร์บริการ ส่วนพักคอยสำหรับลูกค้า ส่วนบริการนวดหรือหนังสือพิมพ์ ส่วนบริการเครื่องคั้นไว้จำหน่าย ส่วนนวดตัว มีเตียงนวดที่ขนาดเหมาะสมกับลักษณะการนวดของหมอนวดตาบอด เก้าอี้นวดเท้าไม่จำเป็นเพราะหมอนวดใช้งานไม่สะดวก ไม่ควรวางเตียงนวดชิดกันเกินไป ต้องการให้หมอนวดทำการนวดได้สะดวกไม่ชนกัน ส่วนห้องเปลี่ยนชุดและห้องน้ำควรอยู่ใกล้กัน วัสดุที่ใช้ปูพื้นควรเป็นกระเบื้องที่ทำความสะอาดง่าย พนักไม่ควรมีช่องแสงมากเพราะลูกค้าต้องการบรรยากาศพักผ่อน แสงภายนอกต้องส่องผ่านมาในส่วนพื้นที่นวดไม่มากเพราะแสงจะรบกวนหมอนวดสายตาเดือนราง ฝ้าเพดานควรสูงโปร่ง แสงสว่างภายในใช้ได้ทั้งแสงประดิษฐ์และแสงจากธรรมชาติ ระบบปรับอากาศควรติดแอร์เพื่อควบคุมอุณหภูมิความสบายให้ลูกค้า มีบรรยากาศการตกแต่งที่ดีมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ ทุกคนใช้ได้สะดวกเป็นสิ่งที่คำนึงถึงในการออกแบบ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบต้นแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 11 คน เห็นด้วยกับการออกแบบต้นแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ มองว่าการออกแบบที่ช่วยให้คนตาบอดสามารถนำไปปรับใช้กับการประกอบอาชีพนวดแผนไทยที่เกิดความเท่าเทียมกันในการประกอบอาชีพแข่งขันกับหมอนวดคนสายตาปกติ ขนาดของอาคารพาณิชย์ก็เหมาะสมสำหรับในการเริ่มกิจการนวดแผนไทยสำหรับคนตาบอดสามารถไปปรับใช้ได้ง่ายใกล้แหล่งชุมชน ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกเสริมเพื่อความปลอดภัยหรือใช้ประโยชน์ได้สะดวกยิ่งขึ้นสำหรับคนตาบอดในการทำกิจกรรมให้บริการนวดแผนไทย

4.4 ผลการสัมภาษณ์ของกลุ่มหมอนวดตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย

ผลจากการสัมภาษณ์หมอนวดตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทยที่ศูนย์ส่งเสริมอาชีพหรือมูลนิธิและร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด (ภาคผนวก ค) จำนวน 11 คน จากการสัมภาษณ์หมอนวดที่ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดมีความพิการตาบอดสนิทมีระยะเวลาเริ่มตาบอดแตกต่างกัน เป็นเพศชาย 8 คน เป็นเพศหญิง 3 คน ระยะเวลาการประกอบอาชีพหมอนวด มากกว่า 3 ปี เรียนการนวดแผนไทยจากศูนย์ส่งเสริมอาชีพหรือมูลนิธิที่ตัวเองทำงานอยู่ มีความชำนาญรู้ทิศทางในการเดินทางภายใน ได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค

4.4.1 เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกที่หมอนวดตาบอดต้องการ

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 1 เพศชาย อายุ 39 ปี ระยะเวลาประกอบอาชีพหมอนวด 5 ปี ให้บริการนวดแผนไทยนวดตัว นวดเท้า และนวดเฉพาะ หัว คอ ไหล่ คิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมในการนวดคือ 2 ชั่วโมง

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบันสามารถใช้งานได้สะดวก การเดินทางภายในบริเวณอาคารสามารถเดินได้โดยไม่ใช้ไม้เท้า การจัดแบ่งเตียงนวดพอดีไม่ชิดอัดเพราะจำนวนหมอนวดมีไม่มาก จำนวนเตียงนวดมีมากกว่าจำนวนหมอนวด การใช้เตียงนวด เกยนวดทั้ง 2 แบบคือ เตียงนวดชนิดที่ใช้อยู่กับเป็นฟูกวางบนพื้น การใช้ฟูกวางพื้นทำให้ไม่มีแรงกดสำหรับนวดจุด ไม่มากพอ เก้าอี้นวดเท้าไม่จำเป็นเพราะปัจจุบันใช้เตียงนวดตัวแทน ไม่มีบริการล้างเท้าให้ลูกค้า อุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรม เตียงนวดมีมากเกินไปวางชิดกันจนเกินไป หมอนวดมีไม่เหมาะสมกับจำนวนเตียง ทำให้เสียพื้นที่ วัสดุปูพื้นต่างกันมีทั้งพื้นไม้และพื้นกระเบื้อง เวลาเดินต้องระวัง การวางเฟอร์นิเจอร์ไม่เป็นกลุ่มที่แน่ชัดทำให้เดินแล้วชนได้ มีตำแหน่งพื้นที่ล้างเท้าขวางทางเดิน ระยะเตียงระหว่างเตียงควรกว้างกว่าปัจจุบันเพื่อสามารถเปลี่ยนท่านวดได้

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เหมาะสม ลักษณะพื้นที่ใช้สอย มีความปลอดภัยดีต่อสำหรับของวิญนวด พื้นที่พักคอยให้ลูกค้าแยกระหว่างลูกค้ากับหมอนวด มีห้องเปลี่ยนชุดและตู้ล็อกเกอร์บริการ พื้นที่วางเตียงนวด ชั้นวางชุด ผ้าปูเตียงและปลอกหมอน ห้องสุขาทางเดินภายในต้องไม่กว้างมากเกินไประยะควรสามารถจับผนังได้ ไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน

รูปแบบเครื่องเรือน เคน์เตอร์เป็นเคน์เตอร์เตี้ยมีขนาดนั่งทำงานได้ 2 คน ชุดเก้าอี้หรือโซฟาพักคอยควรนั่งสบายสำหรับลูกค้าและมีเพียงพอ เตียงนวดรูปแบบที่ใช้ปัจจุบันใช้สะดวกที่สุด ถ้าต้องการเพิ่มควรมีความกว้างมากกว่านี้จะนวดสบาย ตู้เก็บอุปกรณ์ทั้งหมด เป็นตู้ที่เก็บอุปกรณ์ที่ใช้ทั้งหมดร่วมกันจะดูเรียบร้อย ไม่ควรแยกส่วน

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูเป็นบานเปิดกระจกเต็มบานขนาดไม่กว้างมาก พื้นปูกระเบื้องผิวเรียบ ไม่ลื่น ผนังต้องไม่มีเสียงก้อง ฝ้าเพดานสูงโปร่ง ลักษณะการให้แสงสว่างภายในไม่มีผลต่อหมอนวด เน้นให้ลูกค้าสบายตา ภายในต้องติดแอร์

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 2 เพศชาย อายุ 31 ปี ระยะเวลาประกอบอาชีพหมอนวด 3 ปี ให้บริการนวดแผนไทยนวดตัว นวดเฉพาะ หัว คอ ไหล่ คิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมในการนวดคือ 1 ชั่วโมงครึ่ง

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน สภาพแวดล้อมภายในใช้ได้ สะดวก เพราะพักอาศัย และทำงานที่ศูนย์ การเดินระหว่างอาคารภายในไม่ใช้ไม้เท้าก็สามารถเดินได้ อุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรม พื้นปูกระเบื้องบริเวณเตียงนวดผิวนำให้ลื่นเวลาที่เท้าขึ้นเพราะต้องให้เท้าขึ้นเวลากดเส้น จำนวนเตียงมีมากและวางชิดจนเกินไป การเดินหาเตียงใช้การตะโกนถามเพื่อนหมอนวดว่าเตียงไหนว่าง ในช่วงเวลาที่ลูกค้าเยอะไม่สามารถเดินไปหาเตียงด้วยตัวเองได้

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดที่เหมาะสม ลักษณะพื้นที่ใช้สอย มีเคาน์เตอร์ติดต่อสำหรับจอนวดอยู่ติดกับพื้นที่พักคอย มีห้องเปลี่ยนชุดและตู้ล็อกเกอร์บริการ พื้นที่วางเตียงนวด ตู้วางชุด ผ้าปูเตียงและปลอกหมอน ห้องสุขา ระยะห่างระหว่างเตียงที่ทำงาน สะดวกไม่ชิดเกินไป ใช้รูปแบบเตียงที่ใช้อยู่ปัจจุบันที่สามารถเดินได้รอบเตียง และไม่ไกลเกินไป มีอคิล่าหาตัวเตียง

รูปแบบเครื่องเรือน เคาน์เตอร์ระดับที่ลูกค้ายื่นติดต่อสะดวกกว่า ชุดเก้าอี้แบบแถวเรียงกันสามารถใช้งาน ได้ดีกว่าลูกค้านั่งได้มาก โขฟานั่งได้น้อย รูปแบบเตียงที่ใช้ในแบบปัจจุบัน เพราะเรียนมารูปแบบเตียงแบบนี้มาโดยตลอด การนวดโดยใช้ฟูกวางบนพื้นไม่สะดวกทำให้เมื่อขยเวลา นวด ลักษณะเตียงปัจจุบันยกระดับสูงจากพื้น สามารถทำให้เปลี่ยนท่าทางในการนวดมีการเดินมี น้ำหนักการกดเส้น หมอนวดตาบอดจะไม่นิยมการคัดตัวหรือยกแขนหรือขา จะให้การคลำ กด แด คลึงเป็นหลัก ถ้าใช้เตียงลักษณะนี้จะสะดวกที่สุด

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทางเข้าขอเป็นบานเลื่อนกระจกมีขนาดไม่กว้าง มากจนเกินไป พื้นต้องไม่ลื่นเพราะต้องให้เท้าขึ้นเวลากดเส้น เป็นกระเบื้องพื้นผิวหยาบจะดีกว่า ผิว มันวาวจะลื่นเวลากดจุด เบลบล้อก ไม่จำเป็น ผนังควรเป็นผนังที่ไม่มีเสียงสะท้อนทำให้หลง ทิศทางควรมีผ้า่านระหว่างเตียง ผ้าเพดานต้องสูง ลักษณะการให้แสงไม่มีผลต่อหมอนวดตาบอด ระบบปรับอากาศภายในติดพัดลมหรือแอร์ก็ได้ ห้องสุขาควรแยกหญิง/ชาย ห้องล็อกเกอร์หรือห้อง เปลี่ยนชุดจำเป็นสำหรับการนวด

ความต้องการเพิ่มเติม มีคู่สำหรับเก็บของให้ลูกค้าบริเวณหัวเตียงนวด มีเสียงเพลง บรรเลงภายในเปิด

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 3 เพศหญิง อายุ 34 ปี ระยะเวลาประกอบอาชีพหมอนวด 6 ปี ให้บริการนวดแผนไทยนวดตัว นวดเท้า และนวดเฉพาะ หัว คอ ไหล่ คิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมในการนวดคือ 2 ชั่วโมง

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน สภาพแวดล้อมภายในใช้ได้ สะดวก เพราะพักอาศัย และทำงานที่ศูนย์ฯ การเดินระหว่างอาคารภายในไม่ใช่ไม้เท้าก็สามารถเดินได้ อุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรม จำนวนเตียงมีมากและวางชิดจนเกินไปไม่สามารถเดินได้รอบ การเดินไปห้องสุขาลำบากเพราะห้องน้ำภายในบริการเฉพาะลูกค้า หมอนวดต้องไปใช้นอกอาคาร ส่วนเคาน์เตอร์บริการต้องเดินไกลช่วงเวลาไปปรับปรับคิวขนาด ไม่มีส่วนพักรอกิว นวด

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เหมาะสม ลักษณะพื้นที่ใช้สอย มี เคาน์เตอร์ติดต่อกับห้องนวดมีพื้นที่พักคอย มีห้องเปลี่ยนชุดและตู้ล็อกเกอร์บริการ พื้นที่วางเตียงนวด ตู้วางอุปกรณ์ชุดเปลี่ยน ผ้าปูเตียงและปลอกหมอน ห้องสุขาต้องอยู่บริเวณเดียวกันกับเตียงนวดเพื่อสะดวกกับลูกค้า ระยะห่างระหว่างเตียงที่ทำงานสะดวกไม่ชิดเกินไป พื้นที่ล้างเท้า แยกจากห้องสุขา

เครื่องเรือน เคาน์เตอร์สูงลูกค้าเห็นได้ชัดเจน ชุดเก้าอี้พักคอยไม่จำเป็นมาก เพราะส่วนใหญ่ ลูกค้าไม่ต้องรอคิว รูปแบบเตียงที่ใช้ในแบบปัจจุบัน เพราะเรียนมารูปแบบเตียงนี้ โดยตลอด รูปแบบความสูงเหมาะสมทำให้สามารถนวดได้ลูกค้าหลายคนต่อวัน ไม่เกิดอาการเมื่อย ห้อสามารถทำให้เปลี่ยนท่าทางในการนวดได้ไม่ชนเตียงข้างเคียง

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทางเข้าออกขอเป็นบานเลื่อนกระจกมีขนาดไม่ กว้างมากจนเกินไปบานเปิดไม่สะดวก พื้นต้องไม่ลื่นเพราะต้องใช้เท้ายันท่าความสะอาดได้ เป็น รูปแบบพื้นไม้ปาร์เก้สะดวกที่สุด กระเบื้องพื้นผิวหยาบน่าจะไว้ภายนอกหรือส่วนห้องสุขาจะ ผนัง ควรเป็นผนังกระจกรอบตัว ฝ้าเพดานต้องสูง ลักษณะการให้แสง ไม่มีผลต่อหมอนวดตาบอด ระบบ ปรับอากาศภายในติดแอร์ ห้องสุขาควรแยกหญิง/ชาย ห้องล็อกเกอร์หรือห้องเปลี่ยนชุดจำเป็นต้อง กั้นห้องหรือเตรียมพื้นที่ไว้ไม่ใช้ร่วมกับห้องสุขา

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 4 เพศหญิง อายุ 29 ปี ระยะเวลาประกอบอาชีพหมอนวด 4 ปี ให้บริการนวดแผนไทยนวดตัว และนวดเฉพาะ หัว คอ ไหล่ คิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมในการนวด คือ 2 ชั่วโมง

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน ใช้งานได้สะดวกเพราะเป็น โรงเรียนสอนนวดและสอบเก็บทำนวดขอใบอนุญาตประกอบโรคศิลป์ ภายในพื้นที่ไม้กว้างมาก เนื่องจากเป็นอาคารพาณิชย์ สามารถเดินภายในได้โดยไม่ใช่ไม้เท้า อุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรม การเดินขึ้นบันไดเพราะห้องนวดเปิดให้บริการ 2 ชั้น ระยะเตียงควรห่างมากกว่า ปัจจุบัน เสาภายในอาคารอยู่กลางพื้นที่ทางเดินทำให้เดินชนบ่อยครั้ง

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดที่เหมาะสม ลักษณะพื้นที่ใช้สอย มี เคาน์เตอร์ติดต่อกับนวด มีพื้นที่พักคอย มีห้องเปลี่ยนชุด พื้นที่วางเตียงนวดมีห้องนวดแยก เตียงเดี่ยวและเตียงรวม ตู้วางอุปกรณ์ชุดเปลี่ยน ผ้าปูเตียงและปลอกหมอน ห้องสุขา พื้นที่ล้างเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดบริการเครื่องดื่ม มีฝ้าม่านกันระหว่างเตียงเพิ่มความเป็นส่วนตัว

เครื่องเรือน เคนน์เตอร์ต้องระดับสูงเหมือนที่ใช้ที่มูลนิธิ ชุดพักคอยลูกค้าควรเป็นโซฟาที่นั่งพักคอยได้สบาย เลือกรูปแบบเตียงที่ใช้ในแบบปัจจุบันเพราะใช้สะดวกที่สุด ใช้พู่กางที่พื้น เมื่อยทำให้แรงกดจุดคนวด ไม่มี ตู้เก็บอุปกรณ์ต้องมีช่องเพียงพอสำหรับใช้งาน

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทางเข้าออกขอเป็นบานกระจะจะเป็นบานเลื่อนหรือบานเปิดก็ได้ มีขนาด ไม่กว้างมากจนเกินไป พื้นต้องไม่ลื่นทำความสะอาดได้ เป็นรูปแบบพื้นไม้ปาร์เก้หรือกระเบื้องผิวด้านสะดวกที่สุด ผนังขอเป็นผนังทึบไม่ชอบผนังกระจะก มีฝ้าม่านกันระหว่างเตียงเพิ่มความเป็นส่วนตัว ฝ้าเพดานต้องสูง โปร่ง ลักษณะการให้แสงไม่มีผลต่อหมอนวด ตาบอด ระบบปรับอากาศภายในติดแอร์ ห้องสุขาควรแยกหญิง/ชาย ห้องล็อกเกอร์หรือห้องเปลี่ยน ชุดควรแบ่งพื้นที่ไม่ต้องกั้นห้องแต่ต้องไม่ใช่ร่วมกับห้องสุขา

ความต้องการเพิ่มเติม ควรมีการตกแต่งภายในให้มีบรรยากาศเหมือนสปาหรือร้านนวดเอกชนจะเพิ่มราคาค่าบริการได้เหมือนร้านนวดเอกชน เพราะหมอนวดตาบอดสามารถนวดรักษาอาการได้ดีกว่าหมอนวดสายตาปกติ

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 5 เพศชายอายุ 32 ปี ระยะเวลาประกอบอาชีพหมอนวด 4 ปี ให้บริการนวดแผนไทยนวดตัว คิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมในการนวดคือ 2 ชั่วโมง

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน เนื่องจากพักอาศัยอยู่ที่มูลนิธิ และอาคารเป็นอาคารพาณิชย์จึงไม่เป็นอุปสรรคเพราะพื้นที่ไม่กว้างสามารถเคลื่อนที่ไปจุดให้บริการนวดได้ สามารถเดินได้โดยไม่ใช่ไม้เท้า อุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรม เนื่องจากพื้นที่แบ่งเป็นอาคารนวดอาคารพาณิชย์ 2 ห้อง ชั้นที่ 1 ชนิดติดพัดลม ชั้นที่ 2 ติดแอร์ ต้องเดินขึ้นบันได และปัญหาจากช่องระหว่างทางเดินกับพื้นยกระดับแคบเกินไป ไม่สามารถกำหนดตำแหน่งพูกที่วางเตรียมไว้นวดได้ ห้องสุขาใช้ไม่สะดวก ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนตาบอด

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดที่เหมาะสม ลักษณะพื้นที่ใช้สอย มี เคนน์เตอร์ติดต่อสำหรับนวด ใกล้กับอาคารนวด พื้นที่พักคอยไม่จำเป็นมีหมอนวดหลายคน มีห้องเปลี่ยนชุด พื้นที่วางเตียงนวด ชั้นวางอุปกรณ์ชุดเปลี่ยน ฝ้าม่านและปลอกหมอน ห้องสุขา พื้นที่ล้างเท้า

เครื่องเรือน เคนน์เตอร์ต้องระดับ โต๊ะทำงาน ชุดพักคอยลูกค้าควรเป็นเก้าอี้แถวสามารถนั่งได้หลายคน เลือกรูปแบบเตียงยกสูง เพราะปัจจุบันที่ใช้พู่กางที่พื้นเป็นการใช้แบบการเรียนนวด เตียงยกสูงนวดได้ดีไม่เมื่อยมีความสะอาดสามารถกำหนดตำแหน่งเตียงได้ ตู้เก็บอุปกรณ์ขอแค่ชั้นชุดสำหรับเปลี่ยน

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทางเข้าออกขอเป็นบานกระจะบานเลื่อน มีขนาดเท่าประตูทั่วไป พื้นต้องไม่ลื่นทำความสะอาดได้ เป็นรูปแบบพื้นไม้ปาร์เก้หรือกระเบื้องผิวด้านสะดวกที่สุด ผนังขอเป็นผนังทึบ โปร่งใช้ฉากกั้นห้องแบบเปิด-ปิดชั่วคราว ฝ้าเพดานต้องสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปร่ง ลักษณะการให้แสงไม่มีผลต่อหมอนวดคาบอด ระบบปรับอากาศภายในดีแอร์ ห้องสุขามีโถ
ปัสสาวะ ห้องล็อกเกอร์หรือห้องเปลี่ยนชุดควรแบ่งพื้นที่ไม่ต้องกั้นห้องแต่ต้องไม่ใช่ร่วมกับห้อง
สุขา

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 6 เพศหญิงอายุ 36 ปี ระยะเวลาประกอบอาชีพหมอนวด 6 ปี
ให้บริการนวดแผนไทยนวดตัวและนวดเฉพาะ หัว คอ ไหล่ คิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมในการนวด
คือ 2 ชั่วโมง

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน ใช้งานได้สะดวกเพราะพัก
อาศัยอยู่ติดกับอาคารนวด แต่พื้นที่ขนาดเล็กไม่เหมาะสมกับจำนวนเตียงนวด ทำให้ อุปสรรคปัญหาที่
เกิดขึ้นในการทำกิจกรรม เตียงนวดวางชิดกันมาก ทางสัญจรภายในแคบ ไม่สามารถใช้ไม้เท้า
ภายในพื้นที่ได้ จำนวนหมอนวดกับลูกค้ายากไม่เหมาะกับพื้นที่

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนคาบอดที่เหมาะสม ลักษณะพื้นที่ใช้สอย มี
เคาน์เตอร์ติดต่อสำหรับนวด พื้นที่พักคอยช่วงรอหมอนวดไม่ว่าง มีห้องเปลี่ยนชุดและล็อกเกอร์สำหรับ
ลูกค้า พื้นที่วางเตียงนวด ตู้วางของหัวเตียง ชั้นวางอุปกรณ์ชุดเปลี่ยน ผ้าปูเตียงและปลอกหมอน
ห้องสุขา พื้นที่ล้างเท้า ส่วนจำหน่ายเครื่องดื่ม

เครื่องเรือน เคาน์เตอร์ต้องระดับสูงลูกค้าจะไม่เห็นเอกสารที่อยู่บนโต๊ะ ชุดพักคอยลูกค้า
เป็นโซฟานั่งสบาย เลือกรูปแบบเตียงยกสูงเพราะใช้ทำงานตลอดที่เป็นหมอนวด สะดวกและไม่
เมื่อย ตู้เก็บอุปกรณ์ต้องเพียงพอไม่ชอบชั้นวางไม่เป็นระเบียบ

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทางเข้าออกขอเป็นบานกระจกบานเลื่อน มี
ขนาดเท่าประตูทั่วไป พื้นต้องไม่ลื่นทำความสะอาดได้ เป็นรูปแบบพื้นเป็นกระเบื้องผิวด้านสะดวก
ที่สุด ผนังขอบผนังที่มีช่องแสงเพื่อให้แสงธรรมชาติเข้ามาภายในให้ลูกค้า ผ้าเพดานต้องสูงโปร่ง
ลักษณะการให้แสงไม่มีผลต่อหมอนวดคาบอด ระบบปรับอากาศภายในดีแอร์ ห้องสุขาควรแยก
หญิง/ชาย ห้องล็อกเกอร์หรือห้องเปลี่ยนชุดควรแบ่งพื้นที่ไม่ต้องกั้นห้องแต่ต้องไม่ใช่ร่วมกับห้อง
สุขา

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 7 เพศชายอายุ 41 ปี ระยะเวลาประกอบอาชีพหมอนวด 10 ปี
ให้บริการนวดแผนไทยนวดตัวและนวดเฉพาะ หัว คอ ไหล่ คิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมในการนวด
คือ 2 ชั่วโมง

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน ใช้งานได้สะดวกพื้นที่
แบ่งเป็นห้องวางเตียงไม่แน่นเกินไป ไม่มีเฟอร์นิเจอร์มาขวางทางเดิน สามารถจดจำตำแหน่งประตู
และเตียงนวดได้ง่าย การจัดวางพื้นที่ไม่ซับซ้อน ร้านสามารถเดินทางไปทำงานได้สะดวก ไม่มี
อุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรม

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนคาบอดที่เหมาะสม ลักษณะพื้นที่ใช้สอย มี
เคาน์เตอร์ติดต่อสำหรับนวด พื้นที่พักคอยสำหรับลูกค้า มีห้องเปลี่ยนชุดและล็อกเกอร์สำหรับลูกค้า
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่วางเตียงนอน ตู้วางของหัวเตียง ชั้นวางอุปกรณ์ชุดเปลี่ยน ผ้าปูเตียงและปลอกหมอน เตรียมไว้ ใกล้ห้องเปลี่ยนชุด ห้องสุขา ส่วนบริการเครื่องต้มแบบบริการตัวเอง

เครื่องเรือน เฟอร์นิเจอร์ต้องระดับสูงเนื่องจากปัจจุบันเป็นแบบโต๊ะทำงาน ชุดพักคอย ลูกค้านั่งโซฟานั่งสบายมิให้พอเพียงกับจำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการ เลือกรูปแบบเตียงยกสูงเพราะถนัดในการทำกิจกรรม สะดวกและไม่เมื่อย ตู้เก็บอุปกรณ์ขอเพียงชั้นวางก็เพียงพอ ไม่มีอุปกรณ์เยอะมีเพียงชุดสำหรับลูกค้า

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทางเข้าออกขอเป็นบานกระຈกบานเลื่อน มีขนาดเท่าประตูทั่วไป พื้นเป็นกระเบื้องแผ่นใหญ่ทำความสะอาดง่าย ผ้าม่านผนังทึบมีช่องแสง เพื่อให้แสงจากด้านหน้าก็เพียงพอ ผ้าเพดานต้องสูงโปร่ง ลักษณะการให้แสง ไม่มีผลต่อหมอนวด ตาบอด ระบบปรับอากาศภายในติดแอร์ ห้องสุขาใช้ร่วมกันได้ ส่วนบริเวณล้างเท้าควรจัดวางใกล้กับห้องสุขาเพราะสามารถนำน้ำมาใช้งาน

ความต้องการเพิ่มเติม ต้องการให้มีรูปแบบเตียงที่มีรูปแบบเหมือนที่ใช้อยู่แต่มีลักษณะที่มีความสวยงาม ต้องการตู้เก็บของวางหัวเตียงสำหรับลูกค้า มีผ้าม่านกันระหว่างเตียงเพื่อความเป็นส่วนตัว

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 8 เพศชายอายุ 43 ปี ระยะเวลาประกอบอาชีพหมอนวด 15 ปี ให้บริการนวดแผนไทยนวดตัว คิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมในการนวดคือ 2 ชั่วโมง

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน มีขนาดเล็กเกินไปเดินไม่สะดวกถ้ามีลูกค้าและหมอนวดนวดกันครบทุกเตียงจะรู้สึกอึดอัด ไม่ใช่ไม่ทำเดินภายในอาคารพักอาศัยอยู่ภายในร้านนวด ไม่มีอุปสรรคในการทำกิจกรรม

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เหมาะสม ลักษณะพื้นที่ใช้สอย มี พื้นที่พักคอยสำหรับลูกค้า มีห้องเปลี่ยนชุด พื้นที่วางเตียงนอน ชั้นวางอุปกรณ์ชุดเปลี่ยน ผ้าปูเตียงและปลอกหมอน ห้องสุขา ก็เพียงพอ

เครื่องเรือน ชุดพักคอยลูกค้านั่งโซฟานั่งสบายมิให้พอเพียงกับจำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการ เลือกรูปแบบเตียงยกสูงเพราะเรียนมาและใช้งานตลอดเวลาที่ประกอบอาชีพ ตู้เก็บอุปกรณ์ขอเพียงชั้นวางก็เพียงพอ ไม่มีอุปกรณ์เยอะมีเพียงชุดสำหรับลูกค้า

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทางเข้าออกขอเป็นบานกระຈกบานเลื่อน มีขนาดเท่าประตูทั่วไป พื้นเป็นกระเบื้องหรือไม้ปาร์เก้ที่ทำความสะอาดง่าย ผ้าม่านผนังทึบมีหน้าร้านเป็นบานกระຈกใสบานใหญ่เพื่อให้แสงจากด้านหน้าก็เพียงพอ ผ้าเพดานต้องสูงโปร่ง ลักษณะการให้แสงไม่มีผลต่อหมอนวดตาบอด ระบบปรับอากาศภายในติดแอร์ ห้องสุขาใช้ร่วมกันได้ ส่วนบริเวณล้างเท้าไม่จำเป็นต้องใช้ผ้าเช็ดเท้าให้ลูกค้า

ความต้องการเพิ่มเติม คนตาบอดไม่มีความต้องการในการจัดร้านแตกต่างจากคนสายตาทปกติ ต้องการให้มีบรรยากาศแตกต่างที่สวยงามให้แตกต่างดึงดูดลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ ให้ลูกค้าสามารถทำงาน ได้สะดวกก็เพียงพอ

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 9 เพศชายอายุ 45 ปี ระยะเวลาประกอบอาชีพหมอนวด 15 ปี ให้บริการนวดแผนไทยนวดตัว คิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมในการนวดคือ 2 ชั่วโมง

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน เพียงพอเหมาะสมกับจำนวนหมอนวด พื้นที่ไม่กว้างขวางได้สะดวก อุปสรรคในการทำกิจกรรม ไม่มีพื้นที่ส่วนบริการลูกค้าสำหรับร้านนวดที่ควรจะมีเนื่องจากพื้นที่เล็กเกินไป

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เหมาะสม ลักษณะพื้นที่ใช้สอย มีเคาน์เตอร์ติดต่อกับนวด พื้นที่พักคอยสำหรับลูกค้าช่วงรอเวลา มีห้องเปลี่ยนชุดและล็อกเกอร์สำหรับลูกค้า พื้นที่วางเตียงนวด คู่วางของหัวเตียง มีตู้เก็บอุปกรณ์ชุดเปลี่ยน ผ้าปูเตียงและปลอกหมอน ห้องสุขา พื้นที่ล้างเท้า ส่วนบริการเครื่องดื่ม

เครื่องเรือน เคาน์เตอร์ต้องระดับสูงในกรณีที่เป็นร้านใหญ่ทำให้เห็นชัดเจน ชุดพักคอยลูกค้าเป็นโซฟาหนังสบายมีให้พอเพียงกับจำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการ เลือกรูปแบบเตียงยกสูงเพราะถนัดในการทำกิจกรรม สะดวกและไม่เมื่อย ตู้เก็บอุปกรณ์มีขนาดไม่ใหญ่จนเกินไปเพราะไม่มีของเก็บเยอะแต่ต้องการดูทำให้เป็นระเบียบมากกว่าชั้น

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทางเข้าออกขอเป็นบานกระจกบานเลื่อน มีขนาดเท่าประตูทั่วไป พื้นเป็นกระเบื้องหรือไม้ปาร์เก้ที่ทำความสะอาดง่าย ผ้าม่านหน้าต่างมีหน้าร้านเป็นบานกระจกใสบานใหญ่เพื่อให้แสงจากด้านหน้าก็เพียงพอ ผ้าเพดานต้องสูงโปร่ง ลักษณะการให้แสงไม่มีผลต่อหมอนวดตาบอด ระบบปรับอากาศภายในติดแอร์ ห้องสุขาใช้ร่วมกันได้ ส่วนบริเวณล้างเท้าไม่จำเป็น ใช้ผ้าเช็ดเท้าให้ลูกค้า

ความต้องการเพิ่มเติม ต้องการให้ตกแต่งบรรยากาศให้เหมือนกับร้านนวดคนสายตาทปกติ มีส่วนบริการลูกค้าเหมือนกัน

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 10 เพศชายอายุ 56 ปี ระยะเวลาประกอบอาชีพหมอนวด 37 ปี ให้บริการนวดแผนไทยนวดตัว คิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมในการนวดคือ 2 ชั่วโมง

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน พื้นที่ภายใน เป็นสถานที่นวดชั่วคราวเป็นบ้านพักอาศัย สมาคมเดิมอยู่ที่ ซอยเฉลิมพระเกียรติ เนื่องจากกำลังรวบรวมการสอนและสอบเก็บ เศสสำหรับการนวดเพื่อขอไปประกอบ วิชาชีพทางกระทรวงสาธารณสุข โดยให้สมาชิกในสมาคมมาเรียน และสอบจึงเปิดบ้านเพื่อรองรับลูกค้าชั่วคราว ใช้พื้นที่ได้ไม่เป็นอุปสรรค

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เหมาะสม ต้องมีส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อกับใช้สำหรับติดต่อบริการและใช้สำหรับให้หมอนวดสอบถามอาการลูกค้า พื้นที่พักคอยมีส่วนบริการ

นิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ไว้บริการ ห้องเปลี่ยนชุด ส่วนบริการล้างเท้า ตู้เก็บอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกับ การนวด ห้องสุขา ส่วนพักผ่อนหมอนวดและส่วนบริการเครื่องคั้ม

เครื่องเรือน เคนเตอร์ระดับเท่าโต๊ะทำงานเนื่องจากต้องใช้สอบถามอาการในการบำบัด ชุดพักคอยลูกค้าเป็น โซฟานั่งสบายมีให้พอเพียงกับจำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการ ลักษณะเตียงนวดใช้ แบบมีขาสูงจากพื้น สะดวกที่สุด ไม่เมื่อย หมอนวดที่มีอายุเยอะแล้ว เวลานั่งนวดบนเบาะวาง พื้นไม้ได้จะมีอาการปวดหลัง และเตียงนวดปัจจุบัน ก็ใช้ในการสอบปฏิบัติของหมอนวด พื้น ที่สำหรับเตียงนวดไม่ต้องการพื้นที่มาก เพราะจะเดินค้ำหาตัวของลูกค้าลำบาก หมอนวดจะรู้สึก โทรมเหง ถ้าขนาดเตียงใหญ่กว่าหรือ ระยะห่างกว่า ตู้เก็บอุปกรณ์มีขนาดไม่ใหญ่จนเกินไปเพราะ ไม่มีของเก็บเยอะแต่ต้องการตู้ทำให้เป็นระเบียบ

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทางเข้าออกขอเป็นบานกระຈกบานเลื่อน มี ขนาดเท่าประตูทั่วไป พื้นเป็นกระเบื้องหรือพื้นไม้ปาร์เก้ ไม่มีผลต่อการนวดต้องการที่ทำความ สะอาดง่าย ผนังต้องไม่ทำให้เสียงก้องมีช่องแสงธรรมชาติบ้าง เพื่อให้ประหยัดไฟ ฝ้าเพดานต้องสูง โปร่ง ลักษณะการให้แสงไม่มีผลต่อหมอนวดตาบอดมีผลต่อลูกค้าเท่านั้นแสงต้อง โทนสีอบอุ่น ลูกค้าจะได้รู้สึกผ่อนคลายกับการนวด ระบบปรับอากาศภายในติดแอร์ ห้องสุขาใช้ร่วมกันได้ ส่วน บริเวณล้างเท้าควรวางไว้ใกล้ห้องสุขา

ความต้องการเพิ่มเติม ศูนย์นวดแผนไทยนอกจากเป็นที่ให้บริการนวดแล้วควรเป็นที่ บำบัดรักษาด้วยเพื่อต้องการให้เป็นลักษณะแพทย์ทางเลือกสนับสนุนคนตาบอด

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 11 เพศชายอายุ 48 ปี ระยะเวลาประกอบอาชีพหมอนวด 20 ปี ให้บริการนวดแผนไทยนวดตัว คิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมในการนวดคือ 2 ชั่วโมง

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน ใช้งานได้สะดวก ไม่สามารถ ปรับปรุงได้มากแต่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการให้บริการนวดแผนไทย

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดที่เหมาะสม ต้องมีส่วนเคาน์เตอร์ติดคอใช้ สำหรับติดต่อบริการ ส่วนพักคอย ส่วนบริการเครื่องคั้ม ส่วนวางนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ ตู้เก็บ ชุดสำหรับเปลี่ยน ผ้าปูเตียงและปลอกหมอน ห้องเปลี่ยนชุด ห้องสุขา

เครื่องเรือน เคนเตอร์ต้องระดับสูงในกรณีที่เป็นร้านใหญ่ทำให้เห็นชัดเจนแตกต่างจาก โต๊ะทั่วไป ชุดพักคอยลูกค้าเป็น โซฟานั่งสบายมีให้พอเพียงกับจำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการ ลักษณะ เตียงนวดใช้แบบมีขาสูงจากพื้น สะดวกที่สุด พื้นสำหรับเตียงนวดไม่ต้องการพื้นที่มาก เพราะ จะเดินค้ำหาตัวของลูกค้าลำบาก ตู้เก็บอุปกรณ์มีชั้นเพียงพอสำหรับเก็บของ

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทางเข้าออกขอเป็นบานกระຈกบานเลื่อน มี ขนาดเท่าประตูทั่วไป พื้นเป็นกระเบื้องผิวด้านเหมาะสม ผนังต้องไม่ทำให้เสียงก้องมีช่องแสง ธรรมชาติบ้างฝ้าเพดานต้องสูง โปร่ง แสงไม่มีผลต่อหมอนวดตาบอด ระบบปรับอากาศภายในติด แอร์ ห้องสุขาใช้ร่วมกันได้ ส่วนบริเวณล้างเท้าควรวางไว้ใกล้ห้องสุขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการสัมภาษณ์กลุ่มหมอนวดตาบอดทั้ง 11 คน ที่ได้คัดเลือกมาสัมภาษณ์สามารถสรุปเป็นประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไป อุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรม ลักษณะศูนย์หรือร้านนวดแผนไทยที่เหมาะสมกับหมอนวดตาบอด และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่หมอนวดต้องการ (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 ผลสัมภาษณ์กลุ่มหมอนวดตาบอด

กลุ่มหมอนวดตาบอด ประเด็น	ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
ข้อมูลทั่วไป											
เพศ	ชาย	ชาย	หญิง	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	ชาย	ชาย	ชาย	ชาย
อายุ	39	31	34	29	32	36	41	43	45	56	48
ระยะเวลาที่เหมาะสมในการทำนวด	2	1.30	2	2	2	2	2	2	2	2	2
ระยะเวลาประกอบอาชีพ	5	3	6	4	4	6	10	15	15	37	20
อุปสรรคและปัญหาในการทำกิจกรรมภายใน											
เสียงนวด	จำนวนมาก	จำนวนมาก	จำนวนมาก	จำนวนมาก	จำนวนมาก	จำนวนมาก	สะดวก	จำนวนมาก	สะดวก	สะดวก	สะดวก
ระยะห่างระหว่างเตียง	ชิดกันมาก	ชิดกันมาก	ชิดกันมาก	ชิดกันมาก	ชิดกันมาก	ชิดกันมาก	สะดวก	ชิดกันมาก	สะดวก	สะดวก	สะดวก
วัสดุปูพื้น	หลายชนิด	ผิวมันลื่น	สะดวก	สะดวก	สะดวก	สะดวก	สะดวก	สะดวก	สะดวก	สะดวก	สะดวก
รูปแบบจัดวางเฟอร์นิเจอร์	หลากหลาย	สะดวก	สะดวก	สะดวก	สะดวก	สะดวก	สะดวก	สะดวก	สะดวก	สะดวก	สะดวก
การเดินทางระหว่างอาคาร	สะดวก	สะดวก	ไม่สะดวก	ไม่มี	ไม่สะดวก	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
อุปสรรคจากลักษณะอาคาร	พื้นต่ำระดับ	เสียงจากเพื่อน	ไม่สะดวก	เดินขึ้นบันได	เดินขึ้นบันได	ไม่สะดวก	สะดวก	สะดวก	ขนาดเล็ก	ไม่มี	สะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

กลุ่มหมวด หมวดขาด ประเด็น	ผู้ตอบแบบสอบถามอันดับที่ 1	ผู้ตอบแบบสอบถามอันดับที่ 2	ผู้ตอบแบบสอบถามอันดับที่ 3	ผู้ตอบแบบสอบถามอันดับที่ 4	ผู้ตอบแบบสอบถามอันดับที่ 5	ผู้ตอบแบบสอบถามอันดับที่ 6	ผู้ตอบแบบสอบถามอันดับที่ 7	ผู้ตอบแบบสอบถามอันดับที่ 8	ผู้ตอบแบบสอบถามอันดับที่ 9	ผู้ตอบแบบสอบถามอันดับที่ 10	ผู้ตอบแบบสอบถามอันดับที่ 11
	อุปสรรคและปัญหาในการทำกิจกรรมภายใน										
สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกสำหรับ ลูกค้า	เพียงพอ	เพียงพอ	เพียงพอ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ
ลักษณะการจัดพื้นที่ใช้สอยภายใน											
พื้นที่ทางเข้า	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
เคาน์เตอร์ติดต่อ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ
พื้นที่พักคอย	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	X	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ
จุดบริการ เครื่องดื่ม	X	X	X	ต้องการ	X	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ
จุดบริการ นสพ. หรือนิตยสาร	ต้องการ	X	X	ต้องการ	X	X	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ
พื้นที่เปลี่ยนชุด	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ
ตู้ล็อกเกอร์	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ
ตู้หรือชั้นวาง อุปกรณ์ ชุด ผ้าปู ปลอก หมอน	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ
ห้องสุขา	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ
พื้นที่บริการล้าง เท้า	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	X	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ
พื้นที่วางเตียงขนาด	เพียงพอ กับ จำนวน ลูกค้า	เพียงพอ กับ จำนวน ลูกค้า	เพียงพอ กับ จำนวน ลูกค้า	เพียงพอ กับ จำนวน ลูกค้า	เพียงพอ กับ จำนวน ลูกค้า	เพียงพอ ขนาด ห้อง	เพียงพอ ขนาด ห้อง	เพียงพอ ขนาด ห้อง	เพียงพอ ขนาด ห้อง	เพียงพอ ขนาด ห้อง	เพียงพอ ขนาด ห้อง
ที่พักหมอนวด	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ	X	ต้องการ	ต้องการ	X	X	X	X

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

กลุ่มหมวด ขนาดบอด	ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
ประเด็น												
รูปแบบเครื่องเรือน												
เคาน์เตอร์ติดคอก	เค็ย	สูง	สูง	สูง	เค็ย	สูง	สูง	ไม่มี	สูง	เค็ย	สูง	
ชุดนั่งพักคอก	ชุดเก้าอี้ แถว หรือ โซฟา	ชุดเก้าอี้ แถว หรือ โซฟา	ไม่ จำเป็น	โซฟา นั่ง สบาย	ชุดเก้าอี้ แถว	โซฟานั่ง สบาย	โซฟานั่ง สบาย	โซฟานั่ง สบาย	โซฟานั่ง สบาย	โซฟา นั่ง สบาย	โซฟานั่ง สบาย	
เตียงนอน	ยกสูง ขนาด 80 ซม.	ยกสูง ขนาด 80 ซม.	ยกสูง ขนาด 80 ซม.	ยกสูง ขนาด 80 ซม.	ยกสูง ขนาด 80 ซม.	ยกสูง ขนาด 80 ซม.	ยกสูง ขนาด 80 ซม.	ยกสูง ขนาด 80 ซม.	ยกสูง ขนาด 80 ซม.	ยกสูง ขนาด 80 ซม.	ยกสูง ขนาด 80 ซม.	
ตู้หรือชั้นวาง อุปกรณ์ ชุด ผ้าปู ปลอก หมอน	ตู้เก็บ	ตู้เก็บ	ตู้เก็บ	ตู้เก็บ	ชั้นวาง	ตู้เก็บ	ชั้นวาง	ชั้นวาง	ตู้เก็บ	ตู้เก็บ	ตู้เก็บ	
ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน												
ประตู	บาน เปิด กระจก	บาน เลื่อน กระจก	บาน เลื่อน กระจก	บาน เลื่อน กระจก	บาน เลื่อน กระจก	บาน เลื่อน กระจก	บาน เลื่อน กระจก	บาน เลื่อน กระจก	บาน เลื่อน กระจก	บาน เลื่อน กระจก	บาน เลื่อน กระจก	
พื้น	เรียบไม่ ลื่น	หยาบ ไม่ลื่น	ไม้ ปาร์เก้	ไม้ ปาร์เก้	ไม้ ปาร์เก้	กระเบื้อง	กระเบื้อง	ไม้ ปาร์เก้	ไม้ ปาร์เก้	ไม้ ปาร์เก้	กระเบื้อง ผิวด้าน	
ผนัง	เสียงไม่ ก้อง	เสียง ไม่ ก้อง มี ฉนวน	กระจก รอบ	ผนังทึบ มี ฉนวน กัน เสียง	ผนังทึบ มี ฉนวน กัน เสียง	ผนังทึบ มีช่อง แสง ฉนวน กัน เสียง	ผนังทึบ มีช่อง แสง ฉนวน กัน เสียง	ผนังทึบ มีช่อง แสง ฉนวน กัน เสียง	ผนังทึบ มีช่อง แสง ฉนวน กัน เสียง	ผนัง เสียง ไม่ก้อง	ผนัง เสียงไม่ ก้อง	
ฝ้าเพดาน	สูง โปร่ง	สูง โปร่ง	สูง โปร่ง	สูง โปร่ง	สูง โปร่ง	สูงโปร่ง	สูงโปร่ง	สูงโปร่ง	สูงโปร่ง	สูง โปร่ง	สูงโปร่ง	
แสงสว่าง	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	โตน อบอุ่น X	
ระบบปรับ อากาศ	แอร์	แอร์	แอร์	แอร์	แอร์	แอร์	แอร์	แอร์	แอร์	แอร์	แอร์	

4.5 ผลการสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดเกี่ยวกับลักษณะศูนย์หรือร้านนวด แผนไทยที่เหมาะสมกับหมอนวดตาบอด

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวดแผนไทย

โดยคนตาบอด ผู้เชี่ยวชาญเป็นคนตาบอดและเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่วิทยาลัยราชสุดา มีความเข้าใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวกับความต้องการของคนตาบอดจำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญเป็นคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวดแผนไทยโดยการแนะนำจากมูลนิธิคนตาบอดจำนวน 4 ท่าน (ภาคผนวก ง) เพื่อทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบศูนย์นวดแผนไทยที่เหมาะสมและคำนึงถึงกลุ่มผู้ใช้หมอนวดตาบอดและลูกค้าที่มาใช้บริการ

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 1 ประกอบอาชีพเป็นอาจารย์สอนที่วิทยาลัยราชสุดา มีความรู้เกี่ยวกับความต้องการเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมของคนตาบอด และใช้บริการนวดแผนไทยในฐานะลูกค้า

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน ลักษณะการนวดของหมอนวดน่าจะเป็นสูตรการนวดวัดโพธิ์เพราะเป็นการนวดกดจุดคลึง กดซ้ำๆ ยาวซึ่งแตกต่างจากร้านนวดเอกชนในเรื่องรูปแบบการนวด ซึ่งเป็นการนวดแบบเชลยศักดิ์เหมือนกัน ลักษณะของร้านนวดคนตาบอดส่วนมาก นวดแล้วบ่าบดคึกว่า ความสะอาดสถานที่ไม่ดี ไม่มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เหมาะสม พื้นที่บริเวณทางเข้ามีการตกแต่งหน้าร้านน่าจะมีสวนน้ำพุหรือน้ำตก เพื่อเป็นจุดมาร์ค หรือ Warning ธรรมชาติสำหรับคนตาบอดเวลาอยู่ในชุมชนทำให้แยกความแตกต่างจากสภาพแวดล้อม ทำให้ทราบว่าถึงร้านแล้ว เคาท์เตอร์บริการ เคาท์เตอร์ต้องมีคอมพิวเตอร์ กรอบบิล กรอกข้อมูลอาการของลูกค้าไว้เป็นข้อมูลจุมก มีการให้คำปรึกษาเรื่องอาการด้วยนอกเหนือจากนวดเพียงอย่างเดียว พื้นที่พักคอยควรเป็นที่นั่งแบบโซฟานุ่มนั่งสบาย มีมูมวางนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ช่วงรอเวลา เสริมบริการเครื่องดื่มให้ลูกค้าบริการตนเอง พื้นที่วางเตียงนวดช่องระหว่างเตียงต้องไม่ห่างหรือใกล้จนเกินไปเพื่อความเป็นส่วนตัวของลูกค้า ควรมีอุปกรณ์ เสริมให้ลูกค้า เช่น โต๊ะข้างเตียง ตะกร้าเก็บของส่วนตัว พื้นที่ล้างเท้าควรมีบริการล้างเท้า ความสะอาดให้เหมือนกับร้านเอกชน

เครื่องเรือน เคาท์เตอร์ต้องระดับสูงในกรณีที่เป็นร้านใหญ่ทำให้เห็นชัดเจนแตกต่างจากโต๊ะทั่วไป ชุดพักคอยลูกค้าเป็นโซฟานั่งสบายมีให้พอเพียงกับจำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการ ลักษณะเตียงนวดใช้แบบมีขาสูงจากพื้น สะดวกที่สุด ช่องห่างระหว่างเตียงต้องสามารถใส่ผ้าม่านกันความเป็นส่วนตัวได้ โต๊ะข้างเตียง ตะกร้าเก็บของส่วนตัวจำเป็นมากสำหรับลูกค้า

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูเป็นบานเลื่อนดีที่สุดประตูเปิดปิดเข้าออกมีเสียงจะได้ทราบมีลูกค้าเข้าร้าน ลักษณะการเดินทางเตียงว่างคนตาบอดไม่ชอบคลำหาเบรลล์บล็อก เพราะอายุ Warning Block ไม่จำเป็นขอพื้นผิวต่างสัมผัสเช่น ถ้าเป็นกระเบื้องผิวหยาบ หรือแกรนิตพื้นไฟวัสดุพื้นต้องเหมือนกัน ไม่ชอบหลายวัสดุ สีไม่จำเป็น แต่สำหรับคนตาบอดสายตาดูสีไม่ชอบสีสดๆ เช่น แดง เหลือง ความสว่างของแสงไม่มีผล เสียงภายในเช่นเสียงแอร์มีผลต่อคนตาบอด เสียงก้องภายใน เพดานต้องต้องสูง พูดคยเสียงต้องไม่ก้อง อุปกรณ์ในร้านต้องแข็งแรง มีผ้าม่านระหว่างเตียงยิ่งดีไว้ดูเสียง ผ้าเพดานที่ดูเสียง ไม่มีมลพิษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 2 ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของร้านนวดแผนไทยและเป็นครูสอนนวดแผนไทย ประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีความพิการตาบอด มีความรู้เกี่ยวกับการจัดรูปแบบร้านนวดแผนไทยที่เหมาะสมกับหมอนวดตาบอด

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน การสร้างสภาพแวดล้อมภายในร้านสร้างตามกำลังฐานะของหมอนวดตาบอดเพราะลูกค้าส่วนใหญ่จะสนใจมาใช้บริการเพราะวิธีการนวดสามารถบำบัดรักษาได้มากกว่าการตกแต่งร้านเพราะหมอนวดตาบอดไม่มีการสร้างสภาพแวดล้อมหรือสิ่งอำนวยความสะดวกได้เหมือนร้านนวดคนสายตาปกติ

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เหมาะสม ลักษณะพื้นที่ใช้สอยควรประกอบด้วย พื้นที่หน้าร้านมีพื้นที่สำหรับวางรองเท้า ผงังและประตูกระจกหน้าร้านควรเป็นกระจกใสให้เห็นกิจกรรมภายใน ประตูบานเลื่อนจะประหยัดพื้นที่กว่าประตูบานเปิด มีเสียงเวลาลูกค้าเดินผ่านประตูหมอนวดจะได้ทราบว่าลูกค้าเข้าร้าน ส่วนเขวนหรือเก็บไม้เท้าของหมอนวดไม่จำเป็นเพราะหมอนวดจะพับเก็บไว้ในกระเป๋าเสื้อ เคาน์เตอร์บริการควรอยู่ส่วนหน้าร้านเพราะลูกค้าหรือหมอนวดที่มาติดต่อเดินผ่านติดต่อสะดวกกว่า พื้นที่พักคอยควรจัดให้เพียงพอช่วงลูกค้ารอหมอนวดว่างควรเป็นเก้าอี้หรือโซฟานั่งสบาย มีมุมวางนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ไว้คอยบริการลูกค้า การบริการเครื่องดื่มควรให้ลูกค้าบริการตนเองเพราะหมอนวดตาบอดไม่สะดวกในการให้บริการลูกค้า มุมควรอยู่ใกล้กับส่วนพักคอย มีห้องสำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้า/แต่งตัวแยกออกมาจากห้องสุขา มีบริการล็อกเกอร์ให้เช่าเก็บของใช้ส่วนตัวของลูกค้า ตู้เก็บชุดสำหรับเปลี่ยน ผ้าปูเตียง ปลอกหมอนควรอยู่ในตู้เดียวกันและควรมีตะกร้าสำหรับใส่ผ้าที่ใช้แล้วเมื่อนวดเสร็จอยู่บริเวณเดียวกัน พื้นที่บริการล้างเท้าควรอยู่ติดกับห้องน้ำเพื่อให้หมอนวดสามารถนำน้ำมาใช้งานได้ห้องสุขาใช้ร่วมกัน ชาย/หญิง เพิ่มโถปัสสาวะเพื่อความสะอาด พื้นที่ถ้ามีเหลือควรมีมุมให้หมอนวดได้นั่งพักจะได้ไม่ไปปะปนกับพื้นที่พักคอยลูกค้า

รูปแบบเครื่องเรือน เคาน์เตอร์บริการควรมีขนาดสูงเนื่องจากลูกค้าจะเข้าถึงได้ง่ายกว่าขนาดพอสำหรับเจ้าหน้าที่ 1 คนก็เพียงพอ ชุดเก้าอี้หรือโซฟาพักคอยควรเป็นชุดนั่งสบายนุ่มนวมกันคนตาบอดเดินชน มีโตะกลางสำหรับวางเครื่องดื่มเป็นโตะกลม เตียงนวดเป็นเตียงยกสูงเท่าที่ใช้งานอยู่สะดวกที่สุด ขนาดความกว้างไม่ต่ำกว่า 80 เซนติเมตร วัสดุแล้วแต่ความสามารถของเจ้าของร้านแต่ที่ใช้ปัจจุบันเป็นของศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปากเกร็ดจะราคาถูกที่สุดในท้องตลาด ทำให้ไม่มีคู่แข่ง แต่ถ้ามีการออกแบบขนาดให้เท่ากันแต่เพิ่มความสวยงามเปลี่ยนวัสดุก็จะทำให้ร้านมีความสวยงามยิ่งขึ้นควรมีผ้าม่านกันระหว่างเตียงจะเต็มตัวหรือครึ่งตัวก็ได้ ตู้เก็บของหัวเตียงจำเป็นมากสำหรับลูกค้า คนตาบอดจะมีอุปสรรคแก่ขนาดและระยะการวางเตียงเท่านั้น ตู้เก็บอุปกรณ์ควรเป็นผู้สูงและมีชั้นเพียงพอใส่ทั้งชุด ผ้าปู ปลอกหมอน และน้ำมันหรืออุปกรณ์เสริมในการนวด

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทั้งหมดไม่ว่าที่บหรือโปรงขอเป็นบานเลื่อน

พื้นเป็นกระเบื้องหรือพื้นไม้ปาร์เก้ที่ผิวไม่ลื่น ผนังควรเป็นผนังที่ไม่มีเสียงสะท้อนสีภายในควรเป็น โทนอนบุเพราะสีผนังมีผลต่อคนสายตาเดือนราง ฝ้าเพดานเรียบสูงโปร่ง การประดับตกแต่งควรมี การใช้ไม้มาตกแต่งให้สวยงาม มีรูปภาพประดับ

ลักษณะการให้แสงภายใน แสงไม่มีผลต่อคนตาบอดแต่ถ้าร้านใช้แสงธรรมชาติก็จะช่วยให้ประหยัดไฟได้ แสงภายในไม่ควรสว่างมากเพราะลูกค้าต้องการพักผ่อน แสงภายในไม่ควรมีมาก หลอดไฟไม่ควรเป็นชนิดแสงแยงตา หัวเตียงควรมีไฟสำหรับให้ลูกค้าอ่านหนังสือ

ความต้องการเพิ่มเติมคือต้องการให้มีการใช้วัสดุพื้นที่มีผิวต่างสัมผัสบริเวณพื้นที่ต่าง ระดับ บันได หรือสิ่งกีดขวางเพื่อเตือนคนตาบอด

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 3 ประกอบอาชีพเป็นครูสอนนวดแผนไทย ประสบการณ์ มากกว่า 30 ปี มีความพิการตาบอด มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของหมอนวดตาบอดในการ ให้บริการนวดแผนไทย

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน คนตาบอดที่ประกอบอาชีพ หมอนวดส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับสถานที่ที่ตัวเองทำงานอยู่ประจำจึงคิดว่าสถานที่นั้น ไม่เป็น อุปสรรคในการทำงาน สถานที่นวดของหมอนวดตาบอดเกือบทุกแห่งถ้าคนตาบอดเป็นเจ้าของเอง ก็จะมีเพียงพื้นที่วางเตียงนวดและเตียงนวดก็เพียงพอ ดังนั้นการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายใน สถานที่นวด โดยคนตาบอดให้เหมาะสมกับกิจกรรมและพฤติกรรมจะสามารถช่วยยกระดับอาชีพ หมอนวดตาบอดให้เท่าเทียมกับหมอนวดสายตาปกติได้

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เหมาะสม ลักษณะพื้นที่ใช้สอยควร ประกอบด้วย พื้นที่บริเวณทางเข้า ผนังและประตูควรเป็นกระจกใสหรือติดฟิล์ม ไม่ควรเป็นผนัง ทึบเพราะไม่เห็นกิจกรรมภายใน ควรมีผู้เก็บรองเท้าให้เป็นระเบียบ ป้ายชื่อร้านควรเห็น ได้ชัดเจน ไม่ควรมาติดที่ผนังกระจก พื้นที่เคาน์เตอร์ควรอยู่ติดกับประตูทางเข้าเพราะสะดวกติดต่อหรือ สอบถามการใช้บริการของลูกค้า พื้นที่พักคอยเป็นแบบเก้าอี้แถวยาวก็ประหยัดพื้นที่นั่ง ได้หลายคน มีตู้หรือชั้นวางนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ไว้บริการ จุดบริการเครื่องดื่มควรเตรียมไว้ให้ลูกค้าบริการ ตนเองสะดวกที่สุดและมีถังขยะไว้ด้วย พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นห้องเล็กๆ ใช้มานานก็เพียงพอ โถงกับห้องต้องมีตู้เก็บชุด ผ้าปู ปลอกหมอนและอุปกรณ์สำหรับนวดที่หยิบได้ง่ายหมอนวดตา บอดต้องคอยหยิบให้บริการ ห้องสุขามีห้องเดียวใช้ร่วมกันประหยัดพื้นที่ พื้นที่สำหรับบริการล้าง เท้าควรเตรียมไว้ให้ลูกค้าในห้องสุขา พื้นที่บริเวณนั่งพักหมอนวดควรอยู่ในห้องแยกออกไปไม่ควร ใช้ร่วมกับลูกค้า

รูปแบบเครื่องเรือน เคาน์เตอร์บริการควรมีขนาดสูงเนื่องจากลูกค้าจะเข้าถึง ได้ง่ายกว่า ขนาดพอสำหรับเจ้าหน้าที่ 1 คนก็เพียงพอ ชุดเก้าอี้หรือโซฟาพักคอยควรเป็นชุดเก้าอี้แถวยาว ประหยัดพื้นที่นั่ง ได้หลายคน เตียงนวดเป็นเตียงยกสูงเท่านั้นที่ใช้งานอยู่สะดวกที่สุด ขนาดความ กว้างไม่ต่ำกว่า 80 เซนติเมตร เป็นเก้าอี้ขาเหล็กเบาะหุ้มหนังพีวีซีราคาประหยัด มีผ้าปูที่นอนระหว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตียงลูกค้าจะได้เป็นส่วนตัว ตู้เก็บของหัวเตียงจำเป็นมากสำหรับลูกค้า ลูกค้าไม่นิยมใช้ลิ้นชักเกอร์เก็บของเนื่องจากเก็บของได้น้อยและไม่ปลอดภัย ตู้เก็บอุปกรณ์ควรเป็นตู้สูงและมีชั้นเพียงพอใส่ทั้งชุด ผ้าปู ปลอกหมอน และน้ำมันหรืออุปกรณ์เสริมในการนวด

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูเป็นบานเลื่อนที่ดีที่สุดขนาดกว้างไม่ควรต่ำกว่า 0.90 เมตร มีความสูงไม่ต่ำกว่า 2.00 เมตร ไม่ต้องสูงมากไม่จำเป็น วัสดุพื้นควรเป็นกระเบื้องทำความสะอาดง่าย ถ้าเป็นพื้นที่ใหญ่ ควรมีแนวต่อกระเบื้องที่เท่ากัน พนักขอเป็นพนักที่บและไม่ทำให้เสียงก้อง ฝ้าเพดานแบบฉาบเรียบทำความสะอาดง่ายสูงโปร่ง สีสีนภายในสีขาวเรียบหรือโทนอบอุ่น การประดับตกแต่งต้องไม่มีส่วนยื่นหรือล้ำเข้าภายในทางเดิน ไม่มีมุมเหลี่ยมหรือแหลมทำอันตรายคนตาบอด

ลักษณะการให้แสงภายใน ไม่ต้องการแสงธรรมชาติแสงแดดมีผลต่อหมอนวดสายตา เลื่อนราง ไม่สามารถควบคุมแสง ได้ควรใช้หลอดไฟสี Warm light ให้ลูกค้ารู้สึกถึงบรรยากาศพักผ่อน

ความต้องการเพิ่มเติมต้องการให้สภาพแวดล้อมภายในร้านให้ใกล้เคียงหรือเหมือนกับร้านนวดโดยคนสายตาปกติ โดยปรับใช้เตียงนวดมีขาสูงแทนวางพูกที่พื้น เบลล์ลิ้นชัก คนตาบอดไม่ชอบคลำหา วัสดุภายใน

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 4 ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของร้านนวดแผนไทย เปิดให้บริการร้านนวดแผนไทยจำนวน 2 แห่ง ร้าน เปิดบริการมากกว่า 20 ปี มีความพิการตาบอด เนื่องจากเปิดให้บริการร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดมานานจึงปรับปรุงร้านตัวเองให้ใกล้เคียงกับร้านนวดคนสายตาปกติ และสามารถเพิ่มค่าบริการนวดได้เท่าเทียมกัน

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน เนื่องจากร้านนวดแผนไทยมีการแข่งขันกันสูงสถานที่นวดปัจจุบันจึงมีการตกแต่งเพื่อดึงดูดลูกค้า สามารถเพิ่มราคาค่าชั่วโมงนวด ได้สูงขึ้น ร้านนวดคนตาบอดมีความสามารถนวดบำบัด ได้ดีกว่าแต่เนื่องจากไม่มีความสามารถไม่สามารถมองเห็นสภาพแวดล้อมที่ดีในการเป็นร้านนวด ได้ จึงไม่มีการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมทั้งกับบรรยากาศการนวดและเหมาะกับหมอนวดตาบอด สถานที่นวดของคนตาบอดปัจจุบันถ้ามีการจัดเตรียมพื้นที่ต่างๆที่อำนวยความสะดวก สามารถปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัยเพียงพอสำหรับคนตาบอด

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เหมาะสม ลักษณะพื้นที่ใช้สอยควรประกอบด้วย พื้นที่บริเวณทางเข้า ควรมีพื้นที่เว้นว่างก่อนเข้าประตู พนักและประตูหน้าร้านควรเป็นกระจกได้ทั้งแสงธรรมชาติและเห็นกิจกรรมภายใน มีมุมจัดสวนเพิ่มความแตกต่างจากสภาพแวดล้อมรอบข้าง เคาน์เตอร์ติดต่อควรอยู่ใกล้ประตูทางเข้า คนตาบอดจะได้รับรู้ว่ามิถุกค้าเข้ามาใช้บริการ พื้นที่พักคอยควรมีมุมรองรับได้ 3-4 คนเนื่องจากร้านมีขนาดไม่กว้างนัก รูปแบบเป็นโซฟาหนังสบายดีที่สุด มีโต๊ะข้างไว้สำหรับวางแก้วน้ำช่วงเวลารอ มีตู้หรือชั้นวางนิตยสารหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือพิมพ์ให้อ่าน ได้ทั้งลูกค้านั่งรอและลูกค้าที่กำลังนวด พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าแต่งตัวควรใกล้กับห้องสุขา ขนาดห้องไม่ต้องใหญ่มาก ใช้ผ้าฆ่ากันก็พอ ห้องสุขาควรใช้ร่วมกัน แต่ใช้วัสดุที่ไม่ลื่นและทำความสะอาดง่าย พื้นที่ล้างเท้าจำเป็นมากสำหรับร้านนวดเพราะเป็นการบริการให้แก่ลูกค้าเรื่องความสะดวกซึ่งร้านนวด โดยคนสายตาปกติให้บริการ ควรเว้นมุมสำหรับนั่งวางอ่างล้างเท้าหรือใช้ถังมาล้างก็ได้ พื้นที่ส่วนพักคอยหมอนวดช่วงไม่มีลูกค้าหมอนวดมักจะมานั่งหรือนอนบนเตียงนวดซึ่งเวลาลูกค้าเข้ามาจะเป็นภาพไม่น่าดู ควรแบ่งพื้นที่ไว้ค้ำน ในร้านรูปแบบเป็นโซฟา 2 ที่นั่ง

รูปแบบเครื่องเรือน เคา์เตอร์บริการควรมีขนาดสูงเนื่องจากเคยใช้โต๊ะเตี้ยมันจะกลายเป็นโต๊ะทำงาน ลูกค้าจะไม่ทราบว่าจะติดต่อหรือชำระเงินที่ไหน เคา์เตอร์สูงสามารถเป็นจุดที่นำสายตาลูกค้าที่เข้ามาและสะดวกต่อการติดต่อใช้บริการ ชุคเก้าอี้หรือโซฟาพักคอยควรเป็นเก้าอี้หุ้มฉนวนนั่งสบายไม่ใหญ่มาก เป็นแบบที่นั่งเดียวจะปรับเปลี่ยนการจัดวางได้ง่าย เตียงนวดเนื่องจากหมอนวดตาบอดเรียนการนวดมาจากที่เดียวกันเกือบทั้งหมด จึงมีความสะดวกที่จะใช้เตียงนวดยกสูงแบบปัจจุบันที่ใช้กัน ระยะห่างไม่ควรห่างกันมากเนื่องจากหมอนวดใช้เตียงเป็นตัวกระยะนวดและหมอนวดสามารถหลบหลีกกันได้โดยไม่เป็นอุปสรรค มีผ้าฆ่ากันเพราะกฎระเบียบที่บังคับตัวหัวเตียงจำเป็นมากไว้เก็บของใช้ส่วนตัวลูกค้า สามารถออกแบบให้ไปเก็บได้เตียงได้เพราะปัจจุบันลูกค้าก็วางได้เตียง ผู้สำหรับเก็บอุปกรณ์การนวด เป็นตู้บานเปิดแบ่งชั้นและช่องภายในความสูงให้หมอนวดตาบอดหยิบได้ง่าย

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูเป็นบานเลื่อนกระจกดีที่สุดในขนาดกว้างไม่ควรต่ำกว่า 0.90 เมตร ประหยัดพื้นที่ ประตูภายในเลื่อนทั้งหมดจะดีมาก วัสดุปูพื้นเป็นไม้ปาร์เก้สวยทำความสะดวก่ายทน ผนังต้องผิวเรียบมีการตกแต่งด้วยไม้ให้สวยงาม ทำความสะดวก่าย ผนังทาสีเรียบไม่ชอบ กรุดตกแต่งสวยงามดีกว่า ฝ้าเพดานเป็นฝ้าเรียบ ระดับสูง สามารถขึ้นบนเตียงแล้วหัวไม่ชน สีสันภายในขอเป็นโทนสีอบอุ่น มีการประดับตกแต่งให้สวยงามถึงแม้คนตาบอดมองไม่เห็นแต่สามารถรู้สึกได้จากลูกค้าที่มาใช้บริการ การประดับตกแต่งถือเป็นส่วนสำคัญของร้านนวด นอกเหนือจากการออกแบบเพื่อคนตาบอด คนตาดีก็ต้องการด้วย

ลักษณะการให้แสงภายใน ไม่ต้องการแสงธรรมชาติ แสงแดดมีผลต่อหมอนวดสายตา เลื่อนราง ไม่สามารถควบคุมแสงทำให้อุณหภูมิภายในร้อน ควรใช้หลอดไฟสี Warm light ให้ลูกค้ารู้สึกถึงบรรยากาศพักผ่อน มีการซ่อนแหล่งกำเนิดไฟทำให้แสงไฟไม่แยงตาลูกค้า ควรมีหลอดไฟติดผนังหัวเตียง ไว้สำหรับอ่านหนังสือ

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 5 ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของร้านนวดแผนไทย เปิดให้บริการร้านนวดแผนไทยจำนวน 2 แห่ง ร้าน เปิดบริการมากกว่า 10 ปี มีความพิการตาบอด เนื่องจากเปิดร้านในแหล่งท่องเที่ยวที่พัทยา จึงมีความรู้ทั้งร้านนวด โดยคนตาบอดและคนสายตปกติ เป็นการปรับใช้ให้ตอบสนองลูกค้าชาวต่างชาติที่มาใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานที่นวดปัจจุบัน สภาพร้านนวด โดยคนตาบอดแตกต่างจากร้านนวดคนสายตาคงมากทั้งเรื่องสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกและภายในร้านนวด โดยคนตาบอดเกือบทุกแห่งไม่มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้กับคนตาบอดให้ปฏิบัติได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค เพราะคนตาบอดคิดว่าสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ไม่เป็นอุปสรรคเพราะความเคยชิน แต่ในความเป็นจริงคนตาบอดไม่สามารถปฏิบัติงานในสถานที่ที่เตรียมไว้สำหรับคนสายตาคงปกติ

ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดที่เหมาะสม ลักษณะพื้นที่ใช้สอยควรประกอบด้วย พื้นที่บริเวณทางเข้าควรมีพื้นที่ สำหรับชั้นวางรองเท้า มุมตกแต่งสวนหน้าร้านเพิ่มความน่าสนใจ ป้ายหน้าร้านต้องอยู่ตำแหน่งที่เห็นได้ทั้งจากถนนใหญ่และทางเท้า หน้าร้านผนังและประตูควรเป็นกระจกใส จะได้เห็นพื้นที่ภายในได้ชัดเจน เคาน์เตอร์บริการควรอยู่ส่วนหน้าร้าน เพื่อให้ลูกค้าเข้าถึงได้สะดวก พื้นที่ถัดไปควรเป็นมุมพักผ่อนซึ่งจะติดกับผนังกระจกหน้าร้านจะได้ดูวิวภายนอก มีชั้นหรือตู้วางนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ไว้บริการ เครื่องดื่มควรให้ลูกค้าบริการตนเองสะดวกที่สุดเนื่องจากบางท่านไม่นิยมใช้บริการ พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า/แต่งตัวควรอยู่ติดกับห้องนี้ จะกันห้องมีประตูหรือใช้ผ้ามาปกปิดแต่จำเป็นต้องมี ห้องสุขาให้ใช้เฉพาะลูกค้าใช้ร่วม ชาย/หญิง พื้นที่สำหรับล้างเท้าควรใช้ถังยกมาบริการล้างให้หรือแยกเจ้าหน้าที่ล้างเท้า โดยเฉพาะ แต่ต้องมีพื้นที่สำหรับล้างเท้าให้ลูกค้า ใช้มีน้ำอุ่นก็เพียงพอ พื้นที่วางชั้นอุปกรณ์เป็นตู้เปิด โถงภายในเป็นชั้นหรือแบ่งเป็นช่องแยกชนิดของอุปกรณ์เพื่อหยิบใช้ได้สะดวก พื้นที่บริเวณพักผ่อนควรแยกไว้แต่ต้องไม่ห่างจากเตียงนวดเพื่อช่วยเหลือหมอนวดท่านอื่นได้ง่าย

รูปแบบเครื่องเรือน เคาน์เตอร์บริการควรมีขนาดสูงเหมาะสมสามารถตกแต่งเป็นมุมดึงดูดลูกค้าและมีพื้นที่ระดับเตี้ยสามารถทำงานได้ ไม่ไปปนกัน ชูคเก้าอี้หรือ โซฟาพักผ่อน ควรเป็นโซฟาเดี่ยวแบบนั่งสบายเหมาะสมกับพื้นที่ เพราะลูกค้าจะไม่รอนานมักจะเปลี่ยนร้าน มีเตรียมไว้ไม่เกิน 4-5 ที่เพียงพอ มีโต๊ะข้างหรือ โต๊ะกลางไว้วางเครื่องดื่ม เตียงนวดเนื่องจากหมอนวดตาบอดเรียนการนวดมาจากที่เดียวกันเกือบทั้งหมด จึงมีความสะดวกที่จะใช้เตียงนวดยกสูงแบบปัจจุบันที่ใช้กัน การเปลี่ยนวัสดุหรือปรับปรุงเตียงนวดจากเดิมที่ใช้กันปัจจุบันก็มีใช้เตียงไม้สนซึ่งราคาแพง มีตู้เก็บของอยู่หัวเตียงอยู่ในตัวเดียวกัน ระยะห่างระหว่างเตียงควรให้กันผ้ามากันได้และหมอนวดสามารถเดินได้หลบหลีกกันได้โดยไม่เป็นอุปสรรค ผ้ามาต้องกันเพราะกฎระเบียบที่บังคับ ตู้หัวเตียงจำเป็นลูกค้าไม่นิยมเก็บที่ลิ้นชักเกอร์ ผู้สำหรับเก็บอุปกรณ์การนวด เป็นตู้บานเปิดแบ่งชั้นและช่องภายในความสูงให้หมอนวดตาบอดหยิบได้ง่าย

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูเป็นบานเลื่อนหรือบานเปิดก็ได้ แต่บานเลื่อนประหยัดพื้นที่แต่จะปิดไม่สนิท คนตาบอดจะปิดประตูเลื่อนไม่สนิท วัสดุเป็นพื้นไม้ปาร์เก้เดินแล้วรู้สึกแข็งแรงไม่ลื่นมาก ผนังควรเป็นผนังที่ซับเสียงช่วยไม่ให้เสียงสะท้อน มีการตกแต่งแบบร้านนวดคนสายตาคงดีมีมาก ฝ้าเพดานเป็นฝ้าฉาบเรียบสูงโปร่ง สีสนภายในน่าจะมีการตกแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ลูกค้าสนใจไม่ใช่ว่าสีผนังเรียบๆ การประดับด้วยรูปภาพหรือผนังไม้หรือกระจกจะช่วยให้บรรยากาศภายในสวยงาม

ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน ควรให้แสงธรรมชาติจากภายนอกเข้ามาไม่ถึงส่วนพื้นที่วางเตียงนอน ส่วนพื้นที่เตียงนอนควรใช้แสงจากไฟกิ่งติดผนังที่แสงไม่สว่างมาก โทนสีจากหลอดเป็นสี Warm light แสงจากหลอดต้องไม่ทำให้เกิดเงามืดมากหรือแสงที่จ้ามาก ภายในห้องไม้ต้องการแสงมากมีเฉพาะจุดที่ลูกค้าต้องการเช่นพื้นที่แต่งตัว ล้างเท้า พักคอย เคา์เตอร์ก็เพียงพอ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดทั้ง 5 คน สามารถสรุปเป็นประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไป ลักษณะศูนย์หรือร้านนวดแผนไทยที่เหมาะสมกับหมอนวดตาบอด และ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่หมอนวดต้องการ (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 ผลสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอด

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ คนตาบอด	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5
ประเด็น					
ข้อมูลทั่วไป					
ประกอบอาชีพ	อาจารย์ที่วิทยาลัย ราชสุดา	เจ้าของร้านนวดแผน ไทยและครูสอน นวด	ครูสอนนวด	เจ้าของร้านนวด	เจ้าของร้านนวด
ความชำนาญด้าน ใดเกี่ยวกับหมอนวดตาบอด	มีความรู้เกี่ยวกับ ความต้องการสิ่ง อำนวยความสะดวก สำหรับคน ตาบอด	ประสบการณ์เปิด ร้านมากกว่า 20 ปี	ประสบการณ์ด้าน สอนการนวด มากกว่า 30 ปี	ประสบการณ์เปิด ร้านมากกว่า 20 ปี มีร้าน 2 แห่ง	ประสบการณ์เปิด ร้านมากกว่า 10 ปี มีร้าน 2 แห่ง
ความคิดเห็นต่อ สภาพแวดล้อม ภายในร้านนวด ปัจจุบัน	- คนตาบอดนวด ลำบาก - ความสะอาดไม่ดี - ไม่มีห้องเปลี่ยน ชุด	- รูปแบบคามกำลัง ฐานะ - ลูกค้าสนใจการ นวดมากกว่าร้าน - ไม่มีการตกแต่ง	- หมอนวดคุ้นเคย กับสภาพแวดล้อม - มีเพียงพื้นที่วาง เตียงนวด - การตกแต่งช่วย ยกระดับให้เท่า เทียมกัน	- การแข่งขันสูง ต้องตกแต่งเพื่อ ดึงดูดลูกค้า - คนตาบอดนวด ลำบากคิดว่า - ไม่สามารถสร้าง ด้วยตัวเองได้	- ปัจจุบันไม่มีการ ทำสภาพแวดล้อม - คนตาบอดไม่ สามารถปฏิบัติงาน ได้สะดวกเหมือน คนตาดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ คนตาบอด ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5
ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดที่เหมาะสม					
พื้นที่ทางเข้า	- ตกแต่งหน้าร้าน ด้วยสวนน้ำพุ	- พื้นที่ชั้นวาง รองเท้า - ผนังและประตู กระจกใส - มีเสียงเวลาถูกค้า เดินผ่าน	- ผนังและประตู เป็นกระจกติดฟิล์ม - ไม่ควรเป็นผนัง ทึบ - มีผู้เก็บรองเท้า - ป้ายชื่อควรเห็น ได้จากถนนและ ทางเท้า	- มีพื้นที่ก่อนประตู ทางเข้า - ประตูและผนัง หน้าร้านเป็น กระจก - มุมสวนตกแต่ง สร้างความต่าง	- มีพื้นที่ก่อนเข้า ภายใน - ชั้นวางรองเท้า - มุมตกแต่งสวน เพิ่มความน่าสนใจ - ป้ายชื่อควรเห็น ได้จากถนนและ ทางเท้า - ประตูและผนัง หน้าร้านเป็น กระจก
เคาน์เตอร์คิดต่อ	- มีคอมพิวเตอร์ - มีที่กรอกข้อมูล สำหรับลูกค้า	- เคาน์เตอร์ ตำแหน่งหน้าร้าน -	- เคาน์เตอร์ ตำแหน่งหน้าร้าน	- เคาน์เตอร์ใกล้ ประตูทางเข้า	- เคาน์เตอร์ ตำแหน่งหน้าร้าน
พื้นที่พักคอย	- โซฟานั่งสบาย - มุมวางนิตยสาร หนังสือพิมพ์ - จุดบริการ เครื่องดื่มบริการ ตนเอง	- ชุดเก้าอี้ หรือ โซฟานั่งสบาย - มุมวางนิตยสาร หนังสือพิมพ์ - จุดบริการ เครื่องดื่มบริการ ตนเอง	- ชุดเก้าอี้แถวยาว - มุมวางนิตยสาร หนังสือพิมพ์ - จุดบริการ เครื่องดื่มบริการ ตนเอง	- ชุดเก้าอี้ หรือ โซฟานั่งสบาย - มุมวางนิตยสาร หนังสือพิมพ์ - จุดบริการ เครื่องดื่มบริการ ตนเอง - โต๊ะกลางวางแก้ว น้ำ	- ชุดเก้าอี้ หรือ โซฟานั่งสบาย - มุมวางนิตยสาร หนังสือพิมพ์ - จุดบริการ เครื่องดื่มบริการ ตนเอง
พื้นที่เปลี่ยนชุด/ผู้ เก็บอุปกรณ์ ชุด ปลอกหมอน ผ้าปู	-	- ห้องเปลี่ยนชุด แยกจากห้องสุขา - ผู้เก็บอุปกรณ์ ทั้งหมดควรอยู่ผู้ เดียวกัน - ตะกร้าใส่ผ้าที่ใส่ แล้ว	- พื้นที่ห้องเปลี่ยน ชุดเล็กๆ ใช้งานกัน - ตำแหน่งผู้ อุปกรณ์หยิบง่าย	- ห้องเปลี่ยนควร อยู่ใกล้ห้องสุขา - พื้นที่ห้องเปลี่ยน ชุดเล็กๆ ใช้งานกัน	- ห้องเปลี่ยนควร อยู่ใกล้ห้องสุขา - พื้นที่ห้องเปลี่ยน ชุดเล็กๆ ใช้งานกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

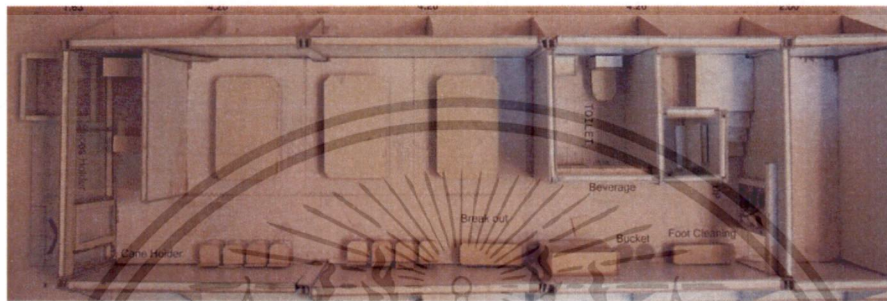
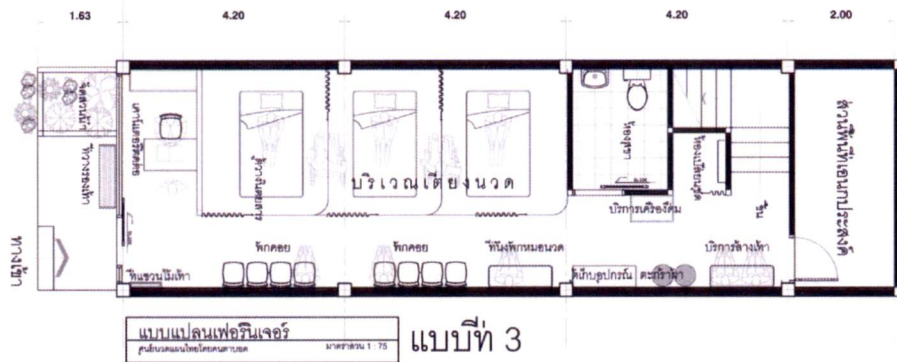
กลุ่มผู้เช่าราย คนคาบอด	ผู้เช่ารายคนที่ 1	ผู้เช่ารายคนที่ 2	ผู้เช่ารายคนที่ 3	ผู้เช่ารายคนที่ 4	ผู้เช่ารายคนที่ 5
ประเด็น					
ลักษณะของศูนย์นวดแผนไทยโดยคนคาบอดที่เหมาะสม					
พื้นที่ล้างเท้า	-ควรมีบริการล้างเท้า	- ควรติดกับห้องสุขา	- มีไว้ในห้องสุขา	-มุมสำหรับบริการใช้ตั้งมารับบริการ	-มุมสำหรับบริการใช้ตั้งมารับบริการ แยกเจ้าหน้าที่ให้บริการ - มีม้านั่งยาว
ห้องสุขา		- ใช้ร่วม ชาย/หญิง - เพิ่มโอบีสสาวะ	- ใช้ร่วม ชาย/หญิง	- ใช้ร่วม ชาย/หญิง - ใช้วัสดุที่ไม่ลื่น	- ใช้ร่วม ชาย/หญิง
พื้นที่พักผ่อนนวด		- มุมให้หมอนวดพักไม่ปะปนกับลูกค้า	- มุมให้หมอนวดพักไม่ปะปนกับลูกค้า	- มุมให้หมอนวดพักไม่ปะปนกับลูกค้า - เป็นโซฟา 2 ที่นั่ง	
รูปแบบเครื่องเรือน					
เคาน์เตอร์บริการ	-ระดับสูง แตกต่างจากเฟอร์นิเจอร์รอบข้าง	- ระดับสูง - สำหรับ 1 คน	- ระดับสูง - สำหรับ 1 คน	- ระดับสูง	- ระดับสูง - ตกแต่งให้ดึงดูดลูกค้า
เก้าอี้หรือโซฟาพักคอย	-ชุดโซฟานั่งสบาย	-ชุดโซฟานั่งสบาย - หุ้มนวมทั้งตัว	- ชุดเก้าอี้แถวยาว	-ชุดโซฟานั่งสบาย - หุ้มนวมทั้งตัว	-ชุดโซฟานั่งสบาย - หุ้มนวมทั้งตัว
เตียงนวด	-เตียงนวดขายกสูง - มีค้ำยันกันระหว่างเตียง	-เตียงนวดขายกสูง - มีค้ำยันกันระหว่างเตียง - ขนาด 80 ซม	-เตียงนวดขายกสูง - มีค้ำยันกันระหว่างเตียง - ขนาด 80 ซม	-เตียงนวดขายกสูง - ระยะวางเตียงไม่ห่างมาก - มีค้ำยันกันระหว่างเตียง	-เตียงนวดขายกสูง - ปรับปรุงช่องรับเท้าของ - มีค้ำยันกันระหว่างเตียง
ตู้เก็บของหัวเตียง	-จำเป็นต้องมี	-จำเป็นต้องมี	-จำเป็นต้องมี	-จำเป็นต้องมี - ออกแบบเก็บใต้เตียง	-จำเป็นต้องมี - ออกแบบเก็บใต้เตียง
ตู้เก็บอุปกรณ์		- ตู้สูงมีช่องเก็บของเพียงพอ	- ตู้สูงมีช่องเก็บของเพียงพอ	- ตู้สูงมีช่องเก็บของเพียงพอ	- ตู้สูงมีช่องเก็บของเพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ คนคาบอด ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5
ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน					
ประตู	-บานเลื่อน - เปิด-ปิด มีเสียง	- บานเลื่อน	- บานเลื่อน	- บานเลื่อนกระจก	-บานเลื่อนหรือ บานเปิด
วัสดุปูพื้น	- ไม่ชอบ warning block - พื้นผิวต่างสัมผัส - วัสดุปูพื้นชนิด เดียวกัน	- กระเบื้องหรือไม้ ปาร์เก้ ผิวไม่ลื่น	- กระเบื้องทำความ สะอาดง่าย	- ไม้ปาร์เก้	- ไม้ปาร์เก้
ผนัง	- ทำให้เสียงไม่ก้อง	- ผนังไม่มีเสียง สะท้อน	- ผนังทึบไม่ทำให้ เสียงก้อง	- ผนังผิวเรียบ ตกแต่งสวยงาม	-ผนังจับเสียง ไม่ สะท้อน -ตกแต่งเหมือน ร้านคนตาดี
ฝ้าเพดาน	- ฝ้าเพดานดูดซับ เสียง	- ฝ้าสูงโปร่ง	- ฝ้าทำความ สะอาดง่าย	- ฝ้าเพดานฉาบ เรียบ	- ฝ้าเพดานฉาบ เรียบ
สีผนังภายใน	- สีที่ไม่สด	- โทนอบอุ่น	- โทนอบอุ่น	- โทนอบอุ่น	
การประดับตกแต่ง		- ใช้ไม้ตกแต่ง - มีรูปประดับ	-การตกแต่งต้องไม่ มีส่วนอื่นจาก กำแพง	- มีการตกแต่ง	- ใช้ไม้ตกแต่ง - มีรูปประดับ
แสงสว่าง	- ไม่มีผล	- แสงธรรมชาติ - แสงไฟที่ไม่แยง ตาถูกค่า	- แสงจากหลอด warmlight	- ไม่ต้องการแสง ธรรมชาติ - แสงจากหลอด Warmlight - ช่องแสงก้านนิค แสง - มีไฟหัวเตียง สำหรับอ่าน หนังสือ	- แสงธรรมชาติ ส่องไม่ถึงเตียง นอน - แสงจากหลอด - มีไฟหัวเตียง สำหรับอ่าน หนังสือ warmlight
ความต้องการ เพิ่มเติม		- ใช้พื้นผิวต่าง สัมผัสเตือน	- ปรับ สภาพแวดล้อมให้ ใกล้เคียงกับร้าน คนสาขาศาปติ		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.135 การจัดผังเฟอร์นิเจอร์รูปแบบที่ 3

4.6 ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการออกแบบขั้นต้นของศูนย์นวดแผนไทย

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอด ผู้เชี่ยวชาญเป็นคนตาบอดและเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่วิทยาลัยราชสุดา มีความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการของคนตาบอดจำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญเป็นคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับร้านนวดแผนไทยจากการแนะนำจากมูลนิธิคนตาบอดจำนวน 4 ท่าน (ภาคผนวก จ) พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นในประเด็นด้านความเหมาะสมในการใช้งาน ความต้องการรูปแบบ และความคิดเห็นต่อการออกแบบศูนย์นวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ โดยใช้รูปแบบหุ่นจำลองที่จัดวางพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ 3 รูปแบบ สรุปได้ดังนี้

4.6.1 เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกที่คนตาบอดต้องการ

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 1 ประกอบอาชีพเป็นอาจารย์สอนที่วิทยาลัยราชสุดา มีความรู้เกี่ยวกับความต้องการเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมของคนตาบอด และใช้บริการนวดแผนไทยในฐานะลูกค้า

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความเข้าใจในในรูปแบบที่นำเสนอเป็นหุ่นจำลอง สามารถใช้การสัมผัสเพื่อตรวจดูให้เข้าใจลักษณะการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ส่วนต่างๆ ทั้ง 3 รูปแบบที่นำเสนอ รูปแบบการจัดวางและรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ที่เลือกคือรูปแบบที่ 3 มีความเหมาะสมกับขนาดอาคารพาณิชย์ การวางเตียงนวดหมอนวดสามารถเคลื่อนไหวได้สะดวก แต่ต้องการให้นำพื้นที่พักคอยเป็นชุดอาร์มแชร์เป็นแบบที่ 1 มาวางแทนชุดเก้าอี้แถว ลดขนาดเตียงนวดใหญ่เกิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความจำเป็น ระยะการจัดช่องทางเดินต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง รูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2 ขนาดเตียงเล็กเกินไป ถ้าปรับปรุงแล้วเตียงแบบที่หมอนวดคาบอดใช้ยังไม่สะดวกทั้งหมอนวดและลูกค้า เตียงที่น่าเสนอเหมาะสมดี ตำแหน่งของพื้นที่หน้าศูนย์นวดควรมีพื้นที่ก่อนเข้าภายใน เพื่อให้จัดพื้นที่สำหรับจัดสวนหรือมุมวางรองเท้า ไม่ต้องการให้ถ่อรองเท้ากีดขวางทางเข้า เป็นอุปสรรคสำหรับคนคาบอด ควรเลือกส่วนที่ดีในการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ของรูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 3 มาใช้

ความคิดเห็นต่อรูปแบบการการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ ในแต่ละพื้นที่ส่วนบริการนวดแผนไทยที่น่าเสนอ

พื้นที่บริเวณทางเข้า พื้นที่ทางเข้ามีความเหมาะสมดีมีพื้นที่สำหรับจัดสวนน้ำที่เป็น Warming ธรรมชาติทำให้คนคาบอดสามารถจ้ำร้านนวด ได้สร้างความแตกต่างจากพื้นที่รอบข้าง มีต้นไม้และมีหินธรรมชาติเสริมเพิ่มจุดดึงดูดลูกค้า ทางขึ้นหน้าร้านถ้ามีบันไดควรปูด้วยกระเบื้องหรือวัสดุต่างสัมผัสเพื่อเตือนให้คนคาบอดระวังระดับบันได วัสดุปูพื้นส่วนพื้นที่บริเวณทางเข้าควรเป็นกระเบื้องผิวด้าน ประตูทางเข้าควรเป็นประตูบานเลื่อน ผนังกระจกหน้าร้านควรให้มองเห็นกิจกรรมภายใน แต่ต้องมีสติ๊กเกอร์หรือแถบคาดที่กระจกไม่ให้ลูกค้าเดินชนกระจก

เก้าอี้เดอรับริการ ระดับของเก้าอี้เดอรับริการควรเป็นระดับสูงมี 2 ระดับ เพื่อให้มีส่วนบังสายตาพื้นที่ระดับโต๊ะทำงานของคนคาบอด ควรมีคอมพิวเตอร์สำหรับเก็บข้อมูลลูกค้า พื้นที่เตรียมสำหรับเจ้าหน้าที่ 1 ท่านก็เพียงพอ

พื้นที่พักคอย วางหนังสือ จุดบริการเครื่องดื่ม พื้นที่พักคอยรูปแบบที่วางขนาดทางเดินมีขนาดโซฟาเดี่ยวที่ขนาดไม่ใหญ่เตรียมไว้ไม่เกินจำนวนเตียงนวดก็เพียงพอ จุดวางหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารควรอยู่ส่วนพื้นที่กลางที่ลูกค้าที่นวดหรือพักคอยหยิบได้สะดวก เป็นตู้ก็จะดีกว่าเพราะสามารถจัดเก็บได้เป็นระเบียบ จุดบริการเครื่องดื่มควรให้ลูกค้าบริการตนเอง มีกาน้ำร้อนและเครื่องดื่มชนิดของไว้บริการ มีถังขยะเตรียมไว้ให้หรืออยู่ใต้ตู้ที่เหมาะสม วางแล้วไม่กีดขวางทางเดิน ตำแหน่งควรอยู่ใกล้ส่วนพื้นที่พักคอย

พื้นที่วางเตียงนวด ขนาดของเตียงนวดมีจำนวน 3 เตียงก็เพียงพอกับพื้นที่อาคารพาณิชย์ พื้นที่หัวเตียงต้องมีตู้เก็บของสามารถทำเป็นชั้นไว้ได้เตียงก็ได้ ระยะห่างระหว่างเตียงต้องสามารถติดม่านกันแดด หมอนวดต้องทำงานได้สะดวก ไม่ติดผ้าม่าน หัวเตียงสามารถชนผนังได้ ไม่จำเป็นต้องอ้อมไปนวดส่วนหัวเสียพื้นที่ เพราะเตียงที่น่าเสนอมีขนาดใหญ่พอ ปลายเตียงก็ควรมีผ้าม่านกัน

พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า/แต่งตัว ขนาดกว้างพอดีไม่กว้างไป เพราะลูกค้าบางท่านชอบเปลี่ยนชุดที่เตียงนวดใช้ผ้าม่านกันแดดไม่ต้องมีประตูใช้ผ้าม่านกันแดดดีกว่าภายในมีกระจกส่องและชั้นวางพวกหวีหรือแปรงก็พอ ไม่จำเป็นต้องใช้ตู้ล็อกเกอร์ ตู้เก็บอุปกรณ์ ชุด ผ้าปู ปลอกหมอนต้องอยู่ใกล้กับห้องเปลี่ยนชุดให้ลูกค้าหยิบเอง หรือหมอนวดหยิบให้สะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสุขา ตำแหน่งที่วางก็เป็นมาตรฐานสำหรับอาคารพาณิชย์คือใกล้บันได ประตูเข้าห้องสุขาขอเป็นประตูบานเลื่อน เพิ่ม โถปัสสาวะชายเพื่อความสะอาด บริเวณประตูเข้าควรมีผิวต่างสัมผัสไว้เดือนลดสเค็บห้องสุขา วัสดุผิวภายในทำความสะอาดง่ายวัสดุพื้นควรเป็นกระเบื้องผิวหยาบ มีก๊อที่พื้นไว้สำหรับล้างเท้าด้วย

พื้นที่สำหรับบริการล้างเท้า หมอนวดตามอาคารควรฝึกอบรมให้เหมือนกับหมอนวดสายตาศึกษา ถึงการให้บริการจะเป็นอุปสรรคบ้างแต่ก็เป็นสิ่งที่ต้องทำทั้งเรื่องความสะอาดและบริการที่เสริมให้เท่าเทียมกับร้านนวดคนสายตาศึกษา พื้นที่ที่เตรียมไว้ให้เหมาะสมดีใกล้ห้องน้ำสามารถเปลี่ยนน้ำได้ พื้นที่เป็นม้านั่งยาว 2 ที่นั่ง เหมาะสมไม่กว้างไป

พื้นที่บริเวณนั่งพักหมอนวด หมอนวดเมื่อว่างจากการนวดก็ต้องมีพื้นที่ให้ไว้นั่งเล่นหรือพักผ่อน ไว้ฟังเพลงหรือคุยหยอกล้อกับเพื่อนร่วมงาน พื้นที่นั่งควรอยู่ติดหลังร้าน มีส่วนบังสายตาจากส่วนพักคอยลูกค้าเพื่อความเป็นส่วนตัวบ้าง ลักษณะเป็น โซฟาหนังสบายหรือม้านั่งยาวก็พอ

ความคิดเห็นรูปแบบเครื่องเรือนที่นำเสนอในรูปแบบหุ่นจำลองและความต้องการเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

เคาน์เตอร์บริการ เคาน์เตอร์เป็นขนาดสำหรับ 1 คน เป็นเคาน์เตอร์สูง มีพื้นที่ 2 ระดับคือระดับสูงมีพื้นที่ไว้ยื่นกรอกเอกสารสำหรับลูกค้า ระดับเตี้ยสูงเท่าโต๊ะทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ มีตู้เก็บเอกสารและสามารถวางคอมพิวเตอร์ได้ วัสดุต้องแข็งแรงเป็นครุผิวไม้ตกแต่งสวยงาม ไม่ชอบวัสดุที่เป็นหินหรือกระเบื้อง

ชุดเก้าอี้หรือ โซฟาพักคอย โซฟาเป็นชุดอาร์มแชร์บุวมหุ้มผ้าหรือหนัง วาง หันหน้าเข้าหากันแบบหุ่นจำลองรูปแบบที่ 1 มีโต๊ะกลางแบบกลมสำหรับวางเครื่องดื่ม

เตียงนวด รูปแบบเตียงเป็นเตียงยกสูงขนาดที่เหมาะสมคือ กว้างขนาด 0.90 เมตร ยาว 2.00 เมตร ความสูงรวมฟูก 0.50 เมตร วัสดุของเตียงทำได้ทั้งขามไม้หรือเหล็ก ถ้าเป็นไม้จะดูสวยงามกว่า ฟูกและหมอนที่วางวัสดุที่หุ้มควรเป็นผ้าจะดีกว่า หนังพีวีซีมีผ้าคาดเตียงด้วย ควรเลือกผ้าคาด ผ้าปูเตียง ปลอกหมอน ผ้าห่มด้วยวัสดุที่ตีมีลวดลายเหมาะสมกับร้าน ช่องทางเดินภายในต้องไม่ต่ำกว่า 1.00 เมตร ระยะห่างระหว่างเตียงให้เป็นไปตามกฎของกระทรวงสาธารณสุข

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทุกบานตั้งแต่เข้าร้านห้องสุขาส่วนที่ต่อเนื่องเข้าห้องอื่นควรเป็นประตูบานเลื่อนขนาด ไม่ต่ำกว่า 0.90 เมตร วัสดุพื้นพื้นที่หน้าร้านควรเป็นกระเบื้องผิวด้านทนน้ำฝนไม่ลื่น วัสดุปูพื้นภายในปูด้วยพื้นไม้ปาร์เก้ ผนังควรกรุวัสดุที่ลดการสะท้อนของเสียง ใช้การตกแต่งภายในช่วย เช่น กรูหัวเตียง ผนังส่วนพักคอย แฉงกั้นห้องที่ลดการสะท้อนเสียงและเพิ่มความสวยงามของสุนทรีย์นวด โทนมัสที่ใช้ทำเป็น โทนมอบอุ่นหรือ โทนมัสธรรมชาติ ผ้าเพดานเป็นผ้าฉาบเรียบต้องสูงระดับ 3.00 เมตรขึ้นไป การให้แสงสว่างพื้นที่ส่วนหน้าร้านควรเป็นแสงธรรมชาติ ส่วนพื้นที่วางเตียงนวดหรือส่วนอื่นควรใช้แสงประดิษฐ์จากหลอด Downlight

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทนสีของแสงเป็น Warmlight แสงต้องไม่สะท้อนเข้าตาลูกค้าบริเวณเตียงนอน มีเพียงไฟหัวเตียงส่องผนังก็เพียงพอ ระบบปรับอากาศภายในใช้เครื่องปรับอากาศที่ดีที่สุด การประดับตกแต่งควรมีการตกแต่งผนังกันห้องส่วนบังพื้นที่วางเตียงนอนกับส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อตามรูปแบบที่นำเสนอผนังหัวเตียงมีการบุด้วยผ้าหรือไม้ตกแต่งสวยงาม มีรูปภาพเพิ่มบรรยากาศแบบนวดไทย

ส่วนที่เพิ่มเติมการออกแบบสำหรับคนตาบอด การใช้งานของคนตาบอดไม่แตกต่างจากคนสายตาดปกติควรออกแบบให้ใกล้เคียงกัน ตำแหน่งในการจัดพื้นที่ควรให้คนตาบอดหยิบได้ง่าย การเคลื่อนที่ภายในต้องไม่มีสิ่งที่เป็นอุปสรรค พื้นที่ขนาดอาคารพาณิชย์คนตาบอดสามารถเดินได้โดยไม่ใช้ไม้เท้า ดังนั้นการเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์ต้องไม่มีมุมเหลี่ยมหรือแหลมยื่นออกมาทำอันตรายแสงไม่เป็นอุปสรรคต่อคนตาบอดมีบ้างกับคนสายตาดูแลนราง แสงไฟที่มีแสงจ้าแสงธรรมชาติจากภายนอก เสียงมีผลต่อคนตาบอดการออกแบบตกแต่งควรคำนึงเรื่องเสียงสะท้อน เสียงจากเครื่องปรับอากาศ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่เตรียมไว้ให้ลูกค้าเช่น ทีวี หรือเสียงเพลง ไม่ควรดังมากเกินไป เพราะลูกค้าต้องการพักผ่อนนอนหลับก็ต้องการสมาธิด้วย ควรมีผู้ถือเคอร์สำหรับเก็บของให้หมอนวดที่เดินทาง ไป-กลับ ไม้เก็บของใช้ส่วนตัว มีพื้นที่วางหรือแขวนไม้เท้าไว้บริเวณประตูทางเข้าด้วย

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 2 ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของร้านนวดแผนไทยและเป็นครูสอนนวดแผนไทย ประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีความพิการตาบอด มีความรู้เกี่ยวกับการจัดรูปแบบร้านนวดแผนไทยที่เหมาะสมกับหมอนวดตาบอด

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความเข้าใจในรูปแบบที่นำเสนอเป็นหุ่นจำลอง สามารถใช้การสัมผัสเพื่อตรวจดูให้เข้าใจลักษณะการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ส่วนต่างๆ ทั้ง 3 รูปแบบที่นำเสนอ รูปแบบการจัดวางและรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ที่เลือกคือรูปแบบที่ 3 มีความเหมาะสมกับขนาดอาคารพาณิชย์การวางเตียงนอน หมอนวดสามารถเคลื่อนไหวได้สะดวก รูปแบบที่ 1 และ 2 ขนาดเตียงเล็กเกินไปดูแล้วน่าจะอึดอัด

ความคิดเห็นต่อรูปแบบการการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ ในแต่ละพื้นที่ส่วนบริการนวดแผนไทยที่นำเสนอ

พื้นที่บริเวณทางเข้า มีความเหมาะสมดีมีพื้นที่สำหรับจัดสวนเป็นสวนน้ำหรือสวนต้นไม้ก็ได้เสริมเพิ่มจุดดึงดูดลูกค้าเพิ่มบรรยากาศผ่อนคลาย ทางขึ้นหน้าร้านถ้ามีบันไดควรปูด้วยกระเบื้องหรือวัสดุต่างสัมผัสเพื่อเตือนให้คนตาบอดระวังสตีบบันได ไม่ชอบเบรลล์บล็อคใช้กระเบื้องผิวหยาบก็เพียงพอ วัสดุปูพื้นส่วนพื้นที่บริเวณทางเข้าควรเป็นกระเบื้องผิวด้าน ประตูทางเข้าควรเป็นประตูบานเลื่อน ผนังกระจกหน้าร้านควรให้มองเห็นกิจกรรมภายใน ให้ศูนย์นวดดูโปร่ง ถ้ามีพื้นที่ติดป้ายร้านควรติดด้านบนไม่ชอบแปะสติ๊กเกอร์ที่กระจกลูกค้าดูแล้วรกสายตา

เคาน์เตอร์บริการ ระดับของเคาน์เตอร์บริการควรเป็นระดับสูงมี 2 ระดับ เพื่อให้มีส่วนบังสายตาพื้นที่ระดับโต๊ะทำงานของคนตาบอด พื้นที่เตรียมสำหรับเจ้าหน้าที่ 1 ท่านก็เพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่พักคอย วางหนังสือ จุดบริการเครื่องดื่ม พื้นที่พักคอยรูปแบบที่ 3 ทำให้ศูนย์นวดไม่แตกต่างจากศูนย์นวดตามมูลนิธิ น่าจะวางเหมือนรูปแบบที่ 1 ดีกว่า เก้าอี้แถวได้ปริมาณคนแต่ถ้าเป็นร้านที่ปรับปรุงแล้วควรมีชุดพักคอยที่นั่งสบายหรูหรา จุดวางหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารควรรออยู่ส่วนพื้นที่กลางที่ลูกค้าที่นวดหรือพักคอยหยิบได้สะดวก เป็นราวแขวนหรือชั้น จุดบริการเครื่องดื่ม ควรให้ลูกค้าบริการตนเองมีตู้เติมน้ำไว้สำหรับเครื่องดื่ม ตำแหน่งควรอยู่ใกล้หลังร้าน

พื้นที่วางเตียงนวด ขนาดของเตียงนวดมีจำนวน 3 เตียงก็เพียงพอกับพื้นที่อาคารพาณิชย์ พื้นที่หัวเตียงต้องมีตู้เก็บของสามารถทำเป็นชั้นไว้ได้เตียงก็ได้ ระยะห่างระหว่างเตียงต้องสามารถคิดม่านกันแดด หมอนวดต้องทำงานได้สะดวกไม่ติดผ้าม่าน หัวเตียงสามารถชนผนังได้ ไม่จำเป็นต้องเว้นพื้นที่หัวเตียง ใช้พื้นที่ไว้ตกแต่งจะดีกว่า ตู้หัวเตียงควรซ่อนหรือเป็นลิ้นชักไว้ได้เตียงช่วยประหยัดเนื้อที่

พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า/แต่งตัว ขนาดกว้างพอดีเหมาะสมไม่เสียพื้นที่ ไม่ต้องมีประตูใช้ผ้าม่านกันแดดดีกว่าภายในมีกระจกส่องและชั้นวางพวกหวีหรือแปรงก็พอ ตู้เก็บอุปกรณ์ ชุด ผ้าปูปลอกหมอนต้องอยู่ใกล้กับห้องเปลี่ยนชุดให้ลูกค้าหยิบเองได้ หรือหมอนวดหยิบให้สะดวก ขอบชั้นมากๆ เพราะมีอุปกรณ์พวกน้ำมนต์และลูกประคบ

ห้องสุขา ตำแหน่งที่วางเหมาะสม ประตูเข้าห้องสุขาขอเป็นประตูบานเลื่อน เพิ่มโถบัสสภาวะชายเพื่อความสะอาด บริเวณประตูเข้าควรมีผิวต่างสัมผัสไว้เตือนลดระดับห้องสุขา วัสดุปูผิวภายในทำความสะอาดง่ายวัสดุปูพื้นควรเป็นกระเบื้องผิวกันลื่น มีก๊อกที่พื้นไว้สำหรับล้างเท้าด้วย ตกแต่งกระเบื้องให้มีสีสันสดใสให้ลูกค้าดู ออกแบบให้ดูห้องกว้างเพราะพื้นที่ที่นำเสนอมีจำกัด

พื้นที่สำหรับบริการล้างเท้า พื้นที่ที่เตรียมไว้ให้เหมาะสมดีใกล้ห้องน้ำที่สามารถเปลี่ยนน้ำได้ พื้นที่เป็นม้านั่งยาว 2 ที่นั่ง เหมาะสมไม่กว้างไป สามารถแนะนำให้ลูกค้าไปล้างในห้องสุขาที่เตรียมก๊อกน้ำไว้ให้ได้ เพราะหมอนวดตาบอดไม่สามารถบริการได้สะดวก

พื้นที่บริเวณนั่งพักหมอนวด พื้นที่นั่งควรอยู่ติดหลังร้าน มีส่วนบังสายตาจากส่วนพักคอยลูกค้าเพื่อความเป็นส่วนตัวบ้าง ลักษณะเป็นโซฟานั่งสบายหรือม้านั่งยาวก็พอ เพราะไม่ต้องการให้พักผ่อนนาน

ความคิดเห็นรูปแบบเครื่องเรือนที่นำเสนอในรูปแบบหุ่นจำลองและความต้องการเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

เคาน์เตอร์บริการ เคาน์เตอร์เป็นขนาดสำหรับ 1 คน เป็นเคาน์เตอร์สูง มีพื้นที่ 2 ระดับคือระดับสูงมีพื้นที่ไว้ยื่นกรอกเอกสารสำหรับลูกค้า ระดับเตี้ยสูงเท่าโต๊ะทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ มีตู้เก็บเอกสาร วัสดุต้องแข็งแรงเป็นวัสดุกรุผิวตกแต่งสวยงาม ทำความสะอาดง่าย

ชุดเก้าอี้หรือโซฟาพักคอย โซฟาเป็นชุดอาร์มแชร์นุ่มหุ้มผ้าหรือหนัง วางหันหน้าเข้าหากันแบบหุ่นจำลองรูปแบบที่ 1 มีโต๊ะกลางแบบกลมสำหรับวางเครื่องดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตียงนอน ขนาดเป็นเตียงยกสูงขนาดที่เหมาะสมคือ กว้างขนาด 0.90 เมตร

ยาว 2.00 เมตร ความสูงรวมฟูก 0.50 เมตร วัสดุเป็นเตียงทำไม้ทั้งขาไม้หรือเหล็กถ้าเป็นไม้จะดูสวยงามกว่า ฟูกและหมอนที่วางวัสดุที่หุ้มควรเป็นผ้าจะดีกว่าหนังพีวีซี ช่องทางเดินภายในต้องไม่ต่ำกว่า 1.00 เมตร ระยะห่างระหว่างเตียงต้องห่างจากผนังหรือผ้าม่านอย่างน้อย 0.60 เมตร

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทุกบานตั้งแต่เข้าร้านห้องสุชาส่วนที่ต่อเนื่องเข้าห้องอื่นควรเป็นประตูบานเลื่อนขนาดไม่ต่ำกว่า 0.90 เมตร วัสดุปูพื้นพื้นที่หน้าร้านควรเป็นกระเบื้องผิวด้านทนน้ำฝนไม่ลื่น วัสดุปูพื้นภายในปูด้วยพื้นไม้ปาร์เก้ ผนังควรกรุด้วยผนังที่ทำกาตกแต่งช่วยเรื่องความสวยงาม ไม่ชอบวัสดุอมฝุ่นทำความสะอาดยากเน้นที่ความสวยงามของศูนย์นวด โทนสีที่ใช้ทาสีห้องควรเป็นโทนอบอุ่น ผ้าเพดานเป็นผ้าฉาบเรียบต้องสูงระดับ 3.00 เมตรขึ้นไป การให้แสงสว่างพื้นที่ส่วนหน้าร้านควรเป็นแสงธรรมชาติ ส่วนพื้นที่วางเตียงนอนหรือส่วนอื่น โทนสีของแสงเป็น Warmlight แสงไม่ชอบหลอดไฟแสงขาว ต้องการบรรยากาศศูนย์นวดอยู่แล้ว อบอุ่นเป็นกันเอง ระบบปรับอากาศภายในใช้เครื่องปรับอากาศดีที่สุดใน การประดับตกแต่งควรมีการตกแต่งผนังกันห้องส่วนบังพื้นที่วางเตียงนอนกับส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อตามรูปแบบที่นำเสนอ ผนังใช้ไม้ธรรมชาติตกแต่งสวยงาม มีรูปภาพเพิ่มบรรยากาศแบบนวดไทย

ส่วนที่เพิ่มเติมการออกแบบสำหรับคนตาบอด ศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดไม่ควรแตกต่างจากร้านนวด โดยคนสายตาทบอดมีการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในต้องเหมือนกัน มีส่วนที่แตกต่างคือเตียงนอนเพียงเท่านั้น

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 3 ประกอบอาชีพเป็นครูสอนนวดแผนไทย ประสบการณ์มากกว่า 30 ปี มีความพิการตาบอด มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของหมอนวดตาบอดในการให้บริการนวดแผนไทย

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความเข้าใจในรูปแบบที่นำเสนอเป็นหุ่นจำลอง สามารถใช้การสัมผัสเพื่อตรวจดูให้เข้าใจลักษณะการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ส่วนต่างๆ ทั้ง 3 รูปแบบที่นำเสนอ รูปแบบการจัดวางและรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ที่เลือกคือรูปแบบที่ 3 มีความเหมาะสมกับขนาดอาคารพาณิชย์การวางเตียงนอน แต่ไม่สามารถรองรับลูกค้าได้มาก ถ้าได้ 4 เตียงจะดีกว่า ความคิดเห็นต่อรูปแบบการการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ ในแต่ละพื้นที่ส่วนบริการนวดแผนไทยที่นำเสนอ

พื้นที่บริเวณทางเข้า มีความเหมาะสมคือมีพื้นที่สำหรับจัดสวนคนตาบอดจะได้ทราบว่าจะถึงร้านตัวเองหรือทราบข้อแตกต่างจากสภาพแวดล้อมรอบข้าง ทางขึ้นหน้าร้านถ้ามีบันไดควรปูด้วยกระเบื้องหรือวัสดุต่างสัมผัสเพื่อเตือนให้คนตาบอดระวังสตั๊ปบันได ไม่ชอบเบรลล์ บล็อก วัสดุปูพื้นส่วนพื้นที่บริเวณทางเข้าควรเป็นกระเบื้องผิวหยาบ ประตูทางเข้าควรเป็นประตูบานเลื่อนผนังกระจกหน้าร้านควรให้มองเห็นกิจกรรมภายในต้องการแสงธรรมชาติ ป้ายชื่อร้านติดอยู่เหนือผนังและประตูทางเข้าเป็นป้ายขนาดใหญ่ตัวอักษรให้ลูกค้าเห็นได้ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เคาน์เตอร์บริการ ระดับของเคาน์เตอร์บริการควรเป็นระดับสูงอยู่ติดกับทางเข้า พื้นที่มีขนาดเพียงพอสำหรับเจ้าหน้าที่ 1 คน

พื้นที่พักคอย วางหนังสือ จดบริการเครื่องคืม ขอบวางผังรูปแบบที่ 1 ดีกว่า ดูแล้วเหมือนร้านนวด โดยคนสายตาทปกติ มีชุดพักคอยที่นั่งสบายช่วยตกแต่งร้านด้วย จดวางหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารควรอยู่ส่วนพื้นที่กลางที่ลูกค้าที่นั่งหรือพักคอยหยิบได้สะดวก เป็นราวแขวนหรือชั้น จดบริการเครื่องคืมควรให้ลูกค้าบริการตนเองมีตู้เดี่ยววางไว้สำหรับเครื่องคืม

พื้นที่วางเตียงนวด ขนาดของเตียงนวดมีจำนวน 3 เตียงก็เพียงพอกับพื้นที่อาคารพาณิชย์ พื้นที่หัวเตียงต้องมีตู้เก็บของสามารถทำเป็นชั้นไว้ได้เตียงก็ได้ ระยะห่างระหว่างเตียงต้องสามารถติดม่านกันแดด หมอนวดต้องทำงานได้สะดวกไม่ติดผ้าม่าน หัวเตียงสามารถชนผนังได้ ไม่จำเป็นต้องเว้นพื้นที่หัวเตียง ตู้หัวเตียงควรซ่อนหรือเป็นลิ้นชักไว้ได้เตียงช่วยประหยัดเนื้อที่

พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า/แต่งตัว ขนาดกว้างพอดีเหมาะสม ไม่ต้องมีประตูใช้ผ้าม่านกันแดดดีกว่าภายในมีกระจกส่องและชั้นวางพวกหวีหรือแปรงก็พอ ตู้เก็บอุปกรณ์ ชุด ผ้าปู ปลอกหมอนต้องอยู่ใกล้กับห้องเปลี่ยนชุดให้ลูกค้าหยิบเองได้ หรือหมอนวดหยิบให้สะดวก ขอชั้นหลายๆ เพราะมีอุปกรณ์พวกน้ำมันนวดและลูกประคบ ชอบตู้สูงส่วนบนไว้เก็บของ

ห้องสุขา ตำแหน่งที่วางเหมาะสม ประตูเข้าห้องสุขาขอเป็นประตูบานเลื่อน เพิ่มโถบัสสาวะชายเพื่อความสะอาด วัสดุปูผิวภายในทำความสะอาดง่ายวัสดุปูพื้นควรเป็นกระเบื้องผิวด้านกันลื่น ตกแต่งกระเบื้องให้มีสีสันสดใสให้ลูกค้าดู ออกแบบให้ดูห้องกว้างเพราะพื้นที่ที่นำเสนอมีจำกัด

พื้นที่สำหรับบริการล้างเท้า ควรแนะนำให้ลูกค้าไปล้างในห้องสุขาที่เตรียมก๊อคน้ำไว้ เพราะหมอนวดคาบอด ไม่สามารถบริการได้สะดวกมากกว่าลูกค้าล้างเอง

พื้นที่บริเวณนั่งพักหมอนวด พื้นที่นั่งควรอยู่ติดหลังร้าน มีส่วนบังสายตาจากส่วนพักคอยลูกค้าเพื่อความเป็นส่วนตัวบ้าง ลักษณะเป็นโซฟานั่งสบายหรือม้านั่งยาวก็พอ

ความคิดเห็นรูปแบบเครื่องเรือนที่นำเสนอในรูปแบบหุ่นจำลองและความต้องการเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

เคาน์เตอร์บริการ เคาน์เตอร์เป็นขนาดสำหรับ 1 คน เป็นเคาน์เตอร์สูง มีพื้นที่ 2 ระดับคือระดับสูงมีพื้นที่ไว้ยื่นกรอกเอกสารสำหรับลูกค้า ระดับเตี้ยสูงเท่าโต๊ะทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ มีตู้เก็บเอกสาร วัสดุต้องแข็งแรงเป็นวัสดุกรุผิวตกแต่งสวยงาม ทำความสะอาดง่าย

ชุดเก้าอี้หรือ โซฟาพักคอย โซฟาเป็นชุดอาร์มแชร์บุวมหุ้มผ้าหรือหนัง วางหันหน้าเข้าหากันแบบหุ่นจำลองรูปแบบที่ 1 มีโต๊ะกลางแบบกลมสำหรับวางเครื่องคืม

เตียงนวด ขนาดเป็นเตียงยกสูงขนาดที่เหมาะสมคือ กว้างขนาด 0.90 เมตร

ยาว 2.00 เมตร ความสูงรวมฟูก 0.50 เมตร วัสดุเป็นเตียงขาเหล็กดูแล้วแข็งแรง ฟูกและหมอนที่วาง วัสดุที่หุ้มควรเป็นหนังพีวีซี ช่องทางเดินภายในต้องไม่ต่ำกว่า 1.00 เมตร ระยะห่างระหว่างเตียง ต้องห่างจากผนังให้เป็นไปตามกฎกระทรวงสาธารณสุข

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทุกบานตั้งแต่เข้าร้านห้องสุขาส่วนที่ต่อเนื่องเข้า ห้องอื่นควรเป็นประตูบานเลื่อนขนาดไม่ต่ำกว่า 0.90 เมตร วัสดุปูพื้นพื้นที่หน้าร้านควรเป็น กระเบื้องผิวด้านทนน้ำฝน ไม่ลื่น วัสดุปูพื้นภายในปูด้วยพื้นไม้ปาร์เก้ ผนังควรกรุด้วยผนังที่ทำกา ตกแต่งช่วยเรื่องความสวยงาม เน้นที่ดูแลกริชาง่าย โทนสีที่ใช้ทาสีห้องควรเป็น โทนสีขาว ฝ้าเพดาน เป็นฝ้าฉาบเรียบต้องสูงระดับ 3.00 เมตรขึ้นไป การให้แสงสว่างพื้นที่ส่วนหน้าร้านและภายในร้าน ควรเป็นแสงธรรมชาติ ระบบปรับอากาศภายในใช้เครื่องปรับอากาศที่ดีที่สุด การประดับตกแต่งควรมีการตกแต่งผนังกันห้องส่วนบังพื้นที่วางเตียงนอนกับส่วนเคาน์เตอร์คิดต่อตามรูปแบบที่นำเสนอ ผนังใช้ไม้ธรรมชาติตกแต่งสวยงาม มีรูปภาพเพิ่มบรรยากาศแบบนวดไทย

ส่วนที่เพิ่มเติมการออกแบบสำหรับคนตาบอด ต้องการให้ออกแบบพื้นที่ให้วางเตียงนอน ได้มากกว่ารูปแบบที่นำเสนอเพราะหมอนวดตาบอดมีจำนวนมากที่ไม่มีโอกาส การวางเตียงนอน ได้ มากก็สร้างรายได้ให้หมอนวดได้มากขึ้น บริเวณชั้นที่เหลือของอาคารพาณิชย์สามารถปรับมาวาง เตียงนอนเพื่อให้บริการลูกค้า

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 4 ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของร้านนวดแผนไทย เปิดให้บริการ ร้านนวดแผนไทยจำนวน 2 แห่ง ร้าน เปิดบริการมากกว่า 20 ปี มีความพิการตาบอด เนื่องจากเปิด ให้บริการร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดมานานจึงปรับปรุงร้านตัวเองให้ใกล้เคียงกับร้านนวดคน สายตาปกติ และสามารถเพิ่มค่าบริการนวดได้เท่าเทียมกัน

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความเข้าใจในรูปแบบที่นำเสนอเป็นหุ่นจำลอง สามารถใช้การ สัมผัสเพื่อตรวจดูให้เข้าใจลักษณะการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ส่วนต่างๆ ทั้ง 3 รูปแบบที่ นำเสนอ รูปแบบการจัดวางและรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ที่เลือกคือรูปแบบที่ 3 มีความเหมาะสมกับ ขนาดอาคารพาณิชย์การวางเตียงนอนหมอนวดสามารถเคลื่อนไหวได้สะดวก แต่ต้องการให้นำ พื้นที่พักคอยเป็นชุดอาร์มแชร์เป็นรูปแบบที่ 1 มาวางแทนชุดเก้าอี้แถว ระยะการจัดช่องทางเดินต้อง ไม่มีสิ่งกีดขวาง รูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2 ขนาดเตียงเล็กเกินไป เตียงที่นำเสนอในรูปแบบที่ 3 มีความเหมาะสมดี ตำแหน่งของหน้าศูนย์นวดควรมีพื้นที่ก่อนเข้าภายใน เพื่อให้จัดพื้นที่สำหรับจัด ส่วนหรือมุมวางรองเท้า

ความคิดเห็นต่อรูปแบบการการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ ในแต่ละพื้นที่ส่วน บริการนวดแผนไทยที่นำเสนอ

พื้นที่บริเวณทางเข้า มีความเหมาะสมคือมีพื้นที่สำหรับจัดสวนน้ำที่เป็น Warning ธรรมชาติทำให้คนตาบอดสามารถจดจำร้านนวดได้สร้างความแตกต่างจากพื้นที่รอบข้าง มีต้นไม้ และมีหินธรรมชาติเสริมเพิ่มจุดดึงดูดลูกค้า วัสดุปูพื้นส่วนพื้นที่บริเวณทางเข้าควรเป็นกระเบื้องผิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้าน ประตูทางเข้าควรเป็นประตูบานเลื่อน ผนังกระจกหน้าร้านควรให้มองเห็นกิจกรรมภายใน
ป้ายชื่อร้านต้องเห็นเด่นชัดเจนทั้งจากถนนและทางเท้า

แคว้นเตอร์บริการ ระดับของแคว้นเตอร์บริการควรเป็นระดับสูงมี 2 ระดับ เพื่อให้มีส่วน
บังสายตาพื้นที่ระดับโต๊ะทำงานของคนตาบอด พื้นที่เตรียมสำหรับเจ้าหน้าที่ 1 ท่านก็เพียงพอ

พื้นที่พักคอย วางหนังสือ จุดบริการเครื่องคิด พื้นที่พักคอยรูปแบบที่วางขนาดทางเดินมี
ขนาดโซฟาเดี่ยวที่ขนาดไม่ใหญ่เตรียมไว้ ไม่เกินจำนวนเตียงขนาดก็เพียงพอตามรูปแบบที่ 1 จุดวาง
หนังสือพิมพ์หรือนิตยสารควรอยู่ส่วนพื้นที่กลางที่ถูกค้ำที่นวดหรือพักคอยหีบได้สะดวกเป็น
ผู้สามารถจัดเก็บได้เป็นระเบียบ จุดบริการเครื่องคิดควรให้ลูกค้าบริการตนเอง มีกาน้ำร้อนแเล
เครื่องคิดชนิดของไว้บริการมีถึงขบเตรียมไว้ให้หรืออยู่ได้ผู้ที่เหมาะสม ไม่กีดขวางทางเดิน
ตำแหน่งควรอยู่ใกล้ส่วนด้านหลังร้าน

พื้นที่วางเตียงนวด ขนาดของเตียงนวดมีจำนวน 3 เตียงก็เพียงพอกับพื้นที่อาคารพาณิชย์
พื้นที่หัวเตียงต้องมีตู้เก็บของสามารถทำเป็นชั้นไว้ได้เตียงก็ได้ ระยะห่างระหว่างเตียงต้องสามารถ
คิดม่านกันแดด หมอนนวดต้องทำงานได้สะดวกไม่ติดผ้าม่าน หัวเตียงสามารถชนผนังได้ ไม่
จำเป็นต้องอ้อมไปนวดส่วนหัวเสียพื้นที่ สามารถกันผ้าม่านได้รอบเตียง

พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า/แต่งตัว ขนาดกว้างพอดีไม่กว้างไปไม่เสียพื้นที่ ไม่ต้องมีประตูใช้
ผ้าม่านกันสะดวกกว่าภายในมีกระจกส่องและชั้นวางพวกหวีหรือแป้งก็พอ ไม่จำเป็นต้องใช้ตู้ล็อก
เกอร์ ตู้เก็บอุปกรณ์ ชุด ผ้าปู ปลอกหมอนต้องอยู่ใกล้กับห้องเปลี่ยนชุดให้ลูกค้าหยิบเอง หรือหมอน
นวดหีบได้สะดวก

ห้องสุขา ตำแหน่งที่วางก็เป็นมาตรฐานสำหรับอาคารพาณิชย์ ประตูเข้าห้องสุขาขอเป็น
ประตูบานเลื่อน เพิ่ม โถปัสสาวะชายเพื่อความสะอาด วัสดุปูผิวภายในทำความสะอาดง่ายวัสดุปูพื้น
ควรเป็นกระเบื้องผิวหยาบควรตกแต่งกระเบื้องให้มีสีสันสดใสให้ลูกค้าอยากเข้าไปใช้ นอกจากนี้
เรื่องความสะอาดที่ควรมี มีก๊อกรที่พื้นไว้สำหรับล้างเท้าด้วย

พื้นที่สำหรับบริการล้างเท้า หมอนนวดตาบอดควรฝึกบริการ ให้เหมือนกับหมอนนวดสายตา
ปกติ พื้นที่เตรียมไว้ให้เหมาะสมใกล้ห้องน้ำที่ลูกค้าสามารถล้างเอง หรือให้หมอนนวดล้าง
ให้ แต่ปัจจุบันใช้เป็นผ้าสำหรับทำความสะอาดสะดวกกว่า

พื้นที่บริเวณนั่งพักหมอนนวด พื้นที่นั่งควรอยู่ติดหลังร้าน มีส่วนบังสายตาจากส่วนพัก
คอยลูกค้าเพื่อความเป็นส่วนตัวบ้าง ลักษณะเป็นโซฟานั่งสบายหรือม้านั่งยาวก็พอ

ความคิดเห็นรูปแบบเครื่องเรือนที่นำเสนอในรูปแบบหุ่นจำลองและความต้องการ
เพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

แคว้นเตอร์บริการ แคว้นเตอร์เป็นขนาดสำหรับ 1 คน เป็นแคว้นเตอร์สูง มีพื้นที่ 2 ระดับคือ
ระดับสูงมีพื้นที่ไว้ยื่นกรอกเอกสารสำหรับลูกค้า ระดับเตี้ยสูงเท่าโต๊ะทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ มีตู้

เก็บเอกสาร วัสดุต้องแข็งแรงเป็นกรงผิวไม้ตกแต่งสวยงาม วัสดุเป็นหินกรูที่อบเคาน์เตอร์ที่สวยงาม
ทำความสะอาดง่ายไม่ชอบกระจกมากกรูที่อป

ชุดเก้าอี้หรือ โซฟาพักผ่อน โซฟาเป็นชุดอาร์มแชร์บุวมุ่มผ้าหรือหนัง วาง หันหน้าเข้า
หากันแบบหุ่นจำลองรูปแบบที่ 1 มีโต๊ะกลางแบบกลมสำหรับวางเครื่องดื่ม

เตียงนอน ขนาดเป็นเตียงยกสูงขนาดที่เหมาะสมคือ กว้างขนาด 0.90 เมตร
ยาว 2.00 เมตร ความสูงรวมฟูก 0.50 เมตร วัสดุเป็นเตียงทำไม้ทั้งขาไม้หรือเหล็กถ้าเป็นไม้จะ
ดูสวยงามกว่า ฟูกและหมอนที่วางวัสดุที่หุ้มควรเป็นผ้าจะดีกว่าหนังพีวีซีมีผ้าคาดเตียงด้วย ควร
เลือกผ้าคาด ผ้าปูเตียง ปลอกหมอน ผ้าห่มด้วยวัสดุที่ดีมีลวดลายเหมาะสมกับร้าน ช่องทางเดิน
ภายในต้องไม่ต่ำกว่า 1.00 เมตร ระยะห่างระหว่างเตียงให้เป็นไปตามกฎของกระทรวงสาธารณสุข

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทุกบานตั้งแต่เข้าร้านห้องสุขาส่วนที่ต่อเนื่องเข้า
ห้องอื่นควรเป็นประตูบานเลื่อนขนาดไม่ต่ำกว่า 0.90 เมตร วัสดุปูพื้นส่วนพื้นที่หน้าร้านควรเป็น
กระเบื้องผิวด้านทนน้ำฝนไม่ลื่น วัสดุปูพื้นภายในปูด้วยพื้นไม้ปาร์เก้ ฉนวนกรงวัสดุที่ลดกา
สะท้อนของเสียง ใช้การตกแต่งภายในช่วยเช่น กรงหัวเตียง ผนักส่วนพักผ่อน แผงกันห้องที่ลดการ
สะท้อนเสียงและเพิ่มความสวยงามของศูนย์นวด โทนสีที่ใช้ทาเป็นโทนอบอุ่น ผ้าเพดานเป็นผ้า
ฉาบเรียบต้องสูงระดับ 3.00 เมตรขึ้นไป การให้แสงสว่าง ส่วนพื้นที่วางเตียงนวดหรือส่วนอื่นควร
ใช้แสงประดิษฐ์จากหลอด Downlight โทนสีของแสงเป็น Warmlight แสงต้องไม่สะท้อนเข้าตา
ถูกค่าบริเวณเตียงนวด สามารถควบคุมความเข้มของแสงได้เพื่อปรับบรรยากาศภายในร้าน ใช้เพียง
ไฟหัวเตียงส่องผนังก็เพียงพอ มีไฟสำหรับอ่านหนังสือบริเวณหัวเตียงด้วย ระบบปรับอากาศภายใน
ใช้เครื่องปรับอากาศที่ดีที่สุด การประดับตกแต่งควรมีการตกแต่งผนังกันห้องส่วนบังพื้นที่วางเตียง
นวดกับส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อดูตามรูปแบบที่นำเสนอ ผนักหัวเตียงมีการบุด้วยผ้าหรือไม้ตกแต่ง
สวยงาม มีรูปภาพเพิ่มบรรยากาศแบบนวดไทย

ส่วนที่เพิ่มเติมการออกแบบสำหรับคนตาบอด ต้องการให้ออกแบบพื้นที่ให้วางเตียงนวด
ได้มากกว่ารูปแบบที่นำเสนอเพราะหมอนนวดตาบอดมีจำนวนมาก สามารถให้ใช้งานได้ในพื้นที่ชั้น
ต่างๆที่เหลือของอาคาร การตกแต่งร้านสำคัญมากสำหรับศูนย์บริการนวดแผนไทยส่งเสริมให้
สามารถแข่งขันกับร้านนวดอื่นๆได้

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 5 ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของร้านนวดแผนไทย เปิดให้บริการ
ร้านนวดแผนไทยจำนวน 2 แห่ง ร้าน เปิดบริการมากกว่า 10 ปี มีความพิการตาบอด เนื่องจากเปิด
ร้านในแหล่งท่องเที่ยวที่พหุฯ จึงมีความรู้ทั้งร้านนวด โดยคนตาบอดและคนสายตาสั้น เป็นการ
ปรับใช้ให้ตอบสนองลูกค้าชาวต่างชาติที่มาใช้บริการ

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความเข้าใจในรูปแบบที่นำเสนอเป็นหุ่นจำลอง สามารถใช้การ
สัมผัสเพื่อตรวจดูให้เข้าใจลักษณะการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ส่วนต่างๆ ทั้ง 3 รูปแบบที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำเสนอ รูปแบบการจัดวางและรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ที่เลือกคือรูปแบบที่ 3 มีความเหมาะสมกับขนาดอาคารพาณิชย์การวางเตียงนอนขนาดสามารถเคลื่อนไหวได้สะดวก แต่ต้องการให้นำพื้นที่พักคอยเป็นชุดอาร์มแชร์เป็นแบบที่ 1 มาวางแทนชุดเก้าอี้แถว ระยะการจัดช่องทางเดินต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง รูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2 ขนาดเตียงเล็กเกินไป เตียงที่นำเสนอในรูปแบบที่ 3 มีความเหมาะสมดี ตำแหน่งของหน้าศูนย์นวดควรมีพื้นที่ก่อนเข้าภายใน เพื่อให้จัดพื้นที่สำหรับจัดสวนหรือมุมวางรองเท้า

ความคิดเห็นต่อรูปแบบการการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ ในแต่ละพื้นที่ส่วนบริการนวดแผนไทยที่นำเสนอ

พื้นที่บริเวณทางเข้า มีความเหมาะสมมีพื้นที่สำหรับจัดสวนน้ำ มีต้นไม้และมีหินธรรมชาติเสริมเพิ่มจุดดึงดูดลูกค้า ให้คนตามอดสำหรับไว้ฟังเสียงด้วย วัสดุปูพื้นส่วนพื้นที่บริเวณทางเข้าควรเป็นกระเบื้องผิวด้าน ประตูทางเข้าควรเป็นประตูบานเลื่อน ผนังกระจกหน้าร้านควรให้มองเห็นกิจกรรมภายใน ป้ายชื่อร้านต้องเห็นเด่นชัดเจนทั้งจากถนนและทางเท้า

เคาน์เตอร์บริการ ระดับของเคาน์เตอร์บริการควรเป็นระดับสูงมี 2 ระดับ เพื่อให้มีส่วนบังสายตาพื้นที่ระดับโต๊ะทำงานของคนตาดอด พื้นที่เตรียมสำหรับเจ้าหน้าที่ 1 ท่านก็เพียงพอ

พื้นที่พักคอย วางหนังสือ จุดบริการเครื่องดื่ม พื้นที่พักคอยรูปแบบที่วางขนาดทางเดินมีขนาดโซฟาเดี่ยวที่ขนาดไม่ใหญ่เตรียมไว้ ไม่เกินจำนวนเตียงนวดก็เพียงพอตามรูปแบบที่ 1 จุดวางหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารควรอยู่ส่วนพื้นที่กลางที่ลูกค้าที่นวดหรือพักคอยหยิบได้สะดวก จุดบริการเครื่องดื่มควรให้ลูกค้าบริการตนเอง มีกาน้ำร้อนและเครื่องดื่มชนิดของไว้บริการ ตำแหน่งควรจะอยู่ใกล้พื้นที่พักคอย

พื้นที่วางเตียงนวด ขนาดของเตียงนวดมีจำนวน 3 เตียงก็เพียงพอพื้นที่อาคารพาณิชย์พื้นที่หัวเตียงต้องมีผู้เก็บของสามารถทำเป็นชั้นไว้ได้เตียงก็ได้ ระยะห่างระหว่างเตียงต้องสามารถติดม่านกันแดด หมอนนวดต้องทำงานได้สะดวกไม่ติดผ้าม่าน หัวเตียงสามารถชนผนังได้ ไม่จำเป็นต้องล้อมไปนวดส่วนหัวเตียงพื้นที่ สามารถกันผ้าม่านได้รอบเตียง

พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า/แต่งตัว ขนาดกว้างพอดีไม่กว้างไปไม่เสียพื้นที่ ไม่ต้องมีประตูใช้ผ้าม่านกันสะดวกกว่าภายในมีกระจกส่องและชั้นวางพวกหวีหรือแปรงก็พอ ไม่จำเป็นต้องใช้ตู้ล็อกเกอร์ ตู้เก็บอุปกรณ์ ชุด ผ้าปู ปลอกหมอนต้องอยู่ใกล้กับห้องเปลี่ยนชุดให้ลูกค้าหยิบเอง หรือหมอนนวดหยิบได้สะดวก

ห้องสุขา ตำแหน่งที่วางก็เป็นมาตรฐานสำหรับอาคารพาณิชย์ ประตูเข้าห้องสุขาขอเป็นประตูบานเลื่อน เพิ่ม โถปัสสาวะชายเพื่อความสะอาด วัสดุปูผิวภายในทำความสะอาดง่ายวัสดุปูพื้นควรเป็นกระเบื้องผิวหยาบควรตกแต่งกระเบื้องให้มีสีสันสดใสให้ลูกค้าอยากเข้าไปใช้ นอกจากเรื่องความสะอาดที่ควรมี มีก๊อที่พื้นไว้สำหรับล้างเท้าด้วย

พื้นที่สำหรับบริการล้างเท้า หมอนวดตาบอดควรฝึกบริการให้เหมือนกับหมอนวดสายตาปกติ พื้นที่ที่เตรียมไว้ให้เหมาะสมคือใกล้ห้องน้ำที่ให้ลูกค้าสามารถล้างเอง หรือให้หมอนวดล้างให้ แต่ปัจจุบันใช้เป็นผ้าสำหรับทำความสะอาดสะดวกกว่า

พื้นที่บริเวณนั่งพักหมอนวด พื้นที่นั่งควรอยู่ติดหลังร้าน มีส่วนบังสายตาจากส่วนพักคอยลูกค้าเพื่อความเป็นส่วนตัวบ้าง ลักษณะเป็น โซฟานั่งสบายหรือม้านั่งยาวก็พอ

ความคิดเห็นรูปแบบเครื่องเรือนที่น่าเสนอในรูปแบบหุ่นจำลองและความต้องการเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

เคาน์เตอร์บริการ เคาน์เตอร์เป็นขนาดสำหรับ 1 คน เป็นเคาน์เตอร์สูง มีพื้นที่ 2 ระดับคือระดับสูงมีพื้นที่ไว้ยื่นกรอกเอกสารสำหรับลูกค้า ระดับเตี้ยสูงเท่า โต๊ะทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ มีผู้เก็บเอกสาร วัสดุต้องแข็งแรงเป็นกรูผิว ไม้ดกแต่งสวยงาม วัสดุเป็นหินกรูที่อบเคาน์เตอร์ก็สวยงาม ทำความสะอาดง่าย

ชุดเก้าอี้หรือ โซฟาพักคอย โซฟาเป็นชุดอาร์มแชร์บุวมุ่มผ้าหรือหนัง วาง หันหน้าเข้าหากันแบบหุ่นจำลองรูปแบบที่ 1 มีโต๊ะกลางแบบกลมสำหรับวางเครื่องดื่ม

เตียงนอน ขนาดเป็นเตียงยกสูงขนาดที่เหมาะสมคือ กว้างขนาด 0.90 เมตร ยาว 2.00 เมตร ความสูงรวมฟูก 0.50 เมตร วัสดุเป็นเตียงขาไม้จะดูสวยงามกว่า ฟูกและหมอนที่วางวัสดุที่หุ้มควรเป็นผ้าจะดีกว่าหนังพีวีซี มีผ้าคาดเตียงด้วย ควรเลือกผ้าคาด ผ้าปูเตียง ปลอกหมอน ผ้าห่มด้วยวัสดุที่ดีมีตลาดเหมาะสมกับร้าน ช่องทางเดินภายในต้องไม่ต่ำกว่า 1.00 เมตร ระยะห่างระหว่างเตียงให้เป็นไปตามกฎของกระทรวงสาธารณสุข

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน ประตูทุกบานตั้งแต่เข้าร้านห้องสุชาส่วนที่ต่อเนื่องเข้าห้องอื่นควรเป็นประตูบานเลื่อนขนาดไม่ต่ำกว่า 0.90 เมตร วัสดุปูพื้นพื้นที่หน้าร้านควรเป็นกระเบื้องผิวด้านทนน้ำฝน ไม่ลื่น วัสดุปูพื้นภายในปูด้วยพื้นไม้ปาร์เก้ ผนังควรกรูวัสดุที่ลดการสะท้อนของเสียง ใช้การตกแต่งภายในช่วยเช่น กรูหัวเตียง ผนังส่วนพักคอย แผงกั้นห้องที่ลดการสะท้อนเสียงและเพิ่มความสวยงามของศูนย์นวด โทนสีที่ใช้ทาสีเป็น โทนอบอุ่น ฝ้าเพดานเป็นฝ้าฉาบเรียบต้องสูงระดับ 3.00 เมตรขึ้นไป การให้แสงสว่าง ส่วนพื้นที่วางเตียงนอนหรือส่วนอื่นควรใช้แสงประดิษฐ์จากหลอด Downlight โทนสีของแสงเป็น Warmlight แสงต้องไม่สะท้อนเข้าตาลูกค้าบริเวณเตียงนวด สามารถควบคุมความเข้มของแสงได้เพื่อปรับบรรยากาศภายในร้าน มีไฟสำหรับอ่านหนังสือบริเวณหัวเตียงด้วย ระบบปรับอากาศภายในใช้เครื่องปรับอากาศที่ดีที่สุด การประดับตกแต่งควรมีการตกแต่งผนังกันห้องส่วนบังพื้นที่วางเตียงนวดกับส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อกันรูปแบบที่น่าเสนอ ผนังหัวเตียงมีการบุด้วยผ้าหรือ ไม้ดกแต่งสวยงาม มีรูปภาพเพิ่มบรรยากาศแบบนวดไทย

ส่วนที่เพิ่มเติมการออกแบบสำหรับคนตาบอด ต้องการให้ออกแบบพื้นที่ให้วางเตียงนอนได้มากกว่ารูปแบบที่น่าเสนอเพราะหมอนวดตาบอดมีจำนวนมาก สามารถให้ใช้งานได้ในพื้นที่ชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างๆที่เหลือของอาคาร การออกแบบสภาพแวดล้อมสำหรับหมอนวดตามสัดส่วนที่ให้ความสำคัญคือเตียงนวด และการวางเฟอร์นิเจอร์ที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเดินภายใน ต้องมีส่วนที่ป้องกันการกระแทกจากการเดินของหมอนวดตามนวดเพราะพวกเขาเหล่านั้นทำงานตลอดทั้งวัน ถ้าการออกแบบวางผังเฟอร์นิเจอร์ที่ซับซ้อนก็จะทำให้หมอนวดจดจำได้ยาก

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดทั้ง 5 คน สามารถสรุปเป็นประเด็นต่างๆเกี่ยวกับ ลักษณะศูนย์หรือร้านนวดแผนไทยที่เหมาะสมกับหมอนวดตาบอด และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่หมอนวดต้องการ (ตารางที่ 4.5-4.6)

ตารางที่ 4.5 ผลสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประเมินแบบจำลองทั้ง 3 รูปแบบ

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ คนตาบอด ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5
ข้อมูลทั่วไป					
ประกอบอาชีพ	อาจารย์ที่วิทยาลัย ราชสุดา	เจ้าของร้านนวดแผน ไทยและครูสอน นวด	ครูสอนนวด	เจ้าของร้านนวด	เจ้าของร้านนวด
เข้าใจในรูปแบบที่ นำเสนอ	เข้าใจ	เข้าใจ	เข้าใจ	เข้าใจ	เข้าใจ
รูปแบบการจัดผัง ที่เลือก	-รูปแบบที่ 3 -นำรูปแบบการจัด วางชุดพนักคอย รูปแบบที่ 1 มาวาง แทน	-รูปแบบที่ 3 -ย้ายตำแหน่งพนัก หมอนวด	-รูปแบบที่ 3	-รูปแบบที่ 3 -นำรูปแบบการจัด วางชุดพนักคอย รูปแบบที่ 1 มาวาง แทน	-รูปแบบที่ 3 -นำรูปแบบการจัด วางชุดพนักคอย รูปแบบที่ 1 มาวาง แทน
รูปแบบการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์					
พื้นที่บริเวณ ทางเข้า	-มีสวนน้ำบริเวณ ทางเข้า -ทางขึ้นบันไดปู ด้วยวัสดุต่างสัมผัส -วัสดุพื้นทางเข้า เป็นวัสดุผิวค้ำ	-สวนน้ำหรือ ต้นไม้ -ทางขึ้นบันไดปู ด้วยวัสดุต่างสัมผัส -วัสดุพื้นทางเข้า เป็นวัสดุผิวค้ำ	-สวนน้ำหรือ ต้นไม้ -ทางขึ้นบันไดปู ด้วยวัสดุต่างสัมผัส -วัสดุพื้นทางเข้า เป็นวัสดุผิวค้ำ	-สวนน้ำหรือ ต้นไม้ -วัสดุพื้นทางเข้า เป็นวัสดุผิวค้ำ	-สวนน้ำหรือ ต้นไม้ -วัสดุพื้นทางเข้า เป็นวัสดุผิวค้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ คนคาบอด	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5
ประเด็น					
รูปแบบการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์					
พื้นที่บริเวณ ทางเข้า	- ประตูทางเข้าเป็น บานเลื่อน - มีสต็อกเกอร์คาดที่ กระจก	- ประตูทางเข้าเป็น บานเลื่อน - ป้ายหน้าร้านควร ติดด้านบน	- ประตูทางเข้าเป็น บานเลื่อน - ป้ายหน้าร้านควร ติดด้านบนเห็นชัด	- ประตูทางเข้าเป็น บานเลื่อน - ป้ายหน้าร้านควร ติดด้านบนเห็นชัด	- ประตูทางเข้าเป็น บานเลื่อน - ป้ายหน้าร้านควร ติดด้านบนเห็นชัด
เคาน์เตอร์บริการ	-เคาน์เตอร์สูง 2 ระดับ -มีคอมพิวเตอร์ สำหรับเจ้าหน้าที่ 1 คน	-เคาน์เตอร์สูง 2 ระดับ -สำหรับเจ้าหน้าที่ 1 คน	-เคาน์เตอร์สูง 2 ระดับ -สำหรับเจ้าหน้าที่ 1 คน	-เคาน์เตอร์สูง 2 ระดับ -สำหรับเจ้าหน้าที่ 1 คน	-เคาน์เตอร์สูง 2 ระดับ -สำหรับเจ้าหน้าที่ 1 คน
พื้นที่พักคอย/ จุดวางหนังสือ/ จุดบริการเครื่อง ดื่ม	-วางชุดโซฟา ขนานทางเดิน -จุดวาง นสพ.หรือ หนังสืออยู่ตรง กลางระหว่างเตียง นอนกับส่วนพัก คอย -จุดบริการ เครื่องดื่มอยู่ใกล้ที่ พักคอย	-นำรูปแบบการจัด วางชุดพักคอย รูปแบบที่ 1 มาวาง แทน -จุดวาง นสพ.หรือ หนังสืออยู่ตรง กลางระหว่างเตียง นอนกับส่วนพัก คอย -จุดบริการ เครื่องดื่มหลังร้าน	-นำรูปแบบการจัด วางชุดพักคอย รูปแบบที่ 1 มาวาง แทน -จุดวาง นสพ.หรือ หนังสือหอบได้ สะดวก	-วางชุดโซฟา ขนานทางเดิน -จุดวาง นสพ.หรือ หนังสือหอบได้ สะดวก -จุดบริการ เครื่องดื่มหลังร้าน	-วางชุดโซฟา ขนานทางเดิน -จุดวาง นสพ.หรือ หนังสือหอบได้ สะดวก -จุดบริการ เครื่องดื่มหลังร้าน
พื้นที่วางเตียงนอน	-มีจำนวน 3 เตียง -มีตู้เก็บของหัว เตียงหรือช่องใต้ เตียง -หัวเตียงชนผนัง -ติดผ้าม่านกันส่วน	-มีจำนวน 3 เตียง มีตู้เก็บของหัวเตียง -หัวเตียงชนผนัง -ติดผ้าม่านกันส่วน	-มีจำนวน 3 เตียง มีตู้เก็บของหัวเตียง -หัวเตียงชนผนัง -ติดผ้าม่านกันส่วน	-มีจำนวน 3 เตียง มีตู้เก็บของหัวเตียง -หัวเตียงชนผนัง -ติดผ้าม่านกันส่วน	-มีจำนวน 3 เตียง มีตู้เก็บของหัวเตียง -หัวเตียงชนผนัง -ติดผ้าม่านกันส่วน
ห้องเปลี่ยนชุด/ แต่งตัว/ตู้เก็บ อุปกรณ์	-ขนาดที่เสนอ เหมาะสม -ใช้ผ้าม่านกันเวลา ใช้งาน -ภายในมีกระจก กบชั้นวางของ ขนาดเล็ก	-ขนาดที่เสนอ เหมาะสม -ใช้ผ้าม่านกันเวลา ใช้งาน -ภายในมีกระจก กบชั้นวางของ ขนาดเล็ก	-ขนาดที่เสนอ เหมาะสม -ใช้ผ้าม่านกันเวลา ใช้งาน -ภายในมีกระจก กบชั้นวางของ ขนาดเล็ก	-ขนาดที่เสนอ เหมาะสม -ใช้ผ้าม่านกันเวลา ใช้งาน -ภายในมีกระจก กบชั้นวางของ ขนาดเล็ก	-ขนาดที่เสนอ เหมาะสม -ใช้ผ้าม่านกันเวลา ใช้งาน -ภายในมีกระจก กบชั้นวางของ ขนาดเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ คนคาบอด	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5
ประเด็น					
รูปแบบการจัดพื้นที่และรูปแบบเฟอร์นิเจอร์					
ห้องเปลี่ยนชุด/ แต่งตัว/ตู้เก็บ อุปกรณ์	- ไม่ใช่ตู้ล็อกเกอร์ - ตู้เก็บอุปกรณ์อยู่ ใกล้ห้องเปลี่ยนชุด ถูกค้าสามารถหยิบ ได้	- ตู้เก็บอุปกรณ์อยู่ ใกล้ห้องเปลี่ยนชุด ถูกค้าสามารถหยิบ ได้	- ตู้เก็บอุปกรณ์อยู่ ใกล้ห้องเปลี่ยนชุด - ขอรุ่นมากๆ	- ตู้เก็บอุปกรณ์อยู่ ใกล้ห้องเปลี่ยนชุด - ขอรุ่นมากๆ	- ตู้เก็บอุปกรณ์อยู่ ใกล้ห้องเปลี่ยนชุด ถูกค้าสามารถหยิบ ได้
ห้องสุขา	- ประตูทางเข้าเป็น บานเลื่อน - เพิ่ม โถปัสสาวะ - ประตูทางเข้ามีผิว ต่างสัมผัส - วัสดุภายในพื้นผิว หยาบ - มีก๊อสำหรับล้าง เท้า	- ประตูทางเข้าเป็น บานเลื่อน - เพิ่ม โถปัสสาวะ - วัสดุภายในพื้นผิว กันลื่น - มีก๊อสำหรับล้าง เท้า - ตกแต่งให้นำใช้ งาน	- ประตูทางเข้าเป็น บานเลื่อน - เพิ่ม โถปัสสาวะ - ตกแต่งให้นำใช้ งาน	- ประตูทางเข้าเป็น บานเลื่อน - วัสดุปูพื้นทำความสะอาด สะดวก - ตกแต่งให้นำใช้ งาน	- ประตูทางเข้าเป็น บานเลื่อน - วัสดุภายในพื้นผิว กันลื่น - มีก๊อสำหรับล้าง เท้า - ตกแต่งให้นำใช้ งาน
พื้นที่ล้างเท้า	- ใกล้ห้องน้ำ - วางม้านั่งขนาด 2 ที่นั่ง	- ใกล้ห้องน้ำ - วางม้านั่งขนาด 2 ที่นั่ง	- มีก๊อสำหรับล้าง เท้า	- มีก๊อสำหรับล้าง เท้า - วางใกล้ห้องน้ำ	- ใกล้ห้องน้ำ - มีก๊อสำหรับล้าง เท้า
ที่พักผ่อนอด	- พื้นที่อยู่หลังร้าน - มีส่วนบังสายตา จากภายนอก - ใช้โซฟา 2 ที่นั่ง	- พื้นที่อยู่หลังร้าน - มีส่วนบังสายตา จากภายนอก - ใช้โซฟา 2 ที่นั่ง	- พื้นที่อยู่หลังร้าน - มีส่วนบังสายตา จากภายนอก - ใช้โซฟา 2 ที่นั่ง	- พื้นที่อยู่หลังร้าน - มีส่วนบังสายตา จากภายนอก - ใช้โซฟา 2 ที่นั่ง	- พื้นที่อยู่หลังร้าน - มีส่วนบังสายตา จากภายนอก - ใช้โซฟา 2 ที่นั่ง
รูปแบบเฟอร์นิเจอร์					
เคาน์เตอร์บริการ	- ขนาดสำหรับ 1 คน - เคาน์เตอร์สูง - ตกแต่งวัสดุผิว ไม้	- ขนาดสำหรับ 1 คน - เคาน์เตอร์สูง - ตกแต่งวัสดุ งดงามทำความสะอาด สะดวก	- ขนาดสำหรับ 1 คน - เคาน์เตอร์สูง - ตกแต่งวัสดุ งดงามทำความสะอาด สะดวก	- ขนาดสำหรับ 1 คน - เคาน์เตอร์สูง - ตกแต่งวัสดุ งดงามทำความสะอาด สะดวก	- ขนาดสำหรับ 1 คน - เคาน์เตอร์สูง - ตกแต่งวัสดุ งดงามทำความสะอาด สะดวก
ชุดเก้าอี้หรือ โซฟา พักคอย	- ชุดอาร์มแชร์ นุ่มหุ้มผ้า มีโต๊ะ กลางกลม	- ชุดอาร์มแชร์ นุ่มหุ้มผ้า มีโต๊ะ กลางกลม	- ชุดอาร์มแชร์ นุ่มหุ้มผ้า มีโต๊ะ กลางกลม	- ชุดอาร์มแชร์ นุ่มหุ้มผ้า มีโต๊ะ กลางกลม	- ชุดอาร์มแชร์ นุ่มหุ้มผ้า มีโต๊ะ กลางกลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กมลดาบอด ประสึน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5
รูปแบบเฟอร์นิเจอร์					
เคียงขนาด	-เคียงยกสูงขนาด 90x200x50 ซม วัสดุทำจากไม้เบาะ หุ้มผ้า -ระยะห่างเคียงตาม มาตรฐาน	-เคียงยกสูงขนาด 90x200x50 ซม วัสดุทำจากไม้เบาะ หุ้มผ้า -ระยะห่างจากม้าน หรือผนัง 60 ซม	-เคียงยกสูงขนาด 90x200x50 ซม วัสดุทำจากไม้เบาะ หุ้มผ้า -ระยะห่างจากม้าน หรือผนัง 60 ซม	-เคียงยกสูงขนาด 90x200x50 ซม วัสดุทำจากไม้เบาะ หุ้มผ้า -ระยะห่างจากม้าน หรือผนัง 60 ซม	-เคียงยกสูงขนาด 90x200x50 ซม วัสดุทำจากไม้เบาะ หุ้มผ้า -ระยะห่างจากม้าน หรือผนัง 60 ซม
ลักษณะทางสถาปัตยกรรม					
ประตู	-บานเลื่อนขนาด 90 ซม.	-บานเลื่อนขนาด 90 ซม.	-บานเลื่อนขนาด 90 ซม.	-บานเลื่อนขนาด 90 ซม.	-บานเลื่อนขนาด 90 ซม.
พื้น	-หน้าร้านปู กระเบื้องผิวหยาบ -ภายในปาร์เก้	-หน้าร้านปู กระเบื้องผิวหยาบ -ภายในปาร์เก้	-ภายในปาร์เก้	-ภายในปาร์เก้	-ภายในปาร์เก้
ผนัง	-กรุวัสดุเคลือบ สะท้อน -โทนสีอบอุ่น -ใช้การตกแต่งช่วย	-กรุผนังช่วยเรื่อง ความสวยงาม -ไม่อมฝุ่น -โทนสีอบอุ่น	-กรุผนังช่วยเรื่อง ความสวยงาม -ชอบ โทนสีขาว	กรุวัสดุเคลือบ สะท้อน -โทนสีอบอุ่น -ใช้การตกแต่งช่วย	กรุวัสดุเคลือบ สะท้อน -โทนสีอบอุ่น -ใช้การตกแต่งช่วย
ฝ้าเพดาน	-ฝ้าฉาบเรียบ	-ฝ้าฉาบเรียบ	-ฝ้าฉาบเรียบ	-ฝ้าฉาบเรียบ	-ฝ้าฉาบเรียบ
แสงสว่าง	-หน้าร้านแสง ธรรมชาติ -ภายใน downlight	-แสง โทน warmlight	-แสง โทน Warmlight	-แสง โทน Warmlight -ซ่อนแหล่งกำเนิด แสง	-แสง โทน Warmlight -ซ่อนแหล่งกำเนิด แสง
ส่วนเพิ่มเติมการ ออกแบบ	-ระวางเสียงจาก เครื่องเสียง ทีวี เครื่องปรับอากาศ	-ตกแต่งผนังใช้ไม้ ธรรมชาติ -มีกันพื้นที่ส่วน ติดค่อ -มีรูปภาพตกแต่ง -ไม่ต้องการให้ แตกต่างจากร้าน คนตาดี	-ต้องการวางเคียง ขนาดได้มากกว่าที่ นำเสนอ โดยเพิ่ม พื้นที่ชั้นลอยหรือ ชั้น 2 -ตกแต่ง บรรยากาศแบบ ไทย	-ต้องการวางเคียง ขนาดได้มากกว่าที่ นำเสนอ โดยเพิ่ม พื้นที่ชั้นลอยหรือ ชั้น 2 -เพิ่มศักยภาพใน การแข่งขันกับร้าน อื่น	-ต้องการวางเคียง ขนาดได้มากกว่าที่ นำเสนอ โดยเพิ่ม พื้นที่ชั้นลอยหรือ ชั้น 2 -เพิ่มศักยภาพใน การแข่งขันกับร้าน อื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 สรุปความต้องการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

พื้นที่ใช้สอย		เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก
ส่วนบริการทั่วไป	พื้นที่ทางเข้า	- ให้เป็นผนังและประตูกระจก ใสเห็นกิจกรรมภายใน - แลปสติกเกอร์ติดคาดที่กระจกผนังทางเข้า - ให้ป้ายชื่อศูนย์อยู่เหนือทางเข้าเห็นชัดทั้งจากถนนและทางเท้า - มุมจัดสวนน้ำ เพื่อให้แตกต่างจากสภาพแวดล้อมรอบข้าง - ปูพื้นผิวต่างสัมผัสช่วงบริเวณบันไดหรือพื้นต่างระดับ
	จุดวางรองเท้า	- ชั้นหรือตู้วางรองเท้าไว้ภายนอกก่อนทางเข้ามีเพียงพอกับจำนวนผู้ใช้งาน
	เคาน์เตอร์ติดต่อ	- เคาน์เตอร์ระดับสูงมี 2 ระดับคือส่วนยื่นติดต่อ และระดับเตี้ยสำหรับทำงานของเจ้าหน้าที่ วัสดุตกแต่งสวยงาม - พื้นที่เก็บเอกสารและวางคอมพิวเตอร์
	พื้นที่พักคอย	- พื้นที่พักคอยเป็นชุดอาร์มแชร์นั่งสบายนุ่มหุ้มหนัง มีโต๊ะกลางทรงกลมไว้วางเครื่องดื่ม จำนวน 4-5 ที่
	จุดบริการนิตยสาร/หนังสือพิมพ์	- เป็นตู้เก็บวางให้เป็นระเบียบตำแหน่งสามารถเข้าถึง ได้ทั้งพื้นที่พักคอยและพื้นที่เดียงนวด
	จุดบริการเครื่องดื่ม	- เป็นตู้เดี่ยววางเครื่องดื่มแบบบริการตนเอง ตำแหน่งอยู่ด้านใน
	พื้นที่บริการล้างเท้า	- พื้นที่วางม้านั่งยาว 2 ที่นั่งเตรียมไว้ตำแหน่งใกล้ห้องน้ำ
ส่วนห้องเปลี่ยนชุด/สุขา	พื้นที่เปลี่ยนชุด	- ห้องขนาด 1.00 x 1.00 เมตร ใช้ม่านเปิดปิดเวลาใช้งาน - กระจกส่องครึ่งตัวมีชั้นวางหวีหรือแปรง
	ตู้เก็บอุปกรณ์	- ตู้ขนาดสูงมีช่องเก็บ ชุด ผ้าปูเตียง ปลอกหมอนสำหรับเปลี่ยนและอุปกรณ์เสริมในการนวดมีชั้นและช่องจำเพียงพอ - ให้อ่างล้างที่ถูกล้างหรือหมอนวดหยาบได้ง่าย
	ห้องสุขา	- ให้ประตูเข้าเป็นบานเลื่อน - ให้ปูด้วยวัสดุที่ทำให้ห้องกว้าง พื้นไม้ใช้วัสดุที่ลื่น - ให้ตกแต่งบรรยากาศ สวยงาม ชวนให้นั่งใช้ - ให้แสงภายในเป็น Indirect light
ส่วนพื้นที่บริการนวด	พื้นที่วางเตียงนวด	- พื้นที่วางเตียงนวดได้ 3 เตียงขึ้นไป - ผ้าปูม่านกันระหว่างเตียง - ระยะห่างระหว่างเตียง 1.20 เมตร ห่างจากผนัง 0.60 เมตร
	รูปแบบเตียงนวด	- เตียงเป็นเตียงขาสูงขนาด 0.90x2.00x0.50 เมตร วัสดุทำจากไม้ พุกหุ้มด้วยผ้า ไม่มีมุมเหลี่ยม
ส่วนพื้นที่บริการนวด	พื้นที่ตู้เก็บของหัวเตียง	- ที่เก็บของออกแบบเก็บไว้ใต้เตียง ซ่อนไว้บริเวณหัวเตียง
	พื้นที่พักผ่อนหมอนวด	- พื้นที่วางม้านั่งยาว 2 ที่นั่งเตรียมไว้ตำแหน่งใกล้ส่วนพื้นที่เอนกประสงค์ ด้านหลังอาคารมีมุมบังสายตาจากส่วนนวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลักษณะทางสถาปัตยกรรม ภายใน	เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก
พื้น	- ปูส่วนพื้นที่ทางเข้าด้วยกระเบื้องผิวหยาบ - ปูพื้นที่ภายในด้วยพื้นไม้ปาร์เก้ - ให้ปูพื้นผิวต่างสัมผัสด้วยกระเบื้องผิวหยาบช่วงพื้นที่ต่างระดับ
ผนัง	- ให้กรุคกแต่งผนังด้วยไม้ธรรมชาติ เสริมช่วยเรื่องเสียงสะท้อน - ให้สีสันภายใน โทนอบอุ่น
ฝ้าเพดาน	- ฝ้าเพดานฉาบเรียบสูง 3 เมตรขึ้นไป
การประดับตกแต่ง	- ให้การตกแต่งเหมือนร้านคนสายคาปคิ ใช้วัสดุธรรมชาติหรือ วอลเปเปอร์
แสงสว่าง	- แสงไฟ Indirect light ให้แสงภายใน - ไฟที่วางไว้ที่ผนังบริเวณหัวเตียงขนาดสำหรับอ่านหนังสือ

4.7 ผลการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดใน

อาคารพาณิชย์

จากการทบทวนวรรณกรรม การสำรวจ สังเกต และการสัมภาษณ์ สามารถสรุปผลการออกแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ตามความเหมาะสมและความต้องการของผู้ใช้ได้ดังนี้

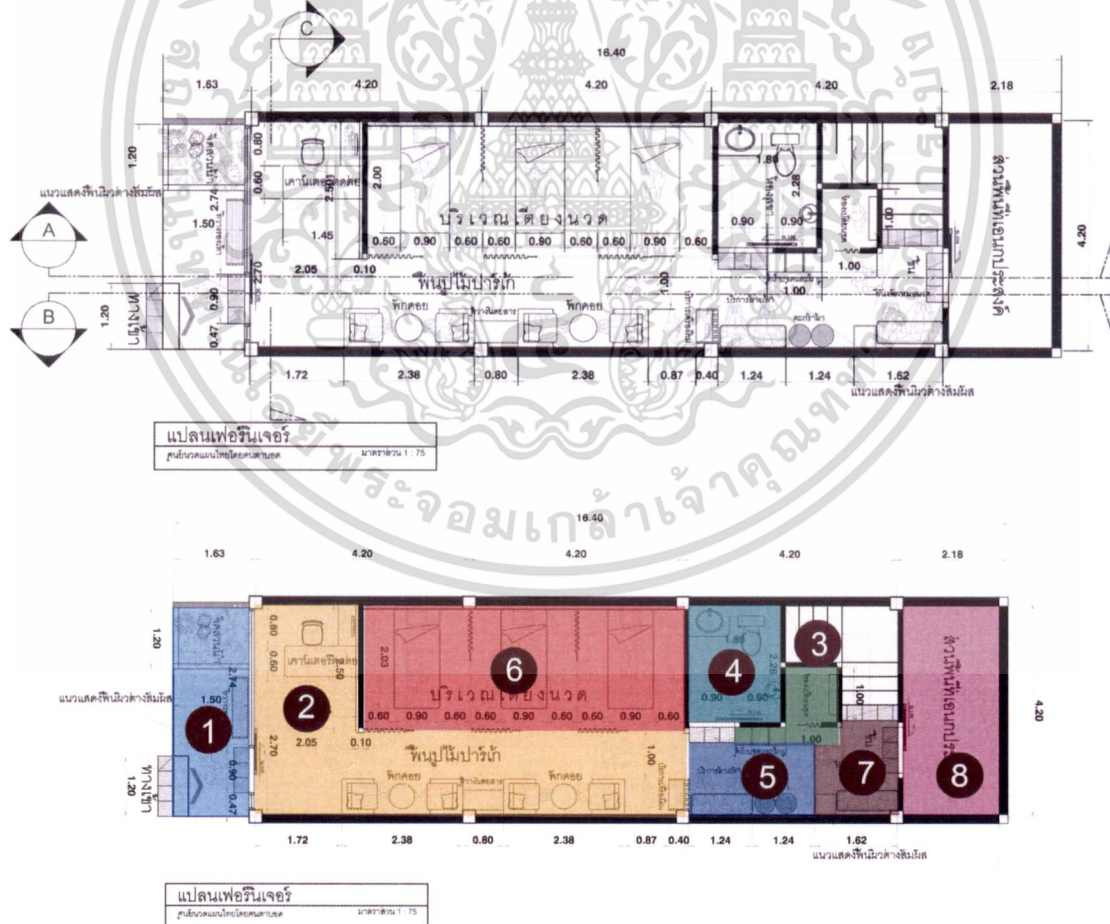
ศูนย์นวดแผนไทยในรูปแบบของอาคารพาณิชย์ (ภาพที่ 4.136) ประกอบด้วยส่วนสำคัญต่างๆดังนี้ 1. พื้นที่ส่วนหน้าศูนย์นวดแผนไทย ตำแหน่งป้ายชื่อศูนย์นวด ตำแหน่งจัดสวนน้ำ จุดวางรองเท้า ลักษณะผนังและประตูทางเข้า 2. พื้นที่ส่วนบริการทั่วไป ได้แก่ พื้นที่เคาน์เตอร์บริการ พื้นที่ส่วนพักคอย จุดบริการเครื่องดื่ม จุดบริการหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร 3. พื้นที่ห้องเปลี่ยนชุด ตู้วางอุปกรณ์ชุด ผ้าปูเตียงปลอกหมอนสำหรับเปลี่ยนและอุปกรณ์เสริมสำหรับการนวด 4. พื้นที่ห้องสุขา 5. พื้นที่บริการล้างเท้า 6. พื้นที่วางเตียงนวดตัว 7. พื้นที่นั่งพักหมอนวด 8. พื้นที่เอนกประสงค์ (ภาพที่ 4.137-4.139)

4.7.1 พื้นที่ส่วนหน้าศูนย์นวดแผนไทย ตำแหน่งติดตั้งป้ายศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดอยู่เหนือประตูทางเข้าสามารถเห็นได้ชัดเจนทั้งจากถนนและทางเท้า ผนังหน้าร้านเป็นกระจกใสมีแถบสติ๊กเกอร์ฝ้าคาดที่ระดับ 1.00 เมตรและระดับ 1.60 เมตร ลักษณะประตูเป็นประตูกระจกบานเลื่อน (ภาพที่ 4.140) มีสัญญาณเตือนเมื่อมีคนเข้าร้าน ช่วงบันไดทางขึ้นจากทางเท้าภายนอกขึ้นไปสู่บริเวณพื้นที่ด้านหน้าต้องมีจุด Warning ก่อนทางขึ้นบันไดด้วยวัสดุผิวต่างสัมผัสด้วย

กระเบื้องผิวหยาบ (ภาพที่ 4.141) มีพื้นที่จัดส่วนด้านหน้าก่อนทางเข้าเป็นมุมสวนน้ำเป็นจุด Warning ธรรมชาติ ตกแต่งด้วยหินธรรมชาติ (ภาพที่ 4.142) มีจุดวางรองเท้าไว้หน้าร้าน

ภาพที่ 4.136 ลักษณะภายนอกของศูนย์นวัตกรรมไทยในอาคารพาณิชย์

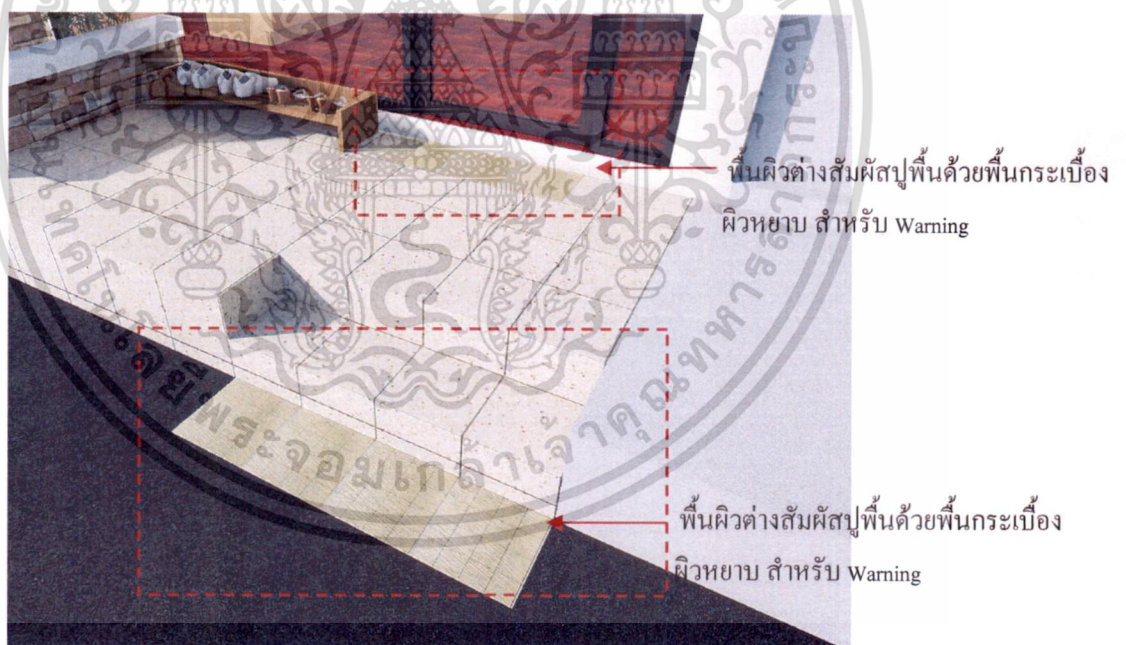

ภาพที่ 4.137 แบบผังศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.140 ลักษณะพื้นที่ด้านหน้าศูนย์นวัตกรรมไทย

ภาพที่ 4.141 Warning สำหรับพื้นผิวต่างสัมผัสช่วงพื้นที่ต่างระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

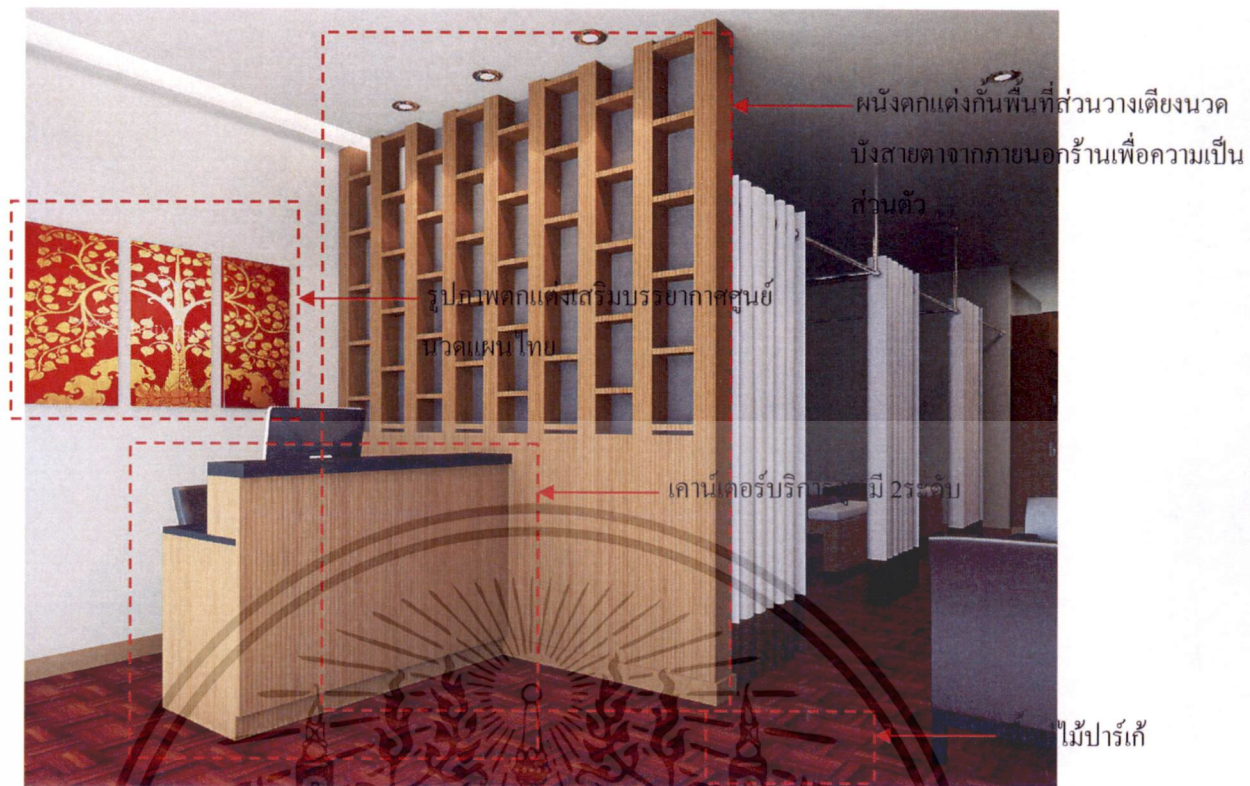
ภาพที่ 4.142 พื้นที่จัดสวนน้ำเป็น Warning ธรรมชาติ

4.7.2 พื้นที่ส่วนบริการทั่วไป

พื้นที่ส่วนบริการทั่วไปประกอบด้วย พื้นที่เคาน์เตอร์บริการ ลักษณะของเคาน์เตอร์บริการเป็นเคาน์เตอร์สูง 2 ระดับคือระดับให้ลูกค้ายื่นติดต่อกับระดับโต๊ะทำงาน มีมุมสำหรับวางคอมพิวเตอร์ ตู้เก็บเอกสารสำหรับเจ้าหน้าที่ 1 คน ตำแหน่งอยู่ติดกับประตูทางเข้า ตัวเคาน์เตอร์ทำจากไม้ส่วนท็อปมีการกรุด้วยหินเพื่อความแข็งแรงทำความสะอาดง่าย มีผนังกันบริเวณแบ่งส่วนระหว่างเคาน์เตอร์บริการกับส่วนวางเตียงนอนมีการตกแต่งให้สวยงามด้วยวัสดุธรรมชาติ

พื้นที่ส่วนพักผ่อนวางตามแนวขนานกับทางเดินมีจำนวน 4 ตัว แบ่งเป็น 2 ชุดวางหันหน้าเข้ากัน ลักษณะเป็นชุดอาร์มแชร์บุวมุ่มหนังทั้งตัวป้องกันการกระแทก มีโต๊ะกลางทรงกลมสำหรับวางเครื่องดื่ม จุดบริการนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ ลักษณะเป็นตู้สูงมีชั้นภายในตำแหน่งวางอยู่ส่วนกลางระหว่างพื้นที่พักผ่อนกับพื้นที่เตียงนอนที่ลูกค้าสามารถเข้าถึงได้ง่าย จุดบริการเครื่องดื่ม ตำแหน่งจะอยู่ส่วนด้านในถัดจากพื้นที่พักผ่อน ลักษณะเป็นตู้เตี้ยตอนล่างตอนบน โถงออกแบบให้มีผนังกิ่งโปร่งด้วยระแนงไม้สำหรับบังสายตาในส่วนพื้นที่บริการล้างเท้าและพื้นที่พักผ่อนนอนหลับ วัสดุปูพื้นภายในปูด้วยไม้ปาร์เก้ ลักษณะการให้แสงภายในเป็นไฟซ่อนแหล่งกำเนิดแสง Indirect light โทนมสี Warmlight (ภาพที่ 4.143-4.146)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.143 พื้นที่ส่วนเคาน์เตอร์บริการ

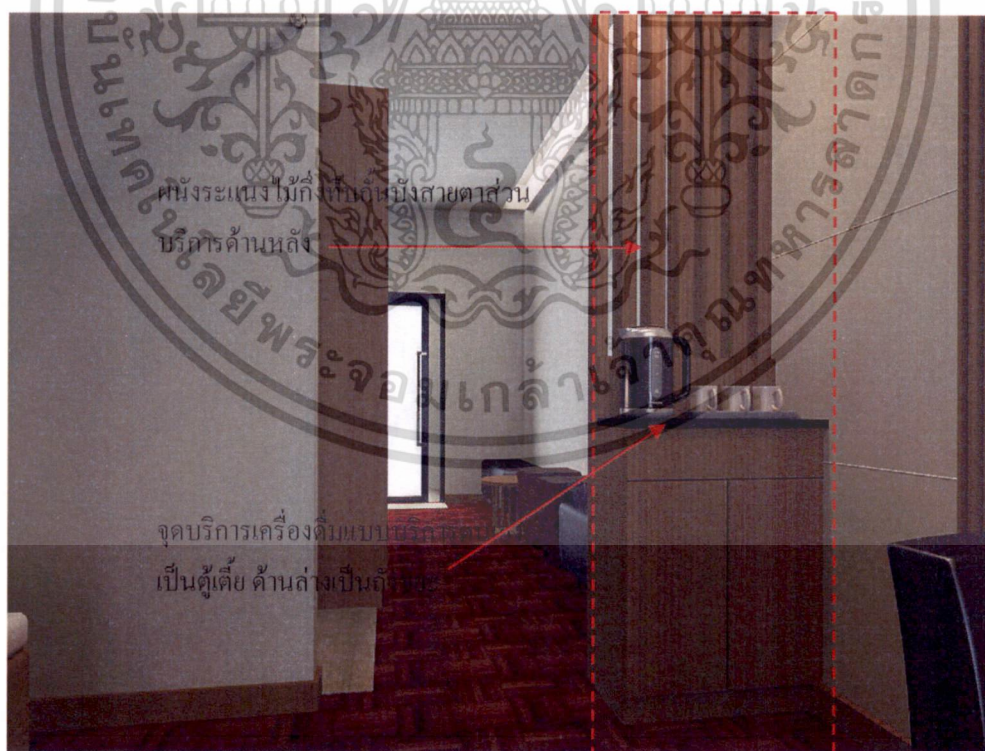

ภาพที่ 4.144 พื้นที่ส่วนพักคอยตำแหน่งวางขนานทางเดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

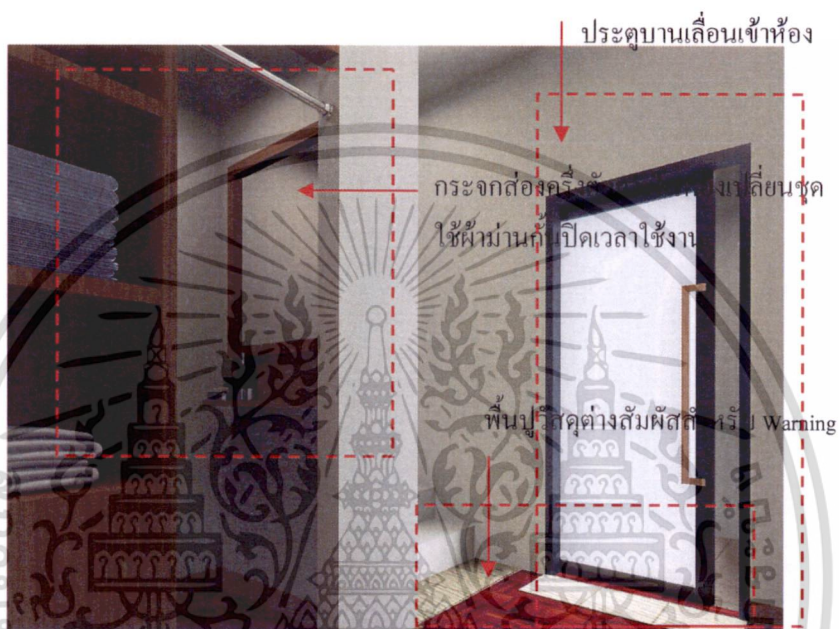
ภาพที่ 4.145 จุดบริการหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร

ภาพที่ 4.146 จุดบริการเครื่องดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7.3 พื้นที่ส่วนเปลี่ยนชุด ตู้วางอุปกรณ์ชุดสำหรับเปลี่ยน ผ้าปูเตียงปลดกมอนและ อุปกรณ์เสริมสำหรับการนวด ลักษณะห้องเปลี่ยนชุดเป็นห้องขนาด 1.00 x 1.00 เมตร ใช้ม่านปิด เวลาใช้งานภายใน มีกระจกส่องครึ่งตัวและชั้นสำหรับวางหวีหรือแปรงแต่งหน้า (ภาพที่ 4.147) ตู้วางอุปกรณ์เป็นตู้ทรงสูงชนฝ้าเพดานส่วนด้านล่างและส่วนบนจะเป็นบานทึบไว้เก็บของ ช่องตอนกลางจะแบ่งเป็นชั้นและช่องสำหรับใส่อุปกรณ์ให้หยิบได้สะดวก มีขนาด 1.00 x 0.40 x 2.70 เมตร วัสดุทำจาก ไม้ทั้งตัว (ภาพที่ 4.148)

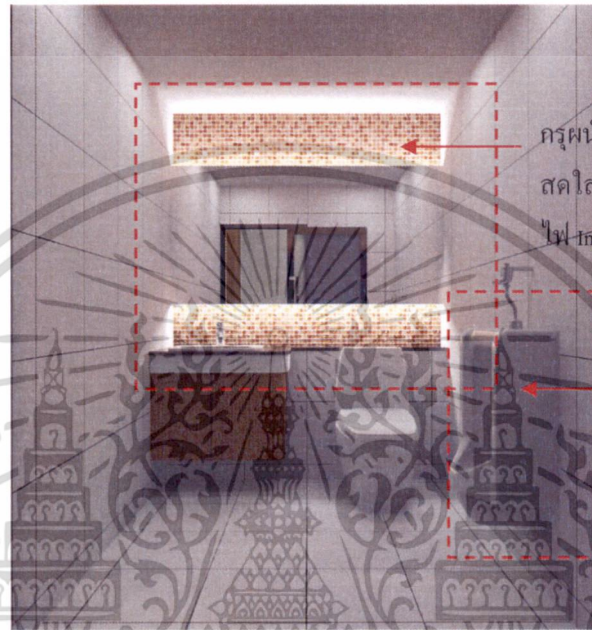
ภาพที่ 4.147 ห้องเปลี่ยนชุด/เสื้อผ้า

ภาพที่ 4.148 ลักษณะตู้วางอุปกรณ์และชุดสำหรับเปลี่ยน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7.4 พื้นที่ส่วนห้องสุขา เนื่องจากห้องสุขามีขนาดเล็กกระเบื้องปูพื้นและผนังต้องเป็น โทนสีให้ห้องสว่าง พื้นต้องเป็นกระเบื้องผิวด้านป้องกันคนตาบอดลื่น มีผนังตกแต่งเสริมให้ดู สดใสด้วยกระเบื้องโมเสคขนาดเล็กเพื่อเพิ่มบรรยากาศสดใสน่าใช้งาน มีโถปัสสาวะชายเนื่องจาก เป็นห้องที่ใช้ร่วมกันทั้ง ชาย/หญิง การให้แสงภายในเป็นแสง Indirect light ซ่อนด้านหลังกระจก ช่วยไม่ให้แสงรบกวนเวลาใช้งาน (ภาพที่ 4.149)

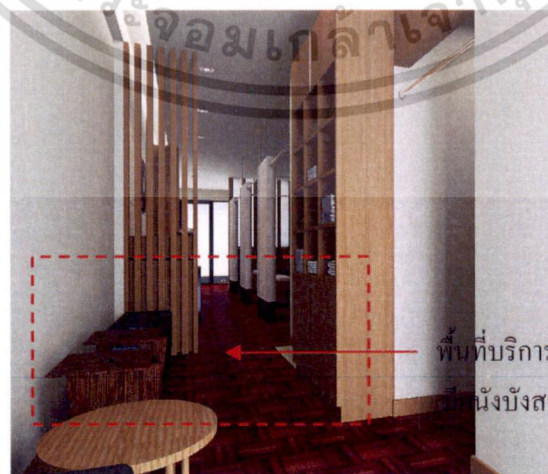

กรุผนังด้วยกระเบื้องโมเสคสี สดใส และให้แสงสว่างด้วยการซ่อน ไปด้วย Indirect light ด้านหลังกระจก

ติดตั้งโถปัสสาวะไว้ช่วยเรื่องความ สะอาดในการใช้ร่วมกัน

ภาพที่ 4.149 ลักษณะของห้องสุขา

4.7.5 พื้นที่ส่วนบริการล้างเท้า ลักษณะพื้นที่เป็นส่วนบริการล้างเท้าจัดเป็นม้านั่งยาว ขนาด 2 ที่นั่ง ขนาด 0.40 x 1.20 x 0.40 เมตร วัสดุเป็นม้านั่งบุนวมหุ้มหนังทั้งตัว ตำแหน่งอยู่หน้า ห้องสุขา (ภาพที่ 4.150)

พื้นที่บริการล้างเท้าตำแหน่งใกล้ห้องสุขา มีที่นั่งบึงสายตากันจากพื้นที่พักผ่อน

ภาพที่ 4.150 พื้นที่บริการล้างเท้า

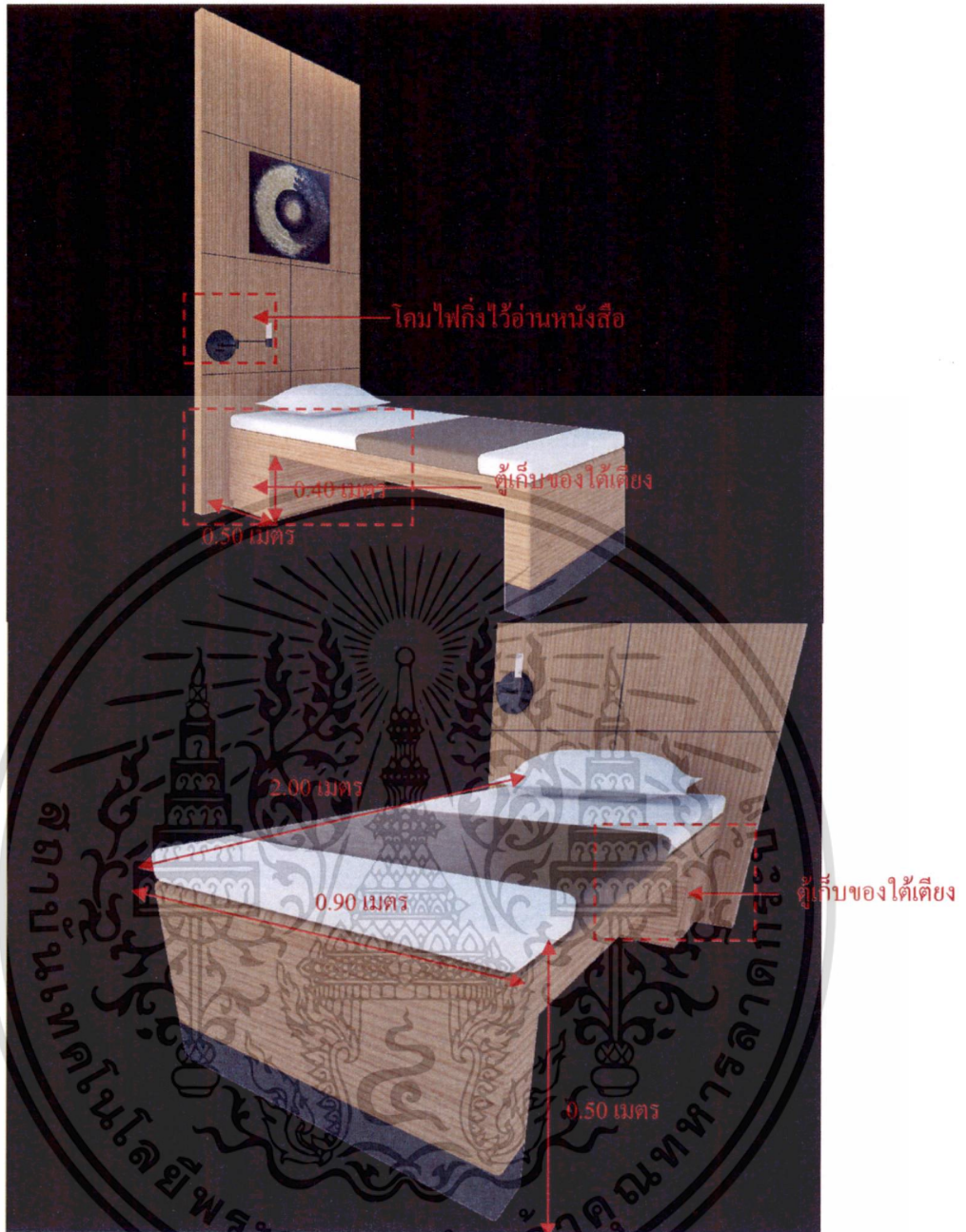
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7.6 พื้นที่ส่วนเตียงนอน เตียงนอนที่ใช้มีขนาด กว้าง 0.90 เมตร ยาว 2.00 เมตร สูง 0.50 เมตร วัสดุทำจากไม้ยกขาสูงลมนุ่มเหลี่ยมทุกด้าน ด้านบนวางด้วยพูกุ่มผ้า มีฝ้าคาดเตียง มีจำนวน 3 ตัว ตำแหน่งหัวเตียงวางชิดกำแพงระยะห่างระหว่างเตียง 1.20 เมตร ระยะห่างระหว่างเตียงถึงกำแพง 0.60 เมตร สามารถปิดม่านได้รอบ ผนักหัวเตียงมีการตกแต่งด้วยการกรุไม้ช่วยลดเสียงสะท้อน มีรูปภาพประดับตกแต่งสวยงาม การให้แสงเป็นไฟซ่อนแหล่งกำเนิดแสง Indirect light โทนสี Warmlight มีตำแหน่งไฟกิ่งสำหรับอ่านหนังสือติดตั้งที่แผงหัวเตียง ตู้เก็บของใช้ส่วนตัวลูกค้าออกแบบให้เป็นตู้บานเปิดซ่อนอยู่ใต้เตียงมีขนาดกว้าง 0.50 เมตร สูง 0.40 เมตร (ภาพที่ 4.151-4.152)

ภาพที่ 4.151 ลักษณะพื้นที่วางเตียงนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.152 ลักษณะเตียงนอน

4.7.7 พื้นที่ส่วนพักผ่อนจัดพื้นที่ไว้ส่วนด้านในสุดของศูนย์นอนเนื่องจากใกล้พื้นที่เอนกประสงค์ด้านหลังและเป็นมุมที่ถูกค่าไม่เดินผ่าน ลักษณะจัดเป็นม้านั่งยาวขนาด 2 ที่นั่ง ขนาด 0.40 x 1.20 x 0.40 เมตร วัสดุเป็นม้านั่งบุวมหุ้มหนังทั้งตัว

4.7.8 พื้นที่เอนกประสงค์ พื้นที่ส่วนนี้เตรียมไว้สำหรับพื้นที่ใช้สอยส่วนตัวของหมอนวดตาบอดไว้ทานอาหารหรือพื้นที่ซักล้างทำความสะอาดอุปกรณ์สำหรับนวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

อภิปรายผลการวิจัย

บทนี้นำเสนอสาระสำคัญของการวิจัย สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษากิจกรรมและพฤติกรรมในศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอด 2. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการสภาพแวดล้อมภายในศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในรูปแบบของอาคารพาณิชย์ 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต่างๆ ด้วยข้อมูล ดังนี้ (ตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	กรณีตัวอย่าง/กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ
1. สังเกตสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยกรณีตัวอย่างและสังเกตกิจกรรม	- สถานที่ให้บริการนวดที่อยู่ในอาคารของศูนย์ฝึกอาชีพหรือมูลนิธิ จำนวน 5 แห่ง - สถานที่ให้บริการนวดที่เป็นร้านของเอกชน เจ้าของร้านเป็นคนสาขาศาปกดี จำนวน 2 แห่ง - สถานที่ให้บริการนวดที่เป็นร้านเอกชนคนตาบอดเป็นเจ้าของ จำนวน 4 แห่ง - สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนสาขาศาปกดีที่อยู่ในอาคารพาณิชย์ จำนวน 6 แห่ง รวมทั้งหมด 17 แห่ง	- แบบสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายใน (ภาคผนวก ก) - แบบสังเกตเฟอร์นิเจอร์และขนาดของเฟอร์นิเจอร์ (ภาคผนวก ก) - กล้องถ่ายภาพ - คลิปเมตร
	- หมอนวดตาบอดและหมอนวดสาขาศาปกดี	- แบบสังเกตกิจกรรมการให้บริการนวด (ภาคผนวก ข)
2. สัมภาษณ์กลุ่มคนตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย	- หมอนวดตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทยจำนวน 11 คน	- แบบสัมภาษณ์หมอนวดตาบอด (ภาคผนวก ค)
3. สัมภาษณ์กลุ่มบุคลากรที่ทำงานในศูนย์หรือมูลนิธิ นวดแผนไทยโดยคนตาบอด	- บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนวดที่ทำงานที่ศูนย์หรือมูลนิธิ จำนวน 5 คน	- แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ดูแลในศูนย์หรือมูลนิธินวดแผนไทยโดยคนตาบอด (ภาคผนวก ก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

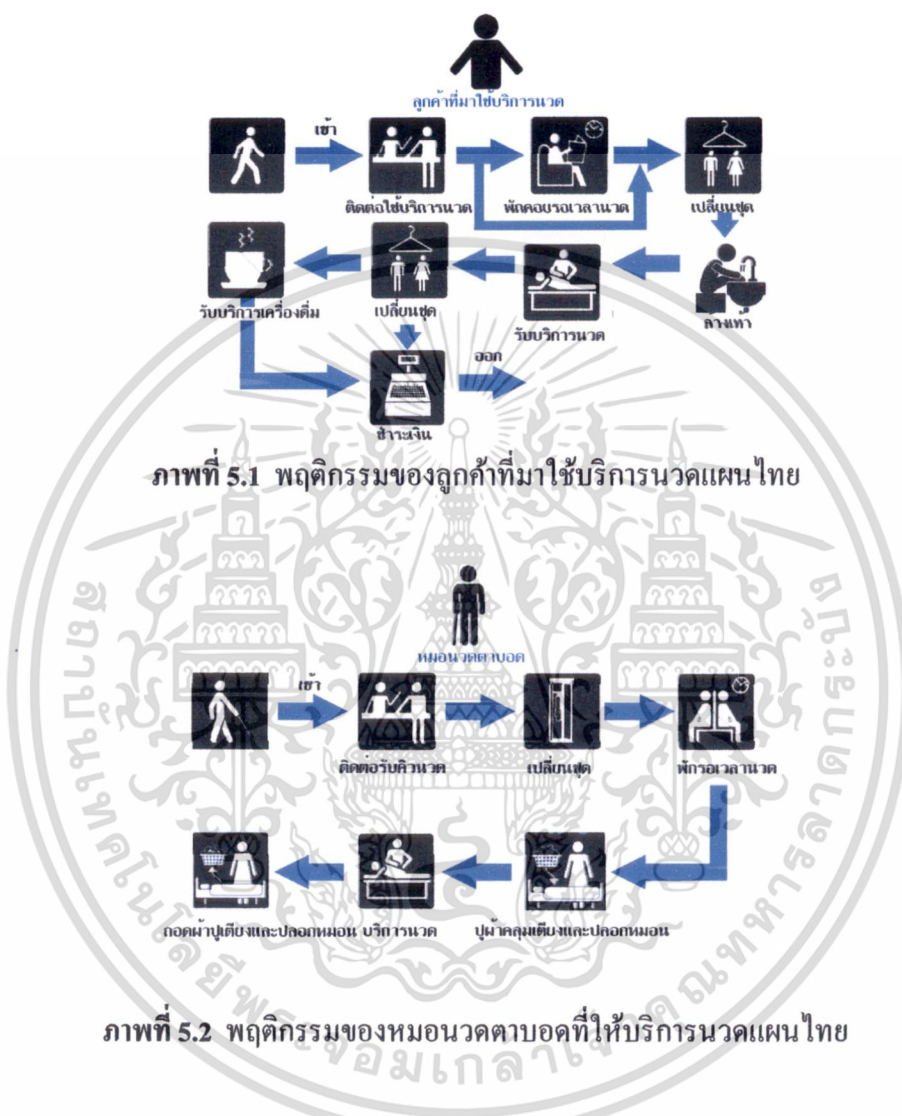
วิธีการเก็บข้อมูล	กรณีตัวอย่าง/กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ
4. สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอด เจ้าของเป็นคนสายตาศกติ	- เจ้าของร้านคนสายตาศกติที่ดูแลหมอนวดตาบอดและ ผู้ใช้บริการจำนวน 2 คน	- แบบสัมภาษณ์เจ้าของร้านหมอนวดตาบอด เจ้าของร้านสายตาศกติ (ภาคผนวก ก)
5. สัมภาษณ์เจ้าของร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอด เจ้าของร้านเป็นคนตาบอด	- เจ้าของร้านนวดคนตาบอดจำนวน 4 คน	- แบบสัมภาษณ์เจ้าของร้านหมอนวดตาบอด เจ้าของร้านเป็นคนตาบอด (ภาคผนวก ก)
6. สัมภาษณ์บุคลากรร้านนวดแผนไทย โดยคนสายตาศกติ	- เจ้าหน้าที่ร้านดูแลหมอนวดและดูแลผู้ใช้บริการจำนวน 6 คน	- แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ร้านหมอนวดสายตาศกติ (ภาคผนวก ก)
7. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอด	- ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับร้านนวด โดยคนตาบอด จำนวน 5 ท่าน	- แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ภาคผนวก ง) - เครื่องบันทึกเสียง
ออกแบบศูนย์นวดแผนไทยคนตาบอด โดยอาคารพาณิชย์เบื้องต้น ตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและพัฒนาแบบขั้นต้น		
8. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบเครื่องมือประเมินหุ่นจำลองที่ออกแบบไว้และความคิดเห็นต่อการออกแบบ	- ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมภายใน จำนวน 2 ท่าน	- หุ่นจำลอง (ภาคผนวก จ) - สมุดบันทึก
ปรับปรุงการออกแบบให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะ		
9. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด โดยคนตาบอด	- ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอด ซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวด จำนวน 5 ท่าน	- หุ่นจำลอง (ภาคผนวก จ) - เครื่องบันทึกเสียง - สมุดบันทึก
นำผลสัมภาษณ์ข้อ 6-9 มาปรับปรุงการออกแบบและเสนอแนะแนวทางออกแบบ		

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีวิเคราะห์จากการสำรวจ สังเกต ถ่ายภาพ วิเคราะห์เนื้อหาเปรียบเทียบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดกับร้านนวดเอกชนคนสายตาศกติ ผลพิจารณาหุ่นจำลองประกอบและผลการออกแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ ข้อมูลทั้งหมดสรุปเป็นประเด็นหลักๆ ดังนี้

5.1.1 กิจกรรมภายในศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดและร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาศกติ

การให้บริการนวดแผนไทยของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทย โดยคนตาบอดและร้านนวดแผนไทย โดยคนสายตาศกติกรณีตัวอย่างที่เข้าทำการศึกษาทั้ง 17 แห่งนั้น จากการสำรวจ สังเกต ถ่ายภาพและสัมภาษณ์ มีขั้นตอนการให้บริการที่คล้ายกัน ขั้นตอนในการเข้าใช้บริการของลูกค้าและ

ขั้นตอนการให้บริการของหมอนวดแผนไทย ทั้งพฤติกรรมของลูกค้าที่มาใช้บริการนวดแผนไทย และพฤติกรรมของหมอนวดที่ให้บริการนวดแผนไทย สรุปได้ดังนี้ (ภาพที่ 5.1-5.2)

5.1.2 ปัญหาและอุปสรรคต่อกิจกรรมการนวดของคนตาบอด

สังเกตกิจกรรมการนวด ทำนวดที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดพื้นที่ การจัดวางผังที่เป็นอุปสรรคต่อกลุ่มหมอนวดตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทย สรุปได้ดังนี้

1. ระยะเวลาว่างเตียงนวดที่ใช้กันอยู่เป็นอุปสรรคต่อการทำการนวดกับเตียงข้างเคียงเวลานวดพร้อมกัน ขาหรือส่วนอื่นๆ ของตัวหมอนวดจะชนกันรวมถึงเวลาเดินสวนกันระหว่างเตียง เวลาเปลี่ยนทำนวด (ภาพที่ 5.3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3 พื้นที่ระยะเว้นช่องห่างระหว่างเตียง

2. ระยะห่างระหว่างเตียงขนาดกักระยะห่างช่องทางสัญจรที่แคบจนเกินไป เพื่อต้องการให้ได้ปริมาณเตียงจำนวนมาก ระยะช่องทางเดินหลักและช่องทางเดินระหว่างเตียงแคบเกินไปทำให้หมอนวดตาบอดเดินไม่สะดวก (ภาพที่ 5.4)

ภาพที่ 5.4 การจัดวางเตียงขนาดที่มีจำนวนมาก

3. การจัดพื้นที่บริการให้หมอนวดตาบอดที่ใช้ร่วมกับลูกค้าเช่น พื้นที่เก็บผ้าปูเตียง ปลอกหมอนสำหรับเปลี่ยนให้ลูกค้า พื้นที่เก็บผ้าปู ปลอกหมอนที่ใช้แล้ว พื้นที่เก็บของใช้ส่วนตัวของหมอนวด ที่วางรองเท้า การจัดพื้นที่ลักษณะดังกล่าวทำให้หมอนวดสับสน (ภาพที่ 5.5)

ภาพที่ 5.5 อุปสรรคในการจัดพื้นที่ที่ใช้ร่วมกันระหว่างลูกค้ากับหมอนวดตาบอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 ลักษณะของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดและ ร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาทบพิการณีตัวอย่าง

ลักษณะสถาปัตยกรรมภายในศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดและ ร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาทบพิการณีภายในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑลสามารถสรุปเป็นข้อดีและปัญหาที่พบในพื้นที่ต่างๆ ซึ่งสรุปได้ว่าศูนย์นวดแผนไทยให้บริการด้านนวดแผนไทยเพื่อการบรรเทาอาการปวดเมื่อยตามร่างกาย ช่วยบำบัดโรคบางชนิดได้ สร้างความผ่อนคลายสบายใจสำหรับลูกค้า การจัดพื้นที่เพื่อรองรับลูกค้าที่มาเข้าใช้บริการ ประกอบด้วยพื้นที่ใช้สอย ได้แก่ พื้นที่บริเวณทางเข้า จุดวางรองเท้า จุดตกแต่งสวน เคาท์เตอร์บริการ พื้นที่พักคอย จุดบริการเครื่องดื่ม จุดบริการนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ พื้นที่บริการล้างเท้า ล็อกเกอร์ฝากของ พื้นที่เปลี่ยนชุด ห้องสุขา พื้นที่วางเตียงนวดตัว พื้นที่วางเก้าอี้นวดเท้า และพื้นที่พักคอยของหมอนวด เป็นต้น ไม่มีการการออกแบบและสร้างบรรยากาศสวยงามเพื่อนำเข้าใช้ของศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด จะมีเฉพาะในร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาทบพิการณี เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อคนพิการที่พบในศูนย์นวดแผนไทย ได้แก่ ทางลาด ประตูเลื่อน การหุ้มมมเสาดด้วยวัสดุกันกระแทก ปัญหาที่พบ ได้แก่ ไม่มีพื้นผิวต่างสัมผัส การจัดวางเตียงนวดที่มีระยะระหว่างเตียงแคบไป

ตารางที่ 5.2 สรุปข้อดีและปัญหาที่พบจากศูนย์ฝึกอาชีพ มูลนิธิหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอดและร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาทบพิการณีตัวอย่าง

พื้นที่บริเวณทางเข้า	
ข้อดี	<ul style="list-style-type: none"> - ผนังประตูกระจกทำให้แสงธรรมชาติส่องถึงภายใน - การใช้สติ๊กเกอร์ติดที่หน้าศูนย์สามารถแทนป้ายโฆษณาร้าน - มีจุดวางรองเท้าเตรียมไว้ - การจัดสวนขนาดเล็กหรือสวนน้ำทำให้มีความเป็นธรรมชาติแตกต่างจากสภาพแวดล้อมภายนอก เป็น Warning ธรรมชาติ
	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

พื้นที่บริเวณทางเข้า		
ปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> - ประตูบานสวิงซึ่งจะเสียพื้นที่ในการเปิดถ้าเป็นศูนย์กลางขนาดเล็ก - ประตูบานสวิงทำอันตรายต่อคนตาบอดเวลาใช้งานได้ - ไม่มีการคาดแถบสติ๊กเกอร์ 	
พื้นที่เคาน์เตอร์บริการ		
ข้อดี	<ul style="list-style-type: none"> - เคาน์เตอร์บริการอยู่ส่วนหน้าเห็นได้ชัดง่ายต่อการติดต่อ - เคาน์เตอร์ระดับสูงแยกส่วนขึ้นติดต่อกับส่วนระดับทำงาน - สามารถออกแบบเป็นจุดนำสายตาได้ 	
ปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> - หน้าเคาน์เตอร์มักนำสิ่งของวางบนเคาน์เตอร์ระดับสูงทำให้บดบังตัวเจ้าหน้าที่ - สิ่งของต่างๆทำให้คนตาบอดสัมผัสแล้วตกหล่นเป็นอันตรายได้ 	
พื้นที่พักคอย จุดบริการเครื่องดื่มและพื้นที่วางนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์		
ข้อดี	<ul style="list-style-type: none"> - พบว่าเก้าอี้ชนิดแถวเรียงยาวมีขนาดที่เหมาะสมกับศูนย์กลางที่มีพื้นที่ขนาดเล็กแต่ไม่มีความสวยงาม - ชุดอาร์มแชร์มีโต๊ะกลางมีความสวยงามส่งเสริมบรรยากาศภายในร้านไม่เน้นการพักคอยสำหรับลูกค้าจำนวนมาก 	
ปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> - ลูกค้าที่ใช้บริการส่วนพักคอยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ติดตามที่ไม่ได้ใช้บริการนวดดังนั้นจะใช้เวลาไม่นานทำให้พื้นที่พักคอยไม่เพียงพอต่อลูกค้า 	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ลักษณะพื้นที่บริการล้างเท้า		
ข้อดี	<ul style="list-style-type: none"> - บริการล้างเท้าทำให้ลูกค้ามั่นใจในความสะดวกของร้าน - พื้นที่ให้บริการส่วนใหญ่อยู่ติดห้องน้ำ 	
ปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> - มีพื้นที่ขนาดใหญ่มีปริมาณลูกค้ามากจึงให้ลูกค้าไปล้างเท้าเองหรือมีจุดไว้ล้างเท้าเตรียมไว้ - พื้นที่ล้างเท้าที่มีพนักงานบริการส่วนมากเป็นร้านคนสายตาปกติ ร้านขนาดคนตาบอดไม่สะดวกที่จะให้บริการเนื่องจากอุปสรรคจากการมองเห็น และลูกค้าไม่กล้าใช้บริการ 	
พื้นที่ห้องเปลี่ยนชุด		
ข้อดี	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่สำหรับเปลี่ยนชุดสำหรับศูนย์ลูกค้าที่มีขนาดเล็กจะใช้พื้นที่ไม่เกิน 1.2 ตารางเมตร ใช้ห้องร่วมชาย/หญิง ใช้มานาน - ไม่จำเป็นต้องมีลิฟต์เกอร์ 	
ปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> - ขนาดห้องเล็กไม่เหมาะสมกับขนาดตัวลูกค้า - ใช้ลักษณะราวกันและผ้าม่านที่ใช้กับห้องอาบน้ำแทนผ้าม่านกันห้องเปลี่ยนชุด - ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการต้องไปเปลี่ยนชุดในห้องน้ำหรือที่เตียงขนาดโดยใช้ม่านระหว่างเตียงกันแทน 	
ลักษณะห้องสุขา		
ข้อดี	<ul style="list-style-type: none"> - การตกแต่งห้องสุขาที่มีบรรยากาศสวยงามเพื่อนำมาใช้ - ห้องสุขาที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือคนชรา 	
ปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> - ห้องสุขาไม่สะอาด ส่วนใหญ่เตรียมไว้สำหรับลูกค้าคนปกติ - มีส้วมแบบนั่งยองที่เป็นปัญหาสำหรับผู้สูงอายุหรือผู้พิการทางการเคลื่อนไหว 	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ลักษณะพื้นที่วางเตียงนอน		
ข้อดี	<ul style="list-style-type: none"> - เตียงนอนที่เหมาะสมสำหรับคนตาบอดคือเตียงนอนขาสูง - ระยะห่างระหว่างเตียงขนาด 0.60 เมตร หมอนวดตาบอดสามารถกระระยะได้สะดวก 	
ปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> - ขนาดความกว้างเตียงนอนมีขนาดแคบเกินไปทำให้ช่วงเปลี่ยนท่าทางการนอนส่วนแขนหรือขาของลูกค้ำจะยื่นออกมานอกเตียง - ไม่มีพื้นที่เก็บของส่วนตัวของลูกค้ำดังนั้นลูกค้ำใช้พื้นที่ใต้เตียงวางของใช้ส่วนตัว 	
รูปแบบและการใช้วัสดุปูพื้น		
ข้อดี	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นปูกระเบื้องและไม้ปาร์เก้ พื้นผิวกึ่งเงาจะดูแลทำความสะอาดง่ายไม่ลื่นจนเกินไปทนทานเหมาะกับศูนย์นวดแผนไทย 	
ปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ปูพรมสามารถช่วยให้หมอนวดขึ้นพื้นได้ในการกดท่า นวดแต่ทำความสะอาดยากมีฝุ่นและกลิ่นอับ - กระเบื้องผิวมันเงาทำให้การใช้เท้ายันที่พื้นลื่นไม่ได้แรงกดในการนวด 	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

รูปแบบและการใช้วัสดุผนัง		
ข้อดี	<ul style="list-style-type: none"> - การตกแต่งผนังภายในช่วยให้บรรยากาศภายในศูนย์นวดดึงดูดความสนใจลูกค้าเข้ามาใช้บริการ - การตกแต่งผนังช่วยลดเสียงสะท้อนภายในซึ่งดีสำหรับคนตาบอด 	
ปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> - การกั้นห้องด้วยกระจกใสทำให้เสียงภายในก้อง - การกั้นห้องขนาดโดยรวมที่มีขนาดห้องไม่เหมาะสมกับจำนวนเตียงนวดทำให้พื้นที่ทางสัญจรภายในหรือระหว่างเตียงแคบเกินไปเดินไม่สะดวก 	
รูปแบบและการใช้วัสดุฝ้าเพดาน		
ข้อดี	<ul style="list-style-type: none"> - ฝ้าเพดานที่เหมาะสมกับศูนย์นวดแผนไทยควรเป็นฝ้าฉาบเรียบที่มีความสูงโปร่งเหมาะกับพื้นที่ 	
ปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> - ศูนย์นวดแผนไทยที่ไม่มีฝ้าเพดานเปิดโล่งให้เห็นท้องฟ้าชั้นบนที่เป็นปูนทำให้พื้นที่ภายในมีเสียงก้อง 	
รูปแบบและการให้แสงสว่าง		
ข้อดี	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้แสงธรรมชาติช่วยทำให้ประหยัดพลังงาน - แสงธรรมชาติและแสงประดิษฐ์ไม่มีผลต่อคนตาบอด มีผลต่อลูกค้า - โทนนี Warm light ทำให้บรรยากาศภายในร้านผ่อนคลายสบายควบคุมบรรยากาศได้ 	
ปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้แสงธรรมชาติทำให้อุณหภูมิภายในห้องจะสูงขึ้น 	

5.1.4 เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกที่คนตาบอดต้องการ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มหมอนวดตาบอดที่ให้บริการนวดแผนไทยที่ศูนย์ส่งเสริมอาชีพหรือมูลนิธิและร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอด และเป็นคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวข้องกับร้านนวดแผนไทย ซึ่งมีความต้องการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมภายในศูนย์นวดแผนไทย สรุปได้ดังนี้ (ตารางที่ 5.3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.3 สรุปความต้องการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

พื้นที่ใช้สอย	เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก	
ส่วนบริการทั่วไป	พื้นที่ทางเข้า	<ul style="list-style-type: none"> - ให้เป็นผนังและประตูกระจก ใสเห็นกิจกรรมภายใน - แดบสติ๊กเกอร์ติดคาดที่กระจกผนังทางเข้า - ให้ป้ายชื่อศูนย์อยู่เหนือทางเข้าเห็นชัดทั้งจากถนนและทางเท้า - มุมจัดสวนน้ำ เพื่อให้แตกต่างจากสภาพแวดล้อมรอบข้าง - ปูพื้นผิวต่างสัมผัสช่วงบริเวณบันไดหรือพื้นต่างระดับ
	จุดวางรองเท้า	- ชั้นหรือตู้วางรองเท้าไว้ภายนอกก่อนทางเข้ามีเพียงพอกับจำนวนผู้ใช้งาน
	เคาน์เตอร์ติดต่อ	<ul style="list-style-type: none"> - เคาน์เตอร์ระดับสูงมี 2 ระดับคือส่วนยื่นติดต่อ และระดับเตี้ยสำหรับทำงานของเจ้าหน้าที่ วัสดุตกแต่งสวยงาม - พื้นที่เก็บเอกสารและวางคอมพิวเตอร์
	พื้นที่พักคอย	- พื้นที่พักคอยเป็นชุดอาร์มแชร์นั่งสบายนุ่มหุ้มหนัง มีโต๊ะกลางทรงกลม ไม้วางเครื่องดื่ม จำนวน 4-5 ที่
	จุดบริการนิเทศสาร/หนังสือพิมพ์	- เป็นตู้เก็บวางให้เป็นระเบียบตำแหน่งสามารถเข้าถึง ได้ทั้งพื้นที่พักคอยและพื้นที่เดียงนวด
	จุดบริการเครื่องดื่ม	- เป็นตู้เดี่ยววางเครื่องดื่มแบบบริการตนเอง ตำแหน่งอยู่ด้านใน
	พื้นที่บริการล้างเท้า	- พื้นที่วางม้านั่งยาว 2 ที่นั่งเตรียมไว้ตำแหน่งใกล้ห้องน้ำ
ส่วนห้องเปลี่ยนชุด/สุขา	พื้นที่เปลี่ยนชุด	<ul style="list-style-type: none"> - ห้องขนาด 1.00 x 1.00 เมตร ใช้ม่านเปิดปิดเวลาใช้งาน - กระจกส่องครึ่งตัวมีชั้นวางหวีหรือแปรง
	ตู้เก็บอุปกรณ์	<ul style="list-style-type: none"> - ตู้ขนาดสูงมีช่องเก็บ ชุด ผ้าปูเตียง ปลอกหมอนสำหรับเปลี่ยนและอุปกรณ์เสริมในการนวดมีชั้นและช่องจำเพียงพอ - ให้อ่างตำแหน่งที่ลูกค้าหรือหมอนวดหยิบได้ง่าย
	ห้องสุขา	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ประตูเข้าเป็นบานเลื่อน - ให้ปูด้วยวัสดุที่ทำให้ห้องกว้าง พื้นไม้ใช้วัสดุที่ลื่น - ให้ตกแต่งบรรยากาศ สวยงาม ชวนให้นั่งใช้ - ให้แสงภายในเป็น Indirect light
ส่วนพื้นที่บริการนวด	พื้นที่วางเตียงนวด	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่วางเตียงนวด ได้ 3 เตียงขึ้นไป - ผ้าม่านกั้นระหว่างเตียง - ระยะห่างระหว่างเตียง 1.20 เมตร ห่างจากผนัง 0.60 เมตร
	รูปแบบเตียงนวด	- เตียงเป็นเตียงขายกสูงขนาด 0.90x2.00x0.50 เมตร วัสดุทำจากไม้ พูกร่มด้วยผ้า ไม่มีมุมเหลี่ยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

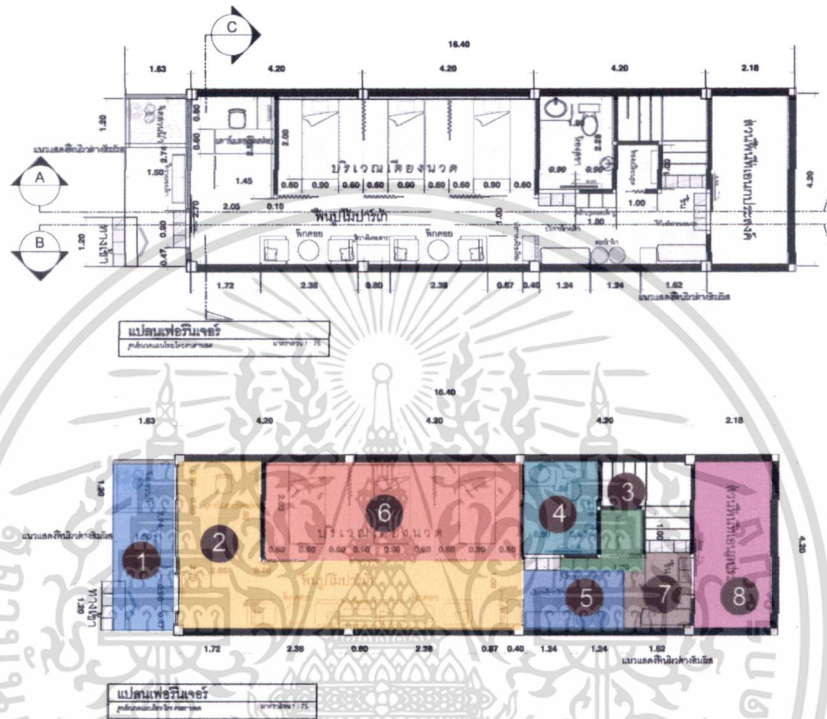
พื้นที่ใช้สอย		เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก
ส่วนพื้นที่ บริการหมวด	พื้นที่ตู้เก็บของหัวเตียง	- ที่เก็บของออกแบบเก็บไว้ใต้เตียง ซ่อนไว้บริเวณหัวเตียง
	พื้นที่พักผ่อนหมวด	- พื้นที่วางม้านั่งยาว 2 ที่นั่งเตรียมไว้ตำแหน่งใกล้ส่วนพื้นที่เอนกประสงค์ ด้านหลังอาคารมีมุมบังสายตาจากส่วนหมวด
ลักษณะทางสถาปัตยกรรม ภายใน		เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก
พื้น		- ปูส่วนพื้นที่ทางเข้าด้วยกระเบื้องผิวหยาบ - ปูพื้นที่ภายในด้วยพื้นไม้ปาร์เก้ - ให้อุปกรณ์ผิวต่างสัมผัสด้วยกระเบื้องผิวหยาบช่วงพื้นที่ต่างระดับ
ผนัง		- ให้อักรุดตกแต่งผนังด้วยไม้ธรรมชาติ เสริมช่วยเรื่องเสียงสะท้อน - ให้อิสันภายในโถงอบอุ่น
ฝ้าเพดาน		- ฝ้าเพดานฉาบเรียบสูง 3 เมตรขึ้นไป
การประดับตกแต่ง		- ให้อักรุดตกแต่งเหมือนร้านคนสายตาปกติ ใช้วัสดุธรรมชาติหรือ วอลเปเปอร์
แสงสว่าง		- แสงไฟ Indirect light ให้แสงภายใน - ไฟกิ่งวางไว้ที่ผนังบริเวณหัวเตียงหมวดสำหรับอ่านหนังสือ

5.1.5 ผลการออกแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

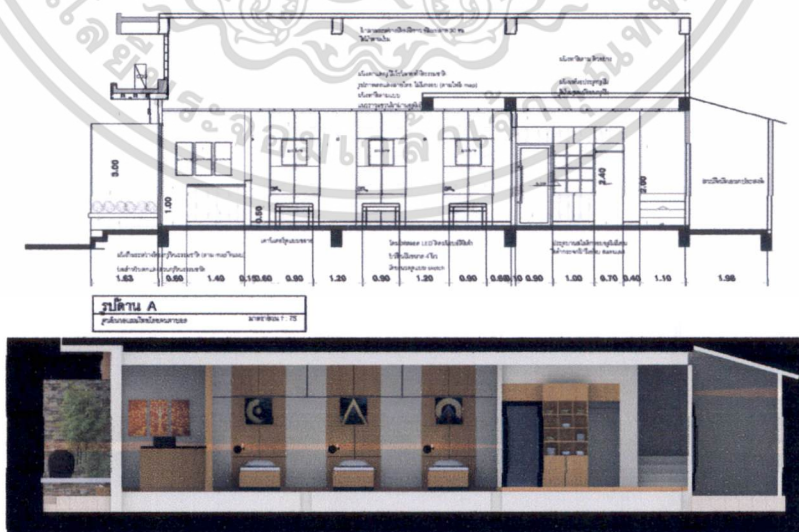
จากการศึกษาจากกรณีศึกษาและการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าสภาพแวดล้อมศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ที่เหมาะสมกับคนตาบอด ควรมีลักษณะพื้นที่ทางเข้าด้านหน้าศูนย์ต้องสามารถเห็นเด่นชัดทั้งจากถนนและทางเดินเท้า การจัดผังภายในต้องมีตำแหน่งการวางเฟอร์นิเจอร์ที่ตรงไปมาไม่ทำให้สับสน มีแสงสว่างที่สามารถควบคุมความเข้มของแสงได้ แสงธรรมชาติไม่ควรส่องผ่านรบกวนพื้นที่วางเตียงนวด การใช้เครื่องปรับอากาศช่วยควบคุมอุณหภูมิภายในห้องและลดเสียงรบกวนจากภายนอก ทางเดินภายในควรกว้างไม่ต่ำกว่า 1.00 เมตร ประตูควรเป็นประตูบานเลื่อน ผนังกระจกหน้าร้านเป็นกระจกใสคาดด้วยแถบสติ๊กเกอร์ที่ระดับ 1.00 เมตร และ 1.60 เมตร เคา์นเตอร์บริการเป็นเคาน์เตอร์สูงระดับ 1.00 เมตร และมีระดับโต๊ะทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ พื้นที่ส่วนพักผ่อนลักษณะเป็นอาร์มแชร์ขนาด 1 ที่นั่งจัดชุดวางหันหน้าเข้าหากัน มีโต๊ะกลางทรงกลม วางขนานตามทางเดิน ห้องเปลี่ยนชุดมีขนาด 1.00 x 1.00 เมตร ใช้ผ้าปูม่านปิดกั้นเวลาใช้งาน เตียงนวดที่ใช้มีขนาดกว้าง 0.90 เมตร ยาว 2.00 เมตร สูง 0.50 เมตร วัสดุทำจากไม้ยกขาสูงลบบวมเหลี่ยมทุกด้าน ตำแหน่งหัวเตียงวางชิดกำแพง มีระยะห่างระหว่างเตียงนวดขนาด 1.20 เมตร ระยะห่างจากเตียงนวดถึงกำแพง 0.60 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถปิดม่านได้รอบเตียง วัสดุปูพื้นเป็นพื้นไม้ปาร์เก้ มีพื้นผิวต่างสัมผัสทุกตำแหน่งที่มีพื้นที่ต่างระดับ การแบ่งพื้นที่ศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์มีการแบ่งพื้นที่การใช้งานและมีรายละเอียดดังนี้ (ภาพที่ 5.6-5.8)

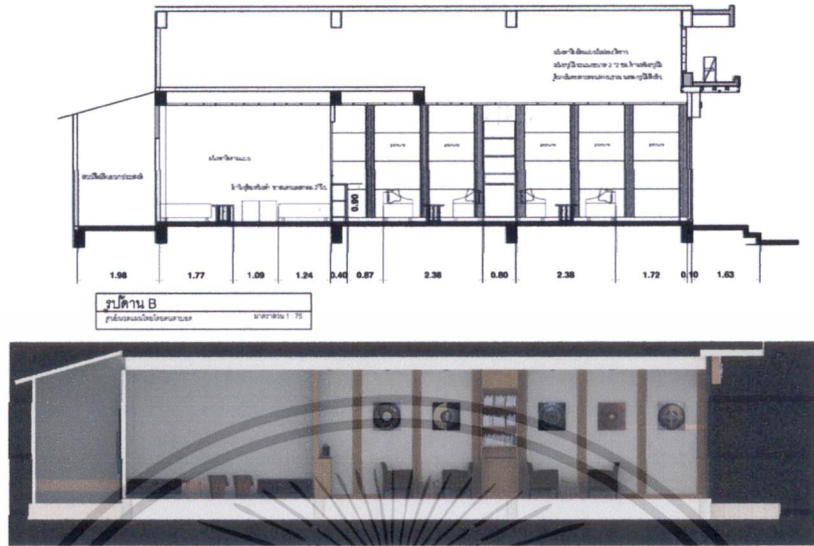

ภาพที่ 5.6 แบบผังศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

ภาพที่ 5.7 แบบรูปด้าน A ศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.8 แบบรูปด้าน B ศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

พื้นที่ส่วนหน้าศูนย์นวัตกรรมไทย ตำแหน่งติดตั้งป้ายศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอดอยู่เหนือประตูทางเข้าสามารถเห็นได้ชัดเจนทั้งจากถนนและทางเท้า ผนังหน้าร้านเป็นกระจกใสมีแถบสติ๊กเกอร์ฝ้าคาดที่ระดับ 1.00 เมตรและระดับ 1.60 เมตร ลักษณะประตูเป็นประตูกระจกบานเลื่อน ก่อนทางขึ้นบันไดไปด้วยวัสดุผิวต่างสัมผัสเป็นกระเบื้องผิวหยาบ มุมสวนน้ำเป็นจุด Warning ธรรมชาติ ตกแต่งด้วยหินธรรมชาติ (ภาพที่ 5.9)

ภาพที่ 5.9 พื้นที่ส่วนหน้าศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ส่วนบริการทั่วไป พื้นที่เคาน์เตอร์บริการ ลักษณะของเคาน์เตอร์บริการเป็นเคาน์เตอร์สูง 2 ระดับคือระดับให้ลูกค้ายื่นติดต่อกับระดับ โต๊ะทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ 1 คน พื้นที่ส่วนพักคอยวางตามแนวขนานกับทางเดินเป็นซุคอาร์มแชร์บุวมหุ้มหนังทั้งตัวป้องกันการกระแทก มีโต๊ะกลางทรงกลมสำหรับวางเครื่องดื่ม จุดบริการนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ ลักษณะเป็นตู้สูงมีชั้นภายในจุดบริการเครื่องดื่ม ตำแหน่งจะอยู่ส่วนด้านในถัดจากพื้นที่พักคอย ลักษณะเป็นตู้เตี้ยตอนล่างตอนบนโค้งออกแบบให้มีผนังกึ่งโปร่งด้วยระแนงไม้สำหรับบังสายตา (ภาพที่ 5.10)

ภาพที่ 5.10 พื้นที่ส่วนบริการทั่วไป

พื้นที่ส่วนเปลี่ยนชุด ตู้วางอุปกรณ์ชุดสำหรับเปลี่ยน ผ้าปูเตียงปลอกหมอนและอุปกรณ์เสริมสำหรับการนวด ห้องเปลี่ยนชุดเป็นห้องขนาด 1.00 x 1.00 เมตร ใช้มานานปีคเวลาใช้งาน ภายในมีกระจกส่องครึ่งตัวและชั้นสำหรับวางหวีหรือแปรงแต่งหน้าตู้วางอุปกรณ์เป็นตู้ทรงสูงชนฝ้าเพดานส่วนด้านล่างและส่วนบนจะเป็นบานทึบไว้เก็บของ (ภาพที่ 5.11)

ภาพที่ 5.11 พื้นที่ส่วนเปลี่ยนชุดและตู้วางอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ส่วนห้องสุขา ห้องสุขามีขนาดเล็กกระเบื้องปูพื้นและผนังต้องเป็นโทนสีให้ห้องสว่าง พื้นต้องเป็นกระเบื้องผิวด้าน ป้องกันคนตาบอดคลื่น มีผนังตกแต่งเสริมให้ดูสดใสด้วยกระเบื้องโมเสค ขนาดเล็กเพื่อเพิ่มบรรยากาศสดใสน่าใช้งาน มีโถปัสสาวะชาย การให้แสง Indirect light (ภาพที่ 5.12)

ภาพที่ 5.12 พื้นที่ส่วนห้องสุขา

พื้นที่ส่วนบริการล้างเท้า ส่วนบริการล้างเท้าจัดเป็นม้านั่งยาวขนาด 2 ที่นั่ง ขนาด 0.40 x 1.20 x 0.40 เมตร วัสดุเป็นม้านั่งบุวมหุ่มหนังทั้งตัว ตำแหน่งอยู่หน้าห้องสุขา (ภาพที่ 5.13)

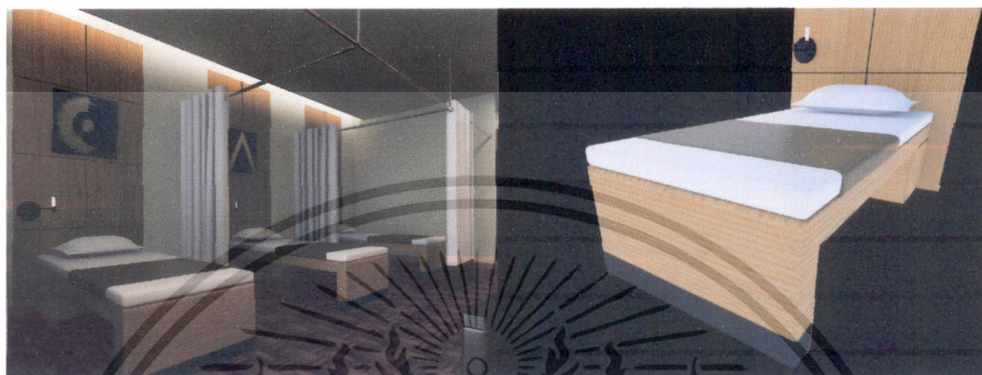

ภาพที่ 5.13 พื้นที่ส่วนบริการล้างเท้า

พื้นที่ส่วนเตียงนวด เตียงนวดที่ใช้มีขนาด กว้าง 0.90 เมตร ยาว 2.00 เมตร สูง 0.50 เมตร วัสดุทำจากไม้ยกขาสูงลบมุมเหลี่ยมทุกด้าน ด้านบนวางด้วยฟูกหุ้มผ้า มีผ้าคาดเตียงตำแหน่งหัวเตียงวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชิดกำแพง มีระยะห่างระหว่างเตียง 1.20 เมตร ระยะห่างระหว่างเตียงถึงกำแพง 0.60 เมตร สามารถเปิดม่านได้รอบเตียงนอน การให้แสงเป็นไฟอ่อนแหล่งกำเนิดแสง Indirect light โทนสี Warmlight มีตำแหน่งไฟกิ่งสำหรับอ่านหนังสือติดตั้งที่แผงหัวเตียง คู่เก็บของใช้ซอห์นใต้เตียง (ภาพที่ 5.14)

ภาพที่ 5.14 พื้นที่ส่วนเตียงนอน

พื้นที่ส่วนพักผ่อน จัดพื้นที่ไว้ส่วนด้านในสุดของศูนย์นวดเนื่องจากใกล้พื้นที่เอนกประสงค์ด้านหลังและเป็นมุมที่ถูกกำแพงค้ำไม่เดินผ่าน ลักษณะจัดเป็นม้านั่งยาวขนาด 2 ที่นั่ง ขนาด 0.40 x 1.20 x 0.40 เมตร

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ลักษณะการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน

พื้นที่ส่วนหน้าศูนย์นวดแผนไทย จากการทบทวนวรรณกรรมเรื่องที่ตั้งเกตถาวร (Landmarks) ที่ตั้งเกตถาวรมีประโยชน์คือช่วยคนตาบอดไม่ให้เดินหลงทาง ซึ่งที่ตั้งเกตถาวรอาจจะเป็นสิ่งของต่างๆ เสียง และกลิ่น ตั้งหรือมีอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งอย่างถาวร และคนตาบอดหาได้ง่าย (สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์. 2547) ซึ่งจากการศึกษาประเด็นความต้องการของคนตาบอดที่สามารถจดจำตำแหน่งศูนย์นวดแผนไทยของตนเองได้ พัฒนาทักษะทางด้านความคุ้นเคยสภาพแวดล้อมเพราะเป็นทักษะที่จะช่วยให้เขาทราบว่าเขาอยู่ ณ จุดใด มีความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ รอบตัวเขา การออกแบบให้มีพื้นที่จัดสวนด้านหน้าก่อนทางเข้าเป็นมุมสวนน้ำเป็นจุด Warning ธรรมชาติ พื้นผิวทางเดินบริเวณบันไดทางขึ้นเข้าไปยังพื้นที่ภายใน ผลการวิจัยพบว่าคนตาบอดต้องการเปลี่ยนวัสดุพื้นผิวทางเดิน ซึ่งการเปลี่ยนผิววัสดุ สามารถเป็นตัวชี้บอกถึงพื้นที่ใกล้บริเวณทางเข้าห้องน้ำ พื้นที่เปลี่ยนระดับและบันไดหรือบริเวณที่อาจมีอันตราย สอดคล้องกับการออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อการเข้าถึงของคนตาบอด (พรพรรณ ชินณพงษ์. 2550) ประจวบกับเป็นประจวบกันเลื่อนมีความสอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548

(กระทรวงมหาดไทย, 2548) เรื่องประตูทางเข้าห้องเป็นบานเลื่อน

พื้นที่ส่วนเคาน์เตอร์บริการ จากการสังเกตและสำรวจกรณีตัวอย่างส่วนใหญ่พบว่าเคาน์เตอร์บริการเป็นเคาน์เตอร์ทรงสูง 2 ระดับและผลการวิจัยพบว่าคนตาบอดเลือกเคาน์เตอร์ทรงสูงที่สามารถเห็นได้ชัด สอดคล้องกับเรื่องทัศนคติของคนตาบอดต่อการเข้าถึงสภาพแวดล้อม (พรพรรณ ชินณพงษ์, 2553) เรื่องเคาน์เตอร์ต้อนรับควรตั้งอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนจากทางเข้า-ออกอาคาร มีการออกแบบให้มองเห็นได้ชัดเจน

พื้นที่วางเตียงนอน จากการสังเกตและสำรวจกรณีศึกษา ขนาดเตียงนอนของหมอนวดตาบอดทุกที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานของสถาบันแพทยแผนไทยที่กำหนดขนาดเตียงนอนไว้คือขนาดเบาะไม่น้อยกว่า 1.20 x 2.00 เมตร (สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก, 2553) แต่หมอนวดตาบอดใช้เตียงขนาด 78" x 197" x 45" เซนติเมตร ซึ่งผิดมาตรฐาน แต่เนื่องจากตามศูนย์ใช้เตียงขนาดเล็กสำหรับการเรียนนวดแผนไทยทำให้หมอนวดตาบอดเคยชินในการกระยะ ที่มีที่ว่างระหว่างเตียงขนาดไม่กว้างมาก ผลการวิจัยพบว่าคนตาบอดเลือกเตียงที่มีขนาด 0.90 x 2.00 เมตร ไม่เห็นด้วยกับขนาดเตียงตามมาตรฐานที่มีขนาดใหญ่เกินไป คนตาบอดไม่สามารถคลำหากระยะเตียงนอนได้

แสงสว่าง จากการสังเกตกรณีศึกษาและผลการวิจัยพบว่าภายในอาคารที่ใช้แสงประดิษฐ์คุณภาพของแสงห้องควรกระจายอย่างเท่าเทียมกัน แสงที่อยู่เหนือหัวควรอยู่ในลักษณะซ่อนแหล่งกำเนิดของแสงที่ควรมีกรอบปกคลุมซ่อนแหล่งกำเนิดแสง โทนสีอบอุ่นสามารถเป็นประโยชน์ในพื้นที่ที่มีบรรยากาศที่ต้องการผ่อนคลาย ตามหลักการออกแบบสภาพแวดล้อมสำหรับคนตาบอด (Vision Australia, 2011)

การวิจัยนี้ใช้ HATT Model ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 4 อย่าง คือ มนุษย์ (Human) กิจกรรม (Activity) เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology) และบริบท (Context) สรุปได้ดังนี้ (ตารางที่ 5.4)

ตารางที่ 5.4 สรุปผลการวิจัยโดยใช้ HATT Model

บริษัท อาคารพาณิชย์ขนาด 1 คูหา	มนุษย์ คนตาบอดที่ให้บริการ นวดแผนไทย	กิจกรรม ลักษณะการให้บริการ การนวดแผนไทย	เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวก อำนวยความสะดวกในการ ทำกิจกรรมในศูนย์นวด แผนไทย
<p>พื้นที่ให้บริการนวดแผนไทย</p> <p>ศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์</p>	<p>คนตาบอด</p> <ul style="list-style-type: none"> - พิการทางการเห็น - ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อความปลอดภัยและใช้งานสะดวกขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำกิจกรรมให้บริการลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการนวดแผนไทย โดยต้องทำกิจกรรมทุกอย่างได้เหมือนคนสายตาปกติ 	<ul style="list-style-type: none"> - บรรยากาศ ผ่อนคลายอบอุ่น มีความเป็นไทย - พื้นที่ทางเข้า มีมุมสวนน้ำเป็นตำแหน่งจดจำให้คุ้นเคยสภาพแวดล้อม - เคา์นเตอร์ ระดับสูง 2 ระดับสามารถเห็นได้ชัด - พื้น ใช้พื้นไม้ปาร์เก้ มีพื้นต่างสัมผัสพื้นที่เปลี่ยนระดับและบันได - ผนัง ตกแต่งด้วยวัสดุธรรมชาติช่วยซับเสียงสะท้อน - ผ้าเพดาน สูงโปร่งเป็นผ้าฉาบเรียบลดเสียงสะท้อน - ประตู เป็นประตูบานเลื่อน - แสงสว่าง การซ่อนแหล่งกำเนิดของแสงโตนสีอบอุ่น - เครื่องเรือน เตี้ยขนาดแบบยกสูงมีขนาด 0.90x 2.00 เมตร เฟอ์ร์นิเจอร์วางในตำแหน่งไม่กีดขวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาประเด็นทั้ง 4 มีความสัมพันธ์กันตามกรอบทฤษฎี HATT Model คือ เมื่อคนตาบอดที่ให้บริการนวดในศูนย์นวดแผนไทยหรือทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง คนตาบอดมีสภาพร่างกายที่มีข้อจำกัดในการทำงานเนื่องจากมองไม่เห็น จึงใช้วิธีการนวดด้วยการกะระยะจากเตียงนวดในการเปลี่ยนท่าทางการนวด จึงต้องการเตียงที่มีลักษณะที่ใช้ขาสูง 50 เซนติเมตรมีขนาดความกว้าง 90 เซนติเมตร มีระยะห่างจากผนัง 60 เซนติเมตร และระยะห่างระหว่างเตียง 120 เซนติเมตร เพื่อสามารถกะระยะได้อย่างสะดวกแทนการคลำตัวลูกค้าที่เป็นการไม่เหมาะสมในการให้บริการนวดท่าทางการนวดของคนตาบอดที่มีลักษณะการใช้แรงยันที่เท้าช่วยส่งน้ำหนักไปที่นิ้วมือ จึงต้องการพื้นที่ปูด้วยวัสดุไม่ลื่นทำความสะอาดง่าย ดังนั้นเพื่อจะทำกิจกรรมนั้นให้เสร็จได้บางอย่างจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ช่วยทำกิจกรรมได้อย่างสะดวก ขณะทำกิจกรรมและการใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกต้องคำนึงถึงบริบทด้วยว่าส่งผลกระทบต่อผู้อื่นหรือไม่

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลไปใช้
2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป แต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลไปใช้

ข้อเสนอแนะในการนำผลไปใช้แบ่งออกเป็นประเด็นพื้นที่ส่วนต่างๆ ภายในศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ประกอบด้วย ดังนี้ 1. พื้นที่ส่วนหน้าศูนย์นวดแผนไทย ตำแหน่งป้ายชื่อศูนย์นวด ตำแหน่งจัดสวนน้ำ จุดวางรองเท้า ลักษณะผนังและประตูทางเข้า 2. พื้นที่ส่วนบริการทั่วไป ได้แก่ พื้นที่เคาน์เตอร์บริการ พื้นที่ส่วนพักคอย จุดบริการเครื่องดื่ม จุดบริการหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร 3. พื้นที่ห้องเปลี่ยนชุด ตู้วางอุปกรณ์ชุด ผ้าปูเตียงปกคลุมหมอนสำหรับเปลี่ยนและอุปกรณ์เสริมสำหรับการนวด 4. พื้นที่ห้องสุขา 5. พื้นที่บริการล้างเท้า 6. พื้นที่วางเตียงนวดตัว 7. พื้นที่นั่งพักหมอนวด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. พื้นที่ส่วนหน้าศูนย์นวดแผนไทย ตำแหน่งติดตั้งป้ายศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดอยู่เหนือประตูทางเข้าสามารถเห็นได้ชัดเจนทั้งจากถนนและทางเท้า ผนังหน้าร้านเป็นกระจกใสมีแถบสติ๊กเกอร์ฝ้าลาดที่ระดับ 1.00 เมตรและระดับ 1.60 เมตร ลักษณะประตูเป็นประตูกระจกบานเลื่อน พื้นบริเวณก่อนทางขึ้นบันไดปูด้วยวัสดุผิวต่างสัมผัสด้วยกระเบื้องผิวหยาบ มีพื้นที่จัดสวนด้านหน้าก่อนทางเข้าเป็นมุมสวนน้ำเป็นจุด Warning ธรรมชาติ

2. พื้นที่เคาน์เตอร์บริการ ลักษณะของเคาน์เตอร์บริการเป็นเคาน์เตอร์สูง 2 ระดับคือระดับให้ลูกค้ายืนติดต่อกับระดับโต๊ะทำงานตำแหน่งอยู่ติดกับประตูทางเข้ามีผนังกั้นบริเวณแบ่งส่วนระหว่าง

เคาน์เตอร์บริการกับส่วนวางเตียงนอน ใช้เฟอร์นิเจอร์พักผ่อนเป็นเก้าอี้อาร์มแชร์บุวมหุ้มหนังทั้งตัว ป้องกันการกระแทก มีโต๊ะกลางทรงกลมสำหรับวางเครื่องดื่ม มีจุดบริการนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ จุดบริการเครื่องดื่ม ตำแหน่งจะอยู่ส่วนด้านในถัดจากพื้นที่พักผ่อน

3. พื้นที่ส่วนเปลี่ยนชุด ตู้วางอุปกรณ์ชุดสำหรับเปลี่ยน ผ้าปูเตียงปลอกหมอนและ อุปกรณ์เสริมสำหรับการนอน ลักษณะห้องเปลี่ยนชุดเป็นห้องขนาด 1.00 x 1.00 เมตร ใช้ม่านปิดเวลาใช้งานภายใน มีกระจกส่องครึ่งตัว ตู้วางอุปกรณ์เป็นตู้ทรงสูงชนฝ้าเพดานส่วนด้านล่างและส่วนบนจะเป็นบานที่พับไว้เก็บของ ช่องตอนกลางจะแบ่งเป็นชั้นและช่องสำหรับใส่อุปกรณ์ให้หยิบได้สะดวก มีขนาด 1.00 x 0.40 x 2.70 เมตร

4. พื้นที่ส่วนห้องสุขากระเบื้องปูพื้นและผนังต้องเป็น โทนสีให้ห้องสว่าง พื้นต้องเป็น กระเบื้องผิวด้านป้องกันคนตาบอดลื่น มีผนังตกแต่งเสริมให้ดูสดใสด้วยกระเบื้อง โมเสกขนาดเล็กเพื่อเพิ่มบรรยากาศสดใส

5. พื้นที่ส่วนบริการล้างเท้าจัดเป็นม้านั่งยาวขนาด 2 ที่นั่ง ขนาด 0.40 x 1.20 x 0.40 เมตร

6. พื้นที่ส่วนเตียงนอน เตียงนอนที่ใช้มีขนาด กว้าง 0.90 เมตร ยาว 2.00 เมตร สูง 0.50 เมตร วัสดุทำจากไม้ยกขาสูงกลมหมอนเหลี่ยมทุกด้าน ด้านบนวางด้วยฟูกหุ้มผ้า มีผ้าคาดเตียง มีจำนวน 3 ตัว ตำแหน่งหัวเตียงวางจิดก้ำพวงระยะห่างระหว่างเตียง 1.20 เมตร ระยะห่างระหว่างเตียงถึงก้ำพวง 0.60 เมตร สามารถปิดม่านได้รอบ การให้แสงเป็นไฟซ่อนแหล่งกำเนิดแสง Indirect light โทนสี Warmlight มีตำแหน่งไฟกิ่งสำหรับอ่านหนังสือติดตั้งที่แผงหัวเตียง

7. พื้นที่ส่วนพักผ่อนนอน จัดพื้นที่ไว้ส่วนด้านในสุดลักษณะจัดเป็นม้านั่งยาวขนาด 2 ที่นั่ง ขนาด 0.40 x 1.20 x 0.40 เมตร

8. การให้บริการนอนและลักษณะกิจกรรมการนอนของหมอนวดตาบอดกับหมอนวดสายตาคงมีความแตกต่างกันทำให้ต้องออกแบบลักษณะสถานที่บริการนอนให้เหมาะสมกับการนอนหมอนวดตาบอด

9. ลักษณะอาคารที่เหมาะสมสำหรับสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอดขนาดเล็กที่สุด คืออาคารพาณิชย์ขนาด 1 คูหา เนื่องจากใกล้แหล่งชุมชนมีขนาดของอาคารใกล้เคียงกัน พื้นที่ สามารถจัดผังร้านได้ตามประโยชน์ใช้สอยของร้านนวดแผนไทย สามารถปรับปรุงเป็นอาคารสำหรับคนตาบอดได้อย่างเหมาะสม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. เนื่องจากสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยกรณีตัวอย่างมีขนาดแตกต่างกัน แต่ละที่มีลักษณะการจัดพื้นที่ ที่เน้นประโยชน์ทางด้านธุรกิจมากกว่ามาตรฐานสถานบริการนวดที่ควรเป็น

จึงทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถนำผลข้อมูลบางส่วนมาวิเคราะห์ได้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาระณีตัวอย่างให้มีขนาดใกล้เคียงกัน

2. จากช่วงเวลาที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนตาบอดสนิท ไม่มีกลุ่มคนสายตาสีเทาเลือนราง จึงไม่ทราบถึงอุปสรรคและความต้องการที่แตกต่างหรือไม่ ทั้งนี้เนื่องด้วยภายใต้เวลาที่จำกัดจึงไม่ได้ศึกษา ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มแยกให้ละเอียดยิ่งขึ้นเพิ่มเติมในการวิจัย

3. การเก็บข้อมูลกรณีตัวอย่างผู้วิจัยไม่ได้ทำการสัมภาษณ์ความต้องการของกลุ่มลูกค้าที่มาใช้บริการนวดแผนไทยจึงไม่ทราบถึงผลกระทบจากการออกแบบเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ลูกค้าต้องการ การวิจัยครั้งต่อไปจึงควรศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มนี้

4. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับคนตาบอดซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิต แต่การวิจัยนี้ศึกษาตามวัตถุประสงค์เท่านั้นจึงไม่ได้คำนึงถึงงบประมาณในการก่อสร้างซึ่งกลุ่มคนตาบอดมีอุปสรรคด้านค่าใช้จ่าย จึงควรมีการวิจัยเชิงคัดแปลงสิ่งเดิมที่มีอยู่หรืออุปกรณ์ที่หาจ่ายราคาถูก เพื่อจัดสภาพแวดล้อมของศูนย์นวดแผนไทยที่เหมาะสมกับคนตาบอด

บรรณานุกรม

- กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. 2535. การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการในชุมชน เรื่อง การฝึกผู้ที่มีความผิดปกติเกี่ยวกับการมองเห็น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2555. ประกาศคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เรื่อง แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559. [Online]. Available : http://www.tica.or.th/images/plan_tourism2555-2559/2555-2559.pdf
- กระทรวงมหาดไทย. 2543. กฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552. [Online]. Available : <http://download.asa.or.th/03media/04law/cba/mr/mr43-55r-bm.pdf>
- กระทรวงมหาดไทย. 2548. กฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548. [Online]. Available : http://www.mahatai.org/kodkra_singam.pdf
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2552. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ทางการศึกษา พ.ศ. 2552. [Online]. Available : <http://www.mua.go.th/users/he-commission/doc/law/ministry%20law/1-42%20handicap%20MoE.pdf>
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. 2547. ชูรกิจงานวดแผนไทย. [Online]. Available : <http://library.dip.go.th/multim/edoc/09490.pdf>
- จง บุญประชา. 2540. “การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายในห้องเรียนสำหรับคนตาบอดชั้นประถมปีที่ 1-6.” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จิตรมณี สิริสิทธิกุล. 2545. “แนวความคิดในการออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อการรับรู้ของคนตาบอดภายในอาคารสาธารณะขนาดใหญ่.” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ณชนาฎ โต้ะดี. 2542. ความรู้เกี่ยวกับคนพิการคนพิการทางการมองเห็น. [Online]. Available : http://www.rs.mahidol.ac.th/thai/academic-support-services/rehabilitation-counseling/file/paper_2.doc
- คูติศา ทินมาลา. 2554. Assistive Technology in Classroom. [Online]. Available : http://wiki.edu.chula.ac.th/groups/90e28/wiki/f23b8/Assistive_Technology_in_Classroom.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นักรบ พิมพ์ขาว. 2552. **คู่มือทำธุรกิจสุขภาพ นวดแผนไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ริงค์ บีคอนด์.
- พรพรรณ ชินณพงษ์. 2550. **การออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อการเข้าถึงของคนตาบอด**. กรุงเทพฯ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พรพรรณ ชินณพงษ์. 2553. **ทัศนคติของคนตาบอดต่อการเข้าถึงสภาพแวดล้อม**. กรุงเทพฯ: วารสารวิจัยและสาระสถาปัตยกรรม/การผังเมือง ปีที่ 7 ฉบับที่ 2. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มนตรี รัตน์วิชัย. 2546. “แนวทางการออกแบบห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์สำหรับบุคคลที่มีความผิดปกติทางการมองเห็น.” **วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน**, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- มูลนิธิการแพทย์แผนไทยพัฒนา. 2548. **คู่มืออบรมการนวดไทยแบบเชลยศักดิ์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัท สามเจริญพาณิชย์
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. 2547. **พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. 2555. **ธุรกิจท่องเที่ยวเชิงสุขภาพโอกาสของไทยในการรุกตลาดอาเซียน**. [Online]. Available : <http://www.ksmcare.com/Article/82/28465/ธุรกิจท่องเที่ยวเชิงศูนย์สตรีนทรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ>.
2542. **คู่มือปฏิบัติงาน เล่ม 2 แนวทางการปฏิบัติต่อบุคคลที่มีความผิดปกติทางการมองเห็น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ร.ส.พ.
- สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก. 2553. **มาตรฐานงานบริการด้านการนวดไทยในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การทหารผ่านศึก.
- สถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา. 2554. **ร่างแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนตาบอดแห่งชาติ พ.ศ. 2550-2554**. [Online]. Available : <http://tddf.or.th/tddf/library/files/doc/library-2007-11-08-339.doc>
- สถาบันส่งเสริมสุขภาพคนพิการ. 2552. **สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการกำกับทิศทางแผนงานส่งเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย ครั้งที่ 4**. [Online]. Available : <http://www.healthability.com/loadfile/6Oct2552ReportMeeting.pdf>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

สุรสิทธิ์ แสงสุริยะ. 2542. “โครงการศึกษาต้นแบบโรงเรียนสอนคนตรีสากภายในอาคารพาณิชย์ เขตกรุงเทพมหานครชั้นกลาง.” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สำนักงานส่งเสริมธุรกิจบริการสุขภาพ. 2556. รายงานสถิติสำนักงานส่งเสริมธุรกิจบริการสุขภาพ ประเภทธุรกิจบริการนวดแผนไทย. [Online]. Available : http://203.157.7.24/spa_app/gen-report/rpt-020604.aspx

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2555. สถิติข้อมูลคนพิการ 1 พฤศจิกายน 2537- 30 พฤศจิกายน 2555 ข้อมูลทะเบียนกลางสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. [Online]. Available : http://www.m-society.go.th/document/statistic/statistic_8081.pdf

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2555. แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับที่ 4 พ.ศ.2555-2559. [Online]. Available : <http://www.nep.go.th/Upload/modLaw/179.pdf>

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2551. พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551. [Online]. Available : <http://nep.go.th/Upload/modLaw/38.pdf>

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2554. คู่มือออกแบบสภาพแวดล้อมสำหรับคนพิการ และคนทุพพลภาพ. [Online]. Available : http://www.nep.go.th/upload/modResearch/file_1_tn-14-353.pdf

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงสาธารณสุข. 2550. คู่มือพื้นฐานความรู้สุขภาพผู้เศรษฐกิจ. [Online]. Available : <http://bps.ops.moph.go.th/spa/spa.html>

สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์. 2547. แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทางการเห็น. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

อลิสตา สุวรรณรัตน์. 2551. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก. [Online]. Available : http://astec.nectec.or.th/index.php?option=com_content&view=article&id=114:2008-09-17-09-55-51&catid=13&Itemid=40

บรรณานุกรม (ต่อ)

Cook, A. and Hussey, S. 2002. **Assistive Technologies:Principles and Practice (2nd Edition).**

Missouri: Mosby.

Vision Australia. 2011. **Accessible Design for Public Building.** [Online]. Available :

<http://www.visionaustralia.org/business-and-professionals/creating-an-accessible-environment/accessible-design-for-public-buildings>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

แบบสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพและแบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หรือเจ้าของร้านนวดแผนไทย
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่องโครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นาย วรวุฒิ สอนศิริ

วันที่..... เวลา.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสถานที่ตั้ง

1. ชื่อสถานที่.....
2. สถานที่ตั้ง.....
3. วัน/เวลาทำการ.....
4. อัตราค่าบริการ/ชั่วโมง.....
5. ขนาดพื้นที่ร้าน (ตารางเมตร).....
6. จำนวนเตียงขนาดตัว (ตัว).....
7. จำนวนเตียงขนาดเท้า (ตัว).....
8. จำนวนหมอนวด.....

ส่วนที่ 2 ลักษณะในแต่ละส่วนพื้นที่ใช้สอย

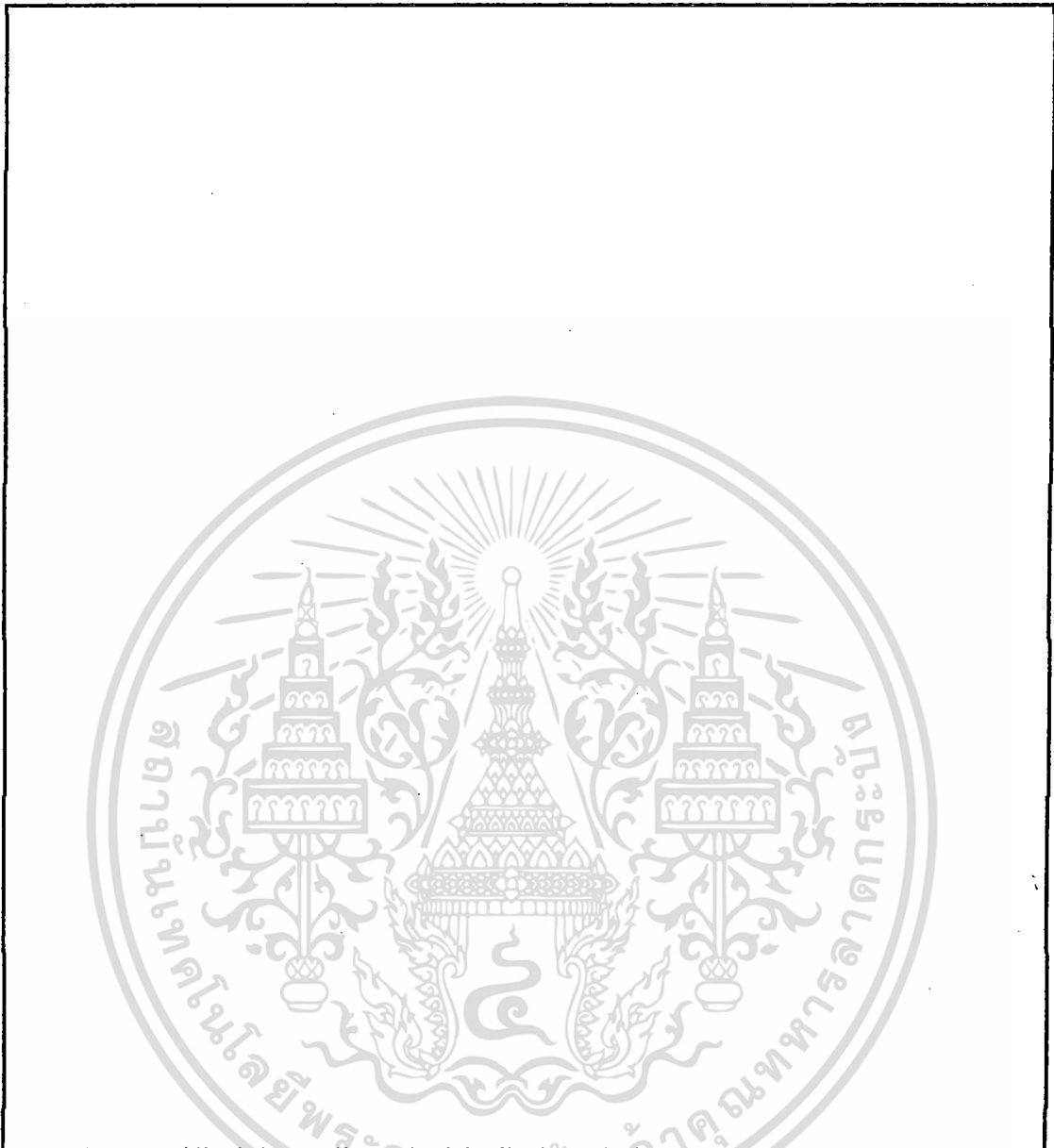
1. บริเวณทางเข้า
 - 1.1 ประตู
ประเภท.....ขนาดของประตู.....
 - 1.2 ที่วางรองเท้า.....
 - 1.3 การตกแต่งหน้าร้าน.....
2. เคาน์เตอร์บริการ
 - 2.1 ลักษณะส่วนใช้สอย.....
 - 2.2 ขนาด.....
 - 2.3 พื้นที่ใช้สำหรับใช้สัญจร.....
 - 2.4 รูปแบบ/วัสดุ/สี.....
3. พื้นที่พักคอย
 - 3.1 ลักษณะส่วนใช้สอย.....
 - 3.2 ลักษณะเครื่องเรือน.....
 - 3.3 พื้นที่ใช้สำหรับสัญจร.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสวงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พื้นที่ล็อกเกอร์และห้องเปลี่ยนชุด
- 4.1 ลักษณะส่วนใช้สอย.....
- 4.2 ลักษณะเครื่องเรือน.....
- 4.3 พื้นที่สำหรับสัญจร.....
5. พื้นที่ส่วนวางเตียงนอน
- 5.1 ลักษณะส่วนใช้สอย.....
- 5.2 ลักษณะเครื่องเรือน
- รูปแบบเตียงนอน.....ขนาดเตียงนอน.....
- วัสดุ.....
- 5.3 พื้นที่สำหรับสัญจร.....
6. ห้องสุขา
- 6.1 ลักษณะส่วนใช้สอย.....
- 6.2 พื้นที่สำหรับสัญจร.....
7. ลักษณะสถาปัตยกรรมภายใน พื้น ผนัง ฝ้าเพดาน โดยรวม
- รูปแบบ.....วัสดุ.....สี.....
8. ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน
- รูปแบบ.....อุณหภูมิสีของแสง.....
9. ระบบปรับอากาศภายใน
-
10. สิ่งอำนวยความสะดวก
-
11. การประดับตกแต่ง
-
12. อื่นๆ
-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. ผังพื้นที่

ส่วนที่ 3 การใช้งานและความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอด

1. ลักษณะกิจกรรมการใช้งาน

.....

2. ปัญหาที่พบภายในศูนย์ มุณินิหรือร้านนวดแผนไทย

.....

3. ศูนย์นวดแผนไทยที่ดีในความคิดของท่านควรเป็นอย่างไร

.....

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

แบบสังเกตกิจกรรมการให้บริการนวดของหมอนวดตาบอดและหมอนวดสายตาทปกติ
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่องโครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นาย วรวุฒิ สอนศิริ

วันที่..... เวลา..... สถานที่สัมภาษณ์.....

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะกิจกรรม

1. ลักษณะกิจกรรม

.....
.....
.....
.....

2. เวลาในการทำกิจกรรม..... ชั่วโมง

3. พื้นที่ใช้สอยที่น่าสนใจ

.....
.....
.....
.....

4. ปัญหา-ข้อจำกัดในการทำกิจกรรม และข้อควรระวังอื่นๆ

.....
.....
.....
.....

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับท่านวดแผนไทย

.....
.....
.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์หมอนวดตาบอด

เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อนักศึกษา นาย วรวุฒิ สอนศิริ

วันที่..... เวลา..... สถานที่สัมภาษณ์.....

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อ..... เพศ..... อายุ.....

2. ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพหมอนวด.....

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับกิจกรรมการใช้งานภายในศูนย์ มูลนิธิหรือร้านนวด

1. กิจกรรมการนวดที่หมอนวดตาบอดที่ต้องปฏิบัติ

.....
.....
.....

2. ระยะเวลาในการนวดที่เหมาะสมต่อการนวดในแต่ละครั้ง

.....
.....
.....
.....

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะศูนย์ หรือร้านนวดแผน ไทยที่เหมาะสมกับหมอนวดตาบอด

4.1 ลักษณะพื้นที่ใช้สอยภายใน

.....
.....
.....

4.2 พื้นที่สัญจร

.....
.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 รูปแบบเครื่องเรือน

4.3.1 เก้าอี้เดอรับริกา

รูปแบบ.....ขนาด.....วัสดุ.....

4.3.2 ชุดเก้าอี้หรือโซฟาพักคอย

รูปแบบ.....ขนาด.....วัสดุ.....

4.3.3 เติงขนาด

รูปแบบ.....ขนาด.....วัสดุ.....

4.3.4 ตู้เก็บอุปกรณ์การนวด

รูปแบบ.....ขนาด.....วัสดุ.....

4.4 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน

ประตู.....พื้น.....

ผนัง.....ฝ้าเพดาน.....

4.5 ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน

รูปแบบ.....อุณหภูมิสีของแสง.....

4.6 ระบบปรับอากาศภายใน.....

4.7 ห้องสุขา
.....
.....

4.8 ห้องล็อกเกอร์หรือห้องเปลี่ยนชุด
.....
.....

4.9 ความต้องการเพิ่มเติมอื่นๆ
.....
.....

ภาคผนวก ง

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับร้านนวดโดยคนตาบอด
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่องโครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน ภาชนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นาย วรุฒิ สอนศิริ

วันที่..... เวลา..... สถานที่สัมภาษณ์.....

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อ.....
2. ปัจจุบันประกอบอาชีพ.....ระยะเวลา.....
3. ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความรู้ด้านใดเกี่ยวกับหมอนวดตาบอดหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะศูนย์ หรือร้านนวดแผนไทยที่เหมาะสมกับหมอนวดตาบอด

พื้นที่ส่วนบริการนวดแผนไทย ประกอบด้วย

2.1 พื้นที่บริเวณทางเข้า

2.2 เคาน์เตอร์บริการ

2.3 พื้นที่พักคอย วางหนังสือ จุดบริการเครื่องดื่ม

2.4 พื้นที่วางเตียงนวด

2.5 พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า/แต่งตัว

2.6 ห้องสุขา

2.7 พื้นที่สำหรับบริการล้างเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9 พื้นที่บริเวณนั่งพักผ่อน

2.10 รูปแบบเครื่องเรือน

เคาน์เตอร์บริการ

รูปแบบ.....ขนาด.....วัสดุ.....

ชุดเก้าอี้หรือโซฟาพักคอย

รูปแบบ.....ขนาด.....วัสดุ.....

เตียงนอน

รูปแบบ.....ขนาด.....วัสดุ.....

ตู้เก็บอุปกรณ์การนวด

รูปแบบ.....ขนาด.....วัสดุ.....

2.11 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน

ประตู.....พื้น.....

ผนัง.....ฝ้าเพดาน.....

สี.....การประดับตกแต่ง.....

2.12 ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน

รูปแบบ.....อุณหภูมิสีของแสง.....

2.13 ระบบปรับอากาศภายใน

2.8 ความต้องการเพิ่มเติมอื่นๆ

.....
.....
.....

ภาคผนวก จ

แบบสัมภาษณ์ประกอบหุ่นจำลองศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่องโครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อนักศึกษา นาย วรวิมล สอนศิริ

วันที่..... เวลา..... สถานที่สัมภาษณ์.....

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อ.....
2. ปัจจุบันประกอบอาชีพ.....ระยะเวลา.....
3. ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความรู้ด้านใดเกี่ยวกับหมอนวดตาบอดหรือร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อรูปแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

1. ท่านเข้าใจรูปแบบการนำเสนอหรือไม่ เพราะอะไร
2. ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดวางและรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ รูปแบบใดใน 3 แบบ มีความเหมาะสมกับร้านนวดแผนไทยโดยคนตาบอด เพราะอะไร (ดูโมเดลประกอบ)
3. ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดวางและรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ ในแต่ละพื้นที่มีความเหมาะสมหรือไม่ เพราะอะไร (ดูโมเดลประกอบ)
 - พื้นที่ส่วนบริการนวดแผนไทย ประกอบด้วย
 - 3.1 พื้นที่บริเวณทางเข้า
 - 3.2 เคาน์เตอร์บริการ
 - 3.3 พื้นที่พักคอย วางหนังสือ จุดบริการเครื่องดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 พื้นที่วางเตียงนอน

.....

3.5 พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า/แต่งตัว

.....

3.6 ห้องสุขา

.....

3.7 พื้นที่สำหรับบริการล้างเท้า

.....

3.8 พื้นที่บริเวณนั่งพักผ่อนนอน

.....

3.9 รูปแบบเครื่องเรือน

เคาน์เตอร์บริการ

รูปแบบ.....ขนาด.....วัสดุ.....

ชุดเก้าอี้หรือโซฟาพักผ่อน

รูปแบบ.....ขนาด.....วัสดุ.....

เตียงนอน

รูปแบบ.....ขนาด.....วัสดุ.....

3.10 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน

ประตู.....พื้น.....

ผนัง.....ฝ้าเพดาน.....

3.11 ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน

รูปแบบ.....อุณหภูมิสีของแสง.....

3.12 ระบบปรับอากาศภายใน.....

4. ท่านคิดว่าควรเพิ่มเติมอะไรบ้างในห้องนี้

.....

.....

5. ท่านคิดว่ารูปแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์มีความเหมาะสมหรือไม่
อย่างไร

.....

.....

ภาคผนวก จ
นำเสนอผลงาน
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นาย วรวุฒิ สอนศิริ

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

รายชื่อที่ปรึกษา : ดร.ศุภณัฐมาศ ภูมิอินทร์
นักศึกษาระดับปริญญาโท : วรวุฒิ สอนศิริ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สาขาวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน

1 บทนำ
2 ทบทวนวรรณกรรม
3 วิธีดำเนินการวิจัย
4 สรุปผลการวิจัย
5 การอภิปรายผลการวิจัย
6 ข้อเสนอแนะ

Page 2

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

บทนำ ที่มาและความสำคัญ

ช่องทางการเยี่ยมชม (Health Tourism)

- เยี่ยมชมเพื่อพักผ่อน
- บริการด้านสุขภาพ
- ปรึกษากับ นวัตกรรม และฟื้นฟูร่วมกับเสริมความงาม
- การควบคุมและรักษาสุขภาพ
- การดูแลสุขภาพและสปา

•อุตสาหกรรมสปาเป็นที่ยอมรับของชาวต่างชาติ พ.ศ. 2555-2559
•จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจนวดสปาไทยรายวันมีจำนวนกิจการนวดสปาและสปา 20,000 แห่งทั่วประเทศ (กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ 2560)

•อาชีพเป็นหมอนวดประมาณ 3,000 คน (กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2560)
•สนับสนุนให้หมอนวดสปาสมัครได้มีสิทธิ และโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพ เช่นเดียวกับหมอนวดสปาสมัครได้ เป็นการส่งเสริมการค้าวิชาชีพและยกระดับมาตรฐานที่เป็นการพึ่งพาตนเอง (กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ 2560)

Page 3

Page 4

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

บทนำ ที่มาและความสำคัญ

•ปัญหาที่สำคัญของงานที่ สภาพแวดล้อมสถานบริการนวดสปาไทยที่ค่อนข้างได้มาตรฐานงานบริการด้านการนวดไทยของประเทศไทย
(สถาบันการแพทย์แผนไทยและศูนย์บริการสุขภาพและนวดสปาในสถานบริการสุขภาพชุมชน 2561)

•คนตาบอดสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสภาพแวดล้อม อาคาร สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการดำรงชีพประจำวันซึ่งประกอบอาชีพ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2560)

Page 5

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

บทนำ ที่มาและความสำคัญ

•แนวความคิดในการออกแบบศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์ ที่ก่อให้เกิดความสะดวก และเข้าถึงได้มากขึ้นสำหรับผู้พิการที่มีร่างกายปกติทั่วไป สามารถเข้าถึงกรรมได้เช่นเดียวกับสภาพ และปลอดภัย

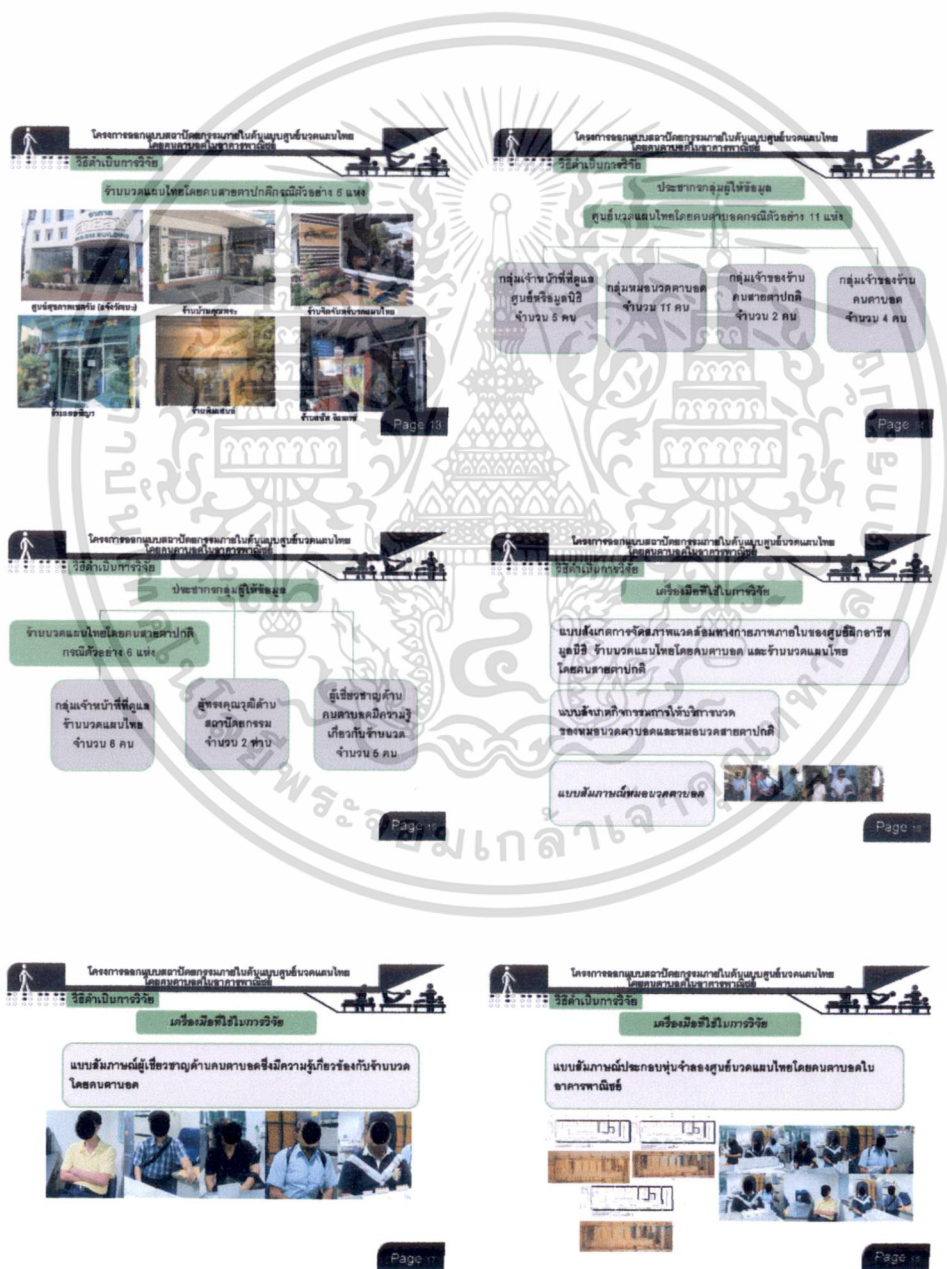
สอดคล้องกับแบบพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติคือ ส่งเสริมให้มี การพัฒนาเกี่ยวกับ การดำรงชีพและปรับสภาพแวดล้อม โดยโครงการแบบที่ปรับปรุงสภาพ และเปิดอบรม ส่งเสริมอาชีพและเพิ่มคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2560

Page 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ
นำเสนอผลงาน
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นาย วรวุฒิ สอนศิริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ
นำเสนอผลงาน
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่องโครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นาย วรวุฒิ สอนศิริ

The collage consists of several presentation slides, each with a title and content:

- Slide 1 (Top Left):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: วิธีการเก็บข้อมูล
 - Content: 1. สังเกตสถานที่ให้บริการบนถนนที่ออกมามีตัวอักษรและสัญลักษณ์กิจกรรม
- Slide 2 (Top Right):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: วิธีการเก็บข้อมูล
 - Content: 2. สัมภาษณ์กลุ่มคนตาบอดที่ให้บริการบนถนนที่ศูนย์ฝึกอาชีพชุมชนวิถี และ จำนวนรถเข็นให้บริการบนถนนโดยคนตาบอด
- Slide 3 (Middle Left):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: วิธีการเก็บข้อมูล
 - Content: 3. สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในศูนย์ฝึกอาชีพชุมชนวิถีบนถนนที่ออก
- Slide 4 (Middle Right):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: วิธีการเก็บข้อมูล
 - Content: 4. สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่รับรถเข็นโดยคนตาบอด
- Slide 5 (Bottom Left):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: วิธีการเก็บข้อมูล
 - Content: 5. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยที่มีความรู้เกี่ยวกับจำนวนรถเข็นคนตาบอด
- Slide 6 (Bottom Middle):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: วิธีการเก็บข้อมูล
 - Content: 6. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านสถาปัตยกรรมภายในเพื่อตรวจสอบเครื่องเสียง
- Slide 7 (Bottom Right):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: วิธีการเก็บข้อมูล
 - Content: 7. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยที่มีความรู้เกี่ยวกับจำนวนรถเข็นคนตาบอดใช้ประจำห้อง
- Slide 8 (Bottom Left):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: สรุปผลการวิจัย
 - Content:
 - 1. ลักษณะศูนย์นวัตกรรมไทยกรณีตัวอย่าง
 - 2. กิจกรรมภายในศูนย์ฝึกอาชีพ ชุมชนวิถีที่ให้บริการบนถนนที่ออกมามีตัวอักษร
 - 3. ความคิดเห็นของกลุ่มคนตาบอดที่ให้บริการบนถนน
 - 4. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยที่มีความรู้เกี่ยวกับจำนวนรถเข็นคนตาบอด
 - 5. ผลการออกแบบเป็นรูปจำลอง 3 รูปแบบ เพื่อประกอบการสัมภาษณ์
 - 6. เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกที่คนตาบอดต้องการ
 - 7. ผลการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอด ในอาคารพาณิชย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ
นำเสนอผลงาน
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์วัดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นาย วรวุฒิ สอนศิริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ
นำเสนอผลงาน
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่องโครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์วัดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นาย วรวุฒิ สอนศิริ

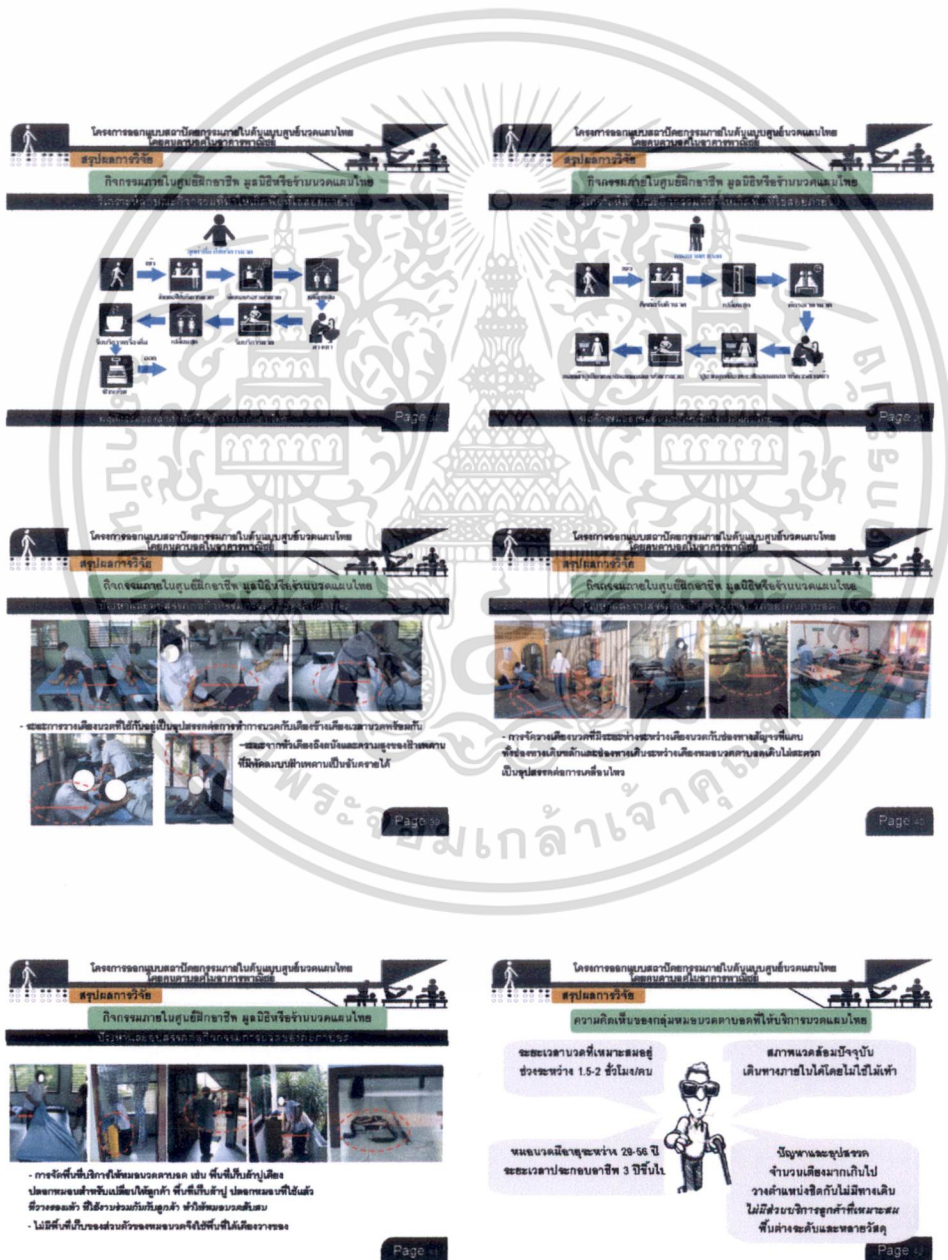
The figure shows six presentation slides for a thesis project. Each slide is structured as follows:

- Slide 1 (Top Left):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์วัดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: สถาปัตย์ศูนย์วัดแผนไทยกรณีวัดจาง
 - จุดดี:
 - เกิดบรรยากาศอบอุ่นสำหรับคนตาบอดและคนพิการ
 - ขอบเขตอาคารพาณิชย์จะได้ประโยชน์จากพื้นที่ว่าง
 - เกิดบรรยากาศที่ผ่อนคลายสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุ
 - ปัญหา:
 - ขอบเขตศูนย์วัดที่รวมเข้าด้วยกันไม่ได้ทำให้ผู้ใช้บริการที่มีความพิการได้เข้าถึง
 - ไม่มีพื้นที่จอดรถสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุ
 - ขังอับภายในอาคาร
- Slide 2 (Top Right):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์วัดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: สถาปัตย์ศูนย์วัดแผนไทยกรณีวัดจาง
 - จุดดี:
 - จัดให้ผู้ใช้บริการไม่รบกวน
 - ตกแต่งสวยงามเหมาะสม
 - ปัญหา:
 - จะคล้ายกับเคสเดิมเพราะไม่ได้ให้คนตาบอดใช้รถ
- Slide 3 (Middle Left):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์วัดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: สถาปัตย์ศูนย์วัดแผนไทยกรณีวัดจาง
 - จุดดี:
 - พื้นปูกระเบื้องและไม้ปาร์เก้ที่ผิวเรียบและกันรอยคราบน้ำไม่เหม็นเหม็นไป
 - ขอบเขตศูนย์วัดแผนไทย
 - ปัญหา:
 - พื้นปูกระเบื้องและไม้ปาร์เก้ที่ผิวเรียบและกันรอยคราบน้ำไม่เหม็นเหม็นไป
 - ผิวสัมผัสเท้าที่เท้าที่สัมผัสพื้นซึ่งสัมผัสกับรถเข็น
 - การขังอับภายในอาคาร
- Slide 4 (Middle Right):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์วัดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: สถาปัตย์ศูนย์วัดแผนไทยกรณีวัดจาง
 - จุดดี:
 - การตกแต่งผนังและฝ้าเพดานภายในศูนย์วัดที่ดูสวยงามและใช้วัสดุที่มีค่าใช้จ่าย
 - การตกแต่งที่ช่วยผ่อนคลายและผ่อนคลายใจของผู้พิการ
 - ปัญหา:
 - การที่ห้องเก็บของขนาดใหญ่มีเสียงดัง
 - การที่ห้องเก็บของมีเสียงดังจากพื้นที่ที่เพดานชั้นบน
- Slide 5 (Bottom Left):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์วัดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: สถาปัตย์ศูนย์วัดแผนไทยกรณีวัดจาง
 - จุดดี:
 - การที่เส้นและรอยเท้าที่นำไปสู่พื้นที่นั่ง
 - และเส้นที่ช่วยบอกทิศทาง WC และ Elevator ทำให้ไม่หลงทางภายในศูนย์วัด
 - การที่เส้นที่ช่วยบอกทิศทางและจุดจอดรถสำหรับผู้พิการ
 - ปัญหา:
 - การที่เส้นและรอยเท้าที่ช่วยบอกทิศทางและจุดจอดรถสำหรับผู้พิการ
 - การที่เส้นและรอยเท้าที่ช่วยบอกทิศทางและจุดจอดรถสำหรับผู้พิการ
- Slide 6 (Bottom Right):**
 - Title: โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์วัดแผนไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
 - Section: กิจกรรมภายในศูนย์วัดแผนไทย กรณีวัดจาง
 - จุดดี:
 - กิจกรรมภายในศูนย์วัดแผนไทย กรณีวัดจาง
 - กิจกรรมภายในศูนย์วัดแผนไทย กรณีวัดจาง
 - ปัญหา:
 - กิจกรรมภายในศูนย์วัดแผนไทย กรณีวัดจาง
 - กิจกรรมภายในศูนย์วัดแผนไทย กรณีวัดจาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ
นำเสนอผลงาน
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวดแผนไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นาย วรวุฒิ สอนศิริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ
นำเสนอผลงาน
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นาย วรวุฒิ สอนศิริ

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของกลุ่มผลตอบรับจากอาสาสมัคร

พื้นที่ใช้สอยควรประกอบด้วย
พื้นที่เก็บของ
ห้องเปลี่ยนชุด
พื้นที่วางเตียง
ตู้วางอุปกรณ์และชุด
ห้องสูชา
พื้นที่ล้างเท้า
พื้นที่ก่อน حمام

รูปแบบเครื่องเขียน
เก้าอี้ที่ปรับระดับสูงหรือเตี้ย
ชุดพักนอนเก้าอี้แนวเฉียง
ชุดโซฟา
เตียงแบบมีขาหรือยกสูง
พื้นที่วางเตียงต้องไม่ทำมุมเกินไป
พื้นที่อุปกรณ์ที่เพียงพอเป็นระเบียบ

Page 4

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของกลุ่มผลตอบรับจากอาสาสมัคร

ห้องสูชาใช้ร่วมกับพนักงาน
หลังเลิกงานจึงต้องเปลี่ยน
ชุดควรอยู่ในลิ้นชัก
การยกเตียงควรต้องมี
ภาษาไปให้เขือรับคน
สายตาปกติ

ด้านเฉพาะทางสถาปัตยกรรม
ประตูเป็นบานเปิดหรือบานเลื่อน
กระจก
พื้นไม้ดอกจะเบียดหรือไม้ปาร์เก้ที่มีไม้
ปลิวคือกรุผิวไม้ที่มีเสียงก้อง
มีโคมไฟสูงไปสูง
แสงสว่างไม่มีต่อหลอดหลอด
มีแสงเฉพาะจุด
ภายในดีแล้ว

Page 4

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านสถาปัตย์

มีความเกี่ยวข้องกับงาน
-ความดีทางเทคโนโลยีช่วย
ความสะอาดสำหรับคนตาบอดและ
ลูกค้าที่ใช้บริการ
-เจ้าของร่วมแบบไทยและเป็นครู
สอนคนตาบอด
-ดูแลคนตาบอด คนตาบอด
-เจ้าของร่วมแบบไทย

Page 4

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านสถาปัตย์

พื้นที่วางเก้าอี้
-การตกแต่งหน้าบ้านจะมีสวนน้ำพุหรือไม้กั้น เพื่อ
เป็นจุดมาพัก หรือ Warning ออมาดี
-มีพื้นที่สำหรับวางเก้าอี้ และแปะประกาศจากหน้า
บ้านคนตาบอดไปให้พนักงานมาสอน
-ประตูบานเลื่อนจะสะดวกขึ้นที่กรับจะดูเป็นเปิด
-ป้ายชื่อที่หน้าประตูที่ปรับระดับในกรณีคนที่ตาบอด
-ควรมีพื้นที่เว้นว่างก่อนเข้าประตู
-ป้ายหน้าบ้านต้องตั้งตำแหน่งที่เห็นได้ชัดจากถนนใหญ่
และทางเท้า

Page 4

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านสถาปัตย์

พื้นที่ส่วนบริการ
-พื้นที่เก็บของควรอยู่ติดกับประตูทางเข้ารถของ
สำหรับเจ้าหน้าที่ 1 คน
ชุดพักนอนอยู่ข้างโถงให้มีส้วม
มีโต๊ะเก้าอี้สำหรับวางเก้าอี้ช่วงเวลา
-พื้นที่พักผ่อนเป็นแบบเก้าอี้แนวยาวที่ระมัดระวัง
-มีตู้หรือชั้นวางหนังสือหรือหนังสือพิมพ์ไว้บริการ
-บุคลากรหรือเพื่อนร่วมงานให้ยกคำบริการตนเอง
-ห้องสำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้าและตู้เสื้อผ้าจะ
สะดวก

Page 4

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านสถาปัตย์

พื้นที่ส่วนบริการ
-พื้นที่ที่ปรับเปลี่ยนเก้าอี้เป็นเก้าอี้ที่ปรับระดับ
-ใช้เบาะนุ่ม ผ้าปูที่นอนและชุดพักผ่อนที่ปรับระดับ
ได้บ้าง
-พื้นที่บริการทางเท้าจำเป็นมากสำหรับคนตาบอด
-ที่พักรถคนตาบอดที่ปรับระดับในรูปแบบเป็นโซฟา
2 ที่นั่ง
-มีเตียงนอนสูงแบบปัจจุบันที่ปรับได้กว่า 80 เซนติเมตร
จะช่วยให้คนตาบอดกับ คนที่มีน้ำหนักเกินจะนั่ง
-ผู้ที่มีน้ำหนักเกินมากไว้ที่เบาะใช้ส่วนหัวของเก้าอี้

Page 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ
นำเสนอผลงาน
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นาย วรวุฒิ สอนศิริ

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

สรุปผลการวิจัย

ความถี่ในการใช้งานของประตูบานเปิด

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายใน

- ประตูเป็นบานเปิดกระจกใสที่กว้าง 0.50 เมตร
- วัสดุประตูเป็นไม้พาร์เก้
- ไม้โครงเป็นไม้ที่ไม่มีเสียงสะท้อน
- เหนือประตูเป็นบานเปิดที่ไม่มีเสียงสะท้อน
- เหนือบานเปิดมีช่องว่างมากพอจะยกเก้าอี้คนตาบอดขึ้น
- หลอดไฟไม่สว่างจ้าเกินไป
- หัวเครื่องปรับอากาศให้ตำแหน่งให้อากาศถ่ายเท

Page 4

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

สรุปผลการวิจัย

ผลการออกแบบรับน้ำหนักของเพดานอาคารพาณิชย์

Page 5

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

สรุปผลการวิจัย

ผลการออกแบบประตูบานเปิดของห้องประชุม

Page 6

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

สรุปผลการวิจัย

ผลการออกแบบรับน้ำหนักของเพดานอาคารพาณิชย์

Page 6

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

สรุปผลการวิจัย

ความถี่ในการใช้งานรูปแบบและประเภทของโต๊ะประชุม

ผู้ให้ข้อมูลมีอยู่ 3 คนคือเจ้าของพื้นที่ที่ติดต่อระหว่างเดือนเมษายนถึงกันยายนปี 1 ปีกับเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยและศูนย์บริการคนพิการ

ปัญหา

- เป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน

Page 8

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์

สรุปผลการวิจัย

ความถี่ในการใช้งานรูปแบบและประเภทของโต๊ะประชุม

ผู้ให้ข้อมูลมีอยู่ 3 คนคือเจ้าของพื้นที่ที่ติดต่อระหว่างเดือนเมษายนถึงกันยายนปี 1 ปีกับเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยและศูนย์บริการคนพิการ

ปัญหา

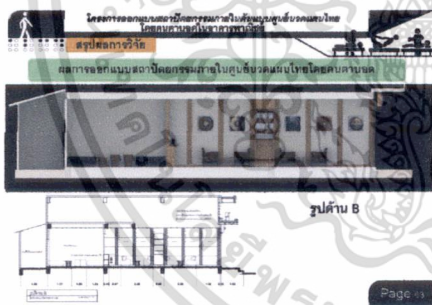
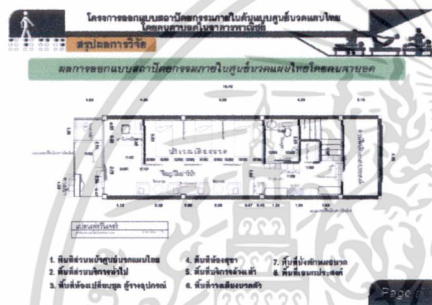
- ไม้เป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน
- วัสดุเป็นไม้และประตูกระจกใสเป็นกิจกรรมภายใน

Page 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ
นำเสนอผลงาน
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์วัฒนธรรมไทย โดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นาย วรวุฒิ สอนศิริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ
นำเสนอผลงาน
เพื่องานวิทยานิพนธ์

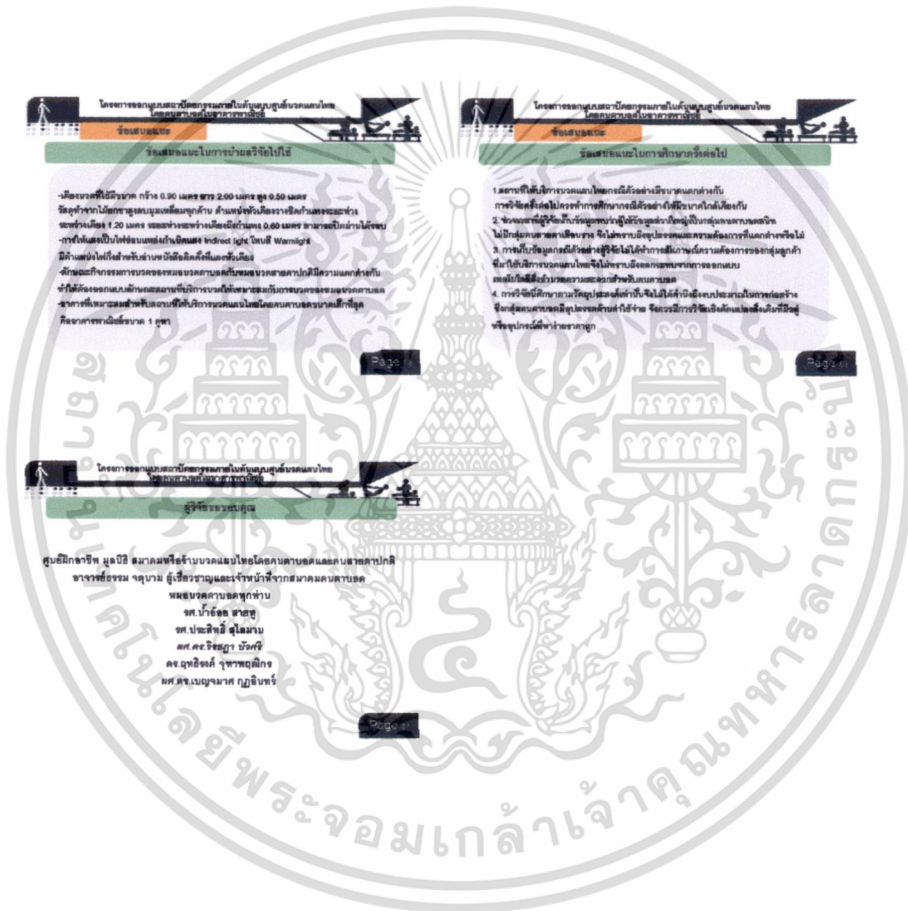
เรื่อง โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อผู้ศึกษา นาย วรวิทย์ สอนศิริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ
นำเสนอผลงาน
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในต้นแบบศูนย์นวัตกรรมไทยโดยคนตาบอดในอาคารพาณิชย์
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นาย วรวิทย์ สอนศิริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข
ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในของสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด
INTERIOR ARCHITECTURAL FEATURES IN THAI MASSAGE SALONS
BY MASSAGE THERAPIST WITH VISUAL IMPAIRMENTS

วรุฒติ สอนศิริ * ผศ.ดร.เบญจมาศ กุญชรินทร์ **

**วรุฒติ สอนศิริ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์*

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ กุญชรินทร์ กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมภายใน สาขาสถาปัตยกรรมและการวางผัง*

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

ปัจจุบันนี้ธุรกิจการนวดแผนไทยเป็นที่นิยมอย่างมาก มีการเปิดให้บริการทั้งสถานที่ขนาดใหญ่และขนาดเล็กตามแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งชุมชน อาชีพนวดแผนไทยเป็นอาชีพที่คนตาบอดสามารถทำได้ดี เพราะปกติแล้วคนตาบอดมีประสาทสัมผัสดีทั้งการฟังและการสัมผัส ปัจจุบันสถานที่ส่วนใหญ่มุ่งเน้นประโยชน์ใช้สอยสำหรับคนสายตาปกติ คนตาบอดจึงไม่สามารถปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ ในสภาพแวดล้อมนั้นได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาเปรียบเทียบลักษณะจากกรณีตัวอย่างหลายๆตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางการออกแบบสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในที่เอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชีพนวดแผนไทยโดยคนตาบอด ข้อจำกัด และปัญหาที่เกิดขึ้นหลังการเข้าใช้ เพื่อเปรียบเทียบลักษณะสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอดและคนสายตาปกติ และเพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการสำรวจและสังเกตกรณีตัวอย่างสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด 7 แห่ง และสถานที่นวดแผนไทยโดยคนสายตาปกติ 6 แห่ง และสัมภาษณ์หมอนวดตาบอด หมอนวดสายตาปกติ และเจ้าของกิจการ ข้อมูลถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบเนื้อหาและนำเสนอเป็นประเด็นเรียงลำดับตามความสำคัญ ผลวิจัยสรุปได้ว่าหมอนวดตาบอดมีลักษณะความพิการตาบอดสนิท และสายตาเลือนราง ลักษณะกิจกรรมการนวดของหมอนวดตาบอดมีความแตกต่างจากหมอนวดสายตาปกติ ดังนั้นการจัดผังภายใน รูปแบบเครื่องเรือน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกของสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยหมอนวดตาบอดจึงมีลักษณะที่แตกต่างจากสถานที่ให้บริการนวดโดยหมอนวดสายตาปกติ สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยหมอนวดตาบอดส่วนใหญ่เปิดให้บริการในพื้นที่ของมูลนิธิ สมาคม ศูนย์ฝึกอาชีพ สถานที่บริการหมอนวดสายตาปกติส่วนใหญ่เปิดให้บริการในอาคารพาณิชย์ขนาด 1 คูหา ดังนั้นเพื่อส่งเสริมคนตาบอดให้ประกอบอาชีพ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะแนวทางการออกแบบสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอดเพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของคนตาบอดและลูกค้า

คำสำคัญ : คนตาบอด; นวดแผนไทย, สิ่งอำนวยความสะดวก, อาคารพาณิชย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Abstract

Nowadays, Thai massage business is very popular. There are large and small massage salons in tourists and community areas. Thai massage therapist is a career that visually impaired person can do because normally visually impaired person has good sense of hearing and touch. Currently, most places are focused for the utilization for people with normal eyesight. Therefore, the visually impaired cannot work or perform activities in that environment with ease and safety. Therefore, it is necessary to study and compare features from many samples of case study in order to be used as a guideline for the design of Thai massage salon serviced by visually impaired person. This research has an objective to study interior architectural features that facilitates Thai massage career of visually impaired person, limitation, and problems after occupancy in order to compare features between Thai massage salon operated by visually impaired person, and person with normal eyesight, and in order to recommend a guideline for the design of Thai massage salon operated by visually impaired person. This is a qualitative research and the researcher collected data using a survey and observation of 7 samples of Thai massage salon operated by visually impaired person, and 6 samples of Thai massage salon operated by person with normal eyesight, as well as interviewing visually impaired therapists, therapists with normal eyesight, and owners. Information was analyzed using content analysis method, and presented as issues according to their priorities. The result can be concluded that visually impaired therapists are totally blind, and have low vision impairment. Activities performed by visually impaired therapists are different to those performed by therapists with normal eyesight. Therefore, interior design, furniture style, and equipment in the facility that provides Thai massage service by visually impaired therapists are different from Thai massage salon operated by person with normal eyesight. Most Thai massage salons operated by visually impaired therapists are opened in the area of foundation, association, and vocational training center. Most Thai massage salons operated person with normal eyesight are opened in commercial buildings. Therefore, in order to promote the career of visually impaired person, the researcher recommends a guideline for the design of Thai massage service by visually impaired therapists in order to meet the need of visually impaired persons and customers.

Keyword : Blind, Thai Massage, Assistive Technology, ShopHouse

บทนำ

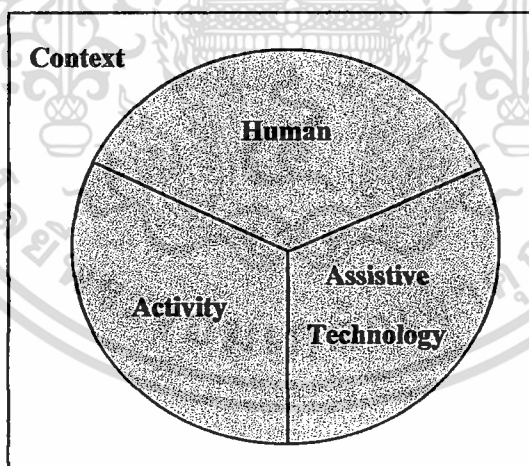
ปัจจุบันนี้ธุรกิจการนวดแผนไทยเป็นที่นิยมอย่างมาก มีการเปิดให้บริการทั้งสถานที่ขนาดใหญ่และขนาดเล็กตามแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งชุมชน เพื่อบริการอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าโดยภาพรวมธุรกิจนี้มีมูลค่าตลาดไม่น้อย และมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ประกอบการบริการนวดแผนไทยจดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์ประมาณ 5,000 แห่งในกรุงเทพมหานคร และคาดว่าจะมีถึงพันรายทั่วประเทศ จำนวนหมอนวดแผนไทยมีประมาณ 400,000 คน (ประสพสุข หอมหวล, 2547) อาชีพนวดแผนไทยเป็นอาชีพที่คนตาบอดสามารถทำได้ดี เพราะปกติแล้วคนตาบอดมีประสาทสัมผัสดีทั้งการฟังและการสัมผัส การให้ความช่วยเหลือโดยเปิดโอกาสให้คนตาบอดได้พัฒนาทักษะและความสามารถพิเศษเฉพาะตัวให้การศึกษาฝึกฝนด้านอาชีพและจัดหางานในสถานที่ที่เหมาะสม สนับสนุนให้หมอนวดตาบอดได้มีสิทธิและโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพ เช่นเดียวกับหมอนวดตาปกติ สามารถสอบขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาแพทย์แผนไทย ประเภทการนวดไทย (สถาบันส่งเสริมสุขภาพคนพิการ, 2552) เป็นการส่งเสริมการค้าวิชาชีพอิสระของคนตาบอด ที่เน้นการพึ่งพาตนเองเป็นส่วนใหญ่

สถานที่ให้บริการนวดในปัจจุบันส่วนใหญ่มุ่งเน้นประโยชน์ใช้สอยสำหรับหมอนวดสายตาปกติ หมอนวดตาบอดจึงไม่สามารถปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ ในสภาพแวดล้อมนั้นได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาเปรียบเทียบลักษณะจากกรณีตัวอย่างหลายๆตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางการออกแบบสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด

การวิจัยนี้ใช้กรอบแนวคิด HAAT Model ของ Cook and Hussey (2002) ซึ่งใช้ในการทดสอบประโยชน์ของเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก โมเดล HAAT ประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 4 อย่าง คือ มนุษย์ (Human) กิจกรรม (Activity) เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology) และบริบท (Context) (ภาพที่ 1) ดังนั้นการวิจัยนี้จึงศึกษาปัจจัยทั้ง 4 อย่างที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกสามารถช่วยเหลือตัวเองและดำรงชีวิตได้อย่างอิสระดังนี้

ภาพที่ 1 : HAAT model (Cook and Hussey, 2002. *Assistive Technologies Principles and Practice 2nd Edition*. Missouri: Mosby.)

1. ปัจจัยด้านมนุษย์ การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคนพิการโดยทั่วไปควรพิจารณาถึงชนิดความพิการและข้อจำกัดความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม ซึ่งช่วยให้เข้าใจถึงความจำเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และความต้องการของบุคคล คนตาบอดสนิทและคนตาบอดเลือนราง การสูญเสียการมองเห็นทำให้เกิดความไม่สะดวกในการดำรงชีวิตประจำวัน และเกิดข้อจำกัดของความสามารถ ปัญหาหนึ่งที่มีก่อกำเนิดขึ้นก็คือปัญหาเกี่ยวกับการคุ้นเคยสภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหว เนื่องจากอุปสรรคทางการมองเห็น ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมมีความจำเป็นมาก เพราะคนตาบอดใช้ประสาทสัมผัสที่เหลืออยู่เรียนรู้กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว ความต้องการของคนตาบอดสนิทกับคนตาบอดเลือนรางมีความแตกต่างกันมีผลต่อการเคลื่อนไหวของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไป ทำให้เกิดความต้องการสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่แตกต่างกันออกไป (พรพรรณ บุญชื่น, 2542: 51)

2. ปัจจัยด้านกิจกรรม การนวดไทยหมายถึงวิธีการกด การคลึง การจับ การดัด การดึงหรือวิธีการอื่นตามศิลปะการนวดไทย เพื่อการบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสภาพ (สถาบันการแพทย์แผนไทยและคณะกรรมการพัฒนามาตรฐานงานบริการการแพทย์แผนไทยในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ, 2553: 1) สถาบันการแพทย์แผนไทยได้มีการแบ่งประเภทของการนวดไทยไว้เป็น 2 ประเภท ตามลักษณะการสนนวดดังนี้ 1. การนวดแบบเชลยศักดิ์ (แบบทั่วไป) 2. การนวดแบบราชสำนัก การนวดของคนตาบอดใช้การนวดแบบเชลยศักดิ์ แต่จะดัดขึ้นตอนที่มีการดัด หรือทำนวดที่มีอิสระให้อวัยวะ โดยหมอนวดจะให้มือหรือขาบิดหรือดัดส่วนที่ต้องใช้ตามองอวัยวะส่วนนั้นสำหรับทำนวด ซึ่งทำนวดเหล่านี้ก่อให้เกิดอันตรายได้ในกรณีหมอนวดมองไม่เห็น หมอนวดตาบอดใช้วิธีการคล้าหากกล้ามเนื้อ หรือเส้นเอ็น แล้วกด คลึง บีบ จับหรือทุบ แทนการดัดหรือบิด องค์ความรู้ทั้งหมดได้นำเรื่องกายวิภาคศาสตร์ตามหลักการแพทย์ปัจจุบันเข้ามาใช้เพื่อลดความเสี่ยง และเพิ่มความปลอดภัยมากขึ้น ผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทยต้องผ่านการอบรมจากสถาบันต่างๆ ที่ได้การรับรองจากหน่วยงานภาครัฐ และยังคงต้องทดสอบฝีมือแรงงานมาตรฐานให้เข้าขั้นตามกำหนด (เพ็ญญา ทรัพย์เจริญ, 2548: 14) นอกจากกิจกรรมการนวดแล้วผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทยต้องเข้าใจขั้นตอนการให้บริการลูกค้า การต้อนรับลูกค้า การเตรียมตัวก่อนและหลังการให้บริการลูกค้า เพราะธุรกิจประเภทนี้เน้นการบริการเป็นสำคัญ (นักรบ พิมพิชยาว, 2552: 38)

3. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก แนวคิดการออกแบบสภาพแวดล้อมการจัดสถานที่ที่ต้องเป็นไปตามมาตรฐานกิจกรรมนวดเพื่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2546 ประกอบด้วยมาตรฐานสถานที่ต้องตั้งอยู่ในทำเลสะดวก ปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อาคารทำด้วยวัสดุที่มั่นคง ถาวร ไม่ชำรุดและไม่มีคราบสิ่งสกปรก มีห้องอาบน้ำ ห้องส้วม อ่างล้างมือ ห้องผลิตเปลี่ยนเสื้อผ้าและตู้เก็บเสื้อผ้าที่สะอาดถูกสุขลักษณะ และควรแยกส่วนชาย-หญิง (กระทรวงสาธารณสุข, 2546) การปรับสภาพแวดล้อมเพื่อขจัดอุปสรรคหรือให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตในที่อยู่อาศัยนั้นได้สะดวก เหมาะสมกับความพิการและเพื่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย (กระทรวงมหาดไทย, 2548) การปรับสภาพแวดล้อมสำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็นมีดังนี้ มีแสงสว่างที่เหมาะสม หลักการสำคัญคือ แหล่งกำเนิดแสงที่ไม่จ้าและหลีกเลี่ยงแสงสะท้อนซึ่งมักเกิดจากพื้นผิวมันเงาหรือมันวาว ตำแหน่งจุดกำเนิดของแสงที่ทำให้ไม่เกิดเงาเพราะเงาจากแสงประดิษฐ์หรือแสงธรรมชาติสามารถทำให้เกิดภาพลวงตาได้ การกระจายของแสงที่สม่ำเสมอทั้งส่วนทำงานและส่วนทางเดิน และมีสวิตช์แสงสว่างที่สามารถหรี่แสงตามความต้องการของผู้ใช้ได้ การใช้สีที่ตัดกันเพิ่มความชัดเจนให้กับบุคคลที่มีสายตาลีเลือนรางในกว่ากำหนดแอมมิง ประจวบ รวมถึงเฟอร์นิเจอร์ (World Blind Union, 2001: 3-4)

คนตาบอดส่วนใหญ่เคลื่อนที่โดยใช้ไม้เท้าทำให้สามารถเคลื่อนย้ายและเดินได้ปลอดภัยแต่ไม่ได้ช่วยให้ทราบว่าจะขณะนั้นอยู่ที่ไหนและกำลังไปแห่งใด วิธีที่ช่วยให้คุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ มีดังนี้ ติดตั้งเครื่องหมายถาวรช่วยให้ไม่หลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทาง เช่น สิ่งของต่างๆ เสียงและกลิ่น ที่อยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งอย่างถาวร เครื่องหมายชั่วคราว เช่น เสียงเด็กในสนามเด็กเล่น
ทิศทาง คนตาบอดจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับข้างซ้ายข้างขวา และทั้ง 4 ทิศ (ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟู
สมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ, 2542: 24-25) คนตาบอดใช้การฟังเสียงสะท้อนเป็นตัวกำหนดขนาดของห้อง ทางเดิน
ระยะของกำแพง และโครงสร้างอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรค เพราะเสียงที่เกิดจากการใช้วัสดุจะมีผลต่อการเดินใช้ไม้เท้า (World
Blind Union, 2001: 4-5) พื้นผิวต่างสัมผัสและการใช้วัสดุที่แตกต่างสามารถเป็นเครื่องหมายสำหรับเตือนบอกถึงพื้นที่
ใกล้บริเวณทางเข้า ห้องน้ำ พื้นี่เปลี่ยนระดับ หรือบริเวณที่มีอันตราย สัญญาณและป้ายสัญลักษณ์ควรมีทั้งสัญญาณ
ภาพและเสียง อักษรมีใช้อักษรเบรลล์ อักษรกับตัวเลขขนาดใหญ่ และอักษรกับตัวเลขนูน (พรพรรณ บุญชื่น, 2542: 53)
เฟอร์นิเจอร์ควรมีลักษณะที่มั่นคงแข็งแรงต่อการชน กระแทก และไม่ควรมีชิ้นส่วนต่างๆ ยื่นออกมาจากตัวเฟอร์นิเจอร์

ห้องนวดสามารถจัดทำเป็นห้องนวดเดี่ยวหรือห้องนวดรวมตามความเหมาะสมของพื้นที่ เดี่ยวนวดมีขนาดเบาจะไม่
น้อยกว่า 1.20 x 2.00 เมตร ความสูงของเตียงมีความเหมาะสมกับการให้บริการนวด เบาะที่นอนเป็นที่นอนแข็งหุ้มด้วย
วัสดุที่คงทนและมีผ้าปูที่นอน หมอนพร้อมปลอกหมอน ผ้าขาวเตียง ผ้าคลุมตัวผู้บริการที่สะอาด (สถาบันการแพทย์
แผนไทยและคณะกรรมการพัฒนามาตรฐานงานบริการการแพทย์แผนไทยในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ, 2553: 6)

4. ปัจจัยด้านบริบท บริบทซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สถานทีนวดแผน
ไทยที่เหมาะสมควรใกล้ย่านแหล่งชุมชน ใกล้แหล่งท่องเที่ยว ใกล้กลุ่มเป้าหมาย การเดินทางสะดวก (พรหมพร ประ
ไพพรรณ, 2552: 129) ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ดำเนินการโดยเอกชน ให้บริการลูกค้าทั้งชาวไทย และ
ชาวต่างชาติ อาคารพาณิชย์เป็นอาคารที่เหมาะสมในการเป็นที่ให้บริการนวดแผนไทยเพราะมีลักษณะรูปแบบการวางผัง
อาคาร ขนาดของพื้นที่ ความกว้าง ความยาว จำนวนชั้นของอาคารไม่แตกต่างกัน ตัวอาคารพาณิชย์มีขนาดความยาว
ระหว่าง 10 -12 เมตร มีมากที่สุด ในเขตกรุงเทพฯ ชั้นใน (สุรสิทธิ์ แสงสุริยะ, 2542)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายในที่เอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชีพนวดแผน
ไทยโดยคนตาบอด ข้อจำกัด และปัญหาที่เกิดขึ้นหลังการเข้าใช้ เพื่อเปรียบเทียบลักษณะสถานที่บริการนวดแผนไทยโดย
คนตาบอดและคนสายตาปกติ และเพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยยึดแนวทางการประเมินสภาพแวดล้อมหลังการใช้ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการ
วิจัยนี้แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ 1. ศูนย์ส่งเสริมอาชีพนวดแผนไทยคนตาบอดในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผู้วิจัย
ได้ทำการเลือกกรณีตัวอย่าง 7 แห่งที่มีการเปิดให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด ประกอบด้วย มูลนิธิส่งเสริมอาชีพ
คนตาบอด สมาคมส่งเสริมการนวดแผนไทยคนตาบอด มูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด ศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดปาก
เกร็ด ศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด ศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอดสามพราน และศูนย์นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริม
อาชีพคนตาบอด 2. ร้านนวดแผนไทยคนสายตาปกติ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกรณีตัวอย่าง 6 แห่งประกอบด้วย โรงเรียนนวด
แผนโบราณเซตวัน (แจ้งวัฒนะ) ร้านบ้านคุณพระ ร้านจิตจันทร์นวดแผนไทย ร้านพิมพ์เสนท์ ร้านเลขที่ญาและร้านแซ็ท
รีแลกซ์ โดยพิจารณาร้านจากขนาด พื้นที่ใช้สอยภายใน กิจกรรม ในลักษณะอาคารที่มารับใช้ในอาคารพาณิชย์
3. หมอนวดตาบอด ที่อบรม ฝึกงาน และให้บริการนวดในศูนย์ส่งเสริมอาชีพนวดแผนไทยคนตาบอดจำนวน 7 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เจ้าหน้าที่หรือผู้ฝึกสอนในศูนย์ส่งเสริมอาชีพนวดแผนไทยคนตามยอดจำนวน 7 คน 5. เจ้าของกิจการร้านนวดแผนไทยคนสายตาศึกษาจำนวน 6 คน 6. ผู้เชี่ยวชาญด้านคนพิการที่ใช้บริการหมอนวดตามยอดจำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชนิดได้แก่ 1. แบบสังเกตสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยประกอบด้วยแบบสังเกตและบันทึกเกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการนวด การจัดผังภายในร้าน รายละเอียดของเฟอร์นิเจอร์ชนิดต่างๆ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ อาทิ วัสดุตกแต่งภายใน พื้น ผนัง ฝ้าเพดาน การประดับตกแต่งภาพรวมการจัดแสง ระบบปรับอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อาทิ ทีวี เสียงเพลง หนังสืออ่าน 2. แบบสัมภาษณ์หมอนวดตามยอด เจ้าของร้านนวดแผนไทยคนสายตาศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านคนพิการที่ใช้บริการหมอนวดตามยอด

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้ 1. สํารวจสภาพแวดล้อมภายในของศูนย์ส่งเสริมอาชีพนวดแผนไทยคนตามยอดในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 7 แห่ง และสํารวจสภาพแวดล้อมภายในร้านนวดแผนไทยคนสายตาศึกษา 6 แห่ง 2. สัมภาษณ์หมอนวดตามยอด เจ้าหน้าที่ที่ดูแลสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยคนตามยอด เจ้าของร้านนวดแผนไทยคนสายตาศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านคนพิการที่ใช้บริการหมอนวดตามยอด

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา เปรียบเทียบ และจัดเป็นประเด็น ข้อมูลที่ได้จากสํารวจ สังเกตการณ์ และสัมภาษณ์ การใช้งานภายในศูนย์ส่งเสริมอาชีพนวดแผนไทยคนตามยอด และร้านนวดแผนไทยคนสายตาศึกษานำมาเปรียบเทียบรวบรวมเป็นประเด็นเรื่องรูปแบบการจัดผังภายใน การตกแต่งภายใน วัสดุตกแต่ง ขนาดเครื่องเรือนที่สอดคล้องกับกิจกรรมการให้บริการนวดแผนไทย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมุ่งเน้นเปรียบเทียบเฉพาะปัจจัย 4 อย่างตามกรอบแนวคิด HATT Model ของ Cook and Hussey (2002) คือ มนุษย์ กิจกรรม เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และบริบท

1. **ปัจจัยด้านมนุษย์** ในการวิจัยนี้เน้นศึกษารายละเอียดของกลุ่มหมอนวดคนตามยอดสนิท เกี่ยวกับอุปสรรคในด้านต่างๆ ในการประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมกับบุคคลทั่วไป ผลจากการสัมภาษณ์หมอนวดตามยอด ตามศูนย์ส่งเสริมอาชีพนวดแผนไทยคนตามยอดจำนวน 7 คน สรุปข้อมูลได้ดังนี้ หมอนวดที่ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดตามยอดสนิท หมอนวดตามยอดทั้งหมดทำงานและพักอาศัยภายในศูนย์ส่งเสริมอาชีพ จึงคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและเคลื่อนไหวโดยไม่เป็นอุปสรรค จากการสัมภาษณ์พบว่าหมอนวดตามยอดสามารถเดินในศูนย์ฯ ได้โดยไม่ใช้ไม้เท้า โดยใช้มือค้ำขาทางไป หรือสอบถามเพื่อนหมอนวดด้วยกัน ความเคยชินกับสภาพแวดล้อมทำให้หมอนวดตามยอดสามารถจดจำตำแหน่งต่างๆ ของห้องภายในอาคาร ตำแหน่งเฟอร์นิเจอร์ และส่วนบริการได้เป็นอย่างดี ไม่มีอุปสรรคต่อการให้บริการนวดแผนไทย

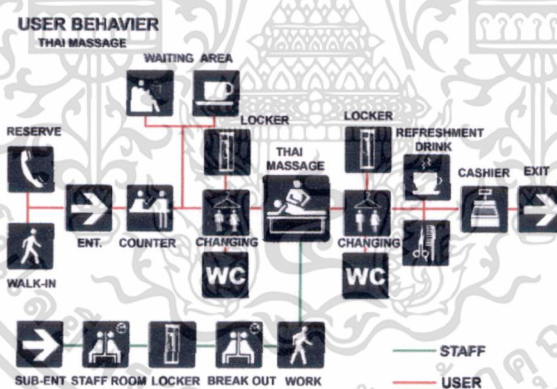
2. **ปัจจัยด้านกิจกรรม** ในการวิจัยนี้เน้นเปรียบเทียบกิจกรรมการให้บริการนวดลูกค้าของหมอนวดตามยอดและหมอนวดสายตาศึกษา เริ่มตั้งแต่การต้อนรับลูกค้า การเตรียมตัวก่อนนวด ระหว่างการนวด และหลังการนวด การให้บริการนวดแผนไทยของคนตามยอดมีบริการนวดตัวและนวดเท้าและประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ ขั้นแรกเจ้าหน้าที่ทางศูนย์ที่เป็นคนสายตาศึกษาจะเป็นผู้ต้อนรับลูกค้า เจ้าหน้าที่คู่มือ แจกรายละเอียดในการให้บริการ และกำหนดคิวของหมอนวดลูกค้าติดต่อเจ้าหน้าที่ชื่อคู่มือ เลือกจำนวนคอร์ส (ภาพที่ 2) เจ้าหน้าที่แจ้งเบอร์ลูกค้าซึ่งเป็นเบอร์เดียวกับหมอนวด หมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นวดนำลูกค้าไปห้องเปลี่ยนชุด ไม่มีบริการล้างเท้าให้ลูกค้า หมอนวดแยกไปปูผ้าปูเตียง ปลอกหมอน รอลูกค้าที่เตียงนวด หมอนวดตามอาการโรคประจำตัวของลูกค้า และบริเวณที่ต้องการบำบัดเป็นพิเศษก่อนนวด เมื่อเริ่มนวดหมอนวดต้องฟังเวลาเริ่มจากนาฬิกาเสียง และใช้ทำการนวดเป็นตัวกำหนดเวลาต่อคอร์สนวด หมอนวดตบอดใช้เวลานวดต่อคอร์ส 1 ชั่วโมง 30 นาที ใช้นาฬิกาเสียงเตือนเวลาในการนวด หลังจากนวดเสร็จหมอนวดต้องถอดผ้าปูและปลอกหมอนใส่ตะกร้าสำหรับซัก ลูกค้าเปลี่ยนชุดกลับ หมอนวดแยกไปที่พักคอยนวดลูกค้าท่านต่อไป (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 2 : เคนเตอร์ติดต่อซื้อคูปองสำหรับคอร์สนวด

ภาพที่ 3 : ขั้นตอนการให้บริการนวดแผนไทย

จากทำการสัมภาษณ์เจ้าของการให้บริการนวดแผนไทยของร้านคนสายตาศึกษา ร้านนวดจำนวน 6 คน มีทั้งการนวดตัว การนวดฝ่าเท้า การนวดน้ำมัน ขั้นตอนการให้บริการลูกค้า การต้อนรับลูกค้า การเตรียมตัวก่อนและหลังการให้บริการลูกค้ามีดังนี้ ลูกค้าติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อเลือกใช้บริการนวดชนิด กำหนดจำนวนคอร์ส หรือระยะเวลาการนวด (ภาพที่ 4) มีบริการเครื่องดื่มให้ก่อนและหลังการนวด ลูกค้าสามารถเลือกหมอนวดได้ หมอนวดพาลูกค้าไปเปลี่ยนชุด บริการล้างเท้าก่อนการนวด เริ่มนวดโดยหมอนวดจะใช้ทำการนวดเป็นตัวกำหนดเวลาต่อคอร์สในการนวด หมอนวดใช้เวลานวดต่อคอร์ส 1 ชั่วโมง หลังจากนวดเสร็จลูกค้าจะเปลี่ยนชุด และไปชำระเงินที่เจ้าหน้าที่เคาน์เตอร์ที่เลือกใช้บริการ การเปลี่ยนผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปูที่นอนและปลอกหมอนหมอนวดจะเปลี่ยนหลังจากนวดเสร็จเพื่อเตรียมสำหรับลูกค้าคนใหม่ จากการสังเกตขั้นตอนการให้บริการนวดแผนไทยหมอนวดตบอดและหมอนวดสายตูปกติสรุปได้ว่า การให้บริการนวดของหมอนวดสายตูปกติมีความหลากหลาย มีการเพิ่มบริการเสริมเพื่อเป็นการเพิ่มความพึงพอใจ และความสะอาดสบายในร้าน ดังนั้นหมอนวดตบอดควรนำไปเป็นแนวทางในการให้บริการนวด

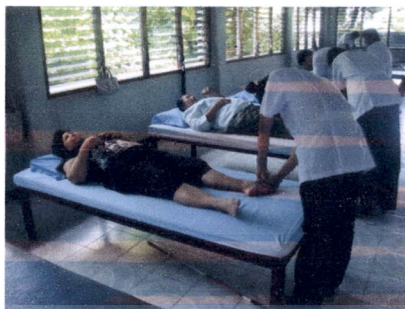

ภาพที่ 4 : เคาน์เตอร์ติดต่อเจ้าหน้าที่เลือกคอร์สนวด

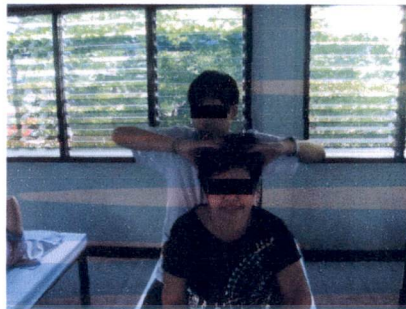
จากการสังเกตกิจกรรมในการนวดของหมอนวดตบอดจำนวน 1 คอร์ส เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที สรุปเป็นชุดทำการนวดได้ดังนี้ ลูกค้านอนหงายขาเหยียดบนเตียงนวด ส่วนหมอนวดยืนอยู่ที่พื้นที่ปลายเท้าผู้ถูกนวด (ภาพที่ 5) ขั้นตอนการนวดเริ่มตั้งแต่การนวดปลายเท้าเรื่อยมาจนถึงบริเวณศีรษะ โดยเริ่มจากเท้าซ้ายก่อน เริ่มชุดการนวดปลายเท้าขา 2 ข้าง ชุดการนวดขาข้างซ้ายด้านใน ชุดการนวดขาข้างขวาด้านนอก ชุดการนวดหน้าขาซ้ายด้านนอก ชุดการนวดขาขวาด้านนอก ชุดการนวดเข้าตั้งขาซ้าย ชุดการนวดเข้าตั้งขาขวา ชุดการนวดนอนตะแคงขวานวด ชุดการนวดนอนตะแคงซ้ายนวด ชุดการนวดนอนคว่ำ ชุดการนวดแขน และจบด้วยชุดการนวดท่อนั่ง (ภาพที่ 6)

จากการสังเกตขั้นตอนการนวดแผนไทยเปรียบเทียบระหว่างหมอนวดตบอดและหมอนวดสายตูปกติสรุปได้ว่า หมอนวดตบอดใช้วิธีการคลำหากกล้ามเนื้อ หรือเส้นเอ็น แล้วกด คลึง บีบ จับหรือทุบ หมอนวดตบอดใช้น้ำหนักของกานวดจากการใช้เท้ายันที่พื้น และใช้น้ำหนักตัวกด ไม่ใช่วิธีขึ้นคร่อมหรือดัดตัวลูกค้า ซึ่งแตกต่างจากหมอนวดสายตูปกติที่ใช้น้ำหนักของการนวดด้วยการคร่อมหรือดัดตัวช่วยในแต่ละขั้นตอนในการนวด วิธีการเปลี่ยนตำแหน่งนวดของหมอนวดตบอดใช้การคลำที่เตียงนวด เพื่อหาระยะตำแหน่งการนวด แทนการคลำที่ตัวลูกค้า ระยะเวลา นวด 1 คอร์สของหมอนวดตบอดใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที ของหมอนวดสายตูปกติระยะเวลา นวด 1 คอร์สใช้เวลา 1 ชั่วโมง ซึ่งทำให้ทำชุดการนวดตัวของหมอนวดตบอดและหมอนวดสายตูปกติแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 : ขั้นตอนแรกชุดการนวด

ภาพที่ 6 : ขั้นตอนสุดท้ายชุดการนวด

3. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ในการวิจัยนี้เน้นเปรียบเทียบลักษณะภายในสถานที่ให้บริการนวด ของศูนย์ส่งเสริมอาชีพนวดแผนไทยคนตาบอดในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 7 แห่ง และ ร้านนวดแผนไทยคนตาบอด 6 แห่ง สามารถสรุปข้อมูลและเรียบเรียงเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้ การจัดสรรพื้นที่นวดจัดตามพื้นที่เท่าที่มี ร้านนวดคนตาบอดเกือบทั้งหมดไม่มีเก้าอี้ขนาดฝ่าเท้า เพราะหมอนวดตาบอดใช้งานเก้าอี้ขนาดไม่สะดวก นิยมใช้เตียงนวดตัวแทนเก้าอี้ขนาดฝ่าเท้า ไม่มีห้องเปลี่ยนชุดสำหรับลูกค้า จะใช้การแบ่งพื้นที่ให้มางั้นปิดชั่วคราวเวลาเปลี่ยนชุด ภายในพื้นที่เปลี่ยนชุดประกอบด้วยกระจกเงา ไม้แขวนเสื้อ และตะกร้าใส่ชุดที่ใช้แล้ว การปิดล้อมพื้นที่นวดส่วนใหญ่ไม่มีห้องปิดสนิทที่มองไม่เห็น หรือห้องเตียงเดี่ยว แต่เป็นเตียงรวมไม่มีมางั้น การกั้นห้องปิดทำเพื่อแบ่งพื้นที่สำหรับนวดเพื่อป้องกันแอร์ไหลออก

ความสูงของฝ้าต่ำที่สุดคือ 2.38 เมตร สูงที่สุดคือ 3.00 เมตร ฝ้าเพดานเป็นฝ้า ที-บาร์ และห้องพื้นอาคารทาสี มีพัดลมติดแขวนบนฝ้าเพดานเป็นช่วงๆ อุปกรณ์ของหมอนวดตาบอดคือต้องหลบพัดลมเวลาทำงานนวดที่ต้องยืนขึ้นบนเตียงนวด เพราะเตียงที่ใช้เป็นลักษณะเตียงยกสูง ซึ่งอาจเป็นอันตรายกับหมอนวดตาบอดได้ การให้แสงภายในร้านนวดคนตาบอดทั้งหมดให้แสง Direct light จากฝ้าเพดาน ไม่มีการใช้ Indirect light

เตียงนวดเป็นเตียงขาเหล็กมีความสูงจากพื้น 45 เซนติเมตร ขนาดกว้าง 78 เซนติเมตร ยาว 197 เซนติเมตร ตอนบนวางด้วยฟูกนุ่มด้วยหนัง ระยะระหว่างเตียงแคบที่สุดคือ 50 เซนติเมตร ระยะระหว่างเตียงกว้างที่สุดคือ 80 เซนติเมตร ระยะห่างจากหัวเตียงห่างจากผนังมากที่สุดคือ 67 ซม. น้อยที่สุดคือ 65 ซม. จากการสังเกตและสัมภาษณ์พบว่าหมอนวดตาบอดต้องการการจัดวางระยะห่างของเตียงนวดไม่ควรห่างเกิน 70 เซนติเมตร และเดินได้รอบเตียง ระยะห่างระหว่างเตียง 70 เซนติเมตรทำให้หมอนวดตาบอดสามารถกระระยะเปลี่ยนท่าการนวดได้ง่ายโดยใช้ระยะห่างเตียงช่วย ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือไม่ทำให้รู้สึกกลัวกับพื้นที่ที่โล่งจนเกินไป ลักษณะเตียงนวด แบบมีชายกสูงใช้ได้สะดวกที่สุด ลักษณะเตียงนวดที่เป็นเบาะวางบนพื้นหรือพื้นยกกระดานวางด้วยเบาะ ไม่เหมาะสมกับท่านนวดเนื่องจากทำให้หมอนวดตาบอดเมื่อยและทำให้ทำจำนวนคอร์สนวดต่อวันได้น้อย พื้นเป็นผิวหยาบสามารถช่วยยันเท้าสำหรับกดนวดได้ดี เพราะหมอนวดตาบอดใช้วิธีการนวดกดจุดคลึง กดซ้ำๆ ใช้เวลากดต่อจุดนานขึ้น ไม่ใช้การดัด (ภาพที่ 7-10)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 : ห้องนวดมูลนิธิตั้งเสริมอาชีพคนตาบอด

ภาพที่ 8 : ห้องนวดศูนย์นวดไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริมอาชีพคนตาบอด

ภาพที่ 9 : ห้องนวดศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอดสามพราน ภาพที่ 10 : ห้องนวดศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด

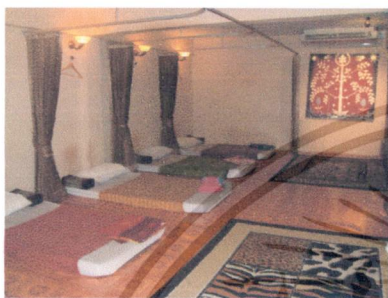
ลักษณะร้านนวดแผนไทยคนสายตาศายตาปกติมีรูปแบบการให้บริการเป็นแบบเตียงนวดตัว และเก้าอี้นวดฝ่าเท้า โดยใช้พื้นที่วางเตียงนวด และเก้าอี้นวดฝ่าเท้าได้จำนวนมากที่สุด เพื่อรองรับลูกค้าได้จำนวนมาก ถ้าร้านนวดซึ่งอยู่ในทำเลแหล่งช้อปปิ้ง จะมีเฉพาะเก้าอี้นวดฝ่าเท้าทั้งหมด เพราะกลุ่มลูกค้าที่มาใช้บริการเป็นนักท่องเที่ยว มาซื้อของเดินนานเกิดอาการเมื่อยทำให้ลูกค้ามาใช้บริการกันมาก ส่วนร้านที่เปิดบริเวณสำนักงานหรือบ้านพักอาศัย เน้นกลุ่มลูกค้าที่มานวดตัวเป็นหลัก เพื่อผ่อนคลาย ร้านที่มีห้องเปลี่ยนชุดได้เป็นร้านที่อยู่ในอาคารพาณิชย์ 2 คูหาขึ้นไป โดยใช้การกันห้องสำหรับเปลี่ยนชุด ส่วนร้านขนาด 1 คูหาใช้การเปลี่ยนชุดที่เตียงนวดโดยจะรูดม่านกันเวลาเปลี่ยนชุด การปิดล้อมพื้นที่นวดใช้ผ้ามาปิดกันชั่วคราว มีผ้ามาปิดกันระหว่างเตียงต่อเตียง ห้องที่กันแบบมิดชิดเป็นห้องสำหรับนวดน้ำมัน(ภาพที่ 11-14)

ความสูงของฝ้าต่ำที่สุดคือ 2.55 เมตร สูงที่สุดคือ 2.90 เมตร ฝ้าเพดานเป็นฝ้าฉาบเรียบทาสี การให้แสงสว่างภายในมีการผสมผสานเพิ่มระหว่าง Direct light และ Indirect light เพื่อเพิ่มบรรยากาศภายในร้าน และใช้แสงไฟที่ไม่แยงตา ลูกค้าเวลานอนบนเตียงนวด

ลักษณะเตียงนวดตัวใช้การยกระดับพื้นห้องขึ้นสูงจากพื้น แล้วใช้ฟูกวางบนพื้นยกระดับแทนการใช้เตียงนวด ฟูกมีขนาดกว้าง 1.20 เมตร ยาว 2.00 เมตร เพราะท่านวดต้องการพื้นที่มากในการเปลี่ยนตำแหน่งต่างๆ ระยะห่างระหว่างฟูกประมาณ 0.60 เมตร แล้วแต่พื้นที่ร้านดังนั้นร้านนวดคนสายตาศายตาปกติจึงเหมาะใช้ฟูกวางกับพื้น หรือใช้ฟูกวางบนพื้นยกระดับจึงเหมาะสำหรับหมอนวดสายตาศายตาปกติมากกว่าหมอนวดตาบอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการสังเกตลักษณะภายในสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยระหว่างหมอนวดตบอดและหมอนวดสายตาบอดได้สรุปได้ว่า หมอนวดตบอดไม่ใช่เก้าอี้นวดผ้าเท้าใช้เฉพาะเตียงนวดตัวนวดเท้าแทน ทำให้รองรับกลุ่มลูกค้าได้น้อยกว่าร้านหมอนวดสายตาบอด การใช้ผ้าม่านกันปิดล้อมชั่วคราวระหว่างเตียงนวดทำให้ลูกค้าร้านหมอนวดสายตาบอดมีความเป็นส่วนตัวมากกว่า แต่เตียงนวดของร้านหมอนวดตบอดมีขนาดเล็กกว่าและระยะห่างระหว่างเตียงแคบ จึงมีจำนวนเตียงนวดได้มากกว่าร้านหมอนวดสายตาบอด

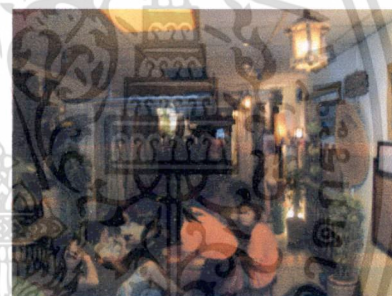
ภาพที่ 11 : ห้องนวดร้านจิตจันทร์

ภาพที่ 12 : ห้องนวดร้านพิมเสนท์

ภาพที่ 13 : ห้องนวดเซตวัน (แจ้งวัฒนะ)

ภาพที่ 14 : ห้องนวดร้านแซ่ทรีแลกซ์

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดที่ใช้บริการหมอนวดตบอด สรุปได้ข้อมูลดังนี้ คนตาบอดไม่ชอบคำกล่าวเบรลล์บล็อก Warning Block ไม่จำเป็นสำหรับคนตาบอด คนตาบอดต้องการแค่พื้นผิวต่างสัมผัสก็เพียงพอ ถ้าเป็นวัสดุที่ปูด้วยกระเบื้องผิวหยาบ หรือหินแกรนิตพื้นไฟต้องเป็นวัสดุเหมือนกันไม่ชอบความแตกต่างของหลายวัสดุ สัมผัสไม่มีผลต่อคนตาบอด แต่สำหรับสายตาสีเขมรางไม่ชอบสีสดๆ เช่น แดง เหลือง เสียงภายใน เช่น เสียงแอร์ เสียงก้องภายในมีผลต่อคนตาบอดในการทำงาน ผ้าเพดานต้องสูงเวลาพูดคุยต้องไม่มีเสียงก้อง ควรใช้ผ้าเพดานที่ดูดซับเสียงและไม่มีการสะท้อนเสียง ประตูเปิดต่างๆควรเป็นบานเลื่อนดีที่สุด อุปกรณ์ภายในร้านนวดต้องแข็งแรง มีผ้าม่านระหว่างเตียงเพื่อความเป็นส่วนตัว ตกแต่งหน้าร้านนวดควรมีसनน้ำพุหรือน้ำตกเพื่อเป็นจุดมาร์ค หรือ Warning ตามธรรมชาติสำหรับคนตาบอด เวลาคนตาบอดอยู่ในชุมชนที่มีสิ่งต่างๆ รบกวนทำให้คนตาบอดสามารถจดจำร้านของตนเองได้ หมอนวดตบอดควรศึกษาเรื่องการให้บริการของร้านนวดแผนไทยโดยคนสายตาบอดเพื่อส่งเสริมด้านการแข่งขันในธุรกิจนวดแผนไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. **ปัจจัยด้านบริบท** ในการวิจัยนี้เน้นเปรียบเทียบอาคารที่ตั้งของสถานให้บริการนวดโดยคนตาบอดและคนสายตาศูนย์ศูนย์ได้ข้อมูลดังนี้ สถานที่ให้บริการนวดแผนไทยและศูนย์ส่งเสริมอาชีพนวดแผนไทยคนตาบอด ส่วนใหญ่อาศัยสถานที่ของมูลนิธิ ศูนย์ส่งเสริมอาชีพ และสมาคมจึงทำให้มีขนาดพื้นที่นวดแตกต่างกันไป แต่ละที่มีการใช้ประโยชน์ทั้งเป็นสำนักงาน โรงเรียนฝึกอาชีพ ที่พักอาศัยและสถานที่ให้บริการนวดแผนไทย (ภาพที่ 15,16) ร้านนวดคนสายตาศูนย์ส่วนใหญ่ใช้อาคารพาณิชย์มาปรับปรุงเป็นร้านสำหรับนวด และตั้งอยู่แหล่งชุมชน ร้านค้า สำนักงาน นวดแผนไทยส่วนมากใช้พื้นที่ 1 คูหา และเปิดให้บริการ 2 ชั้น โดยเปิดให้บริการติดๆกันหลายร้าน (ภาพที่ 17,18)

ภาพที่ 15 : อาคารมูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด

ภาพที่ 16 : อาคารศูนย์นวดไทยเพื่อสุขภาพส่งเสริมอาชีพคนตาบอด

ภาพที่ 17 : อาคารร้านจิตจันทร์

ภาพที่ 18 : อาคารร้านพิมเสนท์

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่าหมอนวดตาบอดได้รับการส่งเสริมสมรรถภาพโดยอาศัยกระบวนการสร้างอาชีพจากศูนย์ฯ เพื่อให้มีโอกาสทำงานหรือดำรงชีวิตในสังคมอย่างเต็มศักยภาพซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2550)

การรับรู้และการเคลื่อนไหวของหมอนวดตาบอดจากการสังเกตและสัมภาษณ์ นั้นตรงตามหลักการของศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ เกี่ยวกับวิธีการเคลื่อนย้ายและเดินได้อย่างปลอดภัยโดยอาศัยวิธีการคือ เครื่องหมายถาวร เครื่องหมายชั่วคราว และทิศทาง เพื่อให้สามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระปลอดภัย (ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ, 2542) ซึ่งหมอนวดตาบอดใช้วิธีการเดินภายในศูนย์แบบไม่ใช้ไม้เท้าโดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายวรวุฒิ สอนศิริ
วัน เดือน ปีเกิด	4 สิงหาคม 2517 จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ที่อยู่	57/4 หมู่บ้านลัดดาไท รีสอร์ท แยก 18/1 ซอยรามอินทรา 34 แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10230 โทร.0-2943-6167
ประวัติการศึกษา	
2539	ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต (ออกแบบภายใน) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ประสบการณ์การทำงาน	
2440 – 2554	บริษัทสเปซอินทีเรียส์จำกัด
2554 – ปัจจุบัน	มณฑลนครอิสระ
งานตีพิมพ์	วรวุฒิ สอนศิริ และเบญจมาศ ภูอินทร์. 2554. “ลักษณะทางสถาปัตยกรรม ภายในของสถานที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยคนตาบอด.” โครงการประชุมวิชาการระดับบัณฑิตศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2(1) : 9-21.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้